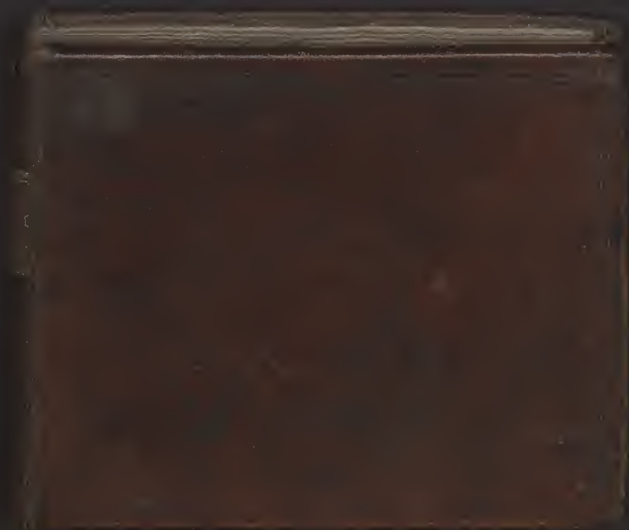
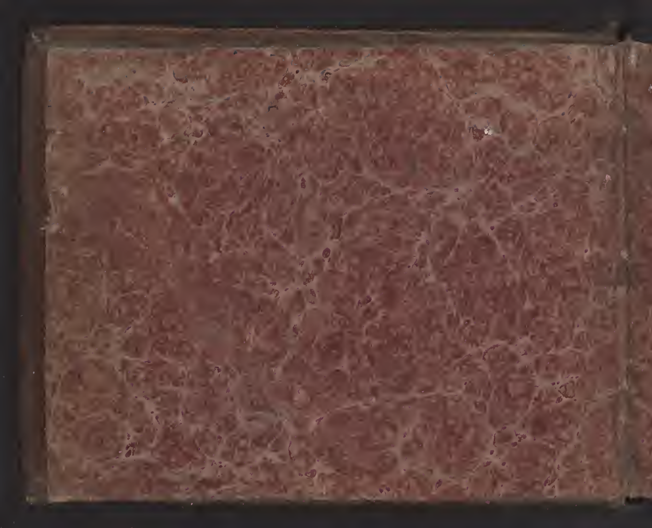
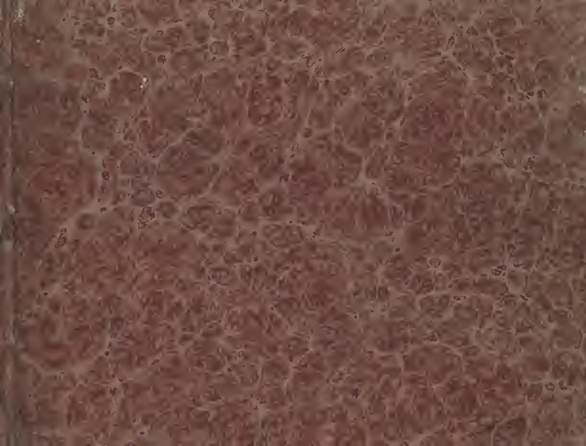

782.32
Gra

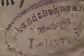
GRADUALE
EJN ALMENNELEG
Messusaungs Bok,
UMM ÞANN
Saung og Ceremoniur,

Sem i Kyrkiuñe eiga ad syngiast og halldast hier i Lande/ Epter goodre og Christelegre Sidvenju, sem og Vors Allra-Naadugasta Arfa Kongs og Herra, Kyrkiu-Ritual.

EDITIO XVI.

Selst Alment Jnbundeñ 30. Fiskum.

Pryckt a Hoolum i Hialltadal, Af Halldore Erikssyne,
ANNO DOMINI M. DCC. LV.

Coloſs. III. v 16.

Chriſti Ord bwe Rijkuglega medal ydar i øllum Vijsdoome, Læred og ꝏminned ydur ſiꝏlfa, med Pſalmum og Saungum og Andlegum Kvædum, i hvi hier ſijnged Unnnarſamlega i ydar Hiarta fyrer DRottne.

v. 17.

Og allt þad ſem hier gjøred J Orde edur Verke, (jꝏ) alla Hlute (ſkulud hier gjøra) i þeſs DRottens JEſu Nafne, þackande Gude og Fodur fyrer hann.

Pſalm. XCVI. v. 1. 2.

Sijnged DROTTNE nyann Lof-Saung, Sijnged DROTTNE øll Verøllden: Sijnged DROTTNE og Lofed hans Nafn, Prediked Dag fra Dege hans Hiꝏlpræde.

Goodfwsum Lesara, Heillsa og Fridur:

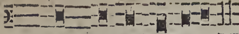
EPter þvi eg hefe fornumed, þad marger i þessu sem hinu Stiftenu, hafe kvartad um̃ þad, ad ei være upplagder Grallararner aa ny, Pa hefe eg laated þeñañ aa Prent wtgaanga, epter þeirre 13: Edition Saal. Biskupsins Mag. Steins Jonssonar, i þvi sama Forme og med Nootum, Bæde vegna Hægdar fyrer Kieñe-doomeñ og lijka til Uppfrædingar fyrer þaa er villdu nockud leggia sig epter þvi ad læra Saung.

Eñ hvad Messu-Giørdena aahrærer og Saungeñ i Kyrkiñe, Pa eiga Prestarner ad Rietta sig epter Kongl. Majest. Ritual, Og strax epter þad samhrijngt er, laata lesa i Koordyrum aa Helgum Døgum, þessa Bæn, og Fader Vor aa epter:

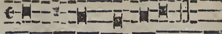
DROTTeñ, Eg er Iñomeñ i þetta þitt Hellaga Hws, ad heyra hvad þu Gud Fader miñ Skapare, Þu DRotteñ JEsu miñ Frelsare, Þu Verduge Heilage Ande miñ Huggare, i Lijfe og Dauda, villt vid mig tala. DRotteñ, Opna nu so fyrer þiñ Heilaga Anda Fyrer JEsu Christi Skulld mitt Hiarta, ad eg kuñe af Predikuneñe ad læra, ad bera Angur fyrer mijnar Synder, og i Lijfe og Dauda ad trwa aa JEsum, og Dags Dag lega bætra mig i einu Heilogu Lijferne og Framferde, þad Heyre og Bænheyre Gud fyrer JEsum Christum, Amen. Fader Vor.

Pa strax þar epter byriast Saungureñ, sem hvørium Dege tilhlijder, og þa Kyrie er wtswnged, byriar Prestureñ sialfur. Alleinasta Gude i Himerijke, sie Lof og Dijrd fyrer sijnar Naader.

Edur aññad Gloria, Eñ ad þvi Endudu, snijr hañ sier til Folksins, Segiande: etc.

Diakuenn og Foolked ansar.

DRotten̄ sie med ydur. Og med þijnum Anda.

Þa snijr Presturen̄ sier til Altaresins, og siungur Collectuna, þa sem til er giørd.

Lætum oss bidia. Heyr HErra Gud og Himneske Fader.

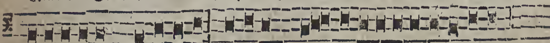
Epter Collectuna, snijr Presturen̄ sier til Foolksins, og siungur Pistilen̄ sem til er giørdur, skijrt og lꝏngsamlega, so Foolked meige skilia hvad þar talast, Uppbyriande med þessum Hætte.

Peñañ Pistil skrifar Sancte Paall til Romanos. vel sic. Til Corinthios.

Kiærer Brædur. Comma, (Strik) Periodus. (Punctur og Klausa)

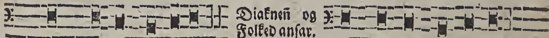
Qvæstio ? (Spurning) Finale. (Pad er Nidurlag)

N. B.

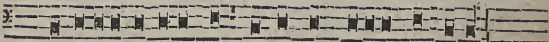
N. B. Þegar Lectiañ er skrifud añarstadar, eñ i Pistlum Postulaña, þa hagar Presturēn sier þar epter, so segiande: Þesse hellaga Lectia skrifast i N. N. Spaadooms-Book, Postulaña Giorningum, Opeñberingar Bookeñe, etc. N.N. Capitula. Nær epter sømu Nootum sem strax var uñgieted.

Haleluja, Item Seqventian, siungest af Grallaranum, so sem til er giørt, og Tijmanum hæfer.

Sijdañ suijr Presturēn sier fram, og siungur Gudspialled, Uppbyriande a þeñañ Hatt.

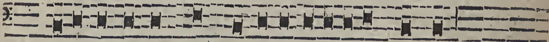

DRotteñ sie med ydur. Og med þijnum Anda.

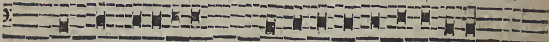

Þesse epterfylgiande Ord, skrifar hinn Hellage Matthæus.

Diakneñ og Foolked ansar.

Gude sie Lof og Dyrd, fyrer siñ gledelegañ Bodskap.

Comma, Periodus,

Qvæstio 2

Qvæſtio ? Finale.

Epter Gudſpialled byrtar Preſtureñ Credo. Vier trwum aller a eirn Gud.

Predikuneñ ſkal jafnañ uppbyriaſt med Amiñing til Foolkſins, og ad þad bidie Gud um̃ Heilags Anda Naad, til ad heyra og vardveita hañs Ord, hønum til Lofs, eñ þeim til Lærdooms og Undervijſunar Saalareñar vegna, ſem þad heyra.

Adur eñ Preſtureñ les Gudſpialled, ſijngeſt Eitt eda Tvø Vers, ſem uppaa þad hlijder, og ſeirna ſegir.

Ad Endare Predikun, Amiñer Preſtureñ og ſo Foolked i añad Siñ, ad giøra Almeñelega Bæn til Guds Fødurs, i hañs Sonar JEſu Chriſti Nafne, um̃ alla Naudſynlega Hlute, Andlega og Lijkamlega.

Epter Predikunena, ſkal ſijngia Almeñelega aa Suñudøgum, **Heidrum Gud Fødur Himnum aa.** Eñ aa ødrum Tilteknum Tijmum Arſins, ſijngeſt epter Grallaranum, utañ þa ſtoor Naudſyn er aa Ferdum, Land-Plaaga eda Hardinde, þa ſie ſwngeñ Litanian med ſijnum Bænum.

Strax þar epter, eige Børn ad ſkijra, þa Handtiere Preſtureñ þad Embætte epter Ritualnum og Hand-Bookeñe. Eñ nær Confirmatio ſkedur, ſijngeſt: **Kom Skapare H. Ande, etc.**

Vere nu ſo vid, ad Opeñber Aflauſn ſkule framfara aa ſama Degi, Þa byrieſt undañ heñe Pſalmureñ: **Konung David ſem kiende, Og** ſijngeſt af hønum ſo miked ſem þarf, Nema ſie ecke Børn ad ſkijra, þa byrieſt ſaa Pſalmur ſtrax af Predikunarſtoolnum, i Stad þeſs tilgiørda Vers. Epter Opeñbera Aflauſn, ſijngeſt þetta Eina Vers: **Þo mørg og ſtoor ſie Mañleg Synd.** Sijdañ giøre Preſtureñ Amiñing til þeirra, ſem til Guds Bords gaanga, Sv ſem Epterfylger.

SAker þeſs mijner kiæruſtu Chriſti Viner, ad þier Riettelega og Maklega mættud medtaka þad haaleita Sacramentum Kvølldmaaltijdar vors DRottens, Þa ber ydur ſierdeiliſ þeſſa Tvo Hlute ad vita og ſkilia, ſem er, hvad þier ſkulud trwa og giøra, þvi ad þeſſum Ordum, ſem Chriſtur ſagde (þad er miñ Lijkame, ſem fyrer ydur verdur giefeñ, Item, Þad er mitt Blood, ſem fyrer ydur wtheltiſt, til Fyrergiefningar Syndaña) ſkulud þier fullkom-

fullkomlega trwa, ad so i Sañleika er, Þviad JEsus Christus er þar sañarlega sialfur hiaa, med sijnum Lijkama og Bloode i Sacramentenu epter Ordaña Hlioodan. Þar næst skulud þier og so trwa Christi Ordum; Til Syndaña Fyrergiefningar, Þad, ad JEsus Christur skeinkte ydur og gaf siñ Lijkama og Blood, til eins Jñsiglis og Stadfestingar uppaa allra ydar Synda Fyrergiefning. Ad Sijdustu skulud þier fyllelega giora Christi Befalning og Skipan, Þar hañ so bijdur ydur segiande: Medtaked og Eted. Item, Drecked hier af aller. Item, Giored þad i mijna Miñing, Þvi hañ hefur giefed oss siñ Lijkama og Blood ad eta og drecka til Fyrergiefningar Syndaña, Og þar med ad miñast hañs Heilaga Dauda og Pijnu. Þar fyrer, þegar þier so trwed þessum Christi Ordum, og giored epter hañs Skipan og Befalningu, Þa erud þier riett proofader og greynder, sem Paulus seger, Og meiged so maklega eta Christi Lijkama, og drecka hañs Blood, til Fyrergiefningar Syndaña. Þar til giefe ydur Gud Himneskur Fader sijns H. Anda Naad, fyrer hañ sama JEsum Christum vorn HErra. Og þar um vilium vier aller Gud bidia af Hiarta, Og segia.

Epter Amiñinguna, snijr Presturen sier til Altaresins, og uppbyriar
Fader vor, skijrt og laangsamlega, Med Hiarta og Muñe, Segiande:

Laatum oss bidia. Fader vor þu sem ert a Himnum. Helgest þitt Nafn. Til-

kome þitt Rijke. Verde þiñ Vilie, so a Jordu sem á Himne. Gief oss i Dag

vort Daglegt Braud. Og fyrergief oss vorar Skullder, so siñ vier og fyrergiefum

vorum Skulldunautum. Og eige leid þu oss i Freistne. Helldur frelsa oss fra

Illu. Diakneñ og Folked ansar. Amen.

Sijdañ skal Presturen taka Patinuna med Braudenn sier i Hendur, og hallda þar æ, æ medañ hañ sijngur Inñsetningar Ordeñ, sem epterfylger, af Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. 1. Cor. 11.

Vor HErra JEsus Christus, a þeirre Nætt, sem hañ Forrædeñ var,

took hañ Brauded, giørde Packer og braut þad, og gaf sijnum Læresveinum

og sagde. Taked og eted, þad er miñ Lijkame, sem fyrer ydur verdur giefeñ.

Giøred

Gioreð það i mijna Miñing.

Hier næst take Prestureñ Kaleikeñ sier i Hendur, fyrer utañ Papiska Elevationem edur Upphafning, og sijnge Testamentis Orðeñ, sem epterfylger. Eñ a medañ Prestureñ wtdeiler Sacramenteð, talar hañ ecke añað til Foolksins, Eñ þesse Orð: Þetta er Sañur JEsu Lijkame, Þetta er Sañarlegt JEsu Blood.

Sømuleiðis epter Kvølldmaaltijðena, took hañ Kaleikeñ, giørde Þacker, gaf þeim hañ og sagðe, Dreckeð aller hier af. Það er Kaleikur hins Nija Testamentis i mijnu Bloode, sem fyrer ydur wthellest, til Fyrergiefningar Syndaña. Gioreð þetta so opt sem þier (það) dreckeð, i mijna Miñing.

A medañ Sacramentið wtdeilist, þa sijngur Diakneñ og Samkundañ, nockra af þessum Psalmum sem til eru giørðer, Eirn eda Tvo, Sem eru einkum þesser:

Þier

Pier sie Lof og Dijrd JEsu Christ, etc.
O Guds Lamb Saklausa, etc.
Gud vere Lofadur, og so blessadur, etc.
Heyr þu Guds Lamb, etc.

JEsus Christus er vor Frelsare, etc.
JEsu þijn Minning miog sæt er, etc.
Christe vier aller þockum þier, etc.
Tunga mijn af Hiarta hlioode, etc.

Skal ecke syngia leinge fram yfer þad, ad Foolked er bwed ad medtaka Sacramentum. Prestarner ættu og ad ammina Foolked, og sioa til, Ad þad gange til þess Heilaga Sacramentis med Gudhrædslu og goodre Sidseme, fallande a Knie, Kallmen til hægre Handar, en Kvinnur til Vinstre. Þar er og aftakande sa liootur gamall Vane, sem sumer Prestar lijda, Ad Foolked med Ys og Þys (nærlega) leitar hwor ad sijnum Nauunga, og goodum Vin, ad minast vid han, So þar fyrer hindrast Gudleg Þioonustugiørd. Sie nockur vansattur vid annan, Þa forlijkest fyrer Embætted, En hinum ødrum Kossagange, byriar med øllu aftekinum ad verda.

Strax þa wte er Sacramented, Þa snijr Presturen sier fram og segir:

DRotten sie med ydur. Diaknen og Almwgen svarar: **Og med þijnum Anda.**

Þar epter snijr han ad Altarenu, og syngur þessa Bæn og Þackargiørd:

Vier þockum þier DRotten Almættugur Eylijfur Gud, ad þu med þessare Heilsusamlegre Giof hefur oss alla nært, Vier bidium þijna Myskunseme, ad þu læter nu þessa þijna Gafu koma oss til alls Gagns og Gooda, og til vorrar sannrar Trwarstyrkingar i þier, og til eins brennanda Kiærleika og Elsku a medal vor Innbyrdis. Fyrer Saker Nafns þijns Elskulegasta Sonar JEsu Christi, Vors DRottens og HErra.

Foolked svarar: AMEN.

Nær eingen er til Altaris, syngr Presturen þessa Bæn: Latum oss alla bidia.

O HErra Gud Himneske Fader! Vier þockum þier fyrer þenna þinn Fodurlegan Velgiorning, ad þu af þinne stooru Naad og Myskunseme, hefur giefed oss þitt Heilaga og Saaluhialplega Ord, med hwøriu þu og so hier hiaa oss safnar þinne Christelegre Kyrkiu. Vier bidium þig audmiwklega, Gief oss þinn Hellaga Anda, ad vier med þacklatu Hiarta,

ta, mættum taka vid þvi, ogſticka oſs þar epter, og alltijd og ydugleg a fara vaxande i Christe legre Trw og Kiærleikanum, Og ſo Løkſens Saaluhoolpner verda, Fyrer þiñ Elſkulegañ Son JEſum Chriſtum vorn DRotteñ, Sem med þier Lifer og Rijker i Einingu Heilags Anda, Eirn ſañur Gud, Fra Eilijfd til Eilijfdar. Foolked ſvarar: Amen.

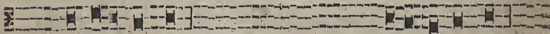
Eñ uñ alla Langa-Foſtu, ſkal pronuncera þeſſa Epterfylgiande Bæn, a Suñu-og Bænadøgum, Eñ ecke fleire.

Vier þockum þier Gud Fader, Ad þu hefur giefed oſs þiñ Eingieteñ Son JEſum Chriſtum, uppa þad, Ad aller þeir ſem a hañ trwa, ecke fyrerfareſt, helldur hafe elliift Lijf. Vier þockum þier JEſu Chriſte, ad þu hefur bored vorar Synder a þijnum Lijkama, og med þijnu Bloode afmaad vorar Yfertrodſlur. Vier þockum þier þu Verduge Heilage Ande, Ad þu hefur giefed oſs þa Trw i vor Hiortu, Ad vier eckert vitum añad til Saaluhiaalpar, Eñ þañ Kroſsfeſta JEſum Chriſtum. Gief oſs, O Gud! þijna Naad, ad vier fullkomlega trwum, ad allar vorar Synder ſieu fyrer JEſu Pijnu og Dauda Krapt oſs fyrergiefnar. Upplijs oſs med þijnum Heilaga Anda, Ad vier fyrer JEſu Dauda, Daglega afleggium Syndena, og alldrei ſleppum JEſu wr vorum Hiortum, Þangad til vier ſiaum hañ berlega i Eilijfu Lijfe. Þeſſa bidium vier þig aller i Nafne JEſu Chriſti vors HErra, Amen.

Þa ſnijr Preſtureñ ſier fram aptur, Og ſeger:

DRotteñ ſie med ydur. Diakneñ ſvarar. Og med þijnum Anda.

Hier epter Bleſſar hañ yfer Foolked, med þeſſum Ordum, ſem Gud ſiaalfur baud ad Bleſſa ſitt Foolk med, Numer. 6. Capitula, Med ſoddañ Nidurlage.

DROTTen blesse þig og vardveite þig, DROTTen lǽte sijna Asioonu lijsa yfer þig, og sie þier Nǽdugur; DROTTen upplypte sijnu Anglite yfer þig, og giefe þier Frid. Søfnudureñ svarar: AMEN.

Eñ þegar Confirmation framfer, Lijser ecke Presturen Blessan yfer Søfnudenum, fyrr eñ hun er a Enda. Og ad Sijdustu sijngest Exitus sem til er giørdur, Og Loksins endest Messañ, þa Catechisationeñ er wte, med þessare litlu Bæn, og Fader Vor.

DRottñ, Eg þacka þier af øllu mijnu Hiarta, Ad þu hefur nu kieñt mier, hvad þu villt, ad eg skule giøra. Hialpa mier nu, miñ Gud, med þijnum Heilaga Anda, Fyrer Saker JEsu Christi, Ad eg meige vardveita þitt Ord i hreinu Hiarta, og þar af styrkiast i Trwñe, Og i einu Heilogu Framferde forbetrast, Og mig þar vid i Lijfe og Dauda hugga, AMEN. Fader Vor, etc.

Eg Oska af Hiarta, ad þetta Verk meige þiena Prij-Einum Gude til Dijrdar, og hañs Dijrkeyptum Søfnudum til Andlegrar og Lijkamlegrar Þiennstu. Viliande fiñast allra ſañra Guds Elskenda Einlægur Þeidubweñ Þienare.

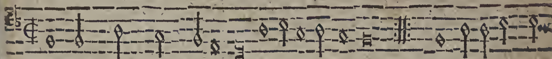
Hoolum i Hialltadal, D. 22. Junij 1747.

Halldor Brinjolfsson. Superint. Hoola St.

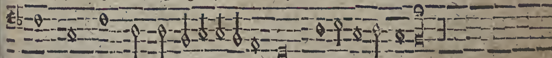

Pañ

Þañ Fyrsta Suñudag i Adventu, Messu Upphaf.

JESUS Guds Son Eingieteñ, Eilijfur HErra vor. Su mæta Morgun-
Af hañs Hiarta wtgeingeñ, Eins sem þad skrifad er.

Stiarna, myrk Hiortu upplijser so giarna, Og allre Villu ver.

Hañ fæddest oss eirn Madur, a efstu Heim sins Tijd, hañs Heiloguftu Moodur, hiellt Gud siñ Meydoom vid, hañ fieck Diofful herteked, Himnarijke upploked, Og fært oss eilijfañ Frid.

Alls Heims Skapareñ ædste, og Fodurs Tigneñ skiær, Eilijfur HErra hædste, hvors Walld ei Enda fær, Forda oss vel vid Syndum, veit oss ad þig ætundum, So fra þier ei follum vær.

Laat oss i Astsemd þiñe, og Kyñing vaxa hier, ad Trwañ aukast kyñe, J Anda þioonum þier, So ad þiñ Sætleik hreina, Skal vor mætte vel reyna, Og til þijn verdum þyrster.

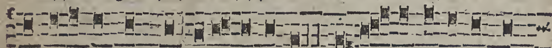
Hirt oss sem Hiartans Fader, hiaalpa og veit oss Lid, Og gamla Adam deyder, Svo giete nyr Lifnad vid, Sem hier med Huga hreinum, Hafa vill i þier Einum, Ord sijn, Verk og allañ Sid.

 Kyrie

KYRIE.

Kyrie Gud Fader hærsta Traust, Pu ert vor Glede og Lyst, Pyrm oss aumum,

vernda oss fra Syndum, Myskuna þu oss. Christe, þu ert vor Vegur,

og það sanna Livos, Lijfsins Ports Dyr, Kiærleikans Speigell, allra Christeña Lijf

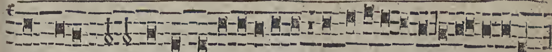

og Raid, Pu varst oss til Saaluhiaalpar giefeñ, Myskuna þu oss.

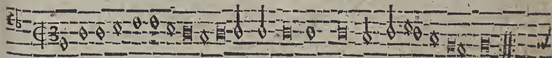
Kyrie Helagur Ande Gud Eilijfur, Vertu hiaa oss Myskunsamlegur, svo ad vier

mættum

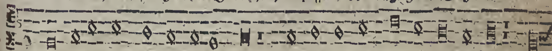

mættum Synndernar grætta, lææt oss ecke tapast, helldur æ þig vona, Myskuna þu oss

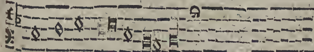
GLORIA in Excelsis.

Alleinasta Gude i Himerijke, sie Lof og Dijrd fyrer sijnar Náder,
Sem hañ hefur giort æ Jardrijke, æ þessum Naduglegum Døgum.

A Jord er komeñ stoor Glede og Frid, Svo Mañeskiañ mæ vel glediast vid, Guds

Elsku og goodañ Vilia.

Vier Lofum og Dijrkum, vier Heidrum þig, vier Pöckum þier fyrer þijna Elsku, O Drott- eñ Gud Fader i Himerijke, Þu hefur oss synt stooran Kiærleika, alla Hlute hefur þu

i þijñe

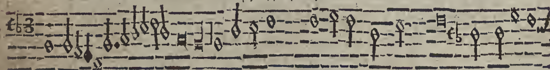
i þiñe Magt, Hvad þu villt hafa i frame, fær eingeñ sagt; Gott ſkiedur þar er þig Ottaſt.

O JEſus Chriſtus Guds Einka Son, ſem hiaa Gude Fodur ſitur, Þu hefur frelſad allt Mañkyn, og oſs vid Gud forlijkad; Fyrer þitt Blood og bitrañ Deyd, hefur þu oſs leyſt af Syndum og Neyd, gief oſs Naad i Trwñe ad blijfa.

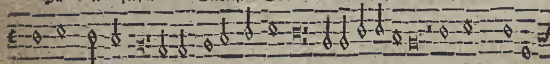
Þu ert alleina vor Hiaalpar Mañ, ſem oſs vill Himerlijke giefa, Þu ert Guds Fodurs Saklauſa Lamb, ſem fyrer oſs villdet Daudañ lijda; Þu ert alleina vort Hiaalpar; Raad, fyrer þijna Skulld, þa faaum vier Naad, Allsmegtugaſte JEſu Chriſte.

O Þu Helge Ande! vor Huggare, ſem oſs villt Sañleikañ kieña, Hiaalpa oſs ad hallda þiñ Lærdoom, Gude Fodur, Syne og Þier til Æru; Vernda oſs fraa Dioſulſins falſkre Lyſt, Hiaalpa oſs ad trwa aa JEſum Chriſt, nu og Æfeñlega, Amen.

HALELUIA ſem ſijngiaſt ſkal um̃ Joola-Foſtu Tijmañ,
Philippenſes 4.

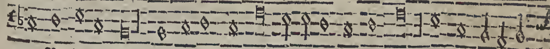

Ha - le - luja. Gledieſt i DRottne aller Chriſtner Meñ, Gledied ydur

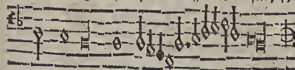

þad ſegium vier eñ, ydar Um̃geingne gooda, Laated alla ſkoda, Þvi DRotteñ er,

nu

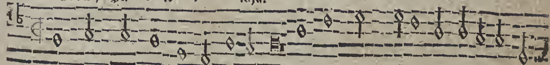

nu Naalægur hier, med blessad Ord sitt, fyrer þad verdur kvitt, Aundeñ vor af oll,

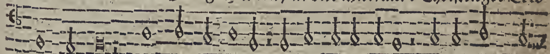

um Boda!, Ha - le - luja.

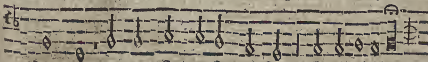
SEQVENTIAN.

Nu Bidium vier Heilagañ Anda, ad vier mættum i Christelegre Trw

riett standa, Eirn Gud ad Elska, og hañ ad kalla a, hellst i Daudans

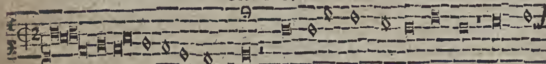
Stundu, þa vier Heime forum fra, Kyrie-eleison.

Þu verduga Lioos, gief oss þitt Skyn; Lær oss ad kieña JEsum Christum alleina, og hiaa honum ad vera, vorum Hiaalpar-Mañ, sem oss vill iñleida, J vorn rietta Fødurs Rañ, Kyrie-eleison.

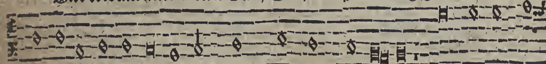
Þu sæte Ande, send oss þijna Naad, Laat oss faa ad hallda þijn elskuleg Raad, so vier mættum af Hiarta, hvør añañ Elska; J einum Huga vera, og i Fride Christs ad bliifa, Kyrie-eleison.

Þu hærste Styrkur i allre Neyd, hiaalp; so vier hrædunst hvorke Skañ nie Deyd, og i voru Siñe, sieum øruggver þa, Nær Dioefull vill aa oss strijda, og Saaleñ skilst Lijkama fraa, Kyrie-eleison.

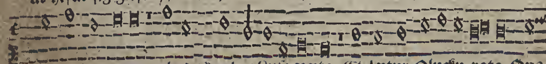
CREDO.

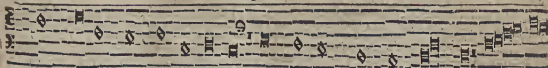
Vier trwum aller a eirn Gud, Skapara Himens og Jardar, Sa Fød-

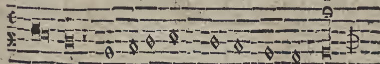
ur hefur sig giefed, so vier hañs Børn skylldum verda, Hañ vill oss vort

uppheillde veita, vel ad Saal og Lyfe giæta, Et lætur Olucku rata, Ong-

vum Voda meigum þvi mæta, Forstoon og Vernd og Heill vor, er hann

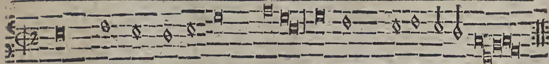

ævallt, Þviad i hañs Vallde stendur allt.

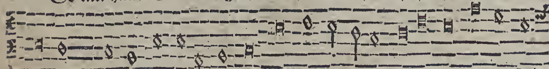
Vier trwum og a JEsum Christ, Eingieteñ Son hañs vorn HErra, hvors Mauttur, Dijrd og Eylijfd vijst, ei kañ nockurn Tijma þverra, Gieteñ af Heilogum Anda, og af Mey fæddur æn Synda; J sijnum Mañdoome soñum, til Lijknar oss ropudum Möñum, æ Krossenum leid Dauda, og yfervañ; Af Guds Krapte upp aptur reis hañ.

Vier trwum æ Anda Heilagañ; Eirn Gud med Fodur og Syne, Voladra Styrkur beiter hañ, Hærstu Gæfur æ þeim stijner; Allre Christne hier i Heime, helldur, so Samlynde geyme: Aflausn trwum allra Synda; Af Jordu skal Holld vort uppstanda, Epter Utlegd þessa, Öll Guds Born fæ æfenlegt Lijfed honum i hiæ, Amen.

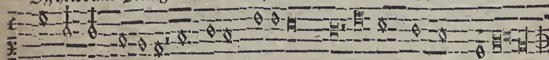
Epter Predikun skal sijngia þetta Vers.

Heidrum Gud Fodur Himnum aa, sem hvørskins hefur ad Raada,
So um̃ hans Son ad segiast maa, Saa hefur oss frelst af Voda.

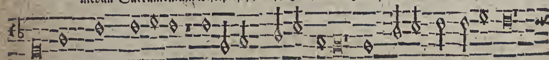

Og heidrum Hellagan̄ Anda med, han̄ veiter oss Giafer sijnar, Er siv Heid-

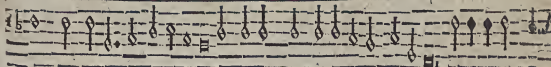

ran fra Eilijfd skied, alldrei hiedan̄ af dvijnar, un̄ oss Gud Naader þijnar.

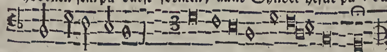
Hier strax epterfylger Aminning til þeirra sem gaanga til Altaris. En̄ aa medan̄ Sacramentum wtskiptest, skal siungia þetta Agnus, i Moodur-Maale.

O Guds Lamb Saklausa, aa Krossenum Lijflaated, Fodurnum varstu hlijdeń,
hvørneń

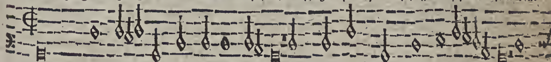

hvørneñ sem þu varst forliteñ, allar Synder hefur þu i burttekeð, Ellegar værum

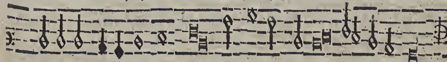

vier Fortapader Myskuna þu ofs O! JESU.
Myskuna þu ofs O! JESU.
Gief ofs þiñ Frid O! JESU.

Pa margt Foolk geingur til Guds Bords, þa skal siŋgia so mykeð af þessum Psalme sem vill.

JESUS Christus er vor Frelsare, sem fra ofs Guds Reide snere, med

siñe Pijnu og sarre Neyd, svipte hañ ofs fra Eilijfum Deyd.

Ad þvi skylldum alldrei gleyma, oss baud ad eta siñ Lijkama, Pad Helga Braud hañs Hollded er, Hañs Blood i Vijne dreckum vier.

Hvor sem vill þa Maaltijd þiggia, þeim ber vel ad sier ad hyggia, faa Omaklegur mediekur þad, mun Daudañ faa i Lijffsins Stad.

Heidra Gud Himneskañ Fodur, hvor af Naad þig so vel fedur, Og so þu leystest Syndum af, Son siñ fyrer þig i Daudañ gaf.

Trw þu riett so ecke Efest, Ostyrkvum sw Fæda giefest, Hvorra Samvitsku Syndeñ lyr, Sorg og Mæda i Hiarta bijr.

Soddañ Naad og miwka Millde, mæddur Hugur fiña villde; Ef saklaus ert, þa fiert þar fraa, So stærre Hefnd ei hlijoter ad faa.

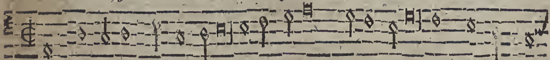
JEsus til sijn Aumum bijdur, Eg vil Mysk un veita ydur, Heiler gyrnast ei Grædarañ, Gagnlaus lijst þeim su Ment hañ kañ.

Ef þier Lausn wtvega kyñer, Ei være Þorf aa Pljnu miñe; Hvad skal þier mijn Maaltijd þa, Megner þu sialfur Hialp þier ad faa?

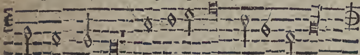
Ef þu trwer af Huga hreinum, og jaatar med Muñe þijnum, Velsickadur þa verdur þu; Vijst nærer Saal þijna Fæda sw.

Avöxt þeñañ aattu ad sijna, Elska skalltu Naunga þijna, og þeim giarnañ Adsted siert, Eins sem ad Christur hefur þier giort.

Jubilum S. Bernhardi, JESU dulcis memoria.

JESU þijn Miñing miøg sæt er, og miwka Hiartans Glede lier, umfram Hunaung

og allt hvad er, ylmar af JESU Nafne hier.

Sijngiast

Sijngiast eckert Sætara maa, nie segiast Gledelegra fraa, Huxun er eingeñ hærre ad faa, eñ HErrañ JESUM miñast aa.

JESUS er Von þeim Ydrast kañ, øllum Milldur sem bidia hañ, Þeim er hañs leita Liwfur añ, med Lijkn vill græda sierhvørn Mañ.

JESUS Sætleike Hiartans hijr, Hugarens Lioos og Bruññr Nyr, Øll Heimsins Glede er þa rijr, Ef Laungun Hiartans til þijn snijr.

Twnga þad eingeñ tala maa, nie Tygn wtskijra nockur þa, Oreynder kwad øngver faa, hvad Elsku er JESU gott ad naa.

JESUM i Hvijlu huxa eg, Hiartans i læstum iñra Veg, Astundan sw er Jñileg, Opeñberleg og Heimugleg.

Eins og Marin Angraadt Gied, eg sæke JESU Grafar Bed, Hiartans Sorgfullu Hroope med, Og Hug, þad Augnñ faa ei sied.

Hañs Legstad Taarum helle eg i, Hiartad mitt Svalar sier med þvi, ad JESU Footum fell eg aa Ny, J Fadme þeim eg Læstur by.

JESU Undrunar Kongur kiær, Kongur Sigrande miøg fraabær, Omælanlegur Jlmur skiær, Æskelegaste Fyrr og Nær!

HErrañ vor milldur hiaa oss bw, Heiløgum Gaafum uppfyll þu, Hugskots Myrkrum fraa Møñum snw, med þijnum Sætleik fæd oss nu.

Hvønær þa kiemur Hiartad i, Helgur Sañleike, lijser þvi, Heimsins Faanijtu hverfa Sky, Hrein Elska kviknar uppaa ny.

JESUS Sætasta Elskañ er, Jlmur Sætaste fyrer mier, Þusundfalldlega Þocknan ber, Þusundfaldt meir eñ skilium vier.

Hañs Kyøl bevijsa hellst kañ þad, og Heilagt JESU Dreyra Bad, Oss sem Lausn hefur wtvegad, og vid Gud Fødur Forlijkad.

JESUM þecke hvør hellst sem kañ, Hañs Astar leite sierhvør Mañ, JESUS af ydar Elsku brañ, Elskañ breñande fiñur hañ.

Elsked þañ er so Elskar oss, Elskuñe mæte Trwar Koss, aastunded slijkt ylmande Hnoss, Med Astar Bæn og Taara Foss.

Miñ JESU HErra Myskunar, mijn Huggun allrar Gledeñar, Bruñur Sætleiksins Sadningar, og saña Hiartans Fagnadar.

Miñ goode JESU gief mier þa, Gnægd af þiñe Elsku ad faa, Veit mier aan Enda ad vera þier hiaa, Vegsemd þijna og Dyrd ad siaa.

Mijn Twnga vijst Overdug er, veit þo ad ecke þeigia ber, Elskañ þijn Diørfung eykur mier, Alleina gled eg mig i þier.

Elskañ þijn JESU alltijd hier, Endurlijfgunueñ Hiartans er, aan Leida saña Sadning lier, Saalena hwngrar epter þier.

Hvør þig smackar, þig hellst gyrnist, Hvør Saal þig drack, Þar til er Þyrst, Hiartans nein ecke

næger

nꜳger Lyst, Nema vier Elskum JESUM Christ.

Hvørn þu Dryckiar med Astar Yl, ꜳ Sætleik þijnum siñur Skil, hvad Sæll er sꜳ þar huxar til, Hiartanu geingur þa i Vil.

JESUS er Eingla Heidur hijr, Heyrneñe Glede Saungur skijr, J Muñe Hunꜳngs Ylmur dijr, J Hiarta Lijfsins Dryckur nyr.

Glooande hef eg Gyrnd til þijn, Miñ Goode JESU kom til mijn, Nær gledur mig sw Nꜳlægd sijn, Nær fær mitt Hiartad Laungun sijn?

Søñ Elska JESU sijfelldlig, Siwkañ af Elsku giører mig, Sæte JESU mier sijn þu þig, Sꜳleñ mijn þar vid gledur sig.

JESU þu ert Myskuneñ mest, miøg Dꜳsøm Glede i Hiarta fest, af Goodsemd alldrei Gud miñ lietst, Giefdu mier þig ad Elska best.

O! hvad good JESU Elska er? Añad ei stunda skylldum vier, Æ! ad eg deya mætte mier, miñ JESU, so eg lifda þier.

O! JESU Sꜳlar Unun trw, Allra Sætaste miñ JESU, Þijn leita Tꜳreñ nꜳkvæm nu, nærst er Hiartanu Gyrndeñ sw.

Hvørt sem ad geing eg Ut eda Jñ, Eg þreyge JESUM HErra miñ, Hvad Gledst eg dꜳtt þa hañ eg fiñ, Hvad feigeñ vid hañ Sætleikiñ?

Mijns JESU Fadm ad miñast vid, Meira Gledur eñ Hunꜳngid, þa vier teingiunst hañs Hægre Hlid, Hiartanu fiñst ei lꜳngsøm Bid.

Hvørs eg leita mitt Hiarta sier, Hvad eg gyrnest, þad fiñ eg hier, Siwkur af JESU Ast eg er, Allt Hiartad breñur nu i mier.

Ef þu so JESU Epter þreyr, Alldrei slockna Kiærleikar þeir, Ast sw hijrnar eñ ecke deyr, ætijd vex hun og kvíknar meir.

Sw Elska breñur sijfelldleg, Sætnar og verdur undarleg, med Undrun smackar Astwdleg, Astwdleg Gledeñ farsælleg.

Sw Elska kiemur Ofañ ad, J Merg og Hiarta fiñur Stad, Hugarens Astar iñra Bad, Aundeñ mijn gledur sig vid þad.

O! þad Farsæla Astar-Bꜳl, upptendrar mijna Gyrnd og Sꜳl, O! hvad sæt er sw Svala-Skꜳl, Son Guds Elskar Hiartad og Mꜳl.

Sæll JESU Meyar sæla Sꜳd, Sætleikur vor og Elsku-Dꜳd, Þier Valld, Dijrd, Heidur, Heilsa, Rꜳd, og Hroosun Gudleg æ sie tiꜳd.

Kom, kom þu goode Kongur nær, Kom þu Vegsemdar Fader kiær, sijn vorum Hug hvad sierstu skiær, Sem nu af Hiarta gyrnuust vær.

Siꜳ, JESUS Fegre eñ Sooleñ er, Sætare eñ Balsam finst hañ mier, uñfram Ylm allañ, Ylma ber, Elskulegre eñ giørvallt hier.

Hañs Smeckur hrærer nu ꜳ Ny, neirn Ylmur kañ ei jafnast þvi, Mꜳtt-vana Þꜳnkeñ er hier i, Elskuñe slijka Hvijld eg by.

Hier vid uner sier Hunguriñ, hier miñar Elsku

Gnægd

Snægd eg sinn, Þu ert mijns Hiarta Hroosunin, HErra JESU Frelsare minn.

Æ! Kom þu Hiartans Elskann miin, Eins og Fødursins Makt, er þijn, J Himna Dijrd sem ꜳ þier skijn, Ovinur þinn mꜳ skammast sijn.

Eg skal þier fylgia æ hvørt fer, Eingenn kann slijta mig frꜳ þier, Hiartad mitt JESUS hefur med sier, Hroosun Mannkynsins JESUS er.

Fagur nu giørvall Himna-Her, Himnanna Porten opna ber, Þeim Sigre hroosar sijngium vier, Sæll HErra JESU Dyrd sie þier.

Kongur Vegsemdar, Kongur hijr, Kongur hroosande Sigre dijr, Frelsudum JESUS Frelse bijr, Frelsarans Dijrd ei verde rijr.

Þu Brunnur allrar Blessunar, Blessada Lioosid uppe þar, greid burt Skyenn Ogledennar, Gief þu oss Byrtu Vegseindar.

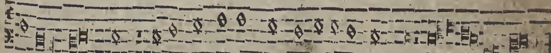
Þig prijsar allur Himna-Her, Heidur og Dyrd hann sijngur þier, JESUS eirn Heimenn upplijser, og oss vid ONottenn Fridþæger.

Stioorn JESU, Frid umm Eylijfd ꜳ, yfer vorn Skilning geingur sꜳ, Hiartad mitt gyrnest hann ad sꜳ, hønum eg feigenn villde nꜳ.

Til Fødursins Uppstijgenn er, Øllum stioornande Dyrdar-Her, Mitt Hiarta burtu hvarf frꜳ mier, HErrann JESUS took þad med sier.

Veitt sie þier JESU Vegsemd klꜳr, Virding, Lofgiørd og Bæna-Tꜳr, Lꜳt þu oss HErra Lijssins Hꜳr, lifa hiꜳ þier umm Eylijf Aar! Amen.

Þegar fꜳer eru Communicantes, Mꜳ sijngia þetta Agnus Dei, Einusinne edur optar.

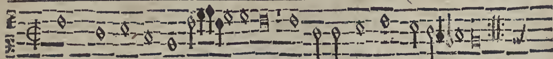

O þu Guds Lamb, sem i burt-tekur Veraldarennar Synder, Myskunna þu oss!

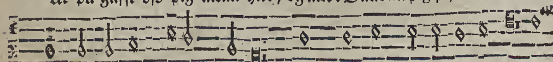
Eirn Packlætis Psalmur: epter Sacramented.

C

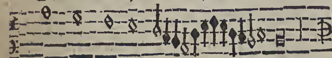
Christe

Christe vier aller þøckum þier, þa ſætu Aſt þu oſs ſynder,
Ut þu gafſt oſs þig allañ hier, og allt i Daudañ þig piinder.

Svo ad vier yrdum Synda frij, ſiaalfs þijns Bloode wthellter þvi, ſo

yrdum vier ei Tijnd . . . er.

Þvi er þad nu uppfyllt ſo, ad hañs Myſkun vier hliootum. Syndaña Lauſn og ſaña Roo, ſlijkrar hañs Elſku niootum, ſemium Trauſt og ſierlegt Raad, So ad vier eige þeſſa Naad, med Otrw af oſs briootum.

Þiñ fagra Lijkama til Fædu gafſt, og fieckſt oſs þitt Blood ad drecka, ad auka ſo vorn Anda-Krapt, og illum Gyrndum ad hneckia. Endurfædingar eſt þu oſs Aud, er Fæda þeſſe Barna-Braud, Riettaſt ſkal ei ad Rockum.

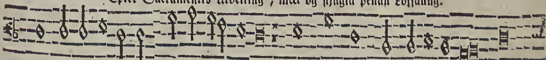
Hiaalp ſo vier kuñum Kiærleiks Verk, Chriſtnum Moñum ad veita, Vel ſem þijn Kieñing vijſar ſterk, vier mættum þijn Børn

rn heita. Vier inrætter þeinkium aa, þijns Aptans Maals ad neyta so, Og eige af þvi breita.

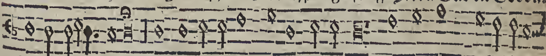
Medan vier lifum hier i Heim, hans Velgiørda vier minnunst, Hans Kvol og Dauda ad kynna þeim, i Kiærleik þar um finnunst, þar til Rijked þiggium vær, þad sem aungvan Enda fær, J viisum Fegnud finnunst.

Sialfsum Gude vier segium Dyrd, hans Syne og Heilogum Anda, Sem ad Upphafwt var skijrd, og Æfenlega skal standa, og umm Allder Allda meir, Amen sege aller þeir, sem Hiortun hier vill vanda.

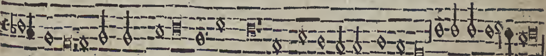
Epter Sacramentis Utdeiling, maa og siungia þennan Lofsaung.

Gud vere Lofadur, og so Blessadur, sem oss fædt hefur alla sialfur, med sijnum Lijkama og med sijnu Bloode, þad giefe oss Herra Gud til Gooda.

Kyrie - eleison. Herra fyrer helgann Lijkama þinn, hvor af Jomfrw Mariu

er komenn, og fyrer þitt flecklausa Blod, frelsa þu oss af allre Naud, Kyrie-eleison

Þitt Heilaga Hollð, er fyrer oss wtgiefeð, J Dauðañ, so vier feingium Lijfeð. Astgiof stærre eingeñ mætte fiñast, af þvi skulum vier heñar miñast, Kyrie eleison.

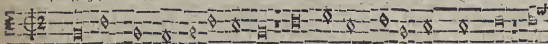
HErra þijn Elska þvijngade þig, Þaug Undur að syna Dæsamlig, vora Sekt hefur Blood þitt bætt, Vid Blessadañ Fodur oss alla sætt, Kyrie eleison.

Blessan siñar Naadar Gud oss giefe, að gaungum hañs Veg alla Æfe, J hreirnre Ast og oruggre Trw, so oss sie heilnæm Fæda sw, Kyrie eleison.

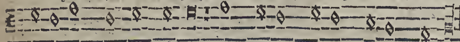
HErra, þiñ Ande sie oss ætijd hiaa, Og giefe oss jafnañ þa Naad að faa, að þijn Christne, Þitt litla Lid, Life i Samlynde og Frid, Kyrie eleison.

Þegar ongver gaanga til Guds Bords, aa þessum Adventu Tijma,

þa syngest epter (Heidrum Gud Fodur Himnum aa) Þesse Epterfylgiande Psalmur.

Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, Hindra Pavans og Tyrkians Mord, sem

Vilia JEsum Son þiñ fiaa, Sijnum Velldis Stoole hrundeñ fraa.

Syn þijna Makt, O JEsu Christ! ollum Herrum þu stioornar vijst, oss þijna Christne auma ver, Æfeñlegt Lof so syngium hier.

Gud Helge Ande Huggun trw, Hiord þiñe gief Samlynde nu, Vertu hiaa oss i Efstu Neyd, wr Dauda iñ i Fognud leid.

Þiñe Kyrkiu og Christnum Lijd, Kiære Fader hlijf allañ Tijd, hallt þu oss fast i hreirnre

irnre Trw, Hernad Ovina fraa oss snw.

Aull Svikrad þeirra Onijt gior, Jesu siñe so mæte hier, Gief þeir steipest i Grof þa iñ, sem grafa, ad skada Sofnud þiñ.

Fullkomlega þeir þeckia þa, þu Gud lifer og ert oss hiaa, Hoop þeim sem hefur a þier Trw, Hiaalp volluglega veiter þu.

Fyrer Lausn og Frid, þiñ Lijdur hier, Leynt og Berlega syngium vier, þier Guds Heilagre Preñingu, Packer, Lof Dijrd ad Eilijfu.

Edur þesse epterfylgiande Psalmur, Ton, Være nu Gud oss ecke hiaa, etc.

O Gud bijfølud æ sie þier, wtvaleñ Christne hreina, svo hun jafnañ i Heime hier, halldest fyrer Nаd þijna, Laat þijna Makt og Soma siaast, sæta Huggun og saña Ast, Vilier oss aumum sijna.

Þoott moodgum þig aa margañ Veg, med Synd aa hvørium Dege, af þijnum Vilia opt og miøg, Unger og Gamler hneige, hvørn Dag styrker oss Huggun su, hefur þvi lofad sialfur þu, Syndugs Dauda vil eg elge.

Þa fullkomlega fordast vill, Framferde sitt hid lioota, og vidurkieñist Verk sijn ill, Velferd og Lijf skal hlioota, Hug vorn gledur sw Huggun væn, Heyra vyrdest þu vora Bæn, Lætur oss Naadar nioota.

Fyrer þitt Nafn oss frelsa nu, Fraa vorre Mædu laangre, Þeim bundner eru biarga þu, burtu fraa þeirra Angre, Hoop þijnum Christna halltu vid, Huggun veit þeim og godañ Frid, J Heims Astrijdu straangre.

Sem Borgena Bethulia, Briota villde med Sverde, Holophernes, sem hafde þa, Hatur aa þijnu Orde, Leyster þu i þeim litla Stad, Lijd allañ sem þig jafnañ bad, Frw Judith þad fullgiørde.

Eins er nu Zion sialfs þijns Borg, sokum Kleñinga þiña, af Verolld hveñ Svik og Sorg, sækest hana ad viña; Alleina þu Guds Einka Son, Ert heñar Vernd og Hialpar-Von, Hiaastod laat hana fiña.

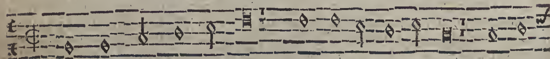
Heilagre Christne hallt þu vid, Heidner so alldrei eyde, Veit þu oss DRotteñ Vernd

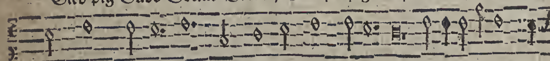
og

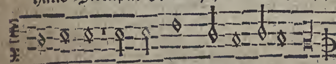
og Lid, vid Dioflus Flærd og Reide, Send oss af Myskun saña Trw, so oss til Enda styrke sw, og i Lijf til þijn leide.

Heidrum Gud Fodur og Frelsarañ, fyrer Myskun margfallda, og Heilagañ Anda Huggarañ, hvor oss vid Trw vill hallda, Dyrd Guds sem var i Upphafe, Eins nu at Jordu og Himnum sie, um̃ Allar Allder Allda.

Epter Blessan þeñañ Psalm.

Greidt

Greidt wt af Salnum gaa, Glede þijna ad siaa, Syrg ecke Zions Lijdur, Sonur Gudds til þijn rijdur, Hosiañá Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

O! siaa Ein Asna ber, þañ allra DRottañ er, Priaal hañs er faatt ad fiña, fliott kañ þo Daudañ viña, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Hañ prijder hoogvært Gied, og Hiartans Glæsta med, Saa vill Naad sijna giefa, Siñe Brwdur aan Efa, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Opna þu Porteñ oll, Jñtak Guds Son i Holl, Hañ sie hiaa þier til Giesta, Hiaalpræded allra besta, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Kvistu og Klæde aa Leid, Kongsins med Audmykt breid, Foolked skal færa Paalma, fagrañ Vid, og Lof-Psalma, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Ungbarna ægiætt Val, allt ad eins giora skal, Saa heile Saungva-Skare, sijna Lofgiord ei spare, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu Kiæra.

Añañ Suñudag i Adventu, allur Saungur sem þañ Fyrsta.

Epter Blessan syngest þesse Psalmur. Ton, Heimile vort og Hwseñ med, etc.

TAlar JEsus ad Teikn mune skie, aa Tungle, Soolu og Stiornum, og Ognar Kvol aa Jordune, yfer þeim Kvijda giornu, Sioor og Bylgiur þa hliooda haatt, fyrer Hrædslu Meñ þa missa Maatt, af Heims fraabærum Fyrnum.

Kraptar Himnaña hræraft þa, hijngad i Skye mun koma, Mañsins Sonur af Himne haa, med heilogum Dyrdar Lioomaa. Nær þetta skier, Pa hefied haatt, Hofudeñ upp, þvi nealgast braatt, Endurlausn ydar med Sooma.

Fyrer ydur virded Fijkiu-Trie, Og fleire Eykur Skoogar, þier vited ad nærre Symre sie,

ſie, þa ſijna þaug Plomur'noogar, Eins lijka þañ Tijd þetta ſkier, þeinked Guds Rijke nalægt er, Utvølldum øllum þegar.

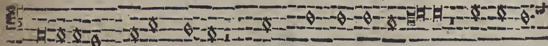
Sañlega Sañlega ſagde hañ, Sveiteñ Chriſteña Maña, forgæanga ei nie eydaſt kañ, Jñ til þeſs ſlijkt fær kaña. Jord og Himnar forgæanga ſkioott, Folnar giørvallt og hrørnar ſkioott, utañ Guds Orded ſaña.

Eg trwe þvi ſem þu ſagder hier, ſæte Guds Son og millde, Bid eg þu giefer vel Gaum ad mier, Og geimer med Hlijfdar Skillde, auktu mier Krapt i Eymdum þeim, ſem yferfalla þa þeñañ Heim, ſtødugur ſtanda villde.

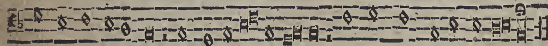
Fødur Syne og Anda ſie, Ædſt Dijrd um̃ Jord og Himen, Eins ſem hun var ad Upphafe, æn Enda verde frameñ, kieñ oſs ad hallda Chriſteñ Sid, kvittaſt og ſkiliaſt Synd er vid, Sæ þad vill ſynge Amen.

Þridia Suñudag i Adventu, Allur Saungur ſem 1. og 2.

Epter Bleſſan.

Glef þiñe Chriſtne goodañ Frid, Guds Son um̃ vorar Tijder, Þvi eckert

hefum vier añad Lid, Eirn þu fyrer oſs ſtrijder, ſiælfur Gud vor ſañur Fader.

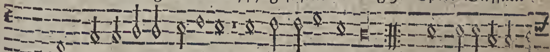
Þu eirn Heilagañ Hug og Raad, og hreint Framſerde veiter, gief oſs þad Hiarta af þiñe Raad. Þijns Ords alleina leite, epter þvi i Trwñe breite.

Þo

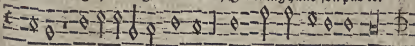
Po vor Misgiord sie morg og stoor, med Naad virdest þad bæta, af Lijkn og Myskun lijt til vor, Lææt oss ei Reide mæta, fyrer JEsum Son þiñ sæta.

Uñ þad bidium vier oll þijn Born, ad Frid vilier oss giefa, med þiñe Hond og mildre Vorn, moote Ovinum oss hlijfa, Pier til Lofs so mættum lifa.

Fioorda Suñudag i Adventu, sijngest sem 1. 2. og 3. Epter Blessan.

Sææ Vitnisburdur hiñ valde, vottast nu giorla hier, Fraa Jerusalem þeir
Er Johañes Judum talde, Jæætning hañs soñ þad er.

senda, Syne Levi vel kienda, med Hofud-Prestaña Her.

Þeir friettu ad hvort hañ være, HErrañ sææ Christur ei? Hañ svarar sem honum bære: Segiande vid þvi nei. Ertu Elias Froode? Eda sææ Spææmañ goode? Nei kvad hañ þvert vid þvi.

Frámar þeir frietta villdu, og færa Svar heim med sier, Baadu hañ skijra skyllde, skiootlega hvor hañ er, Og þvi ecke tregde, Eitt hvad so lioost hañ segde, Riett af siæælfum sier.

Johañes ansa nææde: Eg er þad Naddar-Hliood, Sem Esajas um spææde, af Eydemorku stood, Gotu DRottne þier greided, og

gioreð

gioreð hañs riettar Leider, Huggest nu Hiortun good.

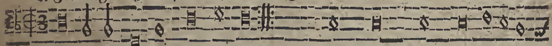
Fra Phariseunum fooru, Forr-greinder Sende-Meñ, sem af þeim valder voru, voktu þa Spurning eñ, Þvi skijrer ef ertu eige, af Þremur þeim Eirn eg sege? Ansar þeim ollum señ.

Eg skijre i Vatne ad Vanda, Veit þo hiar ydur hañ, midt i Midiu standa, munud ei kieña þañ, Epter mig kiemur hiñ kiære, þo kreptugur fyrer mig være, Heimsins Hialpar-Mañ.

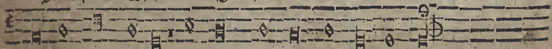
Þo framfallande eg fære, ad Footum þessa Mañs, Verdugur ecke være, ad vera þo Skoo-Sveirn hañs. Sw Skijrnar-Skickan klaara, Skiede i Bethábara, vid Jordan Juda-Lands.

Eg er nu JEsu goode, þiñ aumur Lære-Sveirn, kalla med hvellu Hlioode, hvorn Mañ jafnt sem eirn. Veit þu eg Veg þiñ greide, og Volada til þijn leide, Sie trwr og Hiarta hreirn.

A Fædingar Hatijd Lausnarans JESU Christi, Messu Upphaf.

Frelsareñ er oss fæddur nu, Af Mañs Volldum ei visse
Hañs froom Mooder var Jomfrw.

sw, J Heim til vor, af Himnum foor, sw Heilleñ stoor.

Med

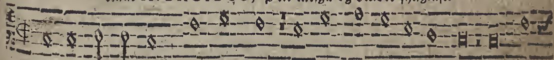
Med oſs er Gud Emanuel, Ord þaug bodade Gabriel, um̃ þad vitnar Ezechiel; Guds Födurs Son, Gief Lijfs og Von, Vor giördeſt Þiôn.

Ord Davids vel uppfyllaſt hier, og hvad Kriſa Spaamen̄erner, Chriſtur ſaa Eingla Konguren, hvorn Fiaar-Men̄ ſiaa, J Jötu laa, Ein Man̄eſkia.

HErran̄ ofan̄ af Himnum ſtie, Heriade epter Man̄kyne, Þvi vill han̄ kvitt af Syndum ſie, Saal hvörs eins Man̄s, og hoolpen̄ til San̄s, med Myſkun han̄s.

Follum nu til Foota Chriſts, ſem fæddeſt oſs til Lauſnar vijſt, fieck oſs aa Himnum Frid og Viſt, Synge han̄s Hiörd, honum Lof og Dyrd, og Þackargiörd.

An̄ar INTROITUS, Þeir meiga og bæder ſijngiaſt.

Heidra ſkulum vier HErran̄ Chriſt, ad han̄ Madur oſs fæddiſt, af hreinn-
re Jomfrw Maria, og þvi gledſt öll Sveit Einglan̄a, Kyrie-eleiſon.

Son Eilijfs Födurs Eingieten̄, J Stallenum nu fin̄a Men̄, Vort auma Hold og Blood nu ber, Bleſſadur Gud aa ſiaalfum ſier, Kyrie-eleiſon.

J Meyar Lijfe hvijleſt han̄, Hvörn v'ijd Veröld ei lykia kan̄, ſaa er nu orden̄ ungur Sveirn, ſem öllum Hlutum ſtiornar einn, Kyrie-eleiſon.

Eilijfs

Eilijft Lioos Jũgeingur þar, alla Verolld upplioomar, midt i Myrkre Lioomar þad Lioos, Liossens Born þad giorer oss, Kyrie-eleison.

Sañur Guds Sonur Fodursins, sioalfur vitiade Mañkynsins, ad leysa oss wr Eymdar-Dal, Og Arfa giora i Himna Sal, Kyrie-eleison.

Fatækur kom i Heimeñ hier, Hañs Myskun so ad feingium vier, Og aa Himne yrdum Auduger, Einglum Heilogum samlijker, Kyrie-eleison.

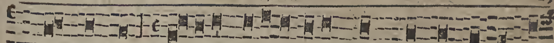
Þetta hefur hañ allt oss veitt, ad sijna þad oss elskar heitt, Guds Christne oll þvi glediest nu, Giof þa þacke ad Eylijfu, Kyrie-eleison.

KYRIE.

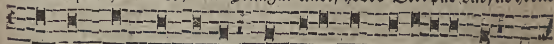

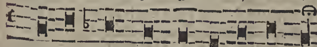

Born þier hiaa. Ky - rie Heilagur Ande, hvørs Verk þad var, ad vreiu

Mey aan Mañs Þwngañ bar, Laat oſs i Syndum ei deyia hier, gief

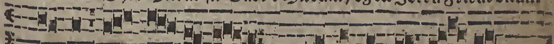

helldur Christum med oſs høfum vier.

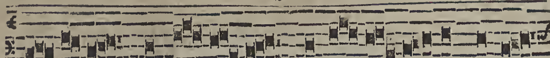
GLORIA.

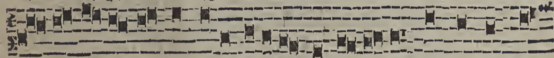
Gloria Dyrd Heidur ſie Güde i Hædum, og aa Jordu Fridur øllum

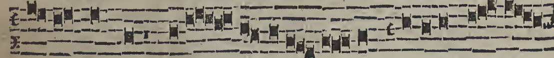
Møñum, Og Good-ur Vilie. Vier Lofum þig, Vier Veg-

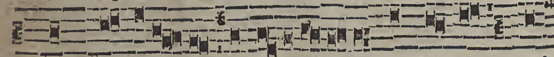
sømum þig, Vier Gøfgum þig, Vier Dijrkum og Heidrum þig.

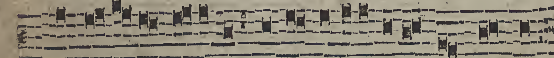
Packer giørum vier þier, faker mikillrar Dyrdar þiñar, Drotteñ Gud Him-

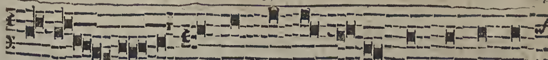
neskur Kongur, Gud Fad- er Almaattugur, DRotteñ Eingietenn

Son, JESU Christe, og Heilagur Ande, DRotteñ Gud, Lamb

Guds og Sonur Fodursins, Þu sem burtu tekur Synder Heimsins,

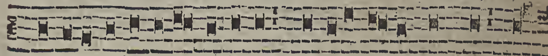
Myſku - na þu oſs. Þu ſem burt tekur allar Heimſins Synder,

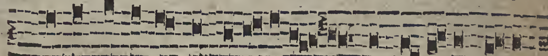
Tak til þijn vorar audmiwkar Bæner, og Myſkunſamlega heyr þu oſs.

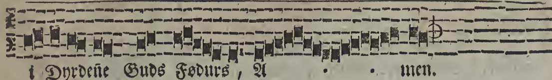
Þu ſem ſitur a hægra Veg þijns Elliſfa Fødurs, Myſku - na þu oſs.

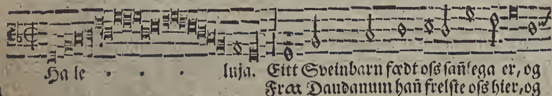
Þviad þu einſamañ ert Heilagur. Þu einſamañ ert DRotteñ. Þu

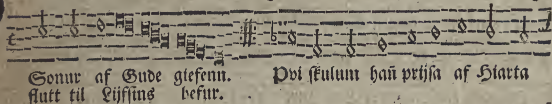

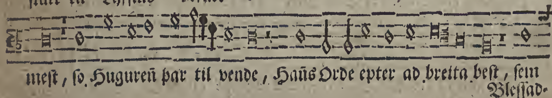
eirn ſamañ ert hiñ Hærſte JEſu Chriſte, med Heilogum Anda,

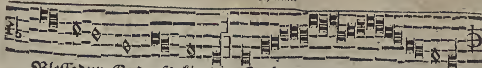

i Dyrdeñe Guds Fodurs, A · · men.

HALELUJA.

Ha le · · · luja. Eitt Sveinbarn fædt oſs ſañ!ega er, og
Fraa Daudanum hañ frelſte oſs hier, og

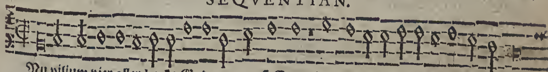

Sonur af Gude giefenn. Pvi ſkulum hañ prijſa af Hiarta
flutt til Lijfſins befur.

meſt, ſo Hugureñ þar til vende, Hañs Orde epter ad breita beſt, ſem
Bleſſad-

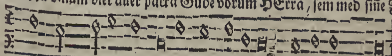

Blessadur Gud oss klende. Ha le . . : luja.

SEQVENTIAN.

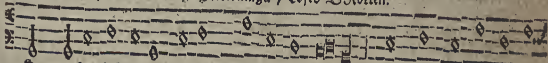

Nu vilium vier aller þacka Gude vorum HErra, sem med siñe Fœdingu hefur oss leyst,

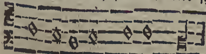

Heidra skulum vier HErrañ Christ. Siingest Prisvar.

fra Diofulsins Vallde og Herteknìngu, Lofed DRotteñ.

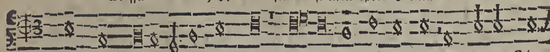

Honum ber jafnañ ad vier syngium med Englunum, Dijrd og Prijs sie Gude

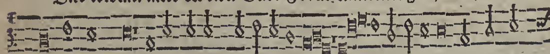

Fodur i hærstum Hædum.

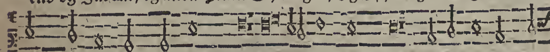
Messu CREDO, Noterud sem næst mä epter Latinuñe.

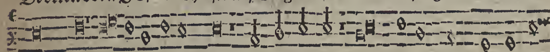
Vier trwum aller a eirn Gud. Fodur Almattugañ, Skapara Him-

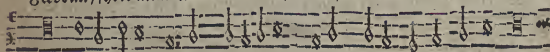
ens og Jardar, og allra Hluta Siinelegra, Og Osiinelegra. Og a eirn

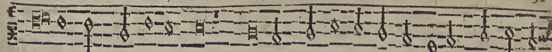
Drottẽ vorn JEsum Christum, Eingietẽ Guds Soñ, Og af Fodurnum

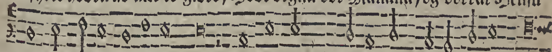

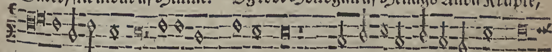
Fæddañ, fyrer allar Allder. Gud af Gude, Lioos af Lioose, eirn sañañ

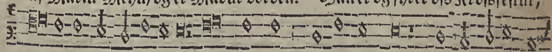

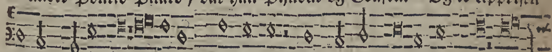
Gud, af Gude sõnum, Gietẽ eñ ei giørdañ jamrar Veru med Fodurnum,
fyrer

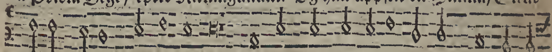

fyrer hvørn ad allt er giørt, Hvør vegna vor Mañaña, og vorrar Heilsu

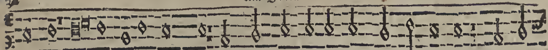

Saker, stie nidur af Himne. Og took Holldgan af Heilags Anda Krapte,

af Mariu Meyu, og er Madur vordeñ. Hañ er og fyrer oss Krossfestur,

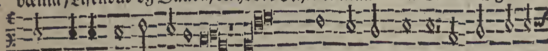

under Pontio Pilato, var hañ Pijndur og Grafeñ. Og er Uppriseñ

a Pridia Dege, epter Ritningunum. Og hañ uppstie til Himna, Situr

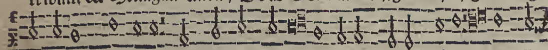

til hægre Handar Fødursins. Og hañ mun aptur koma med Dyrd til ad

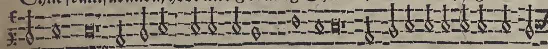
dæma, Lifendur og Dauda, a hvørs Rijke ei mun verda Ender. Og vier

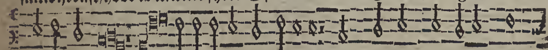
trwum a Heilagañ Anda, DROTTeñ allt Lijfganda, af Fødur og

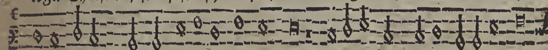
Syne framfaranda, hvør med Fødur og Syne a samt tilbeidest, og a vallt

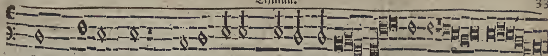
samdijrkast, hvør ed mællte fyrer Spaameñena. Og eina Heilaga Almeñe-

lega Christne, stadfesta fyrer Postulana. Og vier jatum eina Skijrn

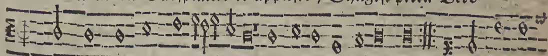

vera til Fyrergiefningar vorra Synda. Og epterbijdum Upprisu allra,

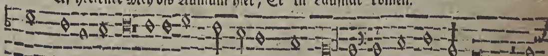

Daudra Maña. Og Lijfe þeirrar komande Veralldar, A - men.

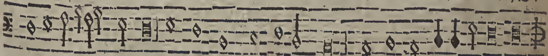
Adur eñ Gudspialled er uppleſed, Sijngeſt þetta Vers.

J Dag Ett Bleſſad Barned er, Bored og fædt i Heimeñ, Være þad
Af hreinre Mey oſs Aumum hier, Er til Lauſnar komeñ.

Barned oſs ei fædt, aller heſdum vier Dauda mætt, af þvi kom allt hid Gooda, O!

vor ſæte JEſu Chriſt, Er Eirn Madur oſs fæddeſt, hliif oſs vid Helvijtis Voda.

Honum ber jafnañ, etc. Epter Predikun, Heidra ſkulum vier HErrañ Chriſt.

Strax þar epter uppbyrie Preſtureñ Præfationem, A þeñañ Hatt.

DTott.

Drotteñ sie med ydur. Diaknenn. Og med þijnum Anda. Lyptum upp Hiørtum

vorum til Himens. Diaknenn. Vier hefium þau til DROtteñs. Laatum

oß þacka DRottne Gude vorum. Diaknenn. Pad er tilheyrelegt og Riettvijst.

Sañlega er þad Tilheyrelegt og Riettvijst, Skylldugt og miog Hialpsamlegt

Ad vier alla Tijma og i ollum Stodum Lofum þig og Þackum þier, Þu Heilage HErra Almattuge Fader og Eilijfe Gud, fyrer JEsum Christum vorn DRotteñ.

DRottenn, Þu sem fyrer ORDED, sem at sig took Manndoom, i Liooma þinnar

Byrtu, upplijser vor Hugskots Hiortu m d nyu Lioose. So ad nær vier ber-

lega þeckium Gud, ad vier þa mættum i riettum Kiærleika, til sannrar Astar

og Gyrndar Oforgeingelegra Hluta, verda uppkveikter. Og þar fyrer med

Einglunum og Hofud-Einglunum, med Thronunum og Maktarvoldunum.

Somuleidis asamt med ollum Himneskum Hirdsveitum, Syngium vier

Lof

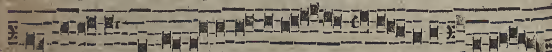

Lofsaungeñ þinar Dyrdar, O = aflæatanlega Segiande.

SANCTUS.

Hei - lag - ur. Hei - lag - ur. Hei - lag - ur ert þu DRotteñ

Gud Zebaoth, Himnarner og so Iørdeñ, eru full af Dyrd þinne.

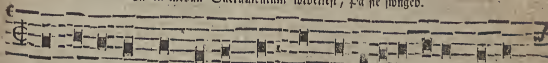
Hoolpna giør þu oss i Hædum. Blessadur sie sæ sem kiemur i Naf-

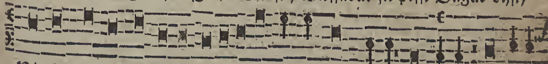

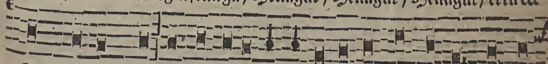
ne DRotteñs. Hoolpna giør þu oss i Hædum.

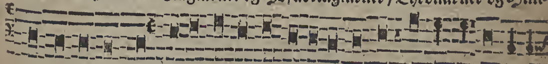
Epter

Epter Sanctus fylger Aminingeñ til þeirra sem gaanga til Guds Bords, etc.
Eñ a medañ Sacramentum utdeilest, þa sie sunged.

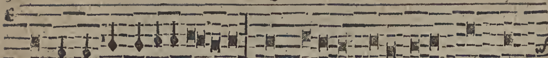

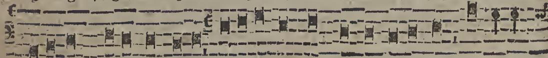

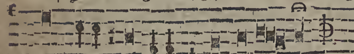
Hei-

Heilagur, segest þu i Hædeñe. Þitt Folk o Christe! lofar þig, þijn Brwd-

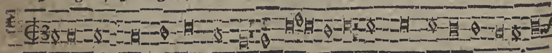

ur af Hiarta nu gledur sig, fyrer þijna Naad og Myskunseme, Heilagur,

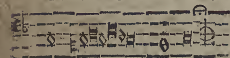

Epter Blessan.

Heilagur, Heilagur, hun lofar þig.

Boreñ er Sveirn i Bethlehem, i Bethlehem, best gledst af þvi Jerusalem,

Ha - le - luja.

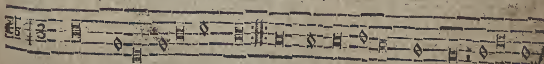
J

J hordum Stalle hvijlest sa, hvijlest sa, hvors Rijke alldrei endast ma, Haleluja.
J Hwse Uxa og Asna þar, Asna þar, Ei, kijsur D Rotteñ fæddur var, Haleluja.
Vijser af Austre færdu Sie, færdu Sie, Fagurt Gull, Myrru og Reykelse, Haleluja.
Fæddur af Moodur Meyu var, Meyu var, Mañs Volld eingeñ komu til þar, Haleluja.
Ormsins Spilling ei var a heim, ei var a heim, af Bloode voru barst i Heim, Haleluja.
Hañ lijkest ofs ad Holldsins Mynd, Holldsins Mynd, hreirn og Ojafn ofs ad Synd, Haleluja.
Ad ofs med Giæsku giorde hier, Giorde hier, Gude lijka og sialfum sier, Haleluja.
A Fædingar Hatijd Frelsarans, Frelsarans, fagne og synge Christnen hañs, Haleluja.
Helgasta Preñing heidrud sie, heidrud sie, med hreirnre Trw og Packlæte, Haleluja.

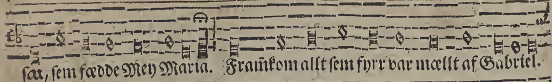
Añañ Dag Joola.

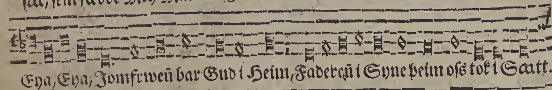
Introitus, Kyrie, Haleluja, Seqventian, Credo, og Verseñ af Predikunar Stoolnum, So sem a Joola-Dageñ. A medañ Sacramentum wtdeilest, Pier sie Lof og Dyrd JEsu Christ.

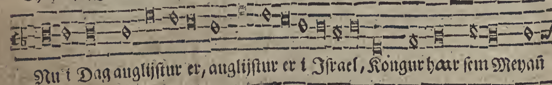
Pro Offertorio.

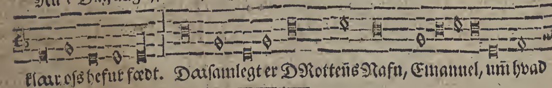

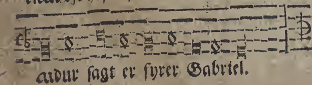
Slinged Gude sæta Dijrd, Þar med Lof og Packargiord, nu byrtest Zion og oll Christeñ Hiord.

sær, sem fædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mællt af Gabriel.

Eya, Eya, Jomfrwenn bar Gud i Heim, Faderenn i Syne þeim oss tok i Sætt.

Nu i Dag auglijstur er, auglijstur er i Israel, Kongur hær sem Meyann

klær oss hefur fœdt. Þæsamlegt er DRottens Nafn, Emanuel, um hvad

ædur sagt er fyrer Gabriel.

JEsum

JEsum Christ i Heim oss bar, Jomfrw sem hans Mooder var, um Mans Volld ei visse par. Nu byrtest saa, sem fædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mællt, etc.

Fæddum Konge fagne Piood, fagurt synge Bornen good, sege hvor sem hefur Hliood. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mællt af Gabriel. Eya, Eya, Jomfrwen bar Gud i Heim, etc.

Zion lofa Lausnaran, Lijf-Giof vora Gud og Man, Synd og Kvol oss svipte han. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr, etc.

Epter Blessan, skal syngia þennan Psalm. Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

GUlde sie Lof fyrer Gledeleg Jool, gladt skijn fogur Riettlætis Sool, Guds Son uppran aa Himna-Hæd, Hier aa Jord giordest Kvinnu-Saad, Auglijstest han med Ast og Frid, under hans Væng var Hiaalprædid.

Upplijsta Men med Ordsens Ment, allmarga hefur til vor sendt, han vill med Fodurnum hiwkra ad, hvorium sem kunna ad þeckiast þad, Hvor til hans leitar Huggunar, honum han alldrei fraavijsar.

Dæme Gydinga daarlegt er, DRotten goodur þvi forda mier, þeir villdu ei þitt Vængia-Skiool, Villu-Myrkren hofnudu Sool, Hws þeirra fyrer HErrans Makt, hardlega vard þvi Eydelagt.

So ecke kome aa mig stefnd, alls Riettlaats Bloods hin saara Hefnd, hvor þeim Forherdtu hootud er, Sem hrinda DRottens Naad fraa sier; Giefdu HErra ad Hug-Ast mijn, Hijrlega take Bodum þijn.

Un mier ad snwast æ vel vid, ollum þeim sem mier boda Frid, ad eg sem Hreidur-Unge þinn, Athuge Gagn og Heidur minn, og audsveipur med Elsku-Traust, adhyllest þijna Naadar Raust.

Og þo eg yrde Eirn fyrer þvi, Utfor ad reyna Stephani, Ef þad minn DRotten þocknast þier, þessa Heims reyne Offsookner, Jaa, þo mig deyde daarleg Piood, dijrmætt er fyrer þier mitt Blood.

Andleganñ Styrk mier auktu þa, Er eg skal Heime fara fra, ad Giedhijr mijna gliwpa Ønd, Giefe eg JEsu i þijna Hønd, Hormum mijnum i Huggun snw, Og Himnenum fyrer mier uppliwk þu..

Sofna laat mig i Sæluré Roo, Sælañ med helgum Stephano, og þo eg kañe Abels Neyd, ñ i þiñ Dijrdar Fognud leid. Framfor mijn sie, þo fylleſt Kijſs, Fædingar-Dagur til eilijfs Lijfs! Amen.

Pridia Dag Joola, Messu Upphaf og allur añar Saungur,

Fyrer og Epter Predikun, Eins so sem Añañ Dag Joola.

Epter Blessan þeñañ Psalm, med Lag, Osañ af Himnum hier kom eg, etc

HErra JEsu mijn Heilsu-Giof, Heidur sie þier og Eilijft Lof, Hiarta Gied þitt og Heilagt Maal, huggar stoorlega mijna Saal.

Pañ sem neitade Prisvar þier, þijdlega aptur Naadader, Og afhendter honum Embættid, sem aumlega hafde forbroted.

Ad hañ skyllde med Orde og Giord, Anvolstast þijna Sauda-Hiord, hier af merke eg þig Hyrder miñ, Heite eg wtvaleñ Saudur þiñ.

Ef[?]r þu jafnañ Øñ fyrer mier, og umbod þitt þar til Brædrum lier, So Lomb þiin ecke lijde Neyd, Lijtel Trw biargast vid þiñ Eid.

Glotun Syndugs þu gyrneſt sijſt, Grætande yillt hañ Leidriettiſt, med Petre so meige fiña Frid, Og Fyrre Nafn-Bootum taka vid.

Johañes er þu elskader, um̃ þig Eitt Sañleiks Vitne ber, uñter þu honum leynt og liost, og lagder sem Ungbarn þier a Brioost.

Hañs er Miñing nu hallden frijd, a helgre þiñe Burdar-Tijd, um̃ eilijfs Gietnadar Upphaf þijns, Upphaf liet vera Gudspialls sijns.

Læresveinn þesse styrkur stood, stud de hañ Gud-

Guddooms Vitskañ frood, ödladest Glede, Unadsemd, Og Eilijft Nafn i Himnestre Sæmd.

Myskun þijn JEsu mættug Ein, mig giö-re sodd añ Læresvein, Sem Eilijslega elsker þu, Auk mier Gudhrædslu Dygd og Trw.

Anda þiñ lææt þu orva mig, so elskad fææe eg af Hiarta þig, Eins og Petur, epter sitt Fall, Einkum þa Hana-Raustteñ gall.

Eins þo so fielle um miñ Hag, ætte eg med Petre Sorgar-Dag, Og dragest miit Hölld æ Daudans Stig, Dijrkad so fææe eg þar med þig.

Elskhugeñ sæte uñ þu mier, ad epterfylge eg glarnañ þier, J Hoogværd, Audmykt Hlijdne og Ast, hallde mier jafnañ vid þig fast.

Helgra Maña so hafe eg Sid, hvad sem mier kiemur ecke vid, Ad eg þar alldrei uñ hnijsest, Eñ athuge sialfs mijns Skyldu Brest.

Ædste Hyrder og Elskañ mijn, All þu oss Veikleg Lombeñ þijn, Med Orde o Raad i Heime hier, Og Himnesku Braude sijdar meir! Amen.

Suñudageñ mille Joola og Attadags, allur Saungur fyrer og epter Predikun, eins og æ Añañ Dag Joola, fyrer utañ Credo, Vier trwum aller æ eirn Gud, Skapara Himens etc.

Epter Blessan þeñañ Psalm, Med Lag, Heimile vort og Hwseñ med, etc.

FOrelldrar JEsu fuller af Ast, Fregn nær ed heyrdu þessa, Af honum sagda, ad þvi dææst, Eñ þau Simeon blessar, Seger vid Mariu Moodur hañs, Morgum til Falls er sæætil Sañs, Eñ suma mun samt vid þressa.

Hañ er þad Teikn og Hæfed Eitt, hvörium þeir tala æ moote, Eñ Harma-Sverded Hiartad þitt, Hart trw eg særa hlioote, So margra Hugskot og Hiartans Pel, Hvaa eg þa verde auglioost vel, Po añad yfer flioote.

Phanuels Dootter Eckia Ein, Aña sw Spaadooms Kviña, Af Assers Kyne Hiarta hrein, Hafde sem Gudspioll iña, Med Eignar Mañe um̄ Areñ Sio, Afliſad riett fraa Meydoome, Saurgan ei viliad ſiña.

Fioora um̄ Attraett hafde hun, Himna Guds priiſar Millde, um̄ Dag og Naatt þeſs miñaſt mun, Muſtered raekia villde, Med Blndinde og Baenahalld, Biiſalar ſig ai Drottens Valld, ſem Eckiur vel akta ſkylldе.

Sw kom þar fram̄ i ſomu Tijd, Seger med ſkijru Maale, Lijdnum þeim ſem ad Lauſnar beid, Leinge til Jeruſalem, Loſar þad Barn ſem liooſt hun kañ, Lyſir ad hañ ſie Gud og Mañ, Eydande Illſku Taale.

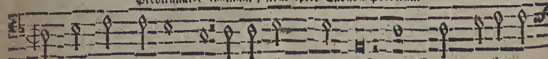
Pa giort var allt ſem Bodord baud, baede Hioon aptur ſnwa, J Galilaeam, þo naelgeſt Naud, J Nazaret ad bwa, Eñ Barned JEſus Alldur jook, allañ Viisdoom og Proſka took, Med Guds Naad, þvi glogt maa trwa.

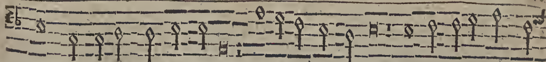
Laattu mig DRottеñ daadſt ad þeim, dijrmaeta Vitnisburde, Pu varſt boreñ i þeñañ Heim, So Praell eg frelſtur yrde, Til Uppreyſtar eñ ei til Falls, Ertu mier og Gooda alls, Faeddur ſo Huggun heyrde.

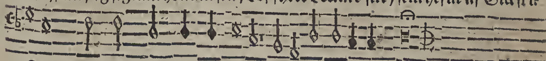
A Nyaars Dag.

Meſſu Upphaf, Frelſareñ er oſs faeddur nu, Kyrie, Gloria, Seqventian, Credo, og allur añar Saungur ſem aa Joola-Dageñ.

Packarglord fyrer umlided Ar, aa ad ſyngiaſt aa Nyaars Dag, og byrjaſt af Predikunar-Stoolnum, ſtrax epter Endada Predikun.

Myskun hañs og Millde, Vier miñunst fyrst uppaa, og virdum vijst sem skyllde, hañs Velgiorninga þa, sem hañ nu þetta Ar, Oss giefid hefur øllum, bæde Konum og Korlum, og kuñugt fyrer oss staar.

Volldugur Gud veitte, voru Lande Frid, Foolk allt eirneñ fædde, og fieck hvad þurfte vid, af hañs Myskunar Hond, Þvi Blessan Fadereñ millde, Bygd og Bæum villde, giefa um̃ giorvallt Land.

Oss hefur vardveitt alla, af Fodurlegre Naad, ef villde hañ yfer oss falla, sem vor er Synd og Daad, med jafnre Hefnd og Pijn, fyrer laungu værum vier deydder, af Sorg og Eymdum eydder, Hvor fyrer Synder sijn.

Sem eirn Sætur Fader, so er hañ milldur vijst, Vier verdum þa frelsader, Ef trwum aa JEsum Christ, med eirnre riettre Trw, Hañ svipter af oss Syndum, og sijdañ eirneñ Eymdum, og þañeñ hiaalpar nu.

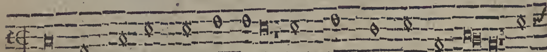
Slijkar Giædsku Gaafur, O! Gud vor Himnum aa, Sem þu giefid hefur, Lofe hvør sem maa. J JESU Christi Nafn. Vier bidium þig eñ fremur, Gief þad Ar sem kemur, Sie þier til Æru eñ oss til Gagns.

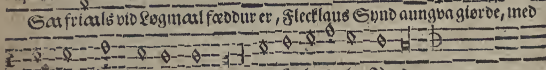
J JEsu

J JESU Christi Nafn. Vier bidium þig eñ fremur, Gief þad Ar sem kiemur, Sie þier til Æru eñ oss til Gagns.

J JESU Christi Nafn. Vier bidium þig eñ fremur, Gief þad Ar sem kiemur, Sie þier til Æru eñ oss til Gagns.

Epter Blessan.

Hvar med Logmaale leyster af, leingur kañ oss ei saka, Kvittan þessa Christur gaf, kom þad aa sig ad taka.

Fyrer oss Guds Son Eingietiñ, wthellte Bloode sinu, Þar med Leyste hañ Lijdeñ siñ, fraa Logmaals Oke og Pijnu.

Þeim Son Guds veiter Sigur hañ, saa er vid Logmaal kvittur, Fyrer þvi JESUS heiter hañ, Hiaalp og Lausnare riettur.

Þo saa þeir ecke Frelse þad, sem framar i Glæpum liggia, Lijka sem hvad vær hefdunst ad, Hañs Naad mune ei styggia.

Drotteñ segir: Þiñ Gud eg er, aattu þvi froomur ad vera, Mysku og Naad eg veite þier, Villa miñ skalltu giøra.

O! Gud veit þu oss Vitsku þa, vorn Hug umskiere þiñ Ande, ad giarnañ halldum oss i fraa, Illsku og Synda Grande.

For hvar Lyst oss forda mieg, fraa oss vier hana giefum, af þiñe Naad aa allañ Veg, Epter Villd þiñe lifum.

Syñu-

Suñudageñ mille Attadags og Þrettanda, Allur Saungur fyrer og epter Predikun, sem á Añañ Dag, fyrer utañ Suñudaga, Crédo, Vier trwum aller á Eirn Gud, Skapara Himens, etc.

Epter Blessan þeñañ Psalm, Med Ton, Guds Son kallar komed til mijn, etc.

ÞA Herodes þad heyra vañ, ad hofdu Vitringar gabbad hañ, Fullur med Fors og Bræde, sende hañ wt med Sverd i Stad, Svein-Bornum veita Heliar-Bad, geysstur af Grimdar-Æde.

J Bethlehem þar Barn var fædt, Borneñ hafa þeim Dauda mætt, Tvævetur og oll hin yngre, Epter þeim Tijma á var sett, af Vitringunum hafde friett, Þesse var Neydeñ þyngre.

So fylltest þad sem fyr var spád, og fordum Spámañ hafde tiád, Heyrast mun Kall á Hædum, Relgeñ Grátur og Radd-ar-Hliood, Rachel sijn grætur Borneñ good, Huggast ei Harms af Mædum.

Epter Herodis illañ Deyd, Eingill Guds kiende Joseph Leid, wt af Egyptalande, J Draume baud hañ hallde heim, J Hellu være þeir, Sveine þeim, villde verda ad Grande.

Joseph took Svein og Mariu Mey, med sier á Leid, og tafde ei, foor heim til Juda Jardar, Archelaus sá Rijkium ried, Riettvijs Joseph hañs hræddest Gied, Reide og Þeſnder hardar.

Vogar þvi ei ad vitia heim, Vitrade Gud i Svefne þeim, J Galilæa ad gista, nádde þvi Bygd i Nazareth, Nádugañ Svein þar foostrast liet, So var og sagt med Fyrsta.

Af Spámoñunum er þad tiád, ádur til Forna so var spád, So skule Sveirn sá heita, Nazarenus vid Nafned bætt, sem noog er liooft og harla Sætt, Þvi Lausn vill Lijdum veita.

J Utlegd gafst þiñ Einka Son, Eylijfe Gud, sem Vesláñ Þioon, Til Fodur-Lands oss ad færa. Ovina Hrædslu frels oss frá, Fyrer oss þá til Heliar slá: Þier sie Lof Eylijf Æra.

Þañ-

Þañ Þrettanda Dag i Joolum, ſkal ſijngia þeñañ Pſalm.

pro Introitu. Med þeim Ton, J Dag eitt Bleſſad Barned er.

ÞA Barned JESUS i Bethlehem, bor-ed var i Heimeñ, Herodes ꜳ Døgum þe-im, hiellt Juda Kongdoomeñ, Vitringar i Auſtre þa, yfred fagra Stiørnu ſiꜳ, þetta Teikn ſo þijda, Kongur eirn ſem øllum mꜳ, Er nu fæddur Judum hiꜳ, Þeim øll Lønd eiga ad hlijda.

Tignar Gꜳfur tooku nu, tøfdu ecke leinge, hønum ad jꜳta holla Trw, HErrañs Rꜳd ſvo feinge, J Jeruſalem ſor-tu þa, Søgdu: Hvar er Kongur ſꜳ, nu er fæddur Judum? Stiørnu hañs vier høfum ſied, hier komum þvi Foorner med, ad Hlijdne hønum bioodum.

Ad Herodes Otta ſloo, og øllu Borgar-Lide, Heiptar-Rꜳd i Briooſte bioo, Barn ad ſvipta Fride, Kyrkiu Rꜳd og Kieñe-Meñ, kallar til ſijn alla ſeñ, So med Svik-um ſpurde: Þa Chriſtur fædeſt hier i Heim, ſem heiteñ er til Lauſnar þeim, J hvørre Borg þad yrde?

Aller ſvara ꜳ eina Lund: J Bethlehem Juda, Segla hønum i ſamre Stund, ſo Spꜳdoomiñ hliooda: Bethlehem þu Juda Jord, beſt ert þu af Borgum verd, ꜳ Gydinga Lande, Eirn ſꜳ HErra af þier ſkal, wtkoma, ſem Jſrael, Riett verdur Rꜳdande.

Vitringa i Leyne liet, lijka til ſijn koma, af þeim nam ſem gløggvaſt gat, Gꜳng og Stiørnu Tijma, Baud þeim fared i Bethlehem, bijded ei, ad Sveine þeim, med allre Lyſt ad leita, þa Barn þad fiñed, byrted mier, brꜳdlega ſo komum vier, Virding þvi ad veita.

Ferdaſt ſo ſem ſagt var þeim, ſøñum Konge ad þiena, Stiarna ſw i Auſtur Heim, ꜳdur høfdu ſiena, ꜳ þeim Vege undañ foor, Allmiøg var ſw Glede ſtoor, Þa kom þeim i Siñe, ſo gaf Stadar Stiarnañ biort, ſtood yfer þvi Hwſe þvert, ſem bleſſad Barn var iñe.

J þvi Hwſi ungañ Svein, og hañs Moodur ſiña, Þeirra Trw var helg og hrein, Heims

ins Fantækt ei siña, fram fyrer Barned fiellu þar, Hvornar Gæfur Veglegar, Gull, Myrru, Reykelse, Medalgængara Mañ og Gud, Miwkt bædu ad Heidnum Lijd, Veitte Frid og Frelse.

J Draume var þeim Andsvarad, Añan Veg heim suwa, Herodes þa heyrde þad, Her-Meñ liet wt bwa, um alla Borgena Bethlehem, Og Bygd fylgiande Stadnum þeim, Saklaus Svein-Born deydde, Tvævet ur og yngre øll, epter Tijd, sem Synda-Præll, af Vitringunum vaidde.

Joseph veitteſt Vitran trw, Veik þvi fyrer wr Lande, med JEsum og Mariu Frw, mætte ongvu Grande, hiaa Egyptskum um Areñ far, allt til þess Herodes doo, dvelst af Dretteñs Raadum, Añad Siñ aavijsa liet, Aptur foor i Nazareth, og biuggu þar i Raadum.

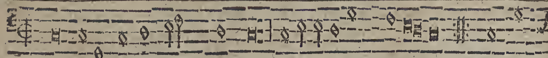
O JEsu þitt er Orded oss, Audleg Leidar-Stiarna, Christne þijna þetta Lioos, þyggia læittu giarna, so ad hun til þijn suwe sier, Sig med Hiarta giefe þier, Ovinum ei hlyde, Astverk þijn ad eignunst vier, Og i þa Dijrd sem Eilijf er, Forum vier i Fride.

Kyrie, Gloria, Seqventian, Og allur Saungur, So sem a Jooladageñ, fyrer utañ Præfatiuna, sem Alleinasta er aa sialfre Stoor-Hatijdeñe.

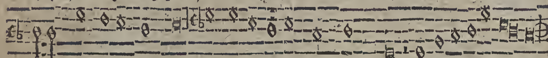
Fyrsta Suñudag epter Prettanda, Messu-Upphaf.

Kyrie, Gloria, Halcluja, Seqventian, Credo, Vier trwum aller a Eirn Gud, Skapara Himens, etc. Fyrer og Epter Predikun, a medañ Sacramentum wtskiptest, allt so sem Añañ Dag.

Eñ hvar ecke eru Communicantes, Pa sijngest þesse Psalmur.

Millde JEsu sem Mañdoom tookst, J Mariu Jomfrwr Kvide, Pu sæst
Par med Heill og Hiælpræde jookst, hvorium sem æ þig tryde,

vora Eymd og Andar Tioon, ollum var bweñ Skom og Smææn, og sæ eilijfe Daude.

Yfer oss virdtest aumka þig, Ei kuñer þad leingur lijda, ad Dioful kiæme oss under sig, Eirn villder fyrer oss strijda. Af Himnum komst i Heim til vor, Hoofst oss þvi Lausn og Fridur stoor, Fyrer þiñ dijrstañ Dauda.

Og þu hefur oss ollum sagt, A þig skylldum vier treysta, Offur þitt Hlijdne Ast og Makt, af Syndum hefur oss leysta. Eflaust þvi set-jum ær þig Trw, allt þad fyrer oss lofader þu, alldrei kañ oss ad bresta.

Vor Brooder kiær þu ordeñ ert, æ tijd villt hiæ oss byggia, Vernd og Adstod oss veiter bert, vier vilium Hiælp þijna þyggia. Pad er oss Gagn og Glede stoor, Guds Son ordeñ er Brooder vor, hvad mæ oss sijdañ hryggia.

Heidrum og losum HErrañ vorn, hañ ei-rn oss Endurleyste, vier erum med þier blessud Born, Brooder vor JEsu Christe. Gledie oss jafnañ Gaafa sw, Gude þockum hañs Ast og Trw, Lijknsamañ sig Auglijste.

Epter Blessan. Sijnged Gude sæta Dijrd, ut supra.

Añañ

Añañ Suñudag epter Prettanda, Allur Saungur fyrer og epter Predikun, Sosem fyrerfarande Suñudag, Fyrer utañ Exitum. Epter Blessan,

Med Ton, Heimile vort og Hwseñ med, etc.

HEidrad sie JEsu haaleitt Verk, og hönum Lofstijr tiedur, sem giorde liooßañ siñ Guddooms Styrk, Gudlegum Taaknum medur, Uppbyrlande þad i Cana, Almættę sit ad læta sia, sijna Sveina og Moodur.

Hugsvolun stoor, er hryggre Lund, Happ sem i Cana skiede, HErrans þa kiemur Hiaalpar Stund, Hormungeñ snijst i Glede, hiaa þeim sem hafa Gud fyrer Giest, Giæfusamleg Umbreyting siest, Til Pocknunar þeirra Gléde.

Hier af lære eg ad Hioona-Stiett, Heidarleg er af Gude, Moñum til Heilags Sooma sett, J Syndlausum Fognude, ad Ektast og byggia Brwdkaups Bod., Blessunar eru Dæmeñ good, Leyfd er oss grandvor Glede.

Sætlega fagnar Saaleñ mijn, J sijnum Hiartans Uñusta, hvort sem hun dreckur Vatn eda Vijn, vil eg þar Trw aa festa, fyrst hun Guds Syne fostnud er, Til Farsælldar allt mun snuast mier, i þijna Naad læt mig byrsta.

Vill JESUS ei sem Veralldar Meñ, Vijned i fyrstu giefa, steiper helldur aa Steinkiereñ, Stwr og Vatnenu daufa, Hiortum folldum til Hreinsunar, Hvort ed umsnijst til Velferdar, Peim sem Polgooder lifa.

Satan giefur þad sæta Vijn, sijnum Bornum med fyrsta, Eñ epter aa kiemur eilijf Pijn, Angur og Bol med Sijdsta, Eñ DRottens Foolk sem Sorg hier saup, Sijdar medtekur Glede Staup, Og Alætted allra besta.

Pvi eg Brotleg Brwdur er, Bodum þijnum reis moote, audfeingeñ eru Audsvor mier, J Eymdum þo Fulltings leite, Sæte JESU ei seig vid mig, Syndare, Hvad hef eg med þig? Hiaalp þijn mier Huggun veite.

Bæte miñ Hag þijn blessud Rææd, Brwdgumeñ JEsu Christe, so Mariu þiñar Moodur-Raad, mier sie skrifud i Briooste, ad ætijd giore eg Þienare þiñ, þad sem þu skipar Drotteñ miñ, Og yfer allt þier treyste.

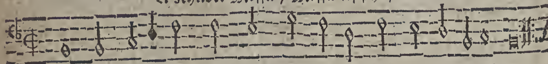
Snw mijnu DROtteñ Vatne i Vijn, Bondskuñe i Riettlæte, J Himneska Heilsu Holldsins Þijn, Hrygd i Gudlega Kiæte, Epter Stundlega Eymd og Þraa, uñ þu oss þijna Dijrd ad sia, J Blessudu Brwdkaups Sæte.

Þridia Suñudag epter Þrettanda, Allur Saungur fyrer og epter Predikun sem fyrerfarande Suñudag, fyrer utañ Exitum.

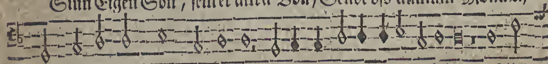
Epter Blessan, Sijnged Gude sæta Dijrd, etc.

Oz med þessum Hætte, skal sijngia sijdañ, allt til Kyndel-Messu.

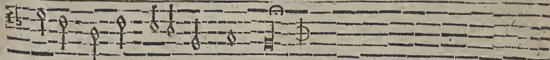
A Kyndel-Messu, Messu Upphaf.

Med Hiarta og Tungu, hvor Mañ sijnge, haatt Lof Gude søñum,
Siun Eigeñ Son, sem er allra Von, Sende oss aumum Møñum,

Fognud beñañ, Foolk liet kieña, Frelsareñ Lijda, ei villde bijda, hañ liet

sier sooma, hier ad koma, vor Gud.

Flockur Einglaña, Fögnud saññ, Foor bodande a Jordu, Christs af Burde, kater urdu; Kyne Maña Velgiörder, frekar tiedust, Fridur og Glede, Fagur Soome; af DRottne komeñ, Peim er sier valde, og Vine talde, Vor Gud.

Gyrntust skijrer, Guds Meñ dijrer, Pañ Glede Dag ad sia, ad Son þiñ kiære, Christur være, Komeñ hier Jordu a, Spaamaña allra, Ord ad fylla, Sem þeirra fyrer, Muñ þu mæltter, Pad þu villder, Vera oss Milldur, Vor Gud.

J Moodur-Kvide, Johañes gaade, Jafnskiott nærre vera, Lifande Maña, Lausnaraň saña, Þiñ liwfa Son vorn HErra, Hædstu Raad, og hier med Glede, hafa aller, Sem þig akalla, Pa þeir heyra, med Hugskots Eyra, Vorn Gud.

O! þa Glede, þier Gud tiede, þu hin gooda Elisabeth, af þijnum Burde, Pa þu spurder, Pad Gud hafde atsett. Simeon gladdest, J Gude, og saddest, af Saalar Klæte, sat Madureñ mæte, Hoof ad prijsa, Med helgre Vijsu, Vorn Gud.

Laat nu Pioon þiñ, Ljwfe HErra miñ, hiedañ i Fride fara, Epter Orde þijnu, med Augum mijnum, Eg leit þañ Frelsara, sem hefur ad soñu, Hiaalp ollum Moñum, fyrerbwed, Fra Dauda sniwed, Lioos Heidingia, Heidur Gydinga, Vor Gud.

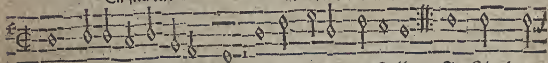
Spaakona Anna, Ein sieck saññ, Andar Fögnud og Glede, Af Raadarsomu, Sonarins Komu, og Sælu þeirre oss tiede, þa Hollde klæddest, og hijngad fæddest, HErrañ saññ, Hiaalpareñ Maña, Soneñ hreina, sagde þig Eina, Vors Guds.

Gud e

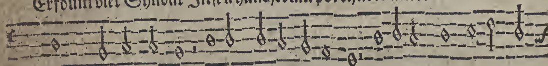
Gude ædstum, æ Himne hædstum, honum sie Lof og Æra, Fyrer sijna Millde, sem hañ villde, Sialfur oss til færa, Fyrer sitt Ord, af hvøriu er giørd, Velferd øll, og Andar Heill. Hañ er sem huggar, Hiortun gloggvast, Vor Gud.

Kyrie, Gloria, Haleluja, Seqventian, Credo, Fyrer og Epter Predikun, Sub Communione, Allt saman so sem Añan Dag Joola.

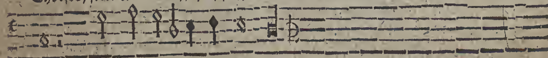
Eñ sieu ecke Communicantes, Þa siingest þesse Psalmur.

Nætturañ øll og Edle Mañs, er spillt i Adams Falle, An Hiælpar Erfdum vier Syndar Illsku hañs, erum þvi tijnder aller.

Christs, sem Auma vijst, af þessum Boda keypte, þar i Adam, oss øllum

kom, Guds Reide yfer oss steypte.

Ormureñ

Ormureñ hefur Evu giñt, af Guds Vege ad falla, Ordum Guds hefur hun ei siñt, hier af kom yfer oss alla, Eylijfur Deyd, so noog var Neyd, Raad Guds ad senda villde, þa Lyknar Von, Siñ sæta Son, sem Lijf oss veita skyllde.

Sem nu añarleg Adams Volld, alla Fordæmda giora, So komunst vier fyrer Christi Skulld, J Kiærleik Guds vors HEr-ra, og sem øll Mañkynd, J Adams Synd, Erfde eylijfañ Dauda, So hefur Gud, fyrer Christi Deyd, Frelsad oss fra þeim Voda.

Vor Gud gaf Son siñ øllum oss, þa yfer oss var hañs Bræde, Hañ er dæeñ og hieck a Kross, hafiñ i Himna Hæder, Fyrer þad til sijn, fra Daudans Pijn, Frelsar oss efvier trwum, a Frelsarañ, þeim Fadereñ añ, Fra Daudans Ogn oss snwum.

Hañ er vor Vegur, Hlid og Lioos, hreiñ Sañleikur og Lijfed, Guds Raad og Ord sem øllum oss, af Fodurnum er giefed, og a þad Traust, Efunarlaust, aller meigum vier voga, Oss helldur hañ, so eingeñ kañ, wr hañs Høndum ad draga.

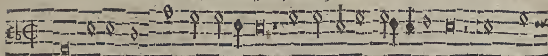
Sa Mañ fra Gude falleñ er, fiñur ei Heill nie Glede, af Møñum Traust sem ætlar sier, eñ ei af sialfum Gude; hvor adra Von, eñ a Guds Son, hefur i sijnum Huga, Satan muñ hañ, hiñ sama Mañ, sigra og yferbuga:

Hvor a Gud trwer og vonar vijst, verdur stodugur standa, Bygd hefur sa a Biarge reyst, Þo bere hønum til Handa, Mæda og Neyd, Meñ hafa þad sied, muñ sa þo alldrei falla, Sem hefur Traust, a HErranum Christ, hañ frelsar Trwada alla.

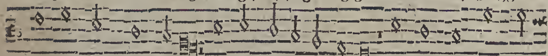
Hier bid eg nu af Hiartans Gruñ, HErrañ ei fra mier take, sitt lijfsa Ord af mijnum Muñ, ad mig ei Syndeñ sake, Sem hijr i mier, Best treyste eg þier, bregdst þu i aungvum Voda, Hvor sem vid þig, kañ hallda sig, Hrædast þarf sa ei Dauda.

Þitt klara Ord oss kieñer riett, kuñum þvi ei villt fara, Hvor sem þad sær i Hiarta sett, Hlijtur strax auglioost vera, med Giæsku Hart, Sig byrter bratt, Blessud sw Guds Gaafa, Guds Ande kiær, er øllum nær, sem a hønum Von hafa.

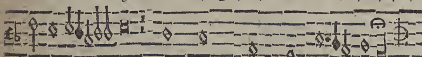
Epter Blessan þennan Psalm.

Hiedann i burt med Fride eg fer, feigenn og gladur i Gude, Huggad

nu vel mitt Hiartad er, og horfenn allur Kvijde, so sem Gud sialfur

fyrer-hiet mier, Hvijldar Svefn minn er Daude.

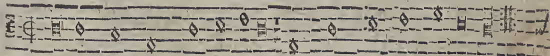
Guds Son JESUS eirn giorer þad, Grædarenn Goode og Trauste, hvorn nu mijn Augu hafa sied, Hug minn hann vel upplijste, So ad eg veit i Dauda og allre Neyd, er hann mijn Heill, Lijf og Hreyste.

Pann hefur oss fyrer sett, Þijn Nææd og Myjk-in gooda, Og t.l hanns Rijkis allre Heims Stiett, HErra þu lætur biooda, fyrer sæt Ord þijn sem nu Lioost og Riett, so vijda umm Heimenn hliooda.

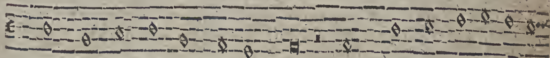
Hann er Blessad Lioos, Heill og Skiool, Heldenna allra Manna, Upplijsande þæ, so ad lære vel, Lijfsins Veginn ad kanna, af þessum fær allt Foolked Israel, Fognud, Prijs og Sælu sanna.

Allt-

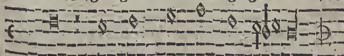
Allt fraa Kyndel Messu og til Niiuviкna Føstu, Messu Upphaf, Naatturañ oll og Edle Mañs. Kyrie, Gloria, Haleluja, Credo, Epter Predikun, sem Dominicâ primâ Adventus. Eñ sieu ecke Communicantes, Pa skal i Stadeñ fyrer Offertorium, Syngia þeñañ Psalm.

Aller Guds Pioonar athuged, ad hañs Hws vel Forstanded, Synged Guds Lof og Prediked, og hañs Pioonustu vanded.

Med Dygd og Trw uñ Dag og Naatt, DRottens Ord vel aa allañ

Haatt, Byrted, breided uñ Landed.

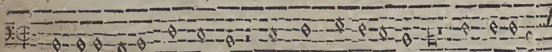
J Helgedoom, Hiarta og Sioon, og Hendur skulud upprietta, aakalled Gud i ydar Boon, uñ Velferd allra Stietta, Offur JEsu og Astverk med, Endurlausn og Naad Pre-

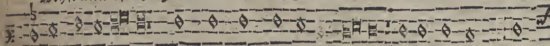
Predikeð, So allt Foolk þacke þetta.

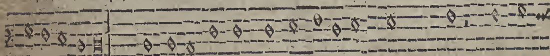
Boded Guds Sofnud Blessan þa, Boot Synda og Riettlæte, Liif eyliift Gud þig laate faa, Lausnaren JEsus sæte, fyrer siins Gudspialls Saanleiks Ord, saa sem skapade Himen og Jord, Mein þitt og Mootgæng bæte.

Fodur Syne og Anda sie, Ædst Dyrd um Jord og Himen, Eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verde framen. Kien oss ad hallda Christen Sid, kvittast og skiliast Synder vid, saa þad vill, synge Amen.

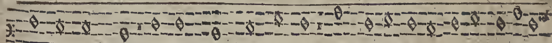
Epter Blessan.

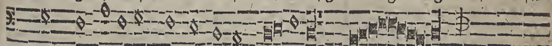

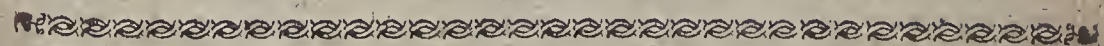

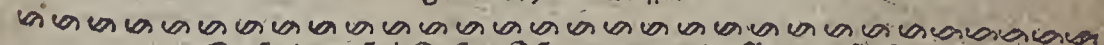

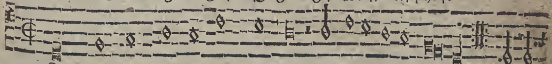
gooda

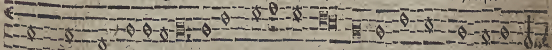

gooda Farsælld, ad vier med þeim øllum, goodañ og roolegañ Lifnad lifa

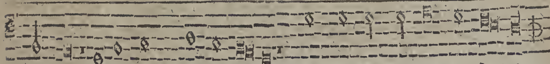

mættum, i allre Gudrækne og Sidseme, A · men.

Fyrsta og Añañ Suñudag i Niju-Vikna Føstu, sem fyr seger, Frаa Kyndel-Messu.

Suñudageñ i Føstu Iñgaang, Messu Upphaf.

JEsus Christur ad Jordan kom, af Johañe ad skijrast. Eina Af Villa Guds og vijsum Doom, Verk þad frañkvæmde dijrast.

Hiaalpar Laug iñsette pa, ad afmaa vorar Synder, og Andar Kvøl ad frelsa

ofs fraa, fyrer sitt Blood og Under, Nijtt Lijf hofum vier þar fundeđ.

Heyre aller og hure vel, hvad siaalfur Gud Skijrn kallar, og hvad eirn Christeñ Trwa skal, ad fordast Villur allar. Gud vill og bijdur Vatn sie þad, Vatn skal þo eitt ei vera, Guds Ord teingiast þar eirneñ ad, og Andans Gaafañ dijra, So vill hañ siaalfur skijra.

Þad hefur Gud ofs augliooft giort, J Myndum og so Ordum, Fodursins Raust þar opeñbert, aller vid Jordan heyrdu, sagde: Mijñ Sæte Son þad er, sem mitt Hiarta vel kiore, Þañ vill eg aller heidre hier, og hönum giarnañ heyre, og epter hañs Vilia giore.

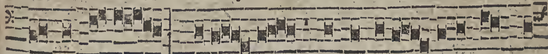
Son Guds i soñum Mañdoome, siaalfur var þar og staddur, Heilagur Ande ofañ stie, i Dwfu Lijking klæddur, so alldrei skule efast neirn, ad nær vier skijrder yrdum, Þriaar Guds Persoonur gaafu Skijrn, giarnañ og hier aa Jordu, Heimile hiaa ofs giordu.

Goodur Postulum Guds Son baud, gaanged Heims Þieod ad fræda, ad hun sie oll i Syndum daud, sig skule med Ydran græda, Hvor sem Trwer og tekur Skijrn, Tignar Eylijfrar nijtur, saa Mañ nefnest Guds Nyfædt Barn, Naad hañs þeim alldrei þrijtur, Arf Himnarijkis hlijtur.

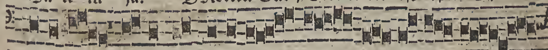
Hvor sem ei trwer soddañ Naad, saa deyr i Syndum sijnum, og fellur i Fordæmdra Stad, fær þar eylijfa Þijnu, Oll Helge hañs og eigeñ Verk, faa ei hiaalpad Saaluñe, Arf-Syndeñ þessum er of sterk, Alleñ var hun þar iñe, hun leyser ei Lausn hañ siñe.

Einsamallt Vatned Auguñ siaa, eins og þa Meñ þvi ausa, Trweñ i Anda þecker þa, þañ Krapt Bloodsins Flecklausa, Þvi lijtst heñe sem Laugeñ Rauð, Litud med Christi Bloode, Sem Andar Skada af Adams Naud, og allt vort Synda Æde, af ofs þvær og græder. Halelujа.

HALELUJA Um̃ alla Langa Føstu.

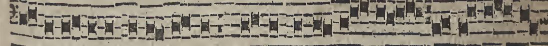
Ha le lu ja. DRottenn Gud, Giør ei vid oss epter Syndum

vor - um̃, og ei gialld þu oss ep - ter Illskum vor - - um

DRottenn Gud vor, mũstu ec - ke ꝏ Illskur vorar gam - lar, Helldur

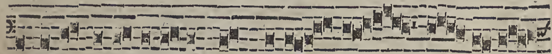
aptur hverfe snarlega til vor, Myskunseinder þijn - ar, þviad vier er-

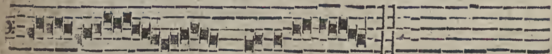

um miøg Fatæker og Aumer. Hialpa þu oss Gud Fader og Lausnare

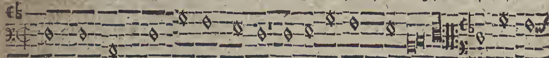
G,

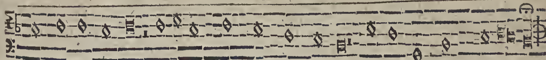

Sieu ecke Communicantes, Pa sie strax epter, Heidrum Gud Fodur, etc. Syngen Eptersylgiande Psalmur, Hvør og syngiast maa um Fostu Tijman, Edur og stundum pro Exitu.

Gud

J Dioꝼuls Fiotrum eg fangen̄ lꜳ, Fꜳr Dauðans vijſt eg ſkillde, Dag og Nꜳtt mig ſærde Synden̄ þa, Sw mīn̄e Fæding fylgde, Æ! jafnan̄ vox mijn Synda Sekt, Sigrade Lifnad mīn̄ ſo frekt, Til allrar Illſku tælde.

Ogylld voru mijn Verken̄ froom, Vauſt þeim ei mier ad ſtoda, Siꜳlfrædid ſlijr Guds Dijran̄ Doom, Dꜳdlaus til alls hins Gooda. Hugvijls fieck mier ſw Hrelling ſloot, hiꜳ mier var Dauðe en̄ eingen̄ Boot, og vijs Helvijtis Vode.

Eylijfan̄ Gud ꜳngrade þa, Eymden̄ mijn morg wr Mꜳta, Han̄ mīn̄teſt ſijna Myſkun ꜳ, mier villde hiꜳlpa lꜳta, ſitt Fodurlegt mier hyrte Briooſt, med blijdre Naad en̄ ongvum Piooſt, Han̄ koſtade dijrt mīn̄ Bata.

Mællte vid kiæra Sonen̄ ſīn̄, ſie eg Mꜳl Nꜳd ad giefa, far nu til Sonur mæte mīn̄, Man̄kyne aumu ad hlijfa, Leys þad af ſꜳrre Synda Kvol, ſiꜳlfan̄ Dauðan̄ þu ſlꜳ i Hel, Lꜳt þꜳ ſo med þier lifa.

Guds Son i Heim vitiade vor, Vilia ſijns Fodurs fyllde, Fædde han̄ Meya Moodꝛer klꜳr, Mīn̄ Brooder verda villdi, Gieck hier med auman̄ Holldſins Hꜳtt, og hulde miog ſīn̄ Guddooms Mꜳtt, ad Satan ſigra ſkyllde.

Mier ſagde han̄: Pier hallt vid mig, Heite eg þier goodum Vilia, Eg gief mig ſiꜳlfan̄ fram̄ fyrer þig, Til Frelſis þier læt mig kvelia, Þvi eg er þin̄, og þu ert mīn̄, og þar eg er, ſkallt vera med mier, Dioſull ſkal oſs ei ſkilia.

Mijnu Bloode wthellet han̄, Hier med Lijfe mig ſvipter, Pier til hins beſta eg þetta van̄, Þijn Trw hyxe þar epter, Siꜳlfur Dauðen̄ ſigradur var, Synd þijna mitt Meinleyſe

inleyse har, So ad Andar Hvijld þu hrepter.

A Himna aptur til Fodursins fer, fra þessa Lijssins Hætte, ad eg Myskun wtvege þier, og Anda hañ senda mætte, sem hugge þig i hvørskyns Kvøl, So i hreinnre Trw mig þecker vel, og a Leid Sañleiks þijn giæte.

Bod mijn og Verk þau bijd eg þier, J Breitne og Kieñing ad sijna, Guds Lif og Dyrd ad efter hier, og auker so Christne mijna, Setningum Mañа sia þu vid, sem saurga þeñañ Hialpar-Sid, Þeim Skilmaala skallt ei tijna.

A medañ Sacramentum wtdeilist, syngest so sem Fyrsta Suñudag i Adventu.

Epter Blessan þeñañ Psalm, Med Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, etc.

SO Elskade Gud anmañ Heim, ad Einka Son siñ gaf hañ þeim, ad aller sem trwa a hañ eirn, Eylijft Lijf hafe, Ei tapest neirn.

JEsus Christur vor HErra kiær, Kom Heimenum til Myskunar, Sijnum Postulum sialfur hañ, Sagde Hialprædis Lærdoom þañ.

Nema hvor eirn Endurfædist, af Vatne og Guds Anda vijst, J Guds Rijke kan ecke sia, Jñ ad gañga, og þad ad sia.

Holldlegt er allt af Hollde fædt, Hialpraust, Bolvad, Ef ei er bætt, Hvad Andeñ fæder, Andlegt er, Endurnijung sw Riettlæter.

Þvi fared wt um allañ Heim, Til allra Þiooda, Kieñed þeim, Fridar Lærdoom og Fognud þañ, Fullnadar Lausn eg øllum vañ.

Hvorier sem þyggia þesse Raad, þeim skulud veita Skijrnar-Naad, J Nafne Fodurs, og Sonar, og Anda Guds, sem allt helgar.

Eins sem eg hefi ydur sett, allt kieñed þeim ad hallda riett, J Trw, Kiærleika og Christnum Sid, Kvøl og Hormung ei skelfest vid.

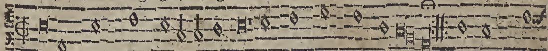
Hoolpeñ skal vera hvør og Eirn, sem hefur Trw og helga Skijrn, Hvor ei hefur rietta Trw og Traust, Tapadur verdur Endalaust.

Sia, Eg vil ydur vera hia, Voda og Ofsle frelsa fra, allt þar til Verolld endast

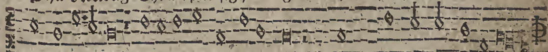
a,

aa, Eylijft Lijf skulud þier þa faa.
Vor HErra JEsu vardveit þu, Veika Christne i riettre Trw, Leys oss fraa allre Andar-Neyd, J Himna Frid og Fögnud leid.

Fyrsta Sunnudag i Föstu, og alla Sunnudaga um Föstu, Messu Upphaf.

Af diwpre Hrygd aakalla eg þig, O Gud hlijd Röddu minne, Ef Synder Pijn Naadug Eyru opne sig, ad eg Bænheyrast kynne.

og Athæfe illt, aalijta og tilreikna villt, Hvor stendst fyrer Reide þinne?

Ast og Naad duger ein hiaa þier, ad forlaata Syndena, ei gyllder þar hvad giorum vier, Goodverk þo kynnum syna, hiaa þier eingenn sier hroosa kann, Hrædast verdur þig sierhvör Mann, og Myskun þyggia þijna.

A Gud alleina eg vona vil, Verdleik minnum fraa snwa, Mitt Hiarta O Drottenn hyllast skal, Hanns Naad og Giædsku trwa, hvad heilog Ord hanns hietu mier, Heill mijn og Blessan þad Eskaust er, ad þeirre Von vil eg bwa.

Po Dvol sw færest fram aa Naatt, sier þvi til Morguns sijdann, mitt Hiarta aa Guds Ast og Maatt, Efast skal ei nie kvijda. Sannur Jsrael so giorer, sem af Andanum fæddur er, Sijns Guds vill giarnann bijda.

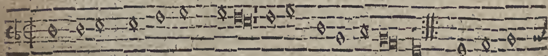
Po mörg og stoor sie Mannleg Synd, mikiu stærre er Naadenn, Endalaus er Guds Hi-

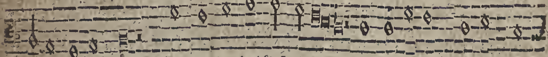
malpar-

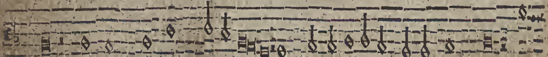
aalpar Hond, Hvorsu stoor sem er Skadeñ, Sa Hyrder eirn afleyser vel, af ollum Syndum Jsrael, Pad er oll Christna Piodeñ umm Jord og Himen, Eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verde frameñ, Kleñ oss ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skiliast Synder vid, Saa pad vill, Sijnge Amen.

Fodur Syne og Anda sie, AEdst Dijrd

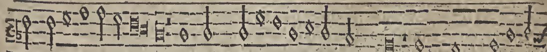
Allur Saungur Fyrer og Epter Predikun, sem Suñudageñ i Festu-Jñgaang.
A medañ Sacramentum er wtdeildt, skal syngia, O Guds Lamb, etc. Edur,
JEsus Christur er vor Frelsare, Epter Blessan heñañ Psalm.

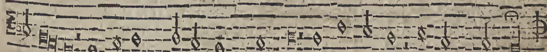

fyrer

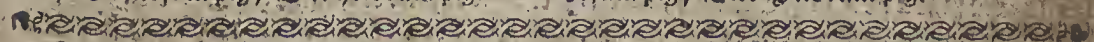
fyrer oss betalad alla, vier hefdum aller i Helvijtis Glood, Hiaalpsauser orded

ad falla. JEsu Christe, vier þockum þier, vier lofum þig, vier heidrum þig.

Eingeñ finst meire Ast eñ sw, Af Gude hofum vier feinged, Synder þær oss ængra nu, Af Bodum hañs hofum geinged; Avallt oss þad Ogna skal, ad bærum hañs Reide þwnga, Eilijf þvi hlaut ad koma Kvol, yfer gamla Meñ og unga. Eñ Guds var Ast og Goodvilld stoor, giorde oss Myskun veita. Siñ Son hijngad sende til vor, ad Sælum vorum ad leita. JEsu Christe, vier þockum þier, Vier lofum þig, Vier heidrum þig.

A þetta ad gledia alla oss, og æ valt skulum Gud lofa, Añars gyrnest hañ ei eñ þess, fyrer allt sitt Laan ad hafa, sijdañ fordunst Synder vier, Son Guds þvi liet sig pijna, Gudlegt Lijferne holldum hier, Hvor ødrum Elsku ad sijna, Þeim oss moodga, giorum þeim gott, Gud vid oss hañ Veg giorde, Ef kallast vilium vier Christed Foolk, Kiærleikureñ halldeñ verde. JEsu Christe, Vier þockum þier, Vier Lofum þig, Vier Heidrum þig.

Añañ Suñudag i Føstu, Allur Saungur Fyrer og Epter Predikun, sem Fyrerfarande Suñudag, fyrer utañ Exitum.

Epter Blessan maa syngia þeñañ Psalm, Ton, O! þu ægiæta, Edla Nafned JEsus

Ein

EIn Canverſk Kvinna, kom þar ſem var JE-SUS, ſærð Sorgar Lina, ſo mæler, O! JESU, Myſkuna mier þu, Mogur Da-vids JESU, Dootter mijn kvad dygg Frw., Er Diofulſ-ſeten JESU, ſyndu ock-ur Naad nú, Naud-Hiaalparen JESU, ad bratt verde heil ſw, Hugga mig ſvo JESU.

Hæglega heyrde, Hvad hun kallar JES-US, Eñ ongvu Orde, Anſar heñe JES-US, Hañs Sveinar ſvara: Siaa til heñar JESU, Laattu Fliood fara, Fyrſt hun kallar JESU, Til Iſraels Skara, Er eg ſendur, kvad JESUS, vid Vondu vara, Og vera þeirra JESUS.

Neyd Konu knwde, Hun komſt a Fund vid JESUM, Tilbad og trwde, Og talar ſvo vid JESUM, O! HErra heyr mig, Hiaalpa þu mier JESU, Biarga þu, eg bid þig, Barne mijnu JESU; Ohijran liet ſiaa ſig, vid ſagda Kvinu JESUS, og Af-ſvor þañeñ aumlig, aptur greidde JESUS.

Hæfer ei Hundum, Heilagt ſagde JES-US, Braud fra Barn-Kyndum, bijtt ſie þe-im, kvad JESUS. Vijſ ſeger vel ſatt: Vijſt er þad miñ JESU, Po tijna þeir bratt, Pad veiſtu miñ JESU, Mola þañ af Dwk datt, Drottna þeirra JESU, Allt er þetta eins fatt Ockar a mille JESU.

O! Dootter mæt mijn, Mæltte þa ſo JE-SUS, Trw mloeg ſo merk þijn, Mykel er, kvad JESUS. Verde þvi Vijſ þier, Sem villtu, Sagde JESUS, under eins þad Ord tier, Almaattugur JESUS, Heñar Dootter heil er, Hiaalpa nam ſo JESUS, Hañ ſem ollum Lykn lier, Lofadur ſie JES-US.

Su Dootter Saal mijn, ſiwk er lijka JE-SU, Pvi hef eg Porf þijn, Og þiñar Lyknar JESU, O! HErra hiaalp mier, Hunde þijnum JESU, Po illa hafe eg þient þier, Pad forlaat þu JESU, Verdugur þeſs ei er, Ad anſer þu mier JESU, Utſkwfa þo ei mier, Fraa Augſyn þiñe JESU.

Brot veit eg mijn morg, Moote þier O! JESU, Hund-Tijk þvi er org, J Augſyn þiñe JESU, Po mig giorer þu ſlaa, Pad er

er maklegt O! JESU, Eñ Pogn þijn er þwng þa, Prauter staunga JESU, Liggiande laungt frá, Lwdra eg til þijn JESU, Sañlega munt mier tiá, Myskun þijna JESU.

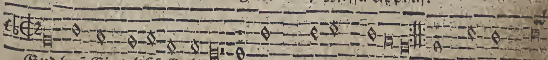
Myskunar Mergd þijn, mig tilhvetur JESU, Og so lijka Eymd mijn, Ad akalla þig JESU, Vijst er þo veik Trw, J Vidløgunum JESU, utañ veite Afl sw, Ædsta Hetiañ JESUS, Af Svor og Pogn þu, Prept ei leinge JESU, Verde þier sem villt nu, Vid mig seigdu JESU.

Jeg þraae þangad, Pu sem ert miñ JESU, So feinge eg fángad, Fulltijng þitt O! JESU, Pu læknar Lijf Mañs, Lijfsins Brauded JESU, Myskunar Molans, Mier uñ þu, O! JESU, Sem fellur burt af Bord-Krans, Barna þiña JESU, Nu sem fæ eg neytt hañs, Næger mier þad JESU.

Pa eg fæ þig siá, J þijnu Hwse JESU, Mola ecke þarf þa, Par ad tijna JESU, Eilijf og øll Hægd, Er hiá þier miñ JESU, Og Sadningar noog Nægd, af Náavist þiñe JESU, Synd kvitt og Sorg lægd, Sæll er eg þa JESU, Pitt Lof og þijn Frægd, Pverre alldrei JESU.

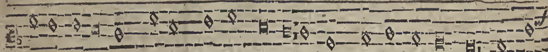
Pañ 3. 4. 5. Suñudag i Føstu, allur Saungur fyrer og epter Predikun, Sem Fyrsta Suñudag i Føstu.

A Bodunar Dag Mariæ, Messu Upphaf.

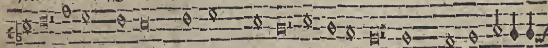

Gud þañ Eingel, siñ Gabriel, Af Himnum skaalfur sende, Eirnre Jomfrw J Nazareth, So Borgeñ hiet, A Galilæa Lande.

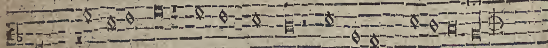
Jait-

jꜳtud var su, Joseph Davids Ættmañe, su Meyañ helg med Sañe, hiet Ma-

ria, af Milllde hꜳ, Guds Bodskap bar, ad bwen var, Blessun Mañkyne a

Jordũ, være sw Nꜳd, ei Verolld tiꜳd, aller Fordæmder yrdu.

Til heñar iñ, Gieck Eingilliñ, og Nꜳdar Kvediu lyste, Heil Maria, Af Millde hꜳ, med þier er HErrañ hærste, Þu Jomfrw hrein, Ver Blessan Ein, Øllum Kveñmoñum meire: Hrædest þa Ord þau heyrer; og hugsade, Hvor Kvedia sie; Eingilliñ ja, Ansade þa, Ad hun ei skielfast skyllde, Frꜳ Gude eg þier, Med Fognud fer, Fanst þu hañs Nꜳd og Millde.

Siꜳ, Avext þier, J Lijfe ber, Eirn Son aittu ad fæda, JESUS nefnest, þad Barned best, Bolvan Mañkyns mun græda: Dyrstur hañ er, i Heiñe hier, Hædsta Guds Son skal heita, Honum vill DRotteñ veita, Dyrd Kongs Rijkes, Og Davids Sess, Allt Jacobs Kyn, Eirn HErra siñ, hañ skal um̃ Eilijfd hallda, Hañs Tignar Stooll, og Stioorneñ oll, Stendur um̃ Allder Allda.

Mey Maria, Ansade þa, Aungvañ Kall: Mañ eg kieñe, Hvorneñ mun þad, Mier koma ad? Eingill so svarar heñe: Heilagur Ande, Er komande, Og yfer þier mun byggia, aa þig mun eirneñ skyggia, Guds Kraptur kiaar, Af Himnehaar, Mañ-Vit ei kañ, um Atburd þañ, Añars, Ni- leingra leita, Saa þu fæder, Sañhelgur er, Son Hæðsta Guds skal heita.

Guds Millde merk, Og Volldug Verk, Vid þau aattu þier hallda, Þess eins eg giet, Elisabeth, Ast-Kviñu þier miog skyllda, olldruder hun, Eñ þo gat Son, Er nu aa Maanud Siotta, Olijkt þo þætte þetta, Gude Ord hægt allt, Þu hyggia skallt. Mey Maria, so mælte þa, Siaa DRottens Ambaatt Eina: Verde mier nu, Sem sagder þu. So skiilst Eingill vid hana.

Kyrie, Gloria, So sem Fyrsta Suñudug i Adventu. Epter Blessan, Millde JEsu sem Mañdoom tookst, Sem Fyrsta Suñudag epter Prettanda.

Suñudageñ Palmarum, Messu Upphaf, Af diwpre Hrygd aakalla eg þig,

ut supra. Haleluja, og allur Saungur so sem fyrerfarande Suñudag, Nema epter Blessan þeñañ Psalm, med þeim Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, Maa og syngia under þessum Noo um.

Þa JEsus til Jerusalem, aa einum Asna rijdur heim, med og moot honum

Foolked fer, fram aa Leid Klæde og Blooma ber.

Hosaña

Hosaña glader syngia hærst, Syne Davids sie Virding stærst, Sigur og Blessan sie þeim stoor, Sem i Guds Nafne kiemur til vor.

J Hædum Dyrd og Himnum Frid, hroopade þetta Fylgdar-Lid, J hañs Komu bifgdest Borg, Byrtest Kieñing og Taakneñ morg.

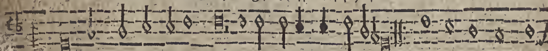
Sitt Hws byrte hañ Bæna-Stad, Byrge Næningia orded kvad, Kaupmeñ og Voru wr Kyrkiu sloo, Krepta og Blinda læknar þo.

Sveina og Barna Saung um̃ hañ, Saa Pharisæum Oþeckañ, Þeim ansar: Ef ad þegdu þeir, Þa mundu hroopa Steinarner.

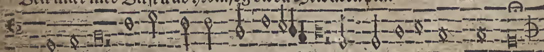
A þeñañ Dag allt þetta var, Þad segia lioost oss Ritningar, Zioons Dootter aa Osnu saa, Audmiwkañ Kong siñ koma þa.

Epter Fognud og Hefdar-La[illegible] Hoofst þijn Læging og Piina braatt, Kongur sigrande Kvol og allt, Christnum til Lofs þier jafnañ hallt.

A Skijrdag, Messu Upphaf.

Oss laat þiñ Anda styrkia, þu Edla Skapare miñ, Fagnande mier þad
Veit mier med Vitsku ad yrkia, og virda Heidureñ þiñ.

byrta ber, uñ blessud Ord þijn ad syngia, HErra þar til hiaalpa mier.

Eilijfleg

Eilijfleg Ord þijn blijfa, Esajas so, J siñe Book skijrt ried skrifa, Skal Verolld þriioota þo, Og oll Skiepna af Gude giord, Eydast og umbreytt verda, Gud bregdur ei sijn Ord.

Jærtum at Jordu sendañ, JEsum Guds Fodurs Ord, Med stoorum Dæmsemdum sijdañ, Selldañ fyrer lijted Verd, af Juda sijnum eigiñ Svein, Og i Dauda forrædded, Lamb Guds med Lyte ei nein.

Paſka-Lamb ætu þar iñe, eins sem Guds Logmaal baud, Ad hefdu þeir hañ i Miñe, J Hendur took sier Braud, Mællte: Lijkame miñ þad er, Mun sæ fyrer ydur giefast, Fra Synd so ad frelsest hier.

Baud þeim sijnu Bloode rauda, ad bergia Vijne i, Og miñast so sijns Dauda, Sancte Paall lijser þvi, Sæ verdugur þyggur þetta Braud, og þeñañ Kaleik DRottens, Alldrei sier Andar-Naud.

Hañ þvoo þeirra Fætur, Peirre Nootl somu æ, Sæ Lærdoomur var sætur, sialfur þeim kiende þa, Elsked hvor Añañ allañ Tijd, og mijner Læresveinar, þeckest af þessum Sid.

J Grasgarde sijdañ, Guds Son Prisvar bad, Juda vill Bræde bijda, Bundu hañ i þeim Stad. Fyrer Doomarañ fluttur var, Fleyngdur og kryndur Pyrne, til Dauda dæmdur þar.

Helgastañ hatt uppfesta, Hofdingia Lijfs at Kross. Hañ sagde sig miog þyrsta, Sañlega epter oss, Ad bæta allt vort Andar-Tioon. Af Morgum miog var hæddur, Eilijfur sialfs Guds Son.

Nidur sitt Hofud hneigde, Hañ siñ Anda uppgaf, Sem Johañes þad sagde, Svo var Krosse tekeñ af, J Grof hafa hañs Lijkama lagt, Uppreis at Pridia Dege, Sem hafde hañ fyrer-sagt.

Um TuttuguDagana tveña, talade Christur þeim, Ord sijn og baud ad kieña, Ollum Pioodum um Heim. Hvor Trw og Skijrn hier teked fær, Ægn Eilijfs Lijfs skal erfa, Pad veite Christur skiær.

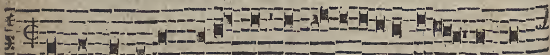
Lucas i Letur sette, Lausnarans Himna-Ferd, Er þo med Orde og Almætte, Vetiid hia siñe Hiord, Lijka-sem oss lofade hañ,

Holld, Heimur og Helvijte, Hindra þad ecke kañ.

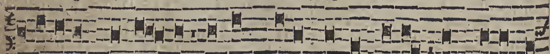
Huggarañ hañ oss sende, Heilagáñ Anda siñ, Sañleikañ sem oss kiende, Sælum gaf Foanudeñ, Aller skulum ækalla hañ, Oss mun sæ sijst forlaata, Alldrei þad bregdast kañ

Fyrer Yfervallde eigum, Aller ad bidia Gud, Af þvi þo þiggia meigum, Pijngst og Ræangindé med, Ad Gud uñe þeim Myskunar, Fyrer JEsum Christ vorn HErra, Nu og til Eilijfdar.

A medañ Sacramentum wtdeilist, JEsu þiin Miñing mIog, etc. Pro Exitu. JEsu Christe vier þockum þier, Edur þesse Psalmur epter Ritualnum.

Tunga mijn af Hiarta hlioode, um̃ Helgasta Lijkama hañ, og krypt-

ugasta Christi Blooded, sem Kvittun øllum Heime vañ, Kongur hædste

Lijdeñ leyste, Lijfs Avoxtur giordest hañ.

Oss

Oss var giefen, Oss var fæddur, af hreinustu Jumfrw sæ, Medan i Heime hier var staddur, Hiælpar-Vegen leidde æ, Efe sijna, So liet dvijna, sierhvor Skiepna undrast mær.

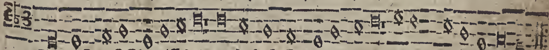
Noott Seinustu sat ad Borde, Siælfur Christur Brædrum med, myndugа þa Mæltijd giorde, ad mætte fylla Logmæled, Med Hondum hreinum, Læresveinum, sig til Fædu giefa ried.

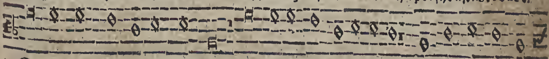
Holld i Braude, Blood i Vijne, baud ad være Christur kiær, Do þad ei fyrer Skilning skijne, Skynsemd Mans þvi ecke nær, Trw alleina, Hiartad hreina, Hier nooglega stadfest fær.

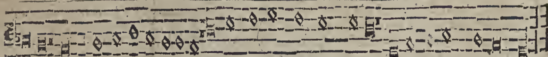
Helgedoom so hæfan aller, Heidra skulum allan Tijd, Gamlar Logmæls Foorner falle, fylgium DRottens nyum Sid. Trwan mæta, Best mun bæta, Manvits Skort hiaa Christnum Lijd.

Sonum Gude Son gietanda, Og Syne gietnum fyrer Upphaf, og Huggaranum helgum Anda, Hvor þeim bædum kiemur af, E skal syngia, Serhvor Tunga, Sana Dyrd, Heidur og Lof.

Epter Blessan þenan Psalm, Ef vill.

A þeirre Natt sem svikeñ var, Son Guds fyrer þeim Hungan bar, fraa Trw ad fielle eige, Eitt Testament þeim iñsette, J Hond took sier Braud, Packade, Braut þad, Gaf þeim og seger: Taked, Eted, Pad er mitt Holld, A Kr: ssens Trie fyrer ydar Gialld, wtgiefed a ad vera, Aller sem trwed ad eg er, ydar Lausnare, Pad skulud þier, J mijna Miñing giora.

Eins þa Kvolldmaaltijd endud var, Ostyrk um þeim til Huggunar, sitt Sacrament fullgiorde, ad honum alldrei hverfe fraa, hañ took Kaleik og þackar þa, Gaf þeim hañ og so sagde: Drecked af þessum aller þier, Nijtt Testament mijns Bloods þad er, sem wthellest fyrer ydur, til Syndalausnar og Saattar Heim, So opt þier drecked af Kaleik þeim, Miñest þier mijn þar medur.

Lijka sem Gud a eirnre Natt, ollum Frum burd i hvorre Att, uñ Egyptaland eydde, Forsugum Konge Pharao, Fleygde nidur i Rauda Sioo, Og allt hañs Her-Lid deydde. Hañ sette Paaska Haatijd þa, Hañs Stoormerke ad miñast a, oll Piood ad þacka kyñe, Af Prældooms-Hwse hefur leidt, HErra, þeim Lausn wt Voda veitt, a þurrum Siaafar-Gruñe.

So hefur Christur fyrer sitt Blood, i Ekijr neñe af siñe Piood, Dreckt ollum Andar-Voda, Handskrift Samvi: sku særande, med sier feste a Krossens Trie, Vañ Synd, Vijte og Dauda, So æ miñunst þad aller vier, ad Paaska Lamb vort hañ ordeñ er. Eitt Sacrament iñsette, Hvar oss i Braude Holld sitt fær, Hañs Blood i Vijne dreckum vær, Af DRottens Orda Almætte.

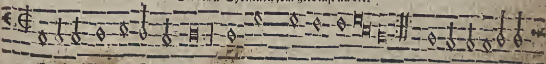
Hvor þad Braud etur sem hañ gaf, Og HErr-

HErrans Kaleik dreckur af, Christs Dauda skal kuñgiora, ad JEsus Guds Son gallt a Kross, Og giorde noog til Lausnar oss, a sier bætte Synd vora, So Gud er oss Nadugur nu, Nær vier hofum a þessu Trw, Og vid Skijrn vora blijfum, Elskuleg Guds Born erum þa, Arf Himnarijkis eigum sa, Med Fride og Fognud Eilijfum.

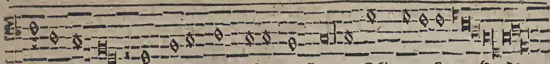
Hvor Mañ proofe sig sialfur vel, Sacramentum þa þiggia skal, So hañ sitt Hiarta þ.cke, Hvert hañ Trw rietta hafe vijst, Og hreina Elsku, so hañ sijdst, Osatt og Vantrw flecke, E vo Dooms-Afelle ei ete sier, Af þvi hañ ecke adgreiner, Lijkama sijns Lausn.ara. Allra Synda þvi ydrast a, og alvarlega hversu fra, Sijdañ Guds Vilia giora.

Hier med skulum sem hlijdeñ Born, Himneskañ Gud og Fodur vorn, Af ollum Hug akalla, Fyrer JEsum Christum Soneñ siñ, Sem a Krosse er Lijflateñ, Leid noog fyrer oss alla. Med Heilags Anda Hialp og Nad, Hañ styrker vora Trw, So ad, Lifum epter hañs Orde, J Elsku, Sámlynde og Sid, Sijdañ giefe oss Eilijfañ Frid, Vid Andar-Voda forde.

A Føstudageñ Langa, tekst undañ allur Fyrre Partur Messuñar, og þar i Stadeñ skal syngia þeñañ Psalm, hvorn og syngia ma med þeim Nootum, Giorvoll Christineñ skal glediast nu etc.

 þiñ

þin̄ hædsta Krapt, Himen og Jord af ongvu skapt, og Skiepnur allra Handa.

Eg trwe og so aa JEsum Christ, Han̄ er Guds Son alleina, af Heilögum gieten̄ Anda vijst, J Jomfrwr Lijfe hreina, Maria hiet sw Meyan̄ klaar, Milldur af hvorre fæddur var, Saa mæte Lækner Meina.

J Bethlehem fædde sin̄ blijda Son, Han̄s Blessud Maria Mooder, Sw er vor hædsta Hiaalpar Von, þad han̄ vor orden̄ er Brood er. Þar fyrer trwe nu hvor fyrer San̄, Ad JEsus sie bæde Gud og Man̄, Sw Trw til Lijffins leider.

J Gydinga Lande han̄ gieck um̄ kring, Guds Foðurs Vilia ad kien̄a, Med Jardteikn, Ord og Amin̄ing, Eilijfan̄ Gud sig san̄ar, Lausnaren̄ aadur en̄ leid han̄ Pijn, Lazarum vakte af Dauda sijn. Saar ried Svik Judas fin̄a.

Þegar nu Guds hin̄ san̄e Son, Sig gaf i Pijnuna saaru, Giorde han̄ sijna Blessadur Bæn, med bloot ugum Sveita Taarum. J Alldengarde var epter þad, Af Gydingum gripen̄ þegar i Stad. Postular fraa honum fooru.

Fyrer vora Skulld (vier trwum þvi) villde han̄ reyrast med Böndum, So vier yrdum af Syndum frij, Og saarum Ovina Höndum, Af Eilijfum Dauda og Andar-Pijn, Sem Adams fyrer Synda Mein, Yfer oss alla dunde.

Fyrst var han̄ leiddur fyrer Annam Prest, Og fieck þar margt ad lijda. Fyrer Caipham han̄ kom þvi næst, Kvalarar ei villdu bijda, med Hogg og allskyns Haad og Spott, Hrak en̄ og dreigen̄ þa alla Noott. Saart neitar Petur sijdan̄.

Aftundan Juda aarla Dags, Ein var sw fyrer öllu, JEsum þeir leida aller strax, Jn̄ i Pilati Höllu. Fals-Vitne mörg og Furdu

lioot,

lioot, Færdu Judar honum a moot, Þeir kvaadu hañ Kong sig kalla.

Aform þeirra vel understood, Og þeckte Doomsins Herra, Hañ sa þa þyrste i saklaust Blood, Saar Ofund kuñe ei þverra. Drap-Sok ongva Doomareñ fañ, Þo dæmde samt til Hwdlaats hañ, Christ, So ei yrde af Verra.

Þioonar Pilati þessu næst, þeir komu samañ ad Bragde, Coronu af Þyrnum Kynlaa fast, Þeir keyrdu ad JEsu Hofde, Med Hrakum, Slogum og hvorskyns Spie, Hædande hañ, og fiellu a Knie, Lijttum Kongs-Nafn til logdu.

Yfer Beniar hañs og Bloodugt Holld, Þeir breiddu Purpurañ Rauda, Særdañ miog fyrer vor Synda-Giolld, so liet Pilatus wtleida, Til Gydinga, Eñ þeir giordu braatt, med grimum Hlioodum ad hroopa haatt, Kvel hañ med Krossens Dauda.

Aptur a moot þeim ansar hañ, Eg kañ ei añad ad fiña, Eñ JEsus sie Eitn Saklaus Mañ, Þvi skyllde eg hañ þa pijna? Kolludu Judar af Kappe sijn, Keysarans ertu ecke Vin, Ef lætur þu honum i lina.

Þegar hañ heyrde þesse Ord, þad Keysarans Reide feinge, Dooms-Riettlæted datt fyrer Bord, So dugde Vidvorun eingeñ, Fyrer Keysarans Reide hañ Kvijdañ bar, um Christum ei hugade par, Sem vijda hefur tilgeinged.

Hendur i Vatne hreinsar hañ, Hvar med sitt Sakleyse tiade, Eñ dæmde ei sijdur til Dauda þañ, sem Dygdarlauser umbadu, Og kvadst Saklaus i Dreyra hañs. Þeir æptu a moot: Þess sama Mañs, Sieum vier seker i Bloode.

Þeir hofdu hañ wt a Hausa-Stad, Hañ hlaut siñ Kross ad bera, Margt af Foolkenu flycktest þar ad, Og fieck Medaumkan saara. Þu Zions Dootter Syrg ei mig, Sonu helldur þijna og þig, Fyrer Tilkomande Faare.

J Kvalastadeñ þa komeñ var, a Krossen JEsum festu, millum Tveggia Mordingia þar, Meinlausañ hañ uppreistu. O! Fader þeim

þeim nu Forlaat þad, Fyrer Ovinum so a Krosse bad, Myskun Guds ad þeir ei mistu.

Fuller af Gabbe fiellu a Knie, Flaraadt er a allar Lunder, þa beysku Pijnu og þrongt ægt Spie, Priar heilar leid hañ Stunder. Sijdañ Fodur Signudum gaf, Saalena, Lijkamanum af, Og so doo fyrer vorar Synder.

Þaatt a Krosse HErrañ hieck, Heiptar Meñ þetta Soda, Hañs Sijdu Spioot i giegnum gieck, So grim̃ var Juda Bræde, Falureñ hvaß i Hiarta stood, hier wtrañ med Vatne Blood, Pad gioervoll Mein vor græder.

Joseph Yferbodarañ bad, beint mætte JEsum Jarda, Nicodemus kom og þar ad, Og dijr næt Smyrsl ei sparde, Christum tooku þeir Krosse af, Og komu honum i nya Grof, J Josephs Jurta-Garde.

HErrañ foor a Heliar Laut, Helvijte og Diesful ad viña, Marde hañs Hofud og i Mola braut, hañs Makt og Valldeð stiña, og besur med sijnum harda Deyd, fra Helvijte frelst og allre Neyd, þa honum af Hiarta uña.

Pañ Pridia Dag um̃ Ottu-Stund, uppreis Christur fraa Daudum, med sætum Sigre ia alla Lund, Siaalfur oß leyste af Naudum, Lausnareñ driwgum liet sig siaa, af Læresveinum sem epter a, wtsenduft med hañs Bodum.

HErrañ Christur til Himna foor, þa hofdu þeir Dagar Enda, Og so hijngad ofañ til vor, wtsende hañ Helga Anda, Svo er nu JEsus Gud og Mañ, Jafnañ fyrer oß biður hañ, til Fodursins Hægre Handar.

J Añad Siñ er hañs aptur Von, ad dæma þaa Lijfs og Daudu, Goodum beztu giefur hañ Laun, ad glediast i Himna Fride. Omillder munu hañ eitneñ siaa, og Eylijflega honum skiliast fraa, hrakter i Helvijtis Voda.

A Heilagañ Anda er og mijn Trw, Eiñ virdest hañ mier ad raada, Hañ mun mitt Hiartad hreinsa nu, Og Hiaalpsamlegana naada, So ad eg Ottest DRotteñ Gud, og alvarlega hañs ræke Bod, mijnum Naunga til Gooda.

Añad Gagn eitneñ gioerer oß hier, sa goode Heilage

Heilage Ande, J hvorskyns Neyd sem ad Hondum ber, Hañ trwe eg hiaa oss stande, Hañ hiaalpar ad soñu og huggar þar, sem hañ af Hiarta kalla a, i allskyns Neyd og Vanda.

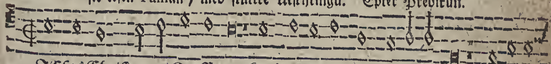
Heilaga Christne hier trwe eg, J Heime jafnañ vera, og sañra Guds Barna Samfielag, Sem Krossen med Christo bera, Oll hafa þau eina Trw og Von, aa JESUM Christ Guds kiæra Son, Hañ er þeirra Gud og HErra.

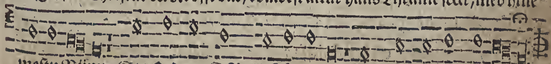
Eg veit og trwe vlijst fyrer Sañ, ad vor Himneskur Fader, Syndernar oss uppgiefur hañ, af Giæsku siñe og Naadum, alleina fyrer Christi Pijnu og Deyd, oss freisar hañ fraa Helvijtis Neyd, Pvi kañ oss eckert skada.

Eg mun Daudanum eflaust fraa, aa Effsta Dege rijsa, og Oforgeingelegur verda þa, Ord Guds sem glogt auglysa. Fyrer Guds hiñ mikla Matt þad skier, ad Meñ aller i Heime hier, Endurlifna ad vijsu.

Pad er mijn Von og Tal-laus Trw, til Christs mijns kiæra Brooders, ad mier giefi hañ Andlega Roo, og eylijft Saalar Foodur, Glede um Allder Allda og Frid, epter þeñañ Stundlega Deyd, Veiter oss Guds Son Goodur.

Sijdañ, Nu bidium vier Heilagañ Anda, etc. Ad honum Endudum sie leseñ Passiañ, med stuttre Utskijringu. Epter Predikun.

JEsus Christur aa Krosse var, kvaldest allur hañs Lijkame saar, med hiñe

mestu Pijnu, Sio Ord vor DRottens sagde þar, haf þaug i Hiarta þijnu.

Fyrsta syner hans sæta Naad, sin Fodur Kroptuglega bad, um Heill Ovina sina: Min Fader Fyrergief þeim þad, Peir vita ei hvad þeir vina.

Annad Hans mikla Myskun er, minast þad jafnan skylldum vier, Ræningia so ried svara: An Efa skalltu i Dag med mier, J mijnu Rijke vera.

Pridja Merker hans milldu Trw, Munadarlausre seger nu: Siaa, Par er Son þin Kvina, Johannes Mooder þijn er sw, Henne skallt Umsioon ina.

Fiorda Ord hans skallt festa i Hug, Frelsaren dijrt ad keypte þig, Pvi sagde han sig Þyrsta, Han gyrntest Heill Mankynsins miog, Holld hans skært Naglar nijsta.

Fimta Sijner þier Synda Matt, Son Guds kallar aa Krosse hatt: Gud, Pvi villtu mig Forlaata? Hardlega kvelst allt Hollded mitt, ysred miog wr Maata.

Siotta Ord Christs er einka sætt, Alla Synduga fær þad kiætt, hvorium i Hug þad kiæme: Uppfyllt er allt og oll Synd bætt, med mine Kvol i Heime.

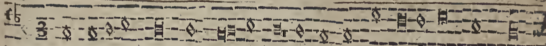
Seinasta, Pier Fader fel eg i Hond, Framstijgande nu mijna Aund. Eg bid þig min Lausnara, Heilags Anda mier Huggun send, þa hlijt eg af Heime ad fara.

Hvor sem Christs Pijnu Heldrar aa Jord, og hugar opt þaug Sio JEsu Ord, Honum vill DRotten hlijfa, hier med Frid, En i Himna Dyrd, aan Enda lætur lifa.

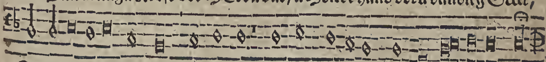
Strax þar epter fylger Aminningen til þeirra sem til Guds Bords gaanga, Og allt annad, so sem aa Skijrdag. A medan Sacramentum wtdeilist, skal syngia, O! Guds Lamb Saklausa, aa Krossenum Lijflaated, etc.

Epter Blessan þennan Psalm.

Pan

Þañ hellaga Kroſs vor HErra bar, a Hollde hañs voru daudleg Saar,

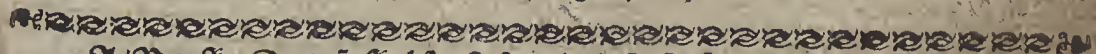
Fyrer oſs alla hañ Fullnad giorde, vier urdum ei keypter med edru Verde.

Chriſti Mooder Maria, og Meñ helger eru Gude hia. Þad er ei ſkied fyrer adra Forþienan, eñ fyrer Chriſti Dauda alleina.

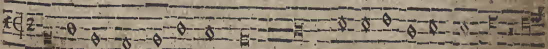
Þvi hlijded kiæru Chriſtner Meñ, hvad kieñer oſs ollum Ritningen, Þeir ſem Viſt a Himnum hlioota, HErrans Pijnu þeir verda ad nioota.

Þañ helga Anda hædſtañ Twlk, hier bid eg fræda Chriſted Foolk, vijſe hañ oſs a Vegiñ ſaña, fra Villu-Lærdoome vondra Maña.

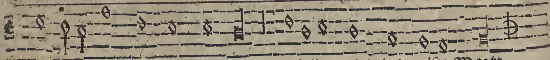
Einaſta Gude ſie Æra og Dyrd, Er ſiñ Son ſende hijngad a Jord, Hañ ſtijre og ſtioorne oſs ollum ſamañ, ſo vier hañ Ottunſt og Elſkum, Amen.

A Paaſka Dageñ ſkal fyrſt ſyngia þeñañ Hymna. Med Lag, Fagnadar Kieñing Kviñum fær. Edur med þeſſum Nootum.

Allfagurt Lioos oſs byrteſt bratt, Bygd Himnana Lof ſyngur kaatt, af

Fognude gladdest Heimur haatt, Helviјte griet, þad miste Maatt,

Blessada Kongs Almaattur ad, Af Daudans braut og eydde þad, Frægur Helviјte Footum trad, frelsade Lyd wr Kvala-Stad.

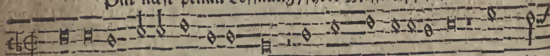
Christur i Stein-Proo lagdur laa, Lid Hermañа þar vakte hiaa, þañ Sigur dijrstañ segia maa, Son Mariu reis Dauda fraa.

Daudans Harmur er horfiñ vijst, hin mesta Hrygd i Glede snijst, Skijnande Engill fram-bar fyrst, fraa Daudum uppriſiñ JEsum Christ.

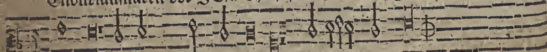
Einum Meistara uñu best, Ast-Meñ hañs Dauda Harma mest, Grimer Heidingiar giørdu vest, Guds Son høfdu a Krossеñ fest.

Nu dijrkum aller DRottеñ hañ, af Dauda reis og Sigureñ vañ, med Fødur og Anda helgum hañ, hefur þad Valld, ei endast kañ.

Par næst þeñañ Lofsaung, fyrer Messu Upphaf.

Endurlausnareñ vor JEsu Christ, er Daudañ sigrade vijst, Uppreis

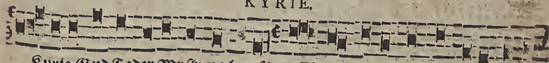
uf Dauda, ei maa Synd oss skada, Hale lu ja.

Saa

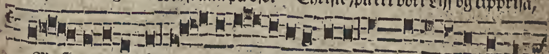
Sa er ann Synda Fæddur var, fyrer oss Guds Reide bar, Frid hefur oss feinged, og Fodurs Naad um̃geinged, Haleluja.

Synd, Dauda, Dioful, Lijf og Naud, Lagde Gud allt a hañs Naad, hañ frelsar alla, Pa sem hañ akalla, Haleluja.

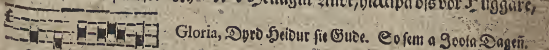
KYRIE.

Kyrie Gud Fader Myskuna þu oss. Christe, þu ert vort Lijf og Upprisa,

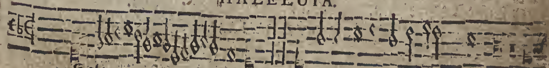
Myskuna þu oss. Ky - ri e Hellagur Ande, hiaalpa oss vor Huggare,

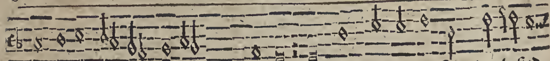
Gloria, Dyrd Heidur sie Gude. So sem a Joola Dageñ.

Myskuna þu oss.

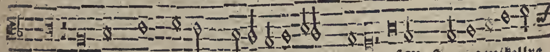
HALELUIA.

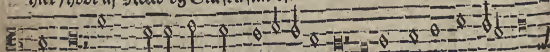
Hale luja. Haleluja, sætlega syngium vier, med

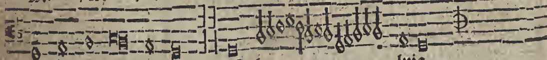
sañre Aft svo sem Riettchristnum ber, Til Guds Trwader Hiortun hefied

hier, hvør af Naad og Glæsku siñe oss vardveiter, af Myskun og mikellre

Millde, Mañkyn fra Daudanum leysa villde, Til Glede og Huggunar,

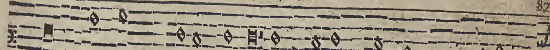
er hañ oss Upprisenn. Hale . . . luja.

SEQVENTIAN.

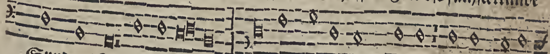

'Christur reis upp fraa etc.

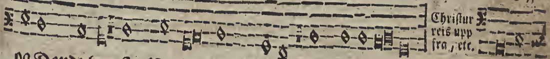
Paaska Lamb vier heilagt hofum, Herrañ pañ vier Christner lofum

Lamb Guds Saudum Sigur vañ, saklaus Christur Frid oss fañ, sættande

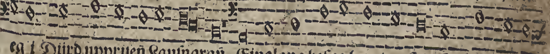
Syndugt Lid, siñ Fodur vid. Undarlegt þad Einvijg var, sem ættu Lijf

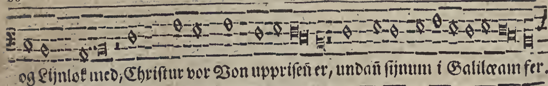
og Daude þar, siælfur Lijfs Drotteñ do, dijrstur lifer þo. upp tel

oss Maria, allt hvad a Leid fieckst ad siaa. Lifanda Jesu eg Legstad sañ, lett

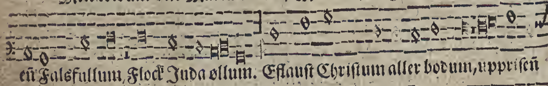
eg i Dijrd upprisen Lausnarañ. Einglana hef eg heyrt og sied, Høfuddvk hūs

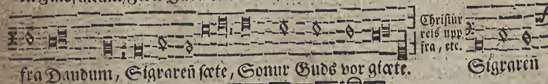
og Lijnlok med; Christur vor Von upprisen̄ er, undan̄ sijnum i Galilæam fer.

Christur reis upp fra, etc.

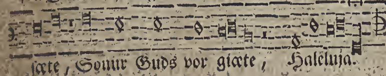
Meir trwum vier Mariu eirnre, Meinlausre og hreinre, helldur

en̄ Falsfullum Flock Juda øllum. Eflaust Christum aller bodum, upprisen̄

fra Daudum, Sigraren̄ sæte, Sonur Guds vor glæte. Sigraren̄

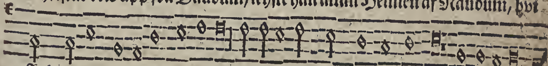
sæte, Sonur Guds vor glæte, Haleluja.

Credo

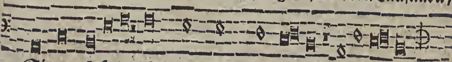
CREDO, Vier trwum aller a Eirn Gud, Fodur Almaattugañ, so sem a Jooladageñ. Fyrer og Epter Predikun sie swnged Prisvar, Christur reis upp fraa Daudum, etc.

Christur reis upp fra Daudum, leyste hañ allañ Heimeñ af Naudum, hvi

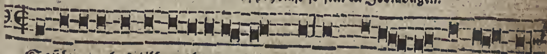

skulum vier aller glader vera, Lofa og Dijrka vorn Lausnara, Haleluja.

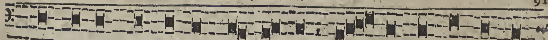
Sigrareñ sæte, Sonur Guds vor giæte, Haleluja.

PRÆFARIAN uppbyriast so sem a Jooladageñ.

Sañlega er þad tilheyrelegt og Riettvijst, skylldugt og miøg hiaalpsamlegt.

Ad vier Drotten alla Tijma, haaleitlega heidrum og lofum þig, en þo einkanlega a þessum Dege, A hvørium vort PaaskaLamb Christur er fyrer oss Foornfærdur. Þvi hañ er þad sañarlega Paaska Lamb, sem burt-took allar Heimsins Synder. Sa sem fyrer siñ Dauda hefur vorn Dauda sigrad, og Lijfed fyrer sijna Uppriisu endurnijad, og þar fyrer mz Einglunum og Hofud Einglunum, med Thronunum og Maktarvolldunum, Somuleidis asamt med

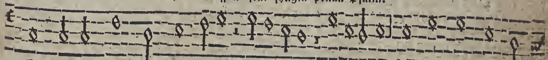
med ollum Himneskum Hyrdsveitum, Syngiuın vier Lofsaungeñ

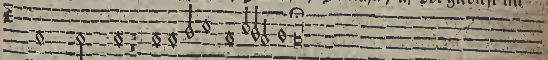
þiñar Dyrdar, O aflætañlega, Segiande:

SANCTUS, Heilagur, Heilagur, Sem æ Jooladageñ.

Epter Blessan skal syngia þeñañ Psalm.

J Dag er Christur upprıseñ, Haleluja, Haleluja, af þvi glediest nu

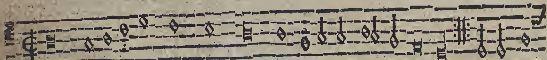
Christner Meñ, Haleluja, Haleluja.

Sæ Fyrra Dag leid sara-Pijn, Haleluja, Haleluja, Saklaus fyrer allt Mañkyn, Haleluja, Haleluja.

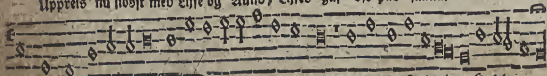
Pier hræddu Kviñur fared fram, Haleluja, Haleluja, fliootlega i Galilæam, Haleluja, Haleluja.

Lærefveinum þad ſege þier, Haleluja, Haleluja, ſa Kongur Dyrdar Uppriſiñ er, Haleluja, Haleluja.
A Paaſka Glede ſætt Lof ſie, Haleluja, Haleluja, Swnged| DRottne af Chriſtneñe, Haleluja, Haleluja.
Heilagre Preñing Hærſtu Dyrd, Haleluja, Haleluja, Af Hiarta ſeglum, og Packargiord, Haleluja, Haleluja.

A Añañ Dag i Paaſkum, Allur Saungur Fyrer og Epter Predikun ſem a Paaſka Dageñ, Eñ a medañ Foolked geingur til Guds Bords, ſkal ſyngia. Pier ſie Lof og Dyrd, ſem Añañ Dag Joola, Eñ ſieu ecke Communicantes, Pa ſkal ſyngia fyrer Offertorium, þeñañ Pſalm.

Guds Son i grimu Daudans Bönd, giefeñ fyrer Synder Maña, Fyrer þad Uppreis nu lioöſt med Lijfe og Aund, Lijfed gaf oſs þad ſanna.

ſkulum vier Fodureñ nu, fagnande loſa af Aſt og Trw, og ſyngia Haleluja, Haleluja.

Daudañ

Daudan gat eingen sigrad saa, er sialfur var Lostum bunden, af Sonum Manna satt skaltiaa, Syndlaus vard eingen funden, Þui kom sw dapra Daudans Pijn, Deydde allt med Krapte sijn, J Her-Fiotrum so hiellt oss þa, Hal luja.

Eingieten Guds Son JESU Christ, J vorn Stad er nu geingen, Syndena vann hann so med Lyst, Sigur er aa Daudanum feingenn, hans Grimleik allan burtu bar, so Born Guds skadar nu ecke par, hægur Svefnhøfge heita maa, Haleluja.

Eitt Strijded var miøg Undarlegt, Þad aattu Lijf og Daude, Lifed svipte hann sine Makt, og sigrade hans beysku Nauder, JEsu Daude eydde hier, þeim eylijfa Deyd, sem Skriften tier, Eitt Gabb af Daudanum giordest þa, Haleluja.

Vort Paaska Lamb miøg prijdelegt, pløgum vier JEsum ad kalla, af Kiærleiks Hita aa Krosse steykt, J Kvølenne fyrer oss alla, Hvørs Blood er dreift umm Hiartans Root, Þui helldur Trwenn Daudanum moot, oss kann ei skada Kvalarenn saa, Haleluja.

Þessa Haatijd so holldum vær, med Hiartans Glede og Ynde, Þui sialfur JEsus Son Guds kiær, Sigur-Veg Lijfs oss kiende, Hann uppvekur Hiartans Þel, Huggande oss af Sorgum vel, Syndanna Myrkrum svipter fraa, Haleluja.

Saalena skulum vier sedia fyrst, med sønnu Paaska Braude, af Hiarta elskum HErrann Christ, þui Hwngur er burt og Daude, Pad Gamla Swrdeig er horfed hier, hanns Orded klaart sw Fædann er, Sem lifande Trwna lijfga maa, Haleluja.

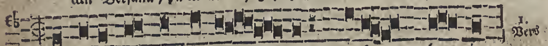
Leyste hann oss fraa laangre Neyd, liootum Syndum og Dauda, med sine Pijnu og saarum Deyd, so vier ei kiendum Nauda, Þui rijsum nu upp af Synda Sid, og Saurgunn alla skiliunst vid, So hliootum vier Føgnud Himnum aa, Haleluja.

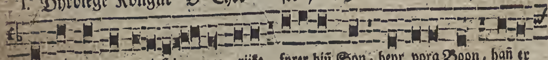
Pharaonis sw freka Makt, foreydd er nu med ollu, hefur Christur hann underlagt, og hrunded Faangelse illu, sem i Egypto aattum vier, enn Christur sannur Moyses er, Jsraels

Saalum Frelsead faa, Haleluja.

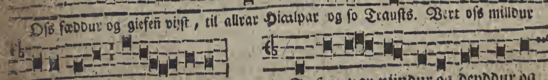
O Rottenſ riettur David ertu, Dyrdar Kongur, O Christe! Sigur hoſum ad ſoñu nu, ſiñ Krapt Goliath miſte. Pharao, Goliath Formeñ Tveir, Fianda og Dauda merkia þeir. Vor Hiaalp ad Christur kallaſt aa, Haleluja.

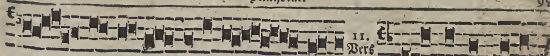
Epter Bleſſan, Dyrdlege Kongur O Christe, fyrer utañ Verſeñ, þaug meiga ſyngiaſt i Aptan-Saung, þar ed vill, Eñ þegar þeſſe Pſalmur er ſwngeñ aan Verſaña, þa aa ad athugaſt þeſſe Tala, I. II, III. IIII. V.

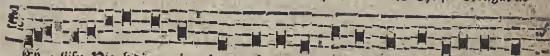

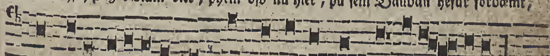

fyr - er oss giefen, Hale - luja. O Christe! Kongur ad

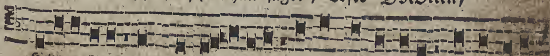
Ey - lifu, Pig bidium vier, þyrm oss nu hier, þu sem Daudann hefur fordæmt,

Og Saaluhiaalpena forþient, Bænheyr oss vor DRottenn, Hale - luja.

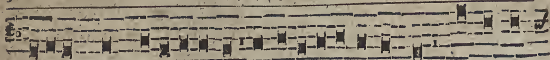

III. Hann er Upprisenn, sem hann sagde, Lofed DROttenn,

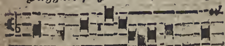

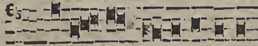
Heilagur Ande, vor Boon - er til þijn, O Gud! vor Hiaalpare, Samvlikunnar

Huggare,

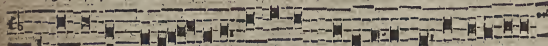

Huggare, Hiartans Glede og Lyſt, afmœ þu allañ Hugar Breſt, Frid og Fög-

nud gief oſs, Lofed DRotteñ. IV, Bid þu þiñ Födur fyrer oſs.

Konungſins Dootter Chriſtne þijn, Kiæra Brwdur ſig nu gledur, Þvi hun i Anda

nu heſur þañ, œ hvorn hun treyſter Gud og Mañ, hañ er ſem hañ ſagde, Uppriſeñ. uppſtiigeñ.

V. Hale luja, Lofed DRotteñ, Hale : luja, Hale lu ja.

Pridia

Pridia i Paaskum, Siungest allur same Saungur, sem Aññañ Dag, bæde Fyrer Predikun og Epter, Fyrer utañ Gloria.

1. 2. 3. 4. 5. Suñudag epter Paaska, Allur Saungur sem a Pridia i Paaskum. Eñ a medañ Sacramentum wtdeilest, Maa siungia. JEsu þijn Miñing miøg sæt er, etc.

A Uppstigningar Dag, Messu Upphaf.

J Dag þa Hatijd høllðum vier, til Himna stie vor Herra. Vor aum-Eillijfe Gud vier þockum þier, þig bidium virdstu ad vera.

ra Maña Verndeñ blijd, Veralldar Kvøl er morg og strijd, hialp oss hana

ad

Lof sie Gude vor Lausn er giord, Lijfs-Veg oss hwenn sonum, Christur upplauk oss Himna Hurd, Hvor byrgd var øllum Monnum, hvor sem trwer fær Fognun þann, fyrer þad sig tilbwa kann, Epter ad fylgia honum. Haleluja, Haleluja.

Þeir leita ecke Lausnarans, Sem liggia i Gyrndum Synda, Lukt er þvi Himnarijke hanns, Hollde og Bloode blynda. Trwenn ꝍ Gud sie sonn og hrein, So mun Lijfed i hvorre Grein, Til hanns ꝍ Himna stunda, Haleluja, Haleluja.

Guds Born hier jafnann bwa sig, Burtu til Himna-Ferda, Holldsins Gyrndum og Heimsins Sid, Heilaglega sier forda, Med Trw og Ast siai upp i Hæd, enn Gud ofann med sinne Naad, Fram til þess Funder verda, Haleluja, Haleluja.

Vid Tignar Dag þa tøkum fyrst, Til sijn læter Gud oss koma, samlijka giorer sialfum Christ, J Sælu Dijrd og Lioma, þa hlíotum Fognud, Frid og Hlijf, Fulla Sælu og Eilijft Lijf, Gud giefe oss þann Sooma. Haleluja, Haleluja.

Kyrie, Gloria, Haleluja, Seqventian, Allt so sem Annan Dag Paaska. Fyrer og Epter Predikun, Þetta Vers Prisvar, Med Ton, Christur reis upp fra Daudum.

Christur til Himna uppfoor, Sitiande hæatt yfer Eingla-Koor, og giefur oss Giafer ꝍ alla Lund, Honum sie Heidur ꝍ hvorre Stund, Haleluja.

Epter Blessan þenann Psalm, Med Lag, Allsagurt Lioos oss byrtest bræatt, etc.

Aller Christner nu katter sie, Christur med Dyrd til Himna stie, Lof sÿnged þier, Lof sÿnged þier, Lof sÿngium honum aller vier.

Allur Eingla Her Himnum a, Heidur Gudlegañ Christo tiaa, Hædst Lof og Dyrd sw Fÿlking froom, Fagurt sÿngur med sætañ Room.

Ad Guds Son sialfur JESU Christ, Sañur Madur er ordeñ viist. Einglar Guds sagna af þvi mest, uña oss þeirrar Sæmdar best.

Son Guds oss tilbioo Samastad, Soñ Hvijld vor Æfeñleg er þad, Lof sÿnged þeim, Lof sÿnged þeim, Lof sÿnged honum uñ allañ Heim.

Arf i Guds Rijke eigum vier, Einglum i Sælu samlijker, med Fognude þeir þetta siaa, Packa med oss Guds Millde þa.

Ottast þurfum nu onava Kvol, Andskota, Dauda, Sÿnd nie Hel, Son Guds og Mariu Sigureñ vañ, Sæmd þeirre ætijd helldur hañ.

Heilagañ Anda hier ofañ gaf, Hiartans Fridur þar kiemur af, Hreÿster, oss fÿrer sitt Heilagt Ord, Haskalaust giorer Diofuls Mord.

J Frid og Fognud eilijfañ, frooma Christne oss tilbijr hañ, Aller sem trwa a Guds Son, Erfa þa Heill og Naadar Von.

Hlijdne, Von, Trweñ hrein og stÿrk, Heilags Anda er i oss Verk, upplijser Hug og Horku fær, J Hrÿgd og Kvol oss stendur nær.

Hvad Gudleg Tign a Helgum Kross, hefur wtvegad fÿrer oss, Þvi wtskipter Guds Ande saa, Af þvi Frædare nefnast maa.

Son siñ hefur Gud hijngad sendt, Hañ fær odruvijs eingeñ kieñt, Nema Guds Ande giefe þa Ment, Giore sialfur vort Hiartad hreint.

Saa Helge Ande af Hæd oss fær, HErrans Saafur, sem odlunst vær, Fra Ovinum hlijfer oss allt uñ krijng, Orkar þess Christi Uppstigning.

Hvor Mañ DRottiñ af Hug og Saal, Heidra, Lofa og Dÿrka skal, Med Sofnud Eingla

Eingla syngium Dyrd, So hun verde i Himna heyrd.

O Gud vor Fader eilijfe, æfenlega i Christneñe, Hædst Lof, Pöck, Dijrd og Heidur þier, Af Hiarta aller syngium vier.

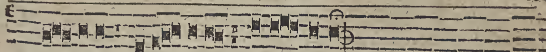
O JEsu Guds Son Eilijfe, Alls Mañkyns Endurlausnare, Oll þijn Christne med Packargiord, Pier Syngie jafnañ Lof og Dyrd.

Heilage Ande HErra Gud, Huggare vor i allre Naud, Æfenlega vier þöckum þier, Þig Lofum og Dijrkum aller vier!

Siötta Suñudag epter Paaska, Allur Saungur so sem a Uppstigningar Dag.

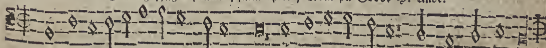
A Hvijtasuñu Dag, skal fyrst syngia þetta fyrer Messu Upphaf.

Kom þu goode heilage Ande, fyll upp Hiörtu þiña Trwande, og Breñande Elsku þijna, i þeim uppkveikiande, hvør med Adskilnade allra Tungua fagurlega varst kallande, Piooder allar i Einung Trwar, samann

safnande, Halelu ja. Halelu ja.

Skal og syngia þeñañ Psalm epter, Kom þu Goode H. Ande.

Kom Ande Heilage, J þijnum Gæfum, veit oss þa Vitsmune, vorn Gud vier lofum.

Uppfyll þu þeirra Brioost, Pier sem riett trwa, so ad þvi Leynt og Lioost, Lære vel bwa.

Elld þiñar Astar nu, J þeim upptendrá, so hallde helga Trw, Hafne Leid Synda.

Eilijfe Ande Gud, Ædst Lof þier syngium, Ad þu i Eirn Sofnud, af øllum Twngum.

Til Trwar Einingar, tookst heidnar Piood er, Med Lærdoom Myskunar, miøg vel þær fræder.

Lof Dijrd og Pock sie þier, Pu Helge Ande, ad Kieñing hreinne hier, helldur i Lande.

O Gud laat Anda þiñ, wtsendañ vera, ad nye allt þad Kyn, Avoxt kañ bera.

HErra sem hefur frædt, Hiørtun Trufastra, Og i Upplijsing rætt, Andans Helgasta.

Gief oss i Anda þeim, um þig vorn HErra, og Foorn Christs fyrer Heim, Fræddum ad vera.

Og ad hañs Huggun af, Hellst Fognud tækium, J Arf-Von oss sem gaf, a Himna sækium.

So Guds og Sonar hañs, Saatt at oss komeñ, Fyrer Hiaalp Helgarans, Halldest oss, Amen.

Lijka eirueñ þeñañ Hymna, Med Lag, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, etc.

UMlided færde oss Ared hier, Aptur þañ Fognud sem mestur er, Pa Huggunar Ande med Helgre Grein, HErrans Postula yfer skein.

Logande Elldur lioomar þa, Lijking Tungna þeim byrtest a, Ad Ordfære þeim auked sie, Og so Kiærleikur breñande.

Toludu allra Twngna Hliood, Took þad ad undrast heideñ Piood, Ol-druckna sumer ætla þaa, Sem Ande Heilagur bygde hiaa.

Framkom þetta Fyrerheit þar, fraa Paask-unum þa liden var, Heilagra Daga Tala riett, Sem Logmaal hefur til Lausnar sett.

Audmiwklegana aller hier, Eilijfe Gud þig bidium vier, Himneska Giof Heilags Anda, J Hiortu vor þu virdest senda.

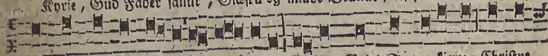
Hiortu Trwadra Helgud nu, Himneskre Gaafu sadder þu, Vorum Syndum oss frelsa fraa, Frid þiñ laat þu oss halldast hiaa.

Hæst Lof og Heidur Eilijfe, Heilagre Preñing sungeñ sie, Oss bidium Soneñ ad senda, Astsemdar Giof Heilags Anda.

KYRIE.

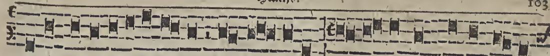
Kyrie, Gud Fader sañur, Giæsku og millde Bruñur, Af þier Einum flijtur,

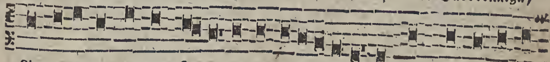
allt Gott sem hvor hlijtur, Ele - i son. Christe, Guds Sonur kiære, Christne

sijna Bænheyre, Peim af Hug hreinum, hier a Jord trwum, jaatum og þioonum,

at þig JEsu alleina vonum, E - le - i - son. Kyrie, Lioos Guddoomlega,

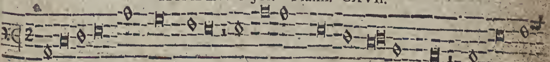
Liooma og verm þu vorn Huga, ad þier Heilage Ande, oll Guds Born Lofjafnañ

lest vande, E - le - i - son.

GLORIA, Dyrd Heidur sie Gude, etc. So sem at Jooladagen.

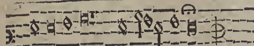
HALELUJA. Psalm. CXVII.

Haleluja, allt Foolk nu at, med scætre Raust ad syngia traust, oll heidna

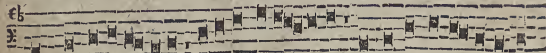

Þiood, heidra þiñ Gud, uñ Londeñ oll, lætur nu kieña sijn klaar Gudspioll,

SEQVENTIAN.

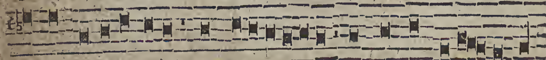
Haleluja, Haleluja.

Kom Gud Helge Ande hier, og af Himne hijngad ber, Liosed þad sem liomar af þier,
Kom Voladra Fader fws, kom greidande Gæfur oss, kom helgasta Hiartnanna Lioos.

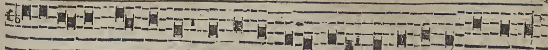

Huggarenn sem hiælpar best, Heill fær Sælenn af þeim Giest, Endurnæring mivk og mest.
J Ervide ert þu Hvijld, J Of-Hita Stilling milld, J Harmenum Huggun gilld.

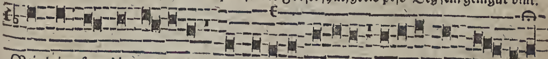

Blessad Lioos þig bidium nu, Brioosted innra fyller þu, hiæ þeim sem þier hallda Trw.
Sie oss þitt Fulltijnge fræ, finnst eckert Gott Monnum hiæ, ei mæ nockud Saklaust fær.

Lauga

Lauga þad sem Saurugt sier, Vökva þad sem visnad er, Lækna þad sem Lemstur ber.
Mijk þu stirnad mlog og spillt, verm þad sem er Froste fyllt, greid þess Veg sem geingur villt.

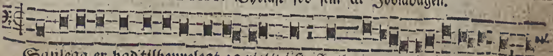

Veit þeim sem þier vel trwa, Von allre til þijn snwa, signada Giof Siofallda.
Gief Dygdaña gledeleg Not, gief hialpsamleg Æfe Prot, gief Fögnud um̃ Allder Allda.

CREDO, Vier trwum̃ aller a eirn Gud Fodur, etc. Eins og a Jooladageñ. Versed af Predikunar-Stoolnum, Nu bidium vier Heilagañ Anda. Maa og syngia þetta Vers i Stadeñ hins, Prisvarsiñum, Fyrer og Epter Predikun, Med Ton, Christur reis upp fraa Daudum, etc.

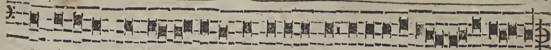
Christur siñ Anda sende, Saa oss Lijfs Vegeñ kiende, Og ſhuggar vora hrellda Lund, Hellst þegar kiemur Dauda-Stund, Haleluja.

PRÆFATIAN Byriast svo sem a Jooladageñ.

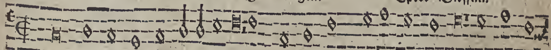
Sanlega er þad tilheyrelegt og riettvijst, skylldugt og heilsusamlegt, ad vier

vier DRotteñ alla Tijma, haaleitlega heidrum og lofum þig, fyrer JEsum Christum vorn Drotteñ, hvør upp er fareñ yfer alla Himna, sitiande til þiñar hægre Handar, og hefur sijnum Utvøldum Børnum giefed þañ fyrerheitna Heilaga Anda, hvar fyrer allur Heimureñ stoorlega sig gledur, med Hiartans hædsta Føgnude. Lijka eirneñ þeir Himneskn Kraptarner, og Einglaña Maktarvølldeñ, aasamt med þeim syngium vier eirneñ Lof þiñe Guddoomlegre

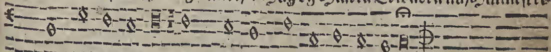

Majestatis Dijrd og Æru, fyrer utañ Enda, Oaflaatanlega segiande.

SANCTUS, So sem aa Jooladageñ. Epter Blessan.

Kom Skapare Heilage Ande, i Hug og Hiarta Trwadra nu, Himneskre

Naad uppfyllande, Hiortun þau sem ad skapader þu.

Eirn Huggare sem alldrei brææst, ertu og Guds Fodurs Gææfa hærst, Lifande Bruñur, Elldur, Ast, Andleg Smurning allrar Naadar stærst.

Siosolld er oss þijn Ast-Giof kiend, Eirn Fiingur ertu aa Guds Hægre Hond, Kreptug Lofun af Christo send, kieñande Twngu-Maal um oll Lond.

Lof þitt i vorum Hug uppkveik, Astsemd þijn ætijd sie i oss rijk, Eydande Holldsins Ostyrkleik, Ast veite oss ollum Gææfa 'si jk.

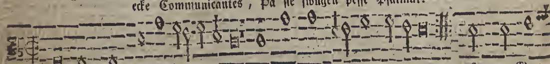
Rek fraa oss Satans Svik og Raad, send þu oss nu þiñ Blessada Frid, Leide oss so þijn eylijf Naad, ad allañ Voda vel skiliunst vid.

Sialfañ Fodur og Son hañs nu, So

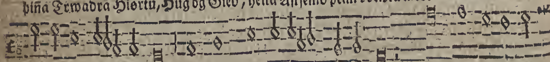
þeckium

þeckium, veit oss Vitsmune, og beggia þeirra Ande þu, æ tijd gief ad vor Trw stodug sie. Soñum Fodur og Syne mest, Sie Lof, Dyrd, Heidur, Vellde, Traust, Og Helgum Anda sem huggar best, Hvad um Alder verde Endalaust, Amen.

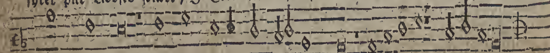
Añañ Dag Hvijtasuñu og hiñ Pridia, Allur Saungur Fyrer og Epter Predikun sem a sialfa Hvijtasuñu, Eñ Præfatian maa undañtakast. Medañ Sacramentum wtdeilest, Pier sie Lof og Dyrd, sem Añañ Dag Joola. Sieu ecke Communicantes, Pa sie swngeñ þesse Psalmur.

Kom HErra Gud Heilage Ande, med hædstre Naad uppfyll ande. HErra Gud þiña Trwadra Hiortu, Hug og Gied, heita Astsemd þeim kveiktu med.

fyrer þitt Lioosed skiært, J Trw rietta sieckst samañ fært, Eirn Lyd af ollum

Heims Twngum, ad pier Gude til Lofs syngium, Haleluja, Haleluja.

Blessada Lioos og besta Sæd., Byrtast laat oss ijn Lijffins Rææd Kieñ þu oss riett ad þeckia Gud vorn, Þess Fødurs oss ad jaata Born, HErra Gud vernda oss Villu fraa, so Vitsku adra ei gyrnunst aa, eñ trwa riett aa Guds Son, Af Hiarta ollu til hañs hafa Von, Haleluja, Haleluja.

Heilage Elldur Huggareñ sæte, Hiaalpeñ þijn jafnañ ad oss giæte, fram ad hallda Pionustu þiñe; Þrauter aungvar ad oss line, HErra Gud fyrer þiñ hærsta Maatt, Holløds Veikleika vorn styrk þu þraatt, Riddaralega so reynder hier, Rijke þitt sijdar feingium vier, Haleluja, Haleluja.

Epter Blessan, Kom Skapare Heilage Ande, etc. ut supra.

A Trinitatis Hatijd, Messu Upphaf.

Nær þvi med Ton, JEsu Christe vier þockum þier.

GUd vor Fader vertu oss hiaa, Og vid Fordæmingu vara, Leystu oss ollum Lostum fraa, Laat vel af Heime fara, Moot Diofle siert vor Hiaalp og Hlijf, Hallt oss vid Trwna fasta, Til þijn laat þu oss þyrsta, Pier af Hug ollum treysta. A oss Eign þijna ætijd sia, Og allar Christnar Pioode. Fra Satans Svikum leider. Soñum Guds Vopnum skrijder. Amen, Amen, Þad sie Jaa, Samsijngium, Haleluja.

JEsu Christe vertu oss hiaa, Og vid Fordæmingu vara, etc.

Heilagur Ande vertu oss hiaa, Og vid Fordæmingu vara, etc.

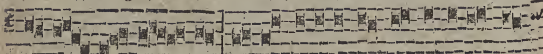
Hier næst skal syngia þetta Messu Upphaf.

Blessud siert þu heiløg Þreñing, og svo Oskipte leg Eining.

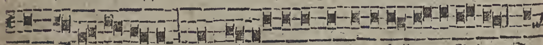
L Vier

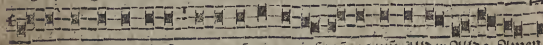
Vier lofum og dijrkum ha - na, þviad hun framde vid oss Mis-

kunse - me sij - na. Vier lofum og dijrkum Gud Fødur og Son,

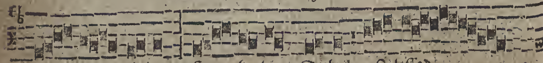
og Heilagañ Anda. Dyrd sie Fødur og Syne og heiløgum Anda. So

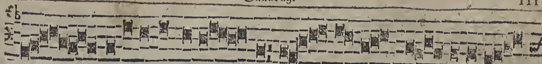
sem hun var ad Upphafe, og er eñ nu og jafnañ, og um̃ Allder Allda, Amen.

Kyrie, Gloria, Credo, Sem ca Hvijtasuñu.

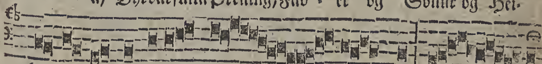
HALELUJA.

Ha - le - luja. Heyr þu hin Sæla, Blessad - - -

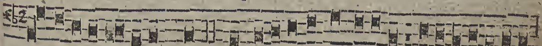

· · · a, Dyrdarfulla Preñing, Fad · er og Soñur og Hei-

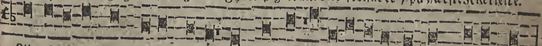

lag · ur Ande, Myskuna þu oss. Ha · le · luja.

SEQVENTIAN.

O Þu gøfuglega Preñing. Fyrer þig erum vier skapader, eñ sañe Eylijfleike.
O Þu virduglega Eining. Fyrer þig erum vier frelsader, þu hærste Kiærleike.

Lijd allañ þiñ Drotteñ vernda þu, hoolpeñ giør, frelsa og af øllum Syndum hreinsa.
Þig Almattugañ þa gøfgum vier, þier syngium vier, Lof og Dyrd og giørum Þacker.
Um̃ O : endañ : legar Allder Allda, Ameñ.

Epter Predikun, Heidrum Gud Fodur, etc. Hvørt Vers syngia skal jafnlega allt til Adventu, Præfatian byriast so sem a Jooladageñ. Sañ-

Sañlega er þad tilheyrelegt og riettvijst, skylldugt og Heilsusamlegt,

Ad vier alla Tijma og i øllum Stødum, lofum þig og þockum þier, þu hei-

lage Herra, Almaattuge Fader og Eylijfe Gud, fyrer Jesum Christum vorn

Drotteñ. Þu sem med þijnum Eingietnum Syne og heiløgum Anda, ert eirn

Gud og eirn HErra. Ecke i Einingu Personuñar, helldur i Þreñingu eirn

rar Understødu. Þviad allt þad sem vier trwum fyrer þijna Opeñberan,

um þijna Guddoomlega Dyrd, þad sama trwum vier um þin Eingieten

Son, þad sama og eirnen um Hellagan Anda, fyrer utan allan Mismun

nockurs Adskilnadar. So ad i eirnre sanre og eilijfre Guddoomsins Vidur-

kienningu tilbeden verde Sundurgreining Personanna, og Eining Verunnar,

med jafnre Majestatis Dyrd og Heidre. Hvoria Majestatis Dyrd ad lofa

Einglarner og høfud Einglarner, himnarner og aller himnanna kraptar, Cheru-

bim og so Seraphim, med samhljoodande Oaflaatanlegre Røddu segiande.

SANCTUS.

Heilagur, Heilagur, Heilagur, ertu DRottenn Gud Allsheriar, Himen og Jord

eru full af Vallde Dyrdar þinnar, Hoolpna gior þu oss i Upphædum.

Blessadur sie saa sem kiemur i Nafne Drottens, Hoolpna gior þu oss i Upphædum.

A medann Sacramentum wtdeilest, skal syngia so sem aa Jooladagenn.

Epter Blessan þenann Psalm, Med Ton, Hallt oss Gud vid þitt, etc.

SAnnheilagt Lioos, Samiosn Prenning, J sialfre Veru Gudleg Eining, þu giorer hlaa oss Guddooms Verk, Gløgt synande þinn Allmaatt oa Styrk.

Himen og Jord og Hafed vijdt, Herma oss Krapt og Vellded þitt, Daler og Fiøll

øll þvi Dylia siist, DRotteñ ert þu yfer øllum vijst.

Sooleñ umgeingur sierhvorn Dag, so Tvngl þo hafe añad Lag, Stiornur i Hlyd-ne hallda sig, HErra eylijfañ þær saña þig.

Dijr og Fuglar um Lopt og Jord, allt hvad i Sioonum hefur Ferd, med Kost og Edle kieña ad siaa, þad Kraptur og Vitska þijn sie haa.

Þu hefur Himen wtþaned vijdt, Þaked med Vatne Efra hitt, um Jord geingur hañ allt um krijng, Okyrrañ setur þeñañ Hrijng.

Þu Stidur, Prijder, Stioornar riett, stendur so allt sem hefur sett, so daasamlega, ad eingeñ Mañ, wtskijra þad nie skoda kañ.

Hvorsu meigum þa veiker vier, Vitsku þijna rañsaka hier, um Skiepnur þær vier skodum þraatt, ef skynia kuñum harla saatt?

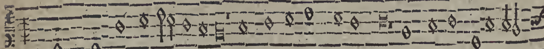
Vier siaaum hun er skopud Skijr, Skilvijs, Hrein, morg, Þorf og Dijr, O! hvad Dyrdlegre þu DRotteñ ert, Dyrd heñar hefur þu alla giort.

J þiñe Hende er Himen og Jord, hvør kañ wt-segia þijna Dyrd? Mioog daasamleg er øll þijn Stioorn, Eylijfañ jaatum þig HErra vorn.

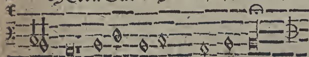
Fader Sonur og Ande hreiṅn, Eylijfur Gud i Þreñing Eirn, af Hiarta losum aller þig, Amen synge nu hvør um sig.

Þañ 1. 2. og 3. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf, Gud vor Fader vertu oss hiaa. Kyrie og Gloria sem Fyrsta Suñudag i Adventu. Haleluja, Heyr þu hin sæla, Seqventiañ, O þu Gøfuglega Þreñing. CREDO, Vier trwum aller aa eirn Gud, Skapara Himens og Jardar, etc. Epter Predikun, Heidrum Gud Fødur Himnum a. Medañ Sacramentum er wtdeildt, O! Guds Lamb Saklausa. Edur añar goodur Psalmur, sem til er giordur i Grallaranum; og Tijmanum hentar, Vide supra Dominica 1. Adventus. Sieu ecke Communicantes, þa maa syngia, Aller Guds Pioonar athuged, sem 4. Suñudag epter Þrettanda. Og so skal syngia allt til 10. Suñudags, fyrer utañ Jntroitus og Exitus.

Epter Blessan.

HErra Gud i Himerijke, hañ oss siñ Villa kiende, þa hañ ofan a Jard-

Rijke, þau Tiju Bodord sende.

Fyrsta Bodord einkum ꜳtt, Af ollum Hug ad merkia, Hiꜳ-Gude aungva þu hafa mꜳtt, Hañ Eirn skallt Elska og Dijrka.

Añad. Þu skallt ad Onijtu, alldrei med Guds Nafn fara, Helldur bidia af Alvoru, Heidra og Packer giora.

Þridia hañs Bod Hugleida skallt, Hvijldar-Dagen ad helga, Guds-Ord heyr þu og giarnañ hallt, Gyrnd Heimsins skallt ei fylgia.

Fioorda. Heidra med fullre Ast, Fodur og þijna Moodur, Vid Yfer-Meñ skalltu alldrei siꜳst, Ohlijdeñ, Stoor nie Reidur.

Fimta. Ei slꜳ med Heipt i Hel, Holld Mañа skallt ei meida, Helldur forda og frelsa vel, Frꜳ Boda hvorn Mañ leida.

Siotta. Vid Hoordoom varast skallt, Vilia Holldsins ei giora, Hiꜳskap eda Hreinlijfe hallt, Hoof lꜳt þier þeckast vera.

Siounda. Einkis ꜳttu Fie, Okra, Stela nie Ræna, Helldur styrkia ad hallded sie, Hiꜳlpa, Giefa og Lꜳna.

Attunda Bod. Ei mæla mꜳtt, Mein-Vitne Roog nie Lijge, Nꜳunga þiñ þu afsaka ꜳtt, ad Heidre hallda meige.

Nijunda. Ei skallt ꜳgyrnast, añars Ma-

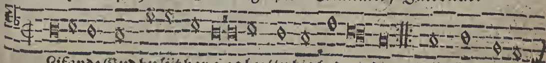
ñs

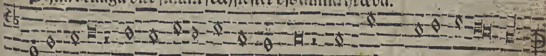
ns Hws nie Pioona, Helldur ad meige hañ vidhalldast, Med hvorskins Eigu sijna.

Tijunda. hreirn i Hug vertu, Hañs Kviñu gyrnstu alldrei, helldur Ofka ad Ast og Trw, Vid Eigeñ-Mañ siñ hallde.

Gud Fader, Sonur og Ande hreirn, Ofs virdest Naad ad senda, Ad þesse Bod hañs hvor og eirn, Hallde til Lijfsins Enda, Amen.

Pañ 4. 5. 6. Suñudag epter Trinitatis, Introitus.

Frambera jafnañ falska Lyst, sem fiña sier til Sooma. Briooft þeirra eru samlynd sijst, Sañleik Guds ei vid koma. Eirn velur þetta, Añar hitt, wr Maata villa Foolsed þitt; Allmisg þo utañ liooma.

Hepte Villur og Hræsnis-Meñ, HErrañ med sijnum Anda. Eydest sw Tunga stærlshæleñ, seger, hvor mai moot standa? Vier Einer hofum Valld og Riett, verdur halldast hvad hofum sett; Hvor skal vid ofs umvanda?

Þvi seger Gud: Eg vakna verd, Volader ofþwngt bera, af Piaaning stynia þwngt a Jord,

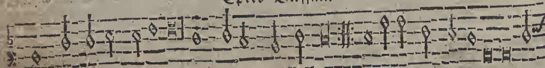
Jord, Peirra Kvein hlijt eg heyra. Blessad Ord mitt þvi byrtast skal, Berlega þeim þad þiggia vel, Og Aumra Uppreisn vera.

Siosiñum bored Silfur i Elld, sañast skijrara sijdañ, Eins skal Mañ vid Guds Ordeñ milld. Ætijd stodugur bijda. Pad vill med Krosse verda reint, vottar þa Krapt siñ Ordeð hreint, Lioomar um̃ Landed vijda.

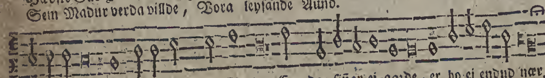
Vor Gud og HErra vilier nu, Vardveita Ord þitt hreina, og Æfeñlega þyrmer þu, vid þeim sem oss þad meina, Þvi Gudlaust Foolk i allañ Stad, eykst, nær þeir hafa Yfer-Raad, Sem kiesia oss Christne þijna.

Fodur, Syne og Anda sie, Ædst Dijrd um̃ Jord og Himeñ, Eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verde frameñ, Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skiliast Synder vid, Sæ þad vill, synge Amen.

Epter Blessan.[1]

Hædste Gud Herra millde, Huggun og Raad oss send. Bode nu Verolld naade, Villa
Sem Madur verda villde, Vora leysande Aund.

er heñe kiær, eirud af Ormsins Raade, Eymdar siñar ei gaade, er þo ei endud nær.
OMotteñs Lærdoomur dijre, Daglega lioomar nu, epter þeim aller giore, af Ast og siñ-

saare Trw, komed er ad Heims Enda, Epter vors HErra Spa, Gud virdest Naad oss senda, So til hans kyñum venda, Millde og Myskun fa.

Fridur er ei a Jordu, Almeñt þad geingur liooſt, Heims Piood i Orde og Giordum, er full af Helpt og Piooſt, Otrwer og Jllraad-er, Eingeñ er Ast i þeim, Hædste HErra þad naade, hrakter eru og smaader, Aumer i ollum Heim.

Sia þu Synduge Madur, Sok þijn er morg og þwng, Milldur Gud er moodgadur, miñst þess hañs Hefnd er straung, hvad sialf-ur Christur seger, um Sam-Ploon Omilld-añ, Hañs Kvol a Hefndar-Dege, Hord kom so liñte eige, þvi Naad Guds gleymde hañ.

Gledst eg af þeim Guds Ordum, Greiner oss Abraham, Til Lijffins leidder verdum, Lazarus so foor fram. Kom Gud med Millde þiñe, Miñstu þa riettu Tijd, So Hiord þijn Hiaſtod siñe, Huggun er Ondu miñe, Erfd i Eilijfum Frid.

Um Volada i Anda, allt þetta skilia skallt, HErrañ vill hia þeim standa, Hindrar þar eckert Valld: Hvad Christur hefur heited, hañs Fader veita vill, Vel ad Guds Vilia leited, Vorunſt Ovinar Eitred, Sig-rum hañs Svikeñ ill.

Peñañ Lofsaung nu latum, Liña þo miñ-unſt Eitt, Aur Eigum Adſtod veitum, alla-rei skal oss þad leidt, Huggun þa Hool ei lijte, Hræsnis Sid leggium af, Heilræde þaug hver nijte, Honden Vinſtre ei vite, Hvad sw hin Hægre gaf.

A Jons Messu Baptistæ, Messu Upphaf, Lifande Gud þu lijt þar a, Og allur Añar Saungur Fyrer og Epter Predikun, sem fyrerfarande Suñudag. Medañ Sacramentum wtdeilest, Pier sie Lof og Dyrd, etc.

Epter Blessan skal syngia þeñañ Psalm, Med Lag, Allfagurt Lioos etc.

Christum Fodur oll hans Hiord, Af Hiarta Synge Packargiord, Med sinnar Naadar Sætu Ord, Sende Johannem ofs aa Jord.

Hann baud ollum ad hafna Synd, hræddre Dramblætra Manna Lund, Hædsta Doomarans feinge Fund, fram til þesse være lijtel Stund.

Hier med þa Lijdur hræddur var, Hiaalpar Veg sannann predikar, Giaalft Lamb med Fijngre syner þar, Sem Mannkyn vid Gud forlijkar.

Stodugur þennann Bodskap ber, byrte Christs Komu fylgia sier, Eins sem Dagstiarnann undann fer, Uppgaungu Soolar kunngiorer.

Pharisearner frooman Mann, Felngu ei beigt, Nie Anda hann, Elias Annann holldum hann, Hræsne diarflega straffa kann.

O! Fader þig ækollum vier, ad þu vor Hiortu uppveker, Svo eflaust trwum aller þier, Eins sem Johannes Vitne ber, Amen.

A Vitiunar-Dag Mariæ, Messu Upphaf. Med Hiarta og Tungu, hvør Mann synge, etc. Eins og aa Kyndel-Messu. Allur annar Saungur, sem fyrerfarande Sunnudag, Medann Sacramentum wtdeilest, Pier sie Lof og Dyrd, etc. Epter Blessan skal syngia þennann Psalm, Med Hymna Lag.

Fagnadar Bodskap byrte þa, Burt foor skiaungt af Galilæa, Frænd-Konu sijna kom ad siaa, Og kvadde Jomfrw Maria.

Hædsta Glede i Hiarta var, Heilagrar Elisabethar, Pa Anden henne ævijsar, Ad Mey Maria Guds Son bar.

Frelsarann, sem sinn Fodur vid, forlijka skyllde Mannkyned, Sem med grimmlegum Glæpa Sid, Gud hafde stygt, og broted vid.

Fedur Oskudu ædur þess, ad kiæme Heime til Hiaa spræðes, þann Fyrstur Manna med-kiendest, J Moodur-Lijfe Johannes.

Zacharias

Zacharias ei segia kan̄, Sokum Malleysis Fognud han̄, a sier þo Merke synde han̄, Sialfan̄ Gud vera nalægan̄.

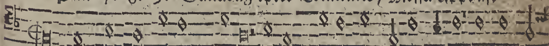
Nijrrar Guds Christne Heilög Hiord, Hws Korn þetta var fyrst a Jord, sem Kvin̄u Sædis sætu Ord, San̄ar, og lyser stodug Giord.

Herodes med Man̄drapum þa, Makt sijna villde Stadfesta, Caiphas leidde Lærdoom fra, Liet Guds Kien̄emen̄ Dauda fa.

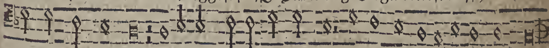
So er nu Christnen̄ sijneleg, særd og þvingud a allan̄ Veg, Strijd, Villur og Vijg ynisleg, Vekur nu grim̄e Satan mieg.

Ad Heimsins Styrk og Hollsins Matt, Hialparlaus er hun Dag og Natt, Christe veit hen̄e Hlijf og Satt, Heidur þin̄ so hun synge hatt, Amen.

Pan̄ 7. 8. 9. Sun̄udag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Mitt Hiarta hvar til hryggest þu, J Harme og Trega velkest nu, fyrer vallt-

an̄ Veralldar Aud, set þijna Trw a san̄an̄ Gud, sa allt skapade fyrer sitt Bod.

Yfergiefa þig ei vill nie kan̄, Alla Þorf þijna þecker han̄, Han̄s er Himen og Jord. Min̄ sæte Fader og san̄e Gud, Þu send mier Hialp i allre Naud.

Þu ert min̄ Gud og Fader kiær, þitt Barn alldrei forlated fær, Ast þijn er miuk og milld, En̄ þo mig mæde Eymden̄ hörd, Eckert hef eg Traust a Jord.

M   Rijkur

Rijkur af Gotze gledur sig, Gud minn i þier eg hugga mig, þo hier forliteñ sie, þad er mijn Trw og Eflaus Von, Adstod veiter þijnum Pioon.

Hiaalpare Gud Heliæ var, Pa Himen lukteſt so ei rignde þar, J þeirre Oaars Tijd, aa Sidons Lande Eckia Ein, Allvel fædde DRottens Svein.

Þig maatte eingeñ mæda Kvol, Med þui Gude þioonader vel, og honum hlijdeñ varſt, Hrafnar komu med Kiot og Braud, Kvolld og Morgna ad ſvipta þig Naud.

Einerber Trie ſatſtu under þa, Eingell Gu- ds kom og liet ſig ſiaa, bar þier Vatn og Bra- ud, Til Orebs Fialls þar epter giecſt, aungva Neyd aa Vegenum fieckſt.

Ægyptſkum Joſeph ſelldur var, Saklaus ſat i Faangelſe þar, Gud leit med Giædſku hañ, Med HErra Nafne hefur hañ glædt, Til Heidurs allre ſiñe Ætt.

A Daniel miñteſt Gud ſo gløgt, J Grøf Leona þa var honum ſockt, Siñ Eingel ſende wt, Fædu liet honum færa þar iñ, Fyrer Ha- bacuch Pienara ſiñ.

Sañur Gud byrte þa ſitt Walld, Svei- num Premur var fleigt i Elld, ſiñ Eingel ſen- de þeim, Baaled þa ecke Breña maa, Burt wr Voda frelſade þaa.

Hiaaſtod Guds Jonæ hlijfde þar, J Hval- Fiſkenum byrgdur var, Priaa Daga og Næ- tur Priaar, Eñ fyrer Guds eilijft Raad, apt- ur hefur hañ Landenu naad.

Þitt Rijke DRotteñ þrijtur ſijdſt, þitt Va- lld er ſtodugt jafnañ vijſt, A þier er allt mitt Trauſt, Eilijft Gotz hefur eckert Taal, Audga med þvi mijna Saal.

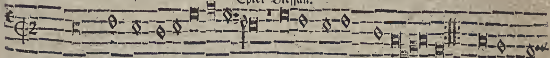
Stundlegañ Heidur eg hyra ei aa, Him- neſkañ villde eg giarnañ faa, Hvorn þu hefur keypt, Med þijnum Dauda og dijrre Pijn, DRotteñ bid eg heyrdu til mijn.

Allt þad Verollden er af full, Eigner, Gotz, Silfur eda Gull, Stundlegt Skraut og Skart, Lijteñ Tijma þad laanad var, Lyk- nar ecke Saaluñe þar.

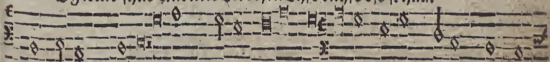
JEſus Guds Son eg þacka hier, Peſſa Vitſku þu ſijnder mier, Fyrer þitt Gudlegt Ord,

Ord. Veit mier stoduga Von og Trw, væ- Gud, sie þier a alla Lund. Þig Fader þeſs ea
nst er Saalu Huggun ſw! bid, Eilijfañ gief oſs Andar-Frid, Og Arf
Lof og Heidur a hvorre Stund, Hædste Himens þa ſkilinnſt hier vid!

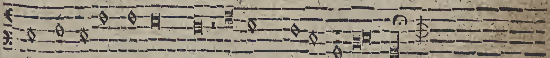
Epter Bleſſan.

Gud Myſkune nu øllum oſs, og giefe Bleſſan ſijna. So Vilia
Og laate ſijns Andlitis Lioos, til Lijfs eilijfs oſs ſkijna.

hañs og Verkeñ øll, i Verølld þeckia kyñum, og JEſu Chriſti kroptug Heill,

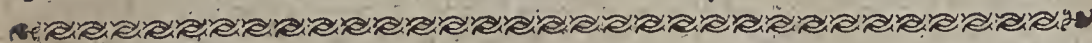
kuñug ſie øllum Moñum, ad glarnañ hlijde honum.

Þier Gude Lof og Þackargiord, þeir Heid- nu jafnañ jate, Og fagne allskins Foolk a Jord Fagrañ Saung heyraſt laate, ad þu Doomare ert a Jord, Jüſku lijdur þvi eige, Vernd og Upphellde er þitt Ord, allt Foolk styrker, ſvo meige, gaanga a riettum Vege.

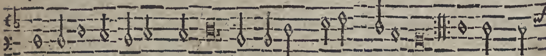
Þacke þier Gud og lofe þig, Þitt Foolk fyr- er þa Millde, Avoxt ber Jord og audgar ſig,

 Ord

Ord þitt er vort Upphellde, Gud Fader Son og Ande hreirn, oss blesse allasamañ, vegsame hañ og Otteist eirn, allt Mañkyned um̃ Heimeñ, Segium af Hiarta, Amen.

Þañ 10. 11. og 12. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Heimile vort og Hwseñ med, nema Herrañ byggia villde, Af Glædstu
Arfega blesse Bw og Fled, Biørg svo hvor hlloota skyllde,

hus og Guddoms Raad, siñ giarnañ efter allra Raad, añars vor Idia ei gillder.

Nema Gud sialfur styrke Stad, og stiorne Borg og Lande, Hlijfe og giæte ollu ad, So ongvu stofnest Vande, Giefe og sialfur goodañ Frid, Gagnlaust er þo vake Lid, sær ongvu fordad Grande.

Vera upp ærla veiter ei Þorf, nie Vokur launaar ad hafa, Ahyggiu Vijl og æreñ Storf, Audlegd þad kañ ei giefa, Hugsiwker eta Harma Braud, Eñ hollare Fædu giefur Gud, Sier Liwfum, þa þeir sofa.

Lijted Avoxt og ydar Born, af Gude þau hafed þeiged, Hallkvæma fa þau Hiælp og Vorn hañs Gaafur soddañ seged: Forsioon vill hañ þeim veita vel, Wijs þeirra Fæda hun avallt er, Sialfer þad saña meiged.

Eins sem Pijlur ecke fær, Oflugtir hefur i Hende,

Hende, þangad sem hugde hañ sier til Fiær, sierhvørre fra sier rende, Mætt Guds og Vilia merker þad, Mañ og Kviñu wr ym͛sum Stad, Til Samviʃta hañ sende.

Sæll er sa Mañ, Þeim giefur Gud, goodañ Fiollda Barna, Hvinum kvijder ecke vid, þeir yfa hañ ei giarnañ, J Borgar-Hlide nær yrdast ꝼ, Drugga Hiastod hefur ſa, Svijvirdu sier ad varna.

Fodur, Syne og Anda sie, Ædst Dijrd um Jord og Himen, Eins sem hun var ad Upphafe, æn Enda verde frameñ, Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skiliast Synder vid, Sa þad vill, synge Amen.

Sieu ecke Communicantes, Þa skal fra þessum Suñudege allt til Adventu
syngiast þesse Epterfylgiande Psalmur, Ton, Hviñanleg Borg er vor Gud.

Verolldeñe villde Gud, Vinættu slijka veita, Ecke sparade eilijf Nad, Eingieteñ Son siñ sæta, Helldur wtgaf hañ, Hialpareñ Gud og Mañ. Trwa hvor Christo kañ, Kvittur vid eilijft Bañ, Himna-Vist hlijtur mæta.

Ei sende Gud siñ Einka Son, ad Heimeñ dæma skyllde, Helldur ad feinge Hialpar-Von, Hvor æ hañ trwa villde. Hvor sem honum hverfur fra, hardañ Doom mun sa, Þvi trwa vill ei æ, Eingieteñ Guds Son sa, Ollum baud ædstu Millde.

Atkvæde Doomsins er so vart: J Heimkom Lioos þad Eina, Meñ elskudu so Myrkred svart, Meir eñ þad Ljoosed hreina, Vallda þvi Verken lioot, Villo Guds sa giorer mot, Af Hatre og Heyptar-Root, Hafnar ad viña æ Boot, Ætlar so Jllsku ad leyna.

Hiñ er Sañleika fylger fast, Feilar sier ecke i Lioose, Þvi Athofn hañs ei lijdur Last, Lære Drottens þo hroose, Goodverk þau greine eg hier, Guds Nad sem vañ med þier, Riett Trw þa augliijst er, Avoxt ef goodañ ber, Hvorn Christi Born sier kioose.

Epter Blessan þeñañ Psalm, Med Lag, Vor HErra JEsus visse þad, etc.

SÆler eru þeir aller nu, an Flecks lifa i riettre Trw, J Guds Løgmaale gaanga, Vel er þeim sem hañs Vitnisburd, Viliuger geyma hier a Jord, af Hug þar epterlangar, Þvi hvørier giarnañ a Guds Veg, gaanga jafnañ, þeir varast mieg, Misgiørd og Synd margfallda. HErra sem Almattugur ert, øllum hefur þu boded bert, Heiløg Ord þijn ad halldа.

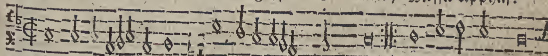
O Gud! veit mier ad Orded þitt, alvarlegana Lijfed mitt, af Hiarta hallded giære, Nær sem eg blessud Bodord þijn, Verlega set fyrer Augu mijn, Ogn og Smain øngre mœte, af riettum Hug eg þacka þier, Þu hefur kieñt, og sijnder mier, Dijrañ Riett Dooma þiña, Þijn Heiløg Bod eg hallda vil, HErra, medañ eg life til, Laat mig þitt Filge fiña.

Hvørneñ siñ Veg Eirn Jngis Mañ, Ostraffanlega gaanga kañ? Ef sier vid Ord þijn hellдur: Eg leita þijn af heilum Hug, Hialp, so med øngvu verde eg, fra þiñe Kieñing felldur. J Hiarta mijnu hef eg fest, Heiløg Ord þijn, so fordadest, moote þier Grand ad giøre. Lofadur siert þu saõe Gud, Sañleikañ þiñ og Heiløg Bod, Gief þu eg giarnañ lære!

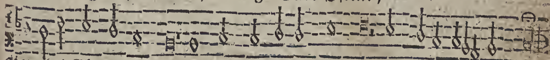
Med Vørum mijnum eg vijda skal, Vitna um þiña Dooma Tal, Sem er þijns Muñs Adkvæde, af þiña Vitnisburda Veg, verd eg gladur og feigeñ mieg, Eins sem af allskins Aude, Optast Ræda og Ordeñ mijn, Erü um Heiløg Bodord þijn, Og Veg þiñ vel umskoda, Þijnu Riettlæte ætijd añ, Ordum þijnum ei gleyma kañ, J Sælu, Sorg og Voda.

Heidur, Lof Dijrd med hreinre Trw, Himneskum Gude Fodur nu, sætlega skulum syngia, Hañs einka Syne JEsu Christ, sem oss hefur med Dauda leyst, Kieñt Leid til Lijfs ad gaanga, Heilogum Anda sem jafn er þeim, Upplijser oss i þessum Heim, Og eykur Christeñdoomeñ, Fyrer Guds Ord og Frelsarañ, Fiñum, Elskum og Eignumst hañ, Sea þad vill, Synge Amen.

Þan̄ 13. 14. 15. Sun̄udag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Konung David sin̄ klende, klaga eg min̄ Vanmaatt, Neyne eg þad þraatt,
Merke eg i mijnu Lynde, maklega Guds Oſaatt,

giøra þad Glæpa Synder, sin̄ Gud min̄ allar Stunder, styggia a margan̄ Haatt

Min̄ Gud, eg þier jaata, jafnan̄ eg Synder van̄, so eg i ongvan̄ Maata, Ast þijna med mier fan̄, helldur meir ødru an̄, Hollð trwe eg hvørn Dag naude, Heims ad safna Aude, Sem mig þo svijkia kan̄.

Myskun virdstu mier vita, min̄ DRotten̄, þess eg bid, Synder mier Svika leita, sie eg þeim ecke vid, jafnan̄ mig fyrra Frid. Vid Standans Flærdar Skeyte, Frelsaren̄ mijn giæte, at þessare Naadar Tijd.

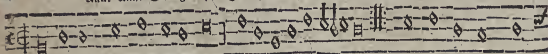
Synder mier so ei kiæme, Sæla ad missa Von, Þijn Ord þo Illverk dæme, Andar þau bæta Tioon, Vor Gud mier veit þa Boon, ad stødugur standa kyn̄e, so Flærd eingen̄ mig gin̄e, frai þin̄e Sannleiks Sioon.

Christe, þu ert alleina, eirn Gud og Hialpar-Raad, hefur þu Guds Orded hreina, Heims Synder eirn afmaad, Þeir sem þa þyggia Daad, lætur þai Heldur hlioota, og Himna Arfs vel nioota, med Glede og good-

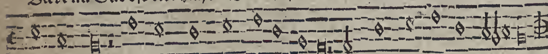
re Naad.

Hærste Heilage Ande, Hafande Guðdooms Mekt, sem Sañleik Christnum kiender, og Klærleik efter frekt, Med þiñe Naad og Spekt. Medañ life eg hier i Heime, i hreinre Trw mig geyme, Fraa allre Synda Sekt.

Allur Altar Saungur sem Fyrerfarande Suñudag. Epter Blessan.

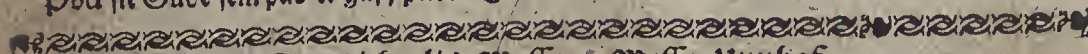
Være nu Gud oss ecke hiaa, Israel segia mætte. Þvi vier erum Hiord
Være nu Gud oss ecke hia, øll Von oss þroteñ bætte.

aum og smaa, sem allskyns Plooder setiast aa, aangra med øllum Hætte.

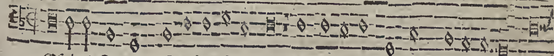
Heipt þeirra er so aa oss strijd, Ef Gud veitte þeim Leyfe, uppsvelgdu oss aa eirne Tijd, alla med Saalu og Lijfe, sem Vatn socktu og eyddu oss, Yfer Saal vora geinge Foss, Mikill og haar wr Hoofe.

Þöck sie Gude sem þad ei gaf, þeirra Teñur oss myrde, So sem Fugl Snoru sviptur af, Saal vor þar frææleyst yrde, brast Snaran og burt sluppum vier. Blessad Guds Nafn vor Adstod er, Sem Heimeñ og Himna giorde.

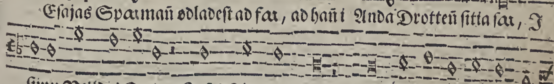

A Michaelis Messu, Messu Upphaf.

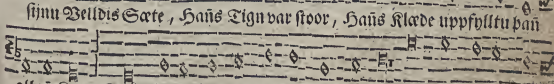
Esajas

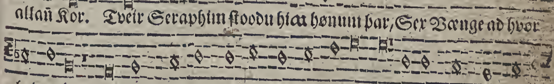
Esajas Spaman̄ ødladest ad sia, ad han̄ i Anda Drotten̄ sitia sia, J

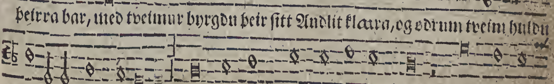
sijnu Velldis Sæte, Han̄s Tign var stoor, Han̄s Klæde uppfylltu þan̄

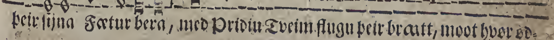
allan̄ Kor. Tveir Seraphim stoodu hia hønum þar, Sex Vænge ad hvor

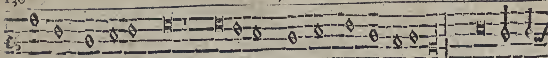
þeirra bar, med tveimur byrgdu þeir sitt Andlit klara, og ødrum tveim hulldu

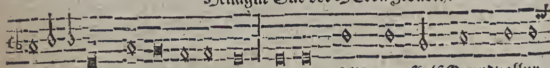
þeir sijna Fætur bera, med Pridiu Tveim flugu þeir bratt, moot hvor ød-

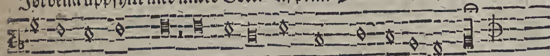
rum

rum hroopande svo hátt. Heilagur Gud vor HErra Zebaoth. Sem hefur
Heilagur Gud vor HErra Zebaoth.
Heilagur Gud vor HErra Zebaoth.

Jordena uppfyllt med miked Gott. Af þeim Hlioodum skalf Grundvollur

og stoorer Stoolpar, og Hwsed fullt med Reyk og Poku vard.

Má og syngia þesse Ord under somu Nootum.

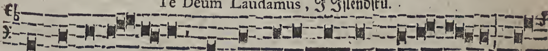
Esajas Spámañ i Anda sá, eilijfañ Gud hæsta Stoo'e sitia á, J lioomande Tign, Makt og Heidre hár, Hañs Klæda Falldur fy'lte upp Kyrkiu þa. Tveir Seraphim stoodu þar honum hiá, hvor hafde Vænge Tveña Priá. Tveimur hvor uñ sitt skiæra Andlit brá. Adrer Tveir Hulning þeirra Footum fá. Med Pridiu Tveimur flaug hvor mest sem má, midle sijn hroopande hátt, og þetta tiá: Heilagur Gud vor HErra alls Valldá, Heilagur Gud vor HErra alls Valldá, Heilagur Gud vor HErra alls Valldá,

æ, Hañs Dyrd uppfyller øll Lond stoor og smaa. Stoolpar og Grundvollur skalf vid Hliood þau hæ, Hwsed vard fullt af Reyk og Þoku þa.

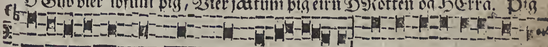
Allur añar Saungur, sem Fyrerfarande Suñudag.

Credo, Vier trwum aller a eirn Gud, Fodur Almættugañ, etc.

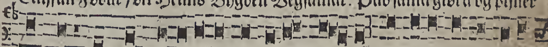
Epter Predikun i Stadeñ Almeñelegrar Packargiørdar, ad Gud hañ vardveiter oss, fyrer sijna Heilaga Eingla, Pa skal syngiast þetta, Te Deum Laudamus, J Jslendsku.

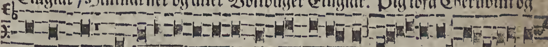
O Gud vier lofum þig, Vier jæxtum þig eirn DRotteñ og HErra. Þig

Ellijfañ Fødur, øll Heims Bygdeñ Vegsamar. Pad sama giøra og þiøner

Einglar, Hiñnarner og aller Vollduger Einglar. Þig lofa Cherubim og

Seraphim, med Oaflæxtañlegre Roddu, segiande. Heilagur! Heilagur!

Heilagur.

Heilagur ert þu Drotteñ Gud Zebaoth! Himnarner og so Jordeñ, eru full

af Vallde Dijrdar þiñar. Sa Dijrdlege Søfnudur allra þiña Postula,

Jaata þig vera eirn saññ Gud. Pad sama gjører alla Tijma, loflег Tala

Spaamaña. Þig lofa aller Pijslarvottar, med fullkomlegum Vitnisburde

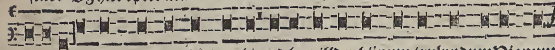
þiñar Dijrdar, Aller Gudhræddder og Utvalder, jaata þig uñ alla Heims

Bygdena, eirn Fodur hiñs hæsta Vallds og Dyrdar. Og þiñ Einka

Son JEsum Christ, kallda þeir med þier eirn sañan Gud. Þar til hiñ Helga Anda eirn sañan Huggara. O Herra Christe! þu ert Kongur Dyrdarenar. Þu ert eilijfur Sonur þijns Fedurs. Þu forsmader ecke Jungfrwr Holld yfer þig ad taka, til Lausnar allra Utvalldra Mañа. Þu sem halldeð hefur Strijd hins bitra Dauda, og ollum Utvolldum Moñum upplokeð Rijke Himnaña. Þar fyrer situr þu nu a hægra Veg, i Dyrdeñe Fedur sins.

sins. Og hier epter muntu verda komande, eirn strangur og Riettlatur

Domare. O Drotteñ! vier bidium þig, ad þu villder þijnum trulyndum Þionum

verda hiálpande. Hvøria þu hefur leyst med þijnu dijrmæta Bloode. Gief

þijnum Þioonum ad verda hluttakande þiñar Dyrdar. O Drotteñ! hialpa þijnu

Utvølldu Foolke, og blessa þa sem þier eru til Erfdar giefner. Og þu sialfur

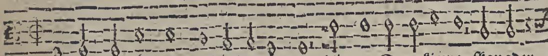

þeim stioorna, og kieñ þeim þiñ æfeñlegañ Vilia ad giora. Vier lofum og

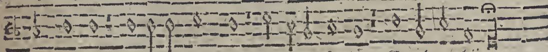
dijrdkum saṁañ Gud, alla Daga og Tijma. Og vier lofum þitt Nafn æfen-
lega, og uṁ Allder Allda. O DRotteñ! vardveittu þijna Utvallda alla
Tijma, so ad þeir meige alldrei æ moote þijnum Villia giøra. O DRotteñ
Gud Myskuna oss, og vert oss Lijknsamur. O DRotteñ! tiæ þu oss þijna
Myskunseme, epter þvi ad vier setium vora Von t þier. J þier DRotteñ er
øll vor Von, þar fyrer læt þu oss ecke neitt til Skamar verda, A men.

Medan Foolk er til Sacramentis, Þier ſie Lof og Dyrd, etc.

Epter Blessan þenan Psalm.

Þier Packer giørum, Skapara vorum, þijnum Syne kiæra, skapader

þat Skara, Elldlega Sveina, Andana hreina, Einglana þijna.

Af Ljoosi þijnu, Ljooma þeir einu, J Dyrdar-Sæte, Siaa þeir þitt Auglite, og Ord þijn heyra, Virsku þvi dijra, vita og skijra.

Ei villt þeir være, Ydiulaus Skare, nie Raadlauslega, um Lopted fliwga, Nie medal Vinda, utan Parfinda, at Skiemtan stunda.

Helldur hiaa Christe, Villt þeir sig viste, Ondu og Lijfe, Utvalldra ad hlijfe, sem Ord þijn muna, af Hiarta una, Efla sem kuna.

Þvi þijnu Lide, Med Heipt og Strijde, Forn Dreke stundar, Faar Lijfs og Andar, Sat Heim Heill sneidde, Synd fyrst Jnnleidde, Sw Mankynd deydde.

Hver Lande, Bygdum, Loganale, Trygdum, Stioorn, Frelse, Fridnum, Stett, Heilsu, Sidnum, Ollu vill illa, Og Kyrkiu mest spilla, Og Kiening villa.

Oss fordar þeirre, Astrljdu stoorre, Christur vor kiære, og hans Eingla Skare, Sem miog mootstanda, Oss asækianda, Ohreina Anda.

Loth af Sodoma, Einglar wtkoma, Af Hernadar-Boda Elisæo gooda, Kom eing-

en

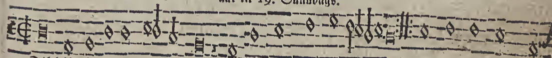
eñ Kvijde, Frials var med Fride, J Eingla Lide.

Olijr Guds Spamadur, Daniel sat gladur, Midt mille Leona, Meigum vier so vona, Þessa Þienara, Ætlid forvara, Oss og Eign vora.

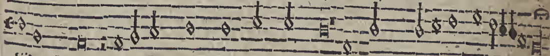
Þessa Giof-þijna, Heidrum nu hreina, Christner Meñ kater, Og Einglaña Sveiter, Med Hug og Vorum, Packer vier giorum, Skapara vorum.

Af ollum Huga, Oskum miwklega, Christeñdoom soñum, Sonar þijns Moñum, sem Ord hañs stunda, Æ vilier senda, þar Vardhallvs Anda, Amen.

Pañ 16. 17. 18. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf, allt til 19. Suñudags.

Til þijn heilage Herra Gud, hef eg lypt Saalu miñe,
Af Hug og Hiarta i hvørre Neyd, Hiastod treystande þiñe.
Laattu mig alldrei

lijda Smaan, Olucku, Bryxl nie Saalartioon, so Fiandmeñ ei fagna kuñe.

Oskamader verda aller þeir, epter þier hvøria laungar, eñ svijvirdast munu meir og meir, so marger sem Afvega gaunga, hafnande þiñe Hialp og Naad, eñ hyllast Diøfulsins skiemdar

dar Raad, Og elska ei utan þid Ranga.

Volldugi HErra vijsa mier, a Veg og Gotu þijna, Vid Sanleik þin mier halltu hier; Og hwngrada Saalu mijna, med Vijsdooms Anda uppfylltu, og Orde þijnu blessadu, Þvi a þig trwe eg alleina.

Minstu ia þijna miklu Raad, Og Myskun Þusundfallda, og þad Himneska Hialpar-Raad, sem hugdet fyrer Allder Allda, Fyrer Giæsku þijna minstu mijn, og mier þitt Fodurlegt Hiarta syn, Hreinne Trw lat mig hallda.

Min Ungdooms Brest og Afbrot leid, a lijt ei HErran kiære, Peynktu hellder a þin Eid, og Obrygdanlegt Sære, O! HErra Gud af Hiarta eg bid, Harmþrwngnum þu mier veiter Lid, So sem eg Saklaus være.

Goodur og Riettvijs Gud vor er, Sem giarnan medtekur alla, Þa sem ad Lijfs Vegin leita sier, og lætur þa til sijn kalla, Hiarhreyster Skielfda og hialpar vid, So hafe þeir Glede og Andar Frid, Og ei meiga fra honum falla.

Ord Guds og Veger aller hans, Eru Myskun og Sanleike, Nadar-Brunnur og Næring Mans, Naakvæmust, hvad sem veiker, Þa sem Hug og Hiarta mest, Hafa a hans Orde fest, af Trwnne so alldrei skeike.

Naaduge Gud fyrer Nafned þitt, Og Nægd Myskunar þinar, Gief ad mijn Synd sie klaar og kvitt, Kienne eg Daglega hennar, Hun særer bæde Saal og Lijf, Nema sender þu mier Styrk og Hlijf, Samvitskan so Frid meige finna.

Hver sem Ottast og Elskar Gud, skal eilijfa Myskun hlioota, Gud kiener honum sijn Heilog Bod, Og lætur ei Blessan þrioota, Afkvæme hans mun Audlegd faa, Og bloomgast allvel Jordu aa, Gudhræddir Naadar nioota.

Upp til DRottens Augunum, a vallt giore eg ad renna, Þvi alleinasta hia honum, Huggun trw eg mig finna; Synda Fiotur af Footum mier, Færa mun han til Dijrdar sier, So meige eg hans Krapt medkienna.

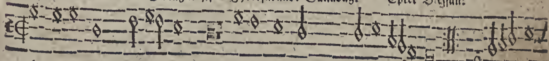
Sia til mijn og hialpa mier, Til Hiarta

laat þier ganga, Ad ea so þiadur i Syndum er, Og Offsookn bijd eg langa, Ætijd margfalldast Anaud siv. Frá Oke þvi mig frelsa þu, Og fyrergief Glæpe ranga.

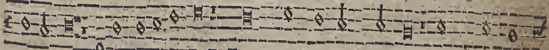
Geym mijna Saal og svipt mier frá, Saurgan Ohreinnra Anda, Heilagt Meinleyse laat mig faa, Til Lykta stødugañ standa, Þvi mijn orugg Von er øll i þier, Israel vird, stu ad frelsa hier, wr Haska og hvørium Vanda.

Dyrd Gude Fødur og Syne sie, Sungeñ um Allder Allda, Eins sem hun var ad Upphafe, Ædsta Lof skulum gialldá, Heilögum Anda med Huga og Raust, Hlioote hañ Lofgiørd Endalaust, Fyrer Blessan margfallda.

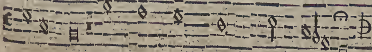
Allur añar Saungur, sem Fyrerfarande Suñudag. Epter Blessan.

Ovinañleg Borg er vor Gud, agiæta Skiolldur og Verja, Sa ille
Hañ frelsar oss af allre Naud, sem æ oss kañ ad herja.

Ovin forn, er nu ækafa giarn, mørg Svik og Volldeñ vest, Vijg-Viel hañs

eru mest, Of-stoor vid Heims Makt hvorja.

Vor

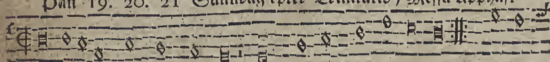
Vor eigen Nattur eckert kan, Oll vor Von strax er faren, Fyrer oss strijder Edste Man, Af sialfum Gude kioren, Ef spyr þu hans Heite ad, HErran JESUS er þad, O Rotten Allsheriar Eirn, Ei er Gud annar neirn, Sa er jafnan Sigraren.

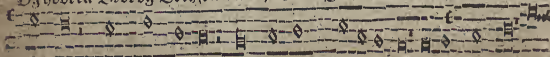
Være af Dioflum Verolld full, og villde oss svelgia alla, Vel tækest þo vor Efne oll, Eckert skal oss þvi hrella. Þessa Heims Hofdinge, Hrædelegur þo sie, aa oss ei orka kan, ædur er dæmdur han, Eitt Guds Ord kan han fella.

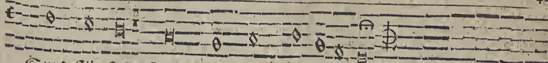
Þeir skulu ongvar Packer faa, Þad Ord laata þo standa, Sannur Gud er oss sialfur hiaa, med sijnum Gaafum og Anda, take þeir Lijf af oss, Sæmd, Kvinnu, Born og Gotz, Allt þad umlijdum vier, Abate ei neirn þeim er, Afe Guds holldum aan Enda.

Myskunar Faderen millde Gud, Mest sie þier Dyrd um Heimenn, ad sijnder oss Aumum sæta Naad, Son þinn er til vor komenn, Og Heilogum Anda med, Sem oss fær Lijfs og Frid, Veg til Guds vita liet, Visst oss aa Himnum hiet, Heill sw halldest oss, Amen.

Þann 19. 20. 21 Sunnudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Sæler eru þeim sialfur Gud, Synder af Naad til giefur, Sæll er
Og hvorra Brot og Breyskleik med, Blood JEsu huled hefur,

sa Man, þeim Gud þess ann, um Lost aungvan ætelur, af Hug ydrast, og

Synd flijr fast, sialfs Guds Myskun sig felur.

So leinge sem mig Samvitskan, Synder liet ecke jata, Mañdæd og Hugbod mijnka fañ, Mætte eg þvi jafnañ græta: Um Dag og Nætt, Eg fañ þiñ Mætt, Of-þwngañ Mañkynd aumre, Megned mitt þa, Mier droost so frat, Sem allt þornar æ Sumre.

Pol jata eg þier oll mijn Brot, æn Fegurdar og Varnar, Hyl ei, ad syndgast-hef þier moot, Hollds Villd fylgiande giarnañ. Sagde eg med mier: Muñ Gud vil þier, mijna Græpe medkienna: Aflausn og Sætt, Af þier fieck brætt, Allra Misgiordа miña.

Um þa Kvittun æ riettre Tijd, Aller Helger þig bidia, Hvonær sem kiemur Hormung strijd, Hier fyrer villt þu þa styдia. Þu ert mitt Skiool, Jallre Kvol. Vid Hæska villt mier hlijfa. Vardvelt þu mig, So vite eg þig, um Lausn gladur ad lofa.

Þu hier st Vitsku ad veita mier, Velfæra Leid ad boda, Forsioon vera og Fylgd mijn hier, Forda vid øllum Voda. Vered ei meir, Sem Vitlaus Dijr, Vaag hlioota Beysl ad lijda, Utañ Ognar, Og Naudungar, Ei villed Gude hlijda.

Ill-fwser rata Eymd og Tioon, Ofsækiwng og Hefnd marga, Hvørier æ Drottne hafa Von, Hañs Myskun vill þeim biarga. Um þad gledjest J Gude mest, Af Nætt og Trw Rietlæter, Hvorier af Hug, Hañs ræked Bod, Hroosed Guds Adstod kæter.

Dijrd Gude Fodur og Syne sie, Sungeñ og Heilogum Anda, Eins sem hun var iф Upphafe, Ofs veite Rad ad standa, Vel æ hañs Veg, Eñ varast miog, Synd, Dioful, Hollд og Heimeñ. Gud giefe þad, Hañs holldum Rad, Syngium þvi aller, Amen.

Ept.

Epter Blessan skal syngia þeñañ Psalm, Med Ton, Heimile vort og Hwseñ] med, ut supra, etc.

SÆll er sa Mañ sem hafna kañ, Hreckvijsa Maña Raade, Og Syndugra Vege alldrei añ, Ei sat hiaa skiemdar Haade, Helldur med Vilia, Hug og Maatt, Hreinferduglega Dag og Naatt, Ad Guds Løgmaale gaade.

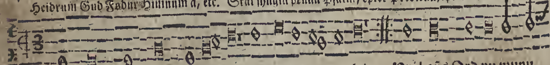
Saa Madur eins og Eyk sw er, uppvex hiaa Vatna Straume, aa sijnum Tijma Aallden ber, Ei fellur Lauf nie Bloome. Allt Gott sem hañ vill hafast ad, Honum mun ætijd veitast þad, Farsællega fram̃kome.

Þeir Glæpa Vege gaanga aa, Guds Raadum ecke hlijda, Audnu þvilijkre alldrei naa, Afelle helldur lijda. Eins sem þa Fis aa flatre Jord, Feikia Storm-Vidre hvøss og hord, um̃ ymsar Alfur vijda.

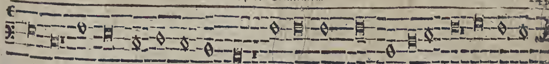
Illgiarner kuña ecke þvi, Uppreisn i Doome hlioota, Sañra Guds Vina Søfnude i, Synduger Kiørs ei nioota. Eñ goodra Maña greider Veg, Guds Naad og Myskun Æfeñleg, Raanglaatra Leid mun þrioota.

Fødur, Syne og Anda sie, ædst Dijrd um̃ Jord og Himen, Eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verde frameñ. Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skiliast Synder vid, Saa þad vill, Siinge Amen.

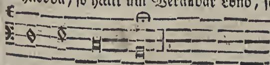
A Allra Heilagra Messu, skal vera Messu Upphaf, og allur añar Saungur, sem næst fyrerfarande Suñudag, nema Haatijda CREDO. J Stadeñ fyrer Versed, Heidrum Gud Fødur Himnum a, etc. Skal syngia þeñañ Psalm, epter Predikun, epter Ritualnum.

Kiært Lof Guds Christne alltijd, kvede, og vere glød, Þvi hañs Ord nu munu hlioota,
Sem diktar Skallded David, Dyrd Gude i hædstum Stad.

hliooda, so hætt um̃ Veralldar Lond, sem Christi Hiird kañ oss biooda, og kiær er

vor Hiælpar Hond.

Gud Fader af Giæsku siñe, Gaf oss Eirn Christeñ Mañ, Siin Ord ad setia i Miñe, so og bevijsar hañ, Ad vier sem kollunst Christner, kynstra miog foorum villt, vorum til Goods miog visner, Vor keñing var illa spillt.

Riett Braut til Rijkis Himna, Er Raunar Guds Ord Ospillt, Hañ sialfur so vill kyña, Sw Leid hun fer ei villt, vier hofum þad illa vaktad, Vort Traust ei sett þar til, þvi hefur Gud oss ei acktad, A Myrkrum hielldum vier Skil.

Allt þad vier ættum ad giøra, Er ongvum nijteleg, Þvi Fiandeñ villde oss færa, Fast moot Guds Ordum rijkt, Med Fals-Jardteiknum og Draumum, droo hañ sitt Net fyrer oss, Guds Orde vill hañ vier gleymum, og giefunst i Synda Foss.

Nu lætur hañ noog uppskrifa, Nij Bod Guds Orde a moot, Og med Eytre ættdrijfa, Alla Guds Orda Root, Ad Meñ treyste a añad, Eñ JEsu Pijnu og Deyd, Verlegt Gud þad bañar, og bodar þeim Vijtis-Neyd.

Pa mættu so merkia og skilia, sem mestar Villur fær, Þeir hafa hvor siñ Villia, Og hallda fast þar at, Falskar Fundingar Maña, Þeir festa i siñ Lærdoom, Blessad Guds Ord þeir bañu, Pad beyskest i þeirra Geoim.

Þeir halldafram Vana Maña, og marg-

ra Forelldra rijkt, meir eñ Guds Orde saña, Og eilijfs Guds Foodurs Skrift, sem ætijd og æ hefur vered, eñ nu þeir segia þad nijtt, Guds Ord þeir hafa af-svared, og Andskotans Lærdoom hlijdt.

Þeir klæda Stocka og Steina, Stoor-Helgar þeim hallda i Vil, Og þañ Veg Gude ad þiena, Þeir ætla sier Himna til, Eñ Fatækur fellur af Hwngre, J Frostum og stoorre Neyd, Þeir ackta slijkt ad aungvu, Sem Almattugur Gud baud.

Ærna hefur sa Blindne, sem ei trwer Gude sijn, sem er þo eilijf Sañinde, Og uppgiefur Synd og Pijn, Øllum þeim Ordum hañs fylgia, Allt hefur þad Christur forþient, a Ofugum Krossens Gaalga, Gud hefur hañ þar til sendt.

Gud Fader siñ Son oss sende, Sañlega ad hiaalpa oss, sitt Sattinaal so oss kiende, sem er eitt fullkomed Hnoss, Hañ kañ þad hellst ad Læra, Er hvorium er Nytsamlegt, Þijdingar vier þurfum ei fleire, Þitt Hiaalpræde er Christur rijkt.

Þvi lattu oss v er þessa fara, Sem þeinkia at sialfs sijns Makt, Vier vilium vid Guds Ord vera, Vier trwum hvad Gud hefur sagt. Aull Sañende i honum fiñast, Aull Naad, Og oll Myskun, Sa Ord hañs el vill kieñast, Hrapar i Helvijtis Gruñ.

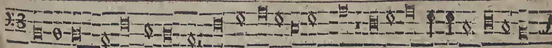
Sidvane kañ slijka ei naada, Sem Doomureñ halldast skal, og ei Forelldrar stooda, Ædra er Christi Maal, Frijd Ord hañs fram munu gaanga, Fyrer þa alla Meñ, Sem klaara hañs Kieñing fanga, Og komast i Himneñ.

Lof sie æ Gude um Allder, Sem oss hefur Ord sitt sendt, Hvort voru Hiaalpræde velldur, Og hefur fra Diofulsins Ment, þad kieñer oss Christo alleina, Klaarlega ad trwa best, Og Naunganum noog ad þiena. Nu uñe oss D Notteñ mest.

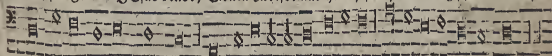
A medañ Sacramentum wtdeilist, skal syngia, Pier sie Lof og Dyrd JEsu Christ.

Epter Blessan þeñañ Psalm.

Uppar

Uppa Fialled JEsus vende, Eirneñ Læresveinar hañs, settest nidur og sijdañ kieñde,

sꝏ þar nærre Fiölda Mañs, Mæle sætu af Muñe rende, mællte þesse Ord til Sañs.

Sæler eru vijst og verda, Voladar Meñ ad JEsus tier, Andlega sem alldrei skierda, Æru og Trygd i Heime hier, Vid Lijknar Krosseñ Hug siñ herda, Himnarijked þeirra er.

Sæler eru þeir hier syrgia og græta, Sañlega skulu þeir Huggun fꝏ: Og so þeir i Pridia Mæta, er þijda Hoogværd stunda æ, Jord ena vil eg þa erfà læta, Og ollum Heikum þar med nꝏ.

Sæler eru þeir sem Þorsta lijda, Þar med Gullt fyrer Riettlæted, Sañlega skulu þeir Sadning bijda, sæta Hugguñ fꝏ þar med; Og Myskunsamer ad missa Kvijda, þvi Myskun skal þeim verda tied.

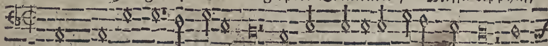
Sæler eru med Hiarta hreinu, þvi Himna Guds þeir Auglit sia: Fridsamer so allt ad einu, aller Guds Børn kalla þꝏ: og þeir fyrer O-Riett mæta Meinum, Munu Arf i Guds Rijke fꝏ.

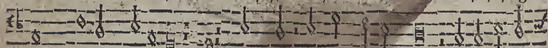
Sæler erud þier sem Offsookn alla, af illum Moñum lijded hier, Med A-Lygar þeir yfer falla, Og aktast flest til Stygdar mier, fagned Launum Himna Hallar, Hroktust so Spæmeñerner.

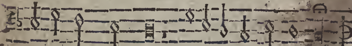
Avort Trwar Ydran sañna, JEsus giefe og Hoogværd mier, Gagnhreim Þel til Guds og Mañna, ad giære Fridarens leitad hier, Og Guds Barna Umbun kañna, Erfa Lijf med sialfum þier.

O Þañ

Pañ 22. 23. og 24. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf,

Ok mitt er sætt, Og Byrde liett, Epterfylg mier so munt þu riett, Hiaa Helviite sneida. Hiaalpa skal þier mijn Hiaastod merk, hlioota muntu af mijnum Styrk, Arf Guds eilijfra Giæda.

Allt þad sem giorda eg ydur og leid, Um Æfe mijna fyrr og sijd, Al ydur vil eg skilia. Ahyggiu Verk og ydart Maal, Allt riett og gott þad vera skal, Ef geingur Guds ad Vilia.

Hiaalpræde Kiis og Heimur fær, Hatar þo alla Mædu þa, Sem Born Guds hlioota ad bera, þad tekst þo ei æ añañ Hætt, æ þad ven þig sem mest þu mætt, Vilier þu hoolpeñ vera.

Oll Skiepna vel þvi Vitne ber, um Votneñ, Lopt og Jord sem er, Wid Kvol ei kañ sier forda. J Guds Nafne sa e' vill þad, med sijdasta mun i Kvala-Stad, sitia med Hugraun harda.

Heill

Heill, Ungur, Bærn i Dag er Mañ, A Morgun Siwkur og Saar er hañ, Framlideñ slioott vier reynum, Lijka sem Bloome værn um Voll, Veralldar-Pryde þrijtur oll, Og eydest i Svip Einum.

Hollded kvijden vid Kvol og Deyd, Pa komeñ er Mañ i sijdustu Neyd, Pa fyrst byrja froomer verda. Eitt stundar hitt, Eñ Anar þad, Alla Lijf-Daga þangad ad, um sijna Saal ei hyrda.

Pa Lijfed ecke leingur fæst, Leyner sier ei Afokun stærst, Pa vill sig Gude gi-fa. Hvort þa Gudlega hitter Naad, Sem hefur Ovirdt og jafnañ smaad? Pad horfer hellst til Efa.

Rijkum Fiarmagn ei forda kañ, frelsar ei Hreyste Jngismañ, Fra sijnum Fognud þeir hnijga. Po Verolld veittest Einum oll, Audur heñar, Silfur og Gull, J Daudans Daus mar stijga.

Lærda verndar ei Vitska sijn, Vols, Makt og Sæla Heimsins dvijn. Aller hlioetum ad deya. Sa Gude vill ei ganga a Hond, þa giefed er Lijf og Andar-Stund, i eilijfre Eymd mun þreygia.

Heyred og merked Borneñ blijd, ∫ur bundud Trw vid sañañ Gud, Ydur skal Kvol ei ergia, Hreinum Guds Ordum hallded traust, Hugga þau ydur Efalaust, Æ vill Gud ydur biarga.

Alldreige launed illu illt, ydar Lijf sie saklaust og stillt, Ei lated ydur upperta. Einstijg þañ ganged hier um Heim, Hefnd og Dijrd alla giefed þeim, Sem Verolld hardt mun hyrta.

Hefdnd þier alla Holldsins Villd, Sælu Virdingar, Gotz og Snilld, allskioott yrdud þo kallder. Hyrting sender þvi HErra Gud, Holld ydar typtar Krosse med, ad seirne Sælu hallded.

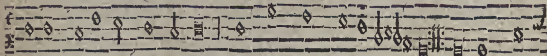
Pyke Heims Mootlæte þwingt og strangt, þeink Vijtis Baal mune heitt og langt, hvort Vitlaus Verolld reñur. Med Lijfe og Saal þar liggur i Kvol, Sem liñer hvorkenie er a Dvol, Eñ þo alldrei uppbreñur.

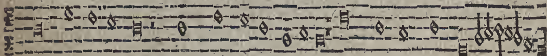
Pier munud epter þessa Tijd, Pigia med Gude Sælu og Frid, Hvort jafnañ Huga snwed. Mañs Tunga eingeñ mæla kañ,

Makt, Dijrd og Fognud Eilijfañ, Sem Gud hefur ydur bwed.

Hvad Gud milldaste HErra vor, Hiet og i sijnu Nafne foor, ofs Christnum ollum samañ, æn Efa helldur oll sijn Heit, Ofs hiælpe hañ i Eingla Sveit, Fyrer JEsum Christum, Amen.

Epter Blessan.

Ad Hiartans Son siñ HErrañ Christ, hefur fyrer ofs giefed, Þar af feingum vier Fodurs Ast, fyrer hañs Dauda Lijfed, Sam viñskañ hrein, Vid Synda-Mein, sig af Guds Ynde gledur. ABBA O Fader! bidur.

Þodad er nu þad blessad Ord, berlega øllum Moñum, fra Upphafe, og ytst um Jord, Ødult Mañkyne soñu, hvad andad fær, Guds Gæfur þær, Søfge, þacke mest leinge, og Halleluja sijnge.

Gud Fodur og hañs einka Son, ætijd lofum og þockum, Helgañ Anda sem veiter Von, J Villu ad ei sockvum, Fyrer Orded hreint, Hañ Lioost og Leynt, Hellður og hlijfer Freistne, Samt allre siñe Christne.

Þañ

Pañ 25. 26. 27. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Med Ton, Hæste Gud HErra millde, etc.

VAkned upp Christner aller, og siaed Synd um vid, Af Hiartans Root ækalled, Eilijfañ Fodur Gud, Ellegar Hefnd hañs mætum, Hañ hverfur oss i fraa: Utañ Synd-um aflætum, Jdrunst og Lifnad bætum, mestu Kvol munum siaa.

Sitt Ord DRottañ oss sende, Su Naad var Milldelig, Po er æ oss sw Blindne, J Synd hvor eykur sig. Eingeñ Umvondun batar, utañ Gud hefne hart, Hañs Pioona Heimur hatar, Hellagre Kieñing glatar, eitt-hvad vill verda snart.

Oduld er allra Sioonum, Jllska sem rijker nu, Hiaa Bændum, Pegnum, Pioonum, Peir hiaggia ei Naadeñ trw, Hvad vardar oss uñ Klerka (ansa nu Sierlæter:) þeir vekia Villu sterka, Vora Porf skulum verka? Kieñe þeir siaalfum sier.

Fra Heims Upphafe Herra, hatade Synd er miog, Griñ komu Giolldeñ þeirra, geingur nu sama Veg. Ef Synder so ei þraaum, Sem sagt er Ninive fraa. Heiptar Hyrting þa siaaum, Hefnd og Straff vier faaum, Sem þeir i Sodoma.

Gydinga Priootsku þiaade, Pa forgiefens var kieñt, Hofnudu HErrans Raade, Hvad Gud þeim hafde sendt, Fyrer Spaameñ og Skrift-frooda, Johañem, JEsum mest, sijdañ hañs Sveina gooda, Sañleiks Ord liet þeim biooda, Ett Juda asmaad siest.

Under Tyrkians Ogn vier stondum, ei veit nær komed sie, Drep-Sott i ollum Londum, Aurbyrgd og Hallære, af hvoriuin Ad-stod þiggium, Eilijfe Fader kiær, Utañ þitt Lof uppbyggium, Jdrunst og Synd aflegg-ium, Griñlega glotuñst vær.

Eingeñ i Blindleik bijde, Betre nu hvor sitt Raad, so Hirting Guds hiaa lijde, sem hofum for-

forþlenad. Vel meigum Plagur vita: Vond Guds sem geingur nu, Ei villdum fyrr alijta, Aſt Guds nie giarnañ nijta, þvi kom oſs Piarning ſu.

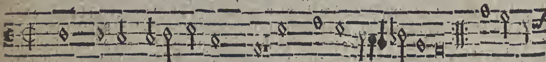
Rardleggia ydur læted, Loſtu ad ſkilia vid, Af riettre Ydran grœted, Jll-Verk og vondañ Sid. Hellagre Umboot heited, Hylleſt Gud hier i ſræ, Meſt ad hañs Orde leited, Epter þvi giarnañ breyted, Hañ vill oſs vera hiaa.

Heill og Rard hañ oſs giefur, Hlijdna ef fær oſs ſied, J eilijft Lijf oſs upphefur, Ollum Guds Bœrnum med. Þvi er ſkylldt til vor tœkium, Trygd Guds og Myſkun hañs, Pa Rard alldrei Orœkium, Epter heñe helſt ſækium, Hotum Synder til Sañs.

JEſum Chriſt Son ſiñ blijda, ſende Gud ollum oſs, Liet hañ fyrer oſs lijda, Laſt, Heipt og Kvøl a Kroſs, ſo Rard-oſs ollum ſyndeſt, J Dauda Lijf ſitt gaf, Fyrer oſs Auma pijndeſt, an þeſs, Mañkyn allt tijndeſt, Hañ hialpe oſs Eymdum af.

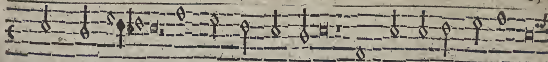
So Añars Heims ei deyed, ækalled JEſum Chriſt, Hañs Rard hier erfa eiged, Epter Verälldar-Viſt. Langa Mœdu hier lijded, Leited þvi DRottne ad, Ord hañs Elſked og Prijded, Ollum hañs Villia hlijded, Guds Rard oſs giefe þad.

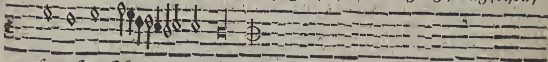
Epter Bleſſan.

Chriſts er Koma fyrer Hondum, kuñum þeſs ſyn - ia ſijſt, J nedre Tarknum i ollum Londum, allvijda ver - dur lijſt.

Lopt

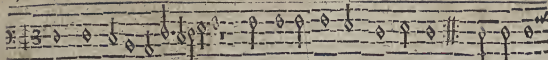

Þa mun Rænglætum reynast, Neide Guds þwng og strijd, med Helvijtskum Loga launast, liñer ei Kvala Tijd, J eilijfañ Elld þeir rata, alldrei þo Dauðañ faa, gnijsta Toñum og græta, Grimd su ei segiast maa.

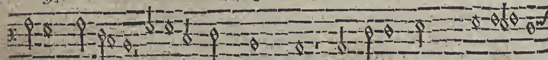
Guds einka Son wtvallde, er sendur ad leysa oss, Fullnad fyrer mig hollde, festur aa hardañ Kross, aa þig eg skal mig reida, wtgafst fyrer mig þitt Blood, dyrker þad mig vid Dauda, Diosul og Heliar Glood.

Fagnadar Lioosed frijda, Fridande hryggvá Lund, Frels mig af Faare og Kvijda, fyrer þijns Sonar Und, Þa vil eg gladur af gainga, Guds Naad mier efle Trw, Arf þijnum mig epter langar, J þessum Heime nu.

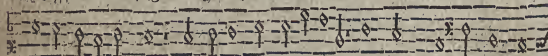
A Suñudogum allra sijdast, epter Exitum, þa Foolk fellur fram, maa syngia þetta Vers, Sem Veniulegt er allvijda i þessu Lande.

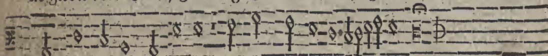
Frid veittu voru Lande , Vollduge Fader fyrr og sijd. Þa lijdur
Yfermoñum ollu Grande, og Undergiefnum forda Lyd.

ad Lijfsins Enda, og liñer Heimsins Stund, gief oss þiñ Guddooms Anda,

ad gledie vora Lund, Fader og Sonureñ sæte, og Sañleiks Andeñ best,

Hañ geyme vor og giæte, þa geingur æ moote mest.

Maa og syngia þetta Psalm-Vers ef vill, Ton,
Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

Vors

VOrs HErra JEsu Verndeñ blijd, vere med oss a hvørre Tijd, Gud hugge þa sem Hrygdeñ slær, hvort þeir eru Fiær eda Nær, Christnena efle og auke vid, Yfervolldunum sende Grid, Hañ giefe oss øllum Himna-Frid.

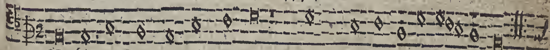
Ender Grallarans Ared um̃ krijng.

* * * * * *

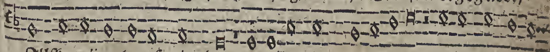

II. Saungur og Embættisgiørd m Bæna og Samkomu-Døgum, Þar þeir eru hallduer.

Messu Upphaf.

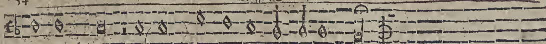

Nu bid eg Gud þu naader mig, Nægd Myskunar eg beide þig,
Afplaana oll mijn Illsku Hoot, eg veit mijn Brot so mørg og ljoot,

Illsku mijna þu af mier þvo, og allar Synder lijka so, þvi eg medkieñe

mijna

mijna Synd, J mijnum Huga-hun er ei leynd.

Moot þier einum i mørgum Last, miøg eg braut, og syndgadest fast. Øll er þijn Ræda ørugt Naad, So aller bidie þig um̃ Naad. Þvi Edle vort er allt i Synd-, Ellegar være ei Naaden̄ reynd. Þu sigrar þaa sem soddan̄ Trw, setia ecke i Hiartad nu.

Siaa, hier gieten̄ i Synd eg var, sem mig hijngad mijn Mooder-bar, Allan̄ Sam̄leika elskar þu, og Leynd-þijn Naad mier synder nu; Þu hefur sied hvørnen̄ eg er, hallden̄ i Synda Gyrndum hier, aadur vissa eg ecke þad, fyrr en̄ þijn Vitska mier kom ad.

Dreif aa mig sialfur DRotten̄ min̄, Dyrlegn Ysoope og Myskun þijn; Snart kant þu mig af Syndum þvo, so eg verde hvijtare Snioo. Þetta Ysoop er þijns Sonar Blood, þad hreinsar oss af Synda Mood. Laattu mig heyra þijn lystug Ord, So glediest þaug Bein sem hrygg vorn giørd.

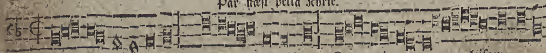
Siaa þu ecke til Synda mijn, sliett og afmaa Illsku og Pijn. Skapa mitt Hiarta skiært og hreint, med stiørnum Anda liooft og leynt. Utskwfa mier ei fraa Asiaan þijn, en̄ Anda helgum hallt til mijn, Gief mier aptur Glede og Naad, gladan̄ Anda og stødugt Naad.

Vantrwudum eg vijsa vil, aa Veg þin̄, þier ad snwast til. Frels mig HErra min̄ Hiaalprædis Gud, af hættre Blood-Skulld og allre Neyd. Mijnar Varer min̄ Gud upplaat, so Mun̄uren̄ lofe þig med Gaat. Ef þu villder vort Offur faa, Eg skyllde þad fram̄ laata þa.

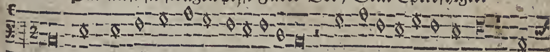
Audmiwka Ond acktar Gud mest, og aangrad Hiarta han̄ lijdur best. Zion veit þu Gud Sæmd og Naad, so Jerusalem byggest med Daad, Þad er þijn Christne Kiær og Hrein, kallande þig ad bæta Mein. Þesshaattar Foorn ad þu villt faa, aa þijnu Altare laata sia.

Heidur sie Gude Himnum aa, Han̄ vill oss sijna Myskun tiaa: Þar fyrer ætijd þockum vær, ad þijn Giæska hun er oss nær. Guds einka Son vort eilijft Traust, Jafnan̄ vier lofum med Hiarta og Raust, Anda heiløgum ætijd med, um̃ allar Allder Dyrd sie tied, Amen.

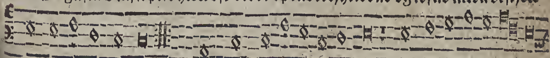
Þar næst þetta Kyrie.

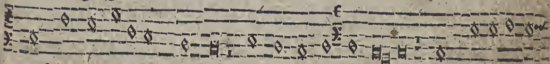
Þar næst sie sungeñ þesse Fader Vor, Sem Epterfylger.

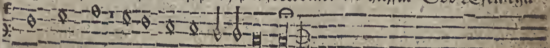
O Gud vor Fader sem i Himerijke ert, hatt yfer oss i Anda mest, villt
Helgasta Nafn þitt hiaa oss verde opeñbert, heidrad og lofad allra best, at

þvi tilbedeñ verda. Þitt Naadarrijke kome hier, kieñ oss i þvi ad lifa,
Himne og a Jørdu.

og hvad sem ecke þocknast þier, þar fraa villier oss hlijfa. Svo Æfenlega

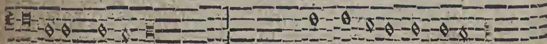
ødlunst vier, J þijnu Rijke ad blijfa.

Volldnge Gud, þiñ Vilie verde Jordu a, vel jafnañ og a allañ Veg, Eins og i Himnarijke. Þvi þar kañ eingeñ standast, eda koma maa, utañ þiñ Vilia ydke miog, og life svo hier lijke. Vort Daglegt Brand oß veit þu nu, vora Saal med ad næra, Fridar Ord þitt er Fæda sw, fegna laat oß þad læra, Hvar med þu oß a helga Trw, og Hiaalpar Veg villt fœra.

Forlaat oß vora miklu Skulld og marga Synd, moodgum vier har med jafnañ þig, þær virdstu af oß ad taka. So sem vier fyrergiefum þeim af gödre Lund, sem giordu oß moot og syngdu miog, ei vilium þaa asaka. Jñ i Freistne oß ecke leid, a rangañ Veg so vijse. Helldur frels oß af allre Neyd, Aund vora so ei svijse. Upplijs og helga oß þiñ Lijd, ad erfum vier þitt Rijke.

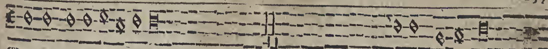
Hier epter skal siingia, Nu bidium vier Heilagañ Anda. Epter Predikun skulu Tvo edur Priw Ungmeñe siingia Litaniuna, Og skulu Prestarner hallda Foolkenu, ad svara þar til.

LITANIAN I MOODUR-MAALE.

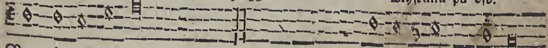

Kyrie · eleison. Gud Fader Myskuna þu oß.
Christe · eleison. Christe Guds Son Myskuna þu oß.
Kyrie · eleison. Gud Heilagur Ande M. þu oß.

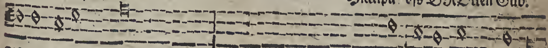
Gud

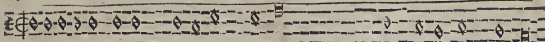
Gud Fader i Himerijke. Myskuna þu oss.
Sonur Guds og Lausnare Heimsins. Myskuna þu oss.
DRotteñ Gud Heilagur Ande sañur Huggare. Myskuna þu oss.

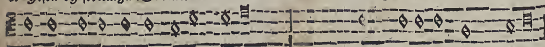
Vert oss Lijknsamur. Vyrm þu oss DROtteñ Gud.
Vert oss Lijknsamur. Hialpa oss DROtteñ Gud.

Af ollum Syndum. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra allre Villu. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra ollu Illu. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Drepsoottum og Hallæris Tijd. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Fiandans Flærd og Lystum. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Orustum og Bloods-Uthellingu. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Upphlaupum og Tvijdrægne. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Hagle og Ovedrattu. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Bradum og Ovijsum Dauda og Fordæmingu. Frelsa oss DRotteñ Gud.

Fyrer þijna Helgu Hollדgan og Hijngadburd. Hialpa oss O Drotteñ Gud.
Fyrer þiñ Blooduga Sveita. Hialpa oss O Drotteñ Gud.
Fyrer þijna Beyſku Pijnu og Dauda. Hialpa oss O Drotteñ Gud.
Fyrer þijna Helgu Jardan. Hialpa oss O Drotteñ Gud.
Fyrer þijna Helgu Uppriſu og Uppſtigning. Hialpa oss O Drotteñ Gud.
Fyrer Tilkomu Heilags Anda Huggarans. Hialpa oss O Drotteñ Gud.
A vorum Sijdaſta Tijma. Hialpa oss O Drotteñ Gud.
A Ytſta og ſtraanga Doome. Hialpa oss O Drotteñ Gud.

Vier Aumer og Synduger bidium þig. Bænheyr þu oss O Drotteñ Gud.
Stijr og Stioorna þiñe Heilagre Almeñelegre Christelegre Kyrkiu. Bænheyr þu oss O Drotteñ Gud.
Laat alla Biſkupa, Sooknar-Preſta og Guds Ords Pienara, halldaſt i helgum Lifnade, og Hiaalpſamlegre Kieñingu. Bænheyr þu oss O Drotteñ Gud.
Hept þu alla Vandræda Meñ, og hindra alla Villu. Bænheyr þu oss O Drotteñ Gud.
Leid þa alla aa rietta Gotu ſem Viller fara. Bænheyr þu oss O Drotteñ Gud.

Gief

Gief oss Makt ad Foottroda Diøfuleñ med þiñe Kieñingu. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Trwlynda Verk-Meñ send þu i þiñ Vijngard. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief þeim øllum þiñ Anda og Krapt sem hlijda þijnu Orde. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Styrk þa alla sem eru Ottaslegner. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief øllum Christnum Kongum og Høfdingium Frid og Samþycke. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief Vorum Næduga Herra og Konge N. N. jafnañ Frid og Farsællega Rijkisstioornan. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief øllu Kongsins Ræde i Danmørk og Norege, Med Vorum Løgmoñum hier æ Lande, Sem stijra eiga Veralldlegum Riette, þina Hlijfd og Blessan. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief øllum Almwganum Frid, Ræd og Myskun. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Hiælpa øllum þeim sem eru i Naudum og Hæska stadder. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

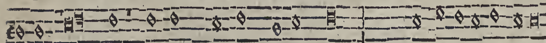
Haf Uñhyggiu fyrer þeim sm eru Hiælparlauser. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Vertu Myskunsamur øllum Christnum Moñum. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

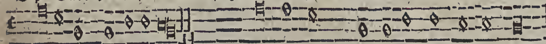
Fyrergief øllum vorum Ovinum, Og læt þæ snwast fræ øllu Vondu. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief Avoxt æ Jordena og vardveit hana under þiñe Blessan. — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

O HErra Gud! Bænheyr þu oss Nadar-samlega.	Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.
O JESUS Christus Guds Sonur!	Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

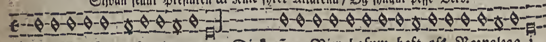

O þu Guds Lamb! sem burttookst Heimsins Synder.	Myskuna þu ollum oss.
O þu Guds Lamb! sem burttookst Heimsins Synder.	Myskuna þu ollum oss.
O þu Guds Lamb! sem burttookst Heimsins Synder.	Gief oss ollum þiñ Frid.

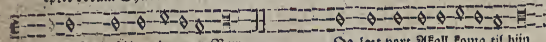

Kyrie e- lei- son. Gud Fader Myskuna þu ollum oss.

Sijdañ fellur Presturenn a Knie fyrer Altarenu, Og syngur þesse Vers.

Vier hofum syndgast med vorum Forfedrum.	Diakneñ og Foolked svarar.	Vier hofum haft oss Raanglega i ollum vorum Framferdum.
O DRotteñ gior ei vid oss epter vorum Syndum.		Og ei gialld þu oss epter vorum Misgiordum.

O DRotteñ! heyr þu vora Bæn. Og laat vort Akall koma til þijn.

Þar

Þar epter pronuncerar Presturenn þessar Collectur fyrer Altarenu.
Eina edur allár Priær, Segiande: Vier vilium bidia.

HEyr þu Almættuge Gud og Eilijfe Fader, sem jafnañ ert Milldur og Myskunsamur, af þiñe Guddoomlegre Nætturu, til þess ad fyrergiefa Synderñar, Virdstu til þijn ad taka vorar audmiwkar Bæner, So ad vier Aumer og Fatæker, Sem bundner erum med margfolldum Synda Bondum, mættum snarlega leysast af þeim, Sierdeilis fyrer þijna Millde og Myskunseme, Amen.

Bæn fyrer Kongenum og Rædenu.

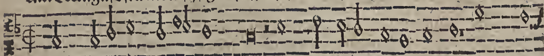
O Þu Allra Mektugaste og Eilijfe Gud! Sem sañarlega Stioornar og Stijrer, Veiter og Giefur alla Hlute æ Himne og Jordu. Lijt þu Myskunsamlega yfer Vorn Nædugasta Herra Kongeñ, Kong. N N. Med ollu Hañs Rijkis-Rææde. Og alla þa sem eiga ad stioorna og stijra Londum og Rijkium, Borgum og Lands-Bygdum, og læt þa alla Riettelega stijra sijnum Almwga hier i Heime, So þeir meige epter Daudañ odlast ad vera med þier i Himerijke Eilijflega, Amen.

Bæn uñ Frid.

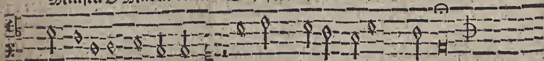
ALmættuge Gud og Eilijfe Fader, sem ad ert Bruñur og Uppspretta alls Andlegs og Tijmañlegs Fridar, Og allrar Hiartans Hvijldar og Stillingar. Vier bidium þig audmiwklega, Ad þu fyrer þijna Giæsku, Goodgyrnd og Millde, Virdest ad giefa oss þañ saña Frid, hvorn Verollden mæ ei giefa. So vier mættum lifa epter þijnum Bodum, J Hañs leikfins Otta og Frelse, Fyrer allra vorra Ovina Skielfingu og Voda, Fyrer þiñ Elskulegañ Son JEsum Christum vorn HErra, Amen.

Sijdañ snijr Presturenn sier til Foolksins og syngur Blessunar Ordeñ.

Uñ Laangaføstu maa syngia þessa Psalma epter Blessan, til Skiptis.

Miñstu O Madur aa miñ Deyd, Miñstu aa mijna saaru Neyd, Miñstu

þad eg hefe eirn fyrer þig, J Daudañ giefed sialfañ mig.

Þad laattu þier nu vera kient, Ad þetta hafer þu ei forþient. Af Elsku hefe eg þier allt þad veitt, eñ ecke fyrer þitt Verked neitt.

Þvi laattu þad uppvekia þig, Ad þu komer fram fyrer mig, Med Angre og Ydran Hiarta þijns, so ad þu niooter Dauda mijns.

Ad Saal þijn verde af Syndum hrein, Og saarugre Lasta Grein; Fyrer þañ Dreyra i dapre Pijn, Sem dunde wt af Saarum mijn.

Eñ hvøriu giegner Heimskañ sw, ad huxa faaer uñ þetta nu? Margur er saa Madureñ þar, uñ mijna Pijnu ei huxar þar.

Hvørneñ hañ kuñe hellst ad faa, Hiaalp Andar siñar, og leysast fraa, Eilijfum Dauda og Andar Pijn, og Reide Guds fyrer Synder sijn.

Eñ Fagna og Gledst mijn saatæk Hiørd, fyrer miñ Dauda hvolpeñ giørd, Sem hefur allt þitt Traust aa mier, Ad vijsu vil eg hiaalpa þier.

J mijnum Dauda er þitt Lijf, Þijn Hiaalp, Þitt Traust, Þijn Einka Hlijf, Mitt Heilagt Blood þier hiaalpar mest, Og hreinsar þijnar Synder best.

Lof og Heidur sie Lausnareñ þier, Fyrer Lijkn og Myskun, þu veitter mier, Fyrer þiñ Dauda og Dreyra-Foss, O DRotteñ hiaalpa øllum oss.

Añar Exitus, Med sama Lag.

Synd-

Synduge Madur sioa þitt Naad, seger vors HErra JEsu Naad, giæt þess i Neide Gnds þu ert, Glatadur fær þo ei vid þvi giørt.

Eg var Liwfur ad leysa þig, Lijknargiarnañ þier synda eg mig, kuñug var mier þijn Kvøl og Sekt, Kostade mig þijn Borgun frekt.

Eg var Hlijdeñ til Dauda allt, Illsku þiñar og Synda gallt, hvra þvi vel ad hlijder mier, HErra þiñ alldrei afrækir.

Eg leid Mædu, og Heimsins Haad, hefur mig þiña vegna þiaad, Sö feinger Naad og Fridar Giøf, Frelsara þijnum syngjer Lof.

Eg var Sleizeñ og Særdur miøg, so heill þu yrder fyrer mig, Og allar Synder vareſt vel, verder kvittur vid Eymd og Kvøl.

Eg var Bølvadur byrtur hier, Blessan eilijf so veitteſt þier, Og Ord mitt hefde i þier Stad, alla Hlute sier helgar þad.

Eg var Bunden og hraktur hier, Hiaalpade eg so wr Villu þier, ad aa mier stande øll þijn Trw, Ä- fioonu mijna so siaer þu.

Eg var Hrakeñ og Hydstrykttur, Med Hadunga klæddur og krynudur, Negldur aa Krosseñ, Nakeñ þo, og Hryggelega aa hønum doo.

Eg gaf þar ut mitt Meinlanst Blood, med þvi veitteſt þier Kvittun good, so leyste eg af þier Synda Bañ, Satan, Synd, Dauda eg yfervañ.

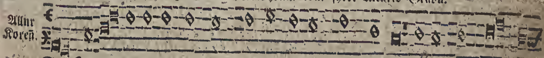
Synd, Daude, Kvøl af Adam er, Eñ Lijf og Naadeñ kom af mier, Eva gieck Leid sem giegnde vest, giørde eg mijns Fødurs Vilia best.

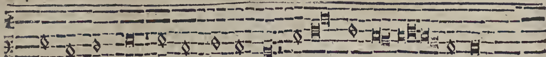
Audskotanum Nwm Eva gaf, undañsktildu Trie æt hun af, Eg hieck wthaneñ aa Krossens Trie, Edik og Gall þar smackade.

Sem Adam spilltur allur var, nu allt mitt Lijf voru Under og Saar, Allar Synder sem Adam braut, aa mijnn Hollde eg borga hlaut.

Bæt þig Madur og ydrast nu, Iñsty til mijn med hreinrne Trw; So verder þu kvittur Synder vid, Saal þijn og eilijfañ fær þa Frid.

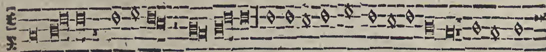
I Stadeñ Litaniu maa og brwka þeñan Saung, Einkum aa Ut-Kyrkium þar lijtill Søfnudur er, Hvor lijka maa syngiast Choraliter, af Tveimur Ung-Meñum i Kordyrnm edur fyrer Altaris Gradu.

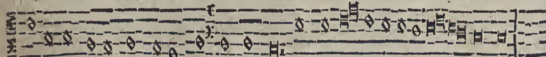

med riettre Trw, og hreinu Hiarta, fyrer þitt Auglite koma.

Tvs Ungmeñe.

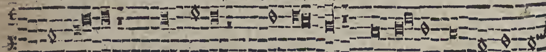

Lijknsamur, Lijknsamur, Lijknsamur, siertu goode HErra þijnu Foolke, sem þu med

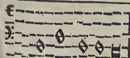
þijnu dijrmæta Boode leyster O Christe! og vert oss ecke Æfeñlega Reidur.

Oñur Tvs Ungmeñe.

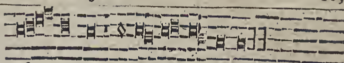

Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, O HErra Gud vor Fader
Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, Heyr vora Bæn O Christe
Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, Heyr vora Bæn O Helge

Myskun-

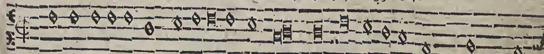

Koreñ svarar.

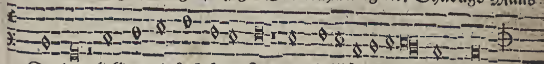

Myskunsamaste!	Hiælpa oss, og vert oss Lijknsamur.
Heimsins Frelsare!	Bid fyrer oss, þiñ kiæra Fødur.
Ande Huggare!	Upplijs oss, og vert oss Lijknsamur.

Presturen og Koreñ til samans, af Ezechiel. 33. Cap.

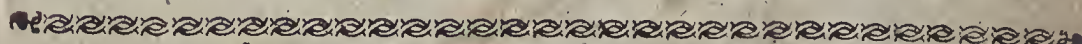

So sañarlega sem eg life (seger Drotteñ) vil eg ecke Syndugs Mañs

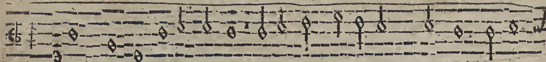
Dauda, helldur ad hañ snwe sier, og Eilijflega life med mier.

Hier epter Syngur Presturen Verseñ med Bænunum og Blessaneñe, sem fyrr er sagt. Epter Blessan, Myskuna oss O HErra Gud, Edur, Gief þiñe Christne goodañ Frid. Eñ um Længa-Føstu, þær Tvo tilgiørdu Exitus, til Skiptis, ut supra.

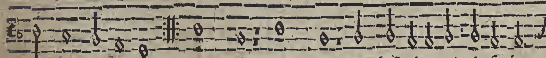

Packargiørd fyrer lideñ Vetur, og Bænar Foorn
uppæ komande Sumar.

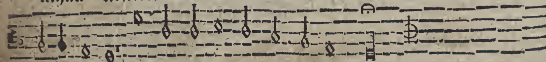
O HErra

O HErra Gud eg þacka þier, þu hefur hlijft og stioornad mier, æ nu Hæska og Slijsum varnad vid, veitt Blessan og þitt Eingla Lid, mier og

ummlidnum Vetre, DRotteñ! DRotteñ! Eg kañ eige wt ad segia mijnu Adsetre.

Astar-Anda, Myskunar þiñar mier til Handa.

Saimt hef eg Syndgad miked miøg, Moote þier Hætign Guddoomleg, Miñ Gud minstu þess eige, Læt yfergæfa Giæsku þijn, Giørdu eñ framar vel til mijn, Hvad eg efa alldreige. DRotteñ! DRotteñ! Mijn hefur giætt, Og Meineñ bætt, Þijn Myskun-rijka, Uñ mier hun fylge æ epter lijka.

Misseredier nu ummlided, Eñ hid Nælæga tekur vid, Þvi bid eg HErra hijre, Ad mig leide þijn Hiælpar Hønd, Hættulaust yfer Mein og Grønd, Og Athøfu allre stijre. DRotteñ, DRotteñ, Ande þiñ, Ad Anndu miñe alltijd giæte, Eñ Lijkameñ Eingla Lidsemd mæte.

Jñgæng bæde og Utgæng miñ, Aform og Hegdan sierhvert Siñ, Blessa þu Gud miñ goode, Mier og miñe so stioorna Stiett, Ad stunde eg hana vel og Riett, J þiñar Forsiær Floode. DRotteñ, DRotteñ,

DRottenn, Leid þu mig, umm Luckustig, fra Lastavoda, Virdstu mig alltijd i øllu stoda.

Allt hvad eg giøre og giøra læt, Gud minn Blessabur ad þvi giæt, So farnist farsællega, Reisur miinar og Rꜳda-Hag, Rædu og Tilstand Nootr og Dag, Annast þu alla Vega. DRottenn, DRottenn, Læt ei grauda, Illann Anda, Arfleifd þinne. Sijndu mier Mijskun og Saalu minne.

Leid þu mig Gud þann vissa Veg, Sem vissa Ord þijn Guddoomleg, umm alla Æfe mijna Geim miin i sanre Gudrækne, Gief þu eg so innlæstur sie, J Eilijfa Elsku þijna. DRottenn, DRottenn, Leifdu mier, Ad lifa hiꜳ þier, Og lijka deya, Og eilijfa Lofgiørd umm Allder segia, Amen.

Þackargiørd fyrer lided Sumar, og Bænar Foorn uppꜳ komande Vetur, Med sama Lag.

O! Gud Heilagur Heilagur, Heilagur Gud og DRottenn vor, Blessadur umm Allder Allda. Pier offra eg nu Packlæte, Pier offra eg nu Bænene, Pier vil eg gott Lof giallda. Gud minn! Gud minn! Skylldt er mier, Ad þacka þier, Og þig ad prijsa. Upp upp mijn Harpa og Andleg Vijsa.

Lof sie þier Astar-Elskann mijn, Eilijfe Gud, fyrer Mijskun þijn, Og veitta Velgiørd alla, Sem nu umlidna Sumar-Tijd, Sijndt hefur þu mier, Heillenn blijd, Og lietst mier allt vel falla. Gud minn, Gud minn, Mig hefur leidt, Og Meinum eydt, Pijn Millden rijka, Bevarad mig og blessad lijka.

Pu upplaukst þijnum Astar-Brunn, Oped setter Rꜳdar Afgrunn, Minn DRottenn mier til Handa, Padann kom mier øll Pørsenn mijn, Pvi prijsa eg nu Giæsku þijn, Og vil þier Vegsemd vanda. Gud minn, Gud minn, Allt hvad er i Ammum mier, Pier einum unne; Lof þitt sie jafnann i mijnum Munne.

Enn hvad eg hefe opt og þraatt, Areitad þig ꜳ margann Hꜳtt, Med Syndum, Hꜳtign h jra, Hygg þu ei ad þvi HErra kiær, Hylia lꜳttu og afmꜳ þær, Rꜳda-Blood DRottens dijra Gud minn, Gud minn, Bid eg enn, mig berer senn, A Brjoostum þijnum, Hafande Gꜳt ꜳ Høgum mijnum.

Allann mig DRottenn Offra eg þier, ꜳ nu komande Vetre hier, Og alla Æfe mijna, Geym mijn vid Verkum Glæpugum, Geym mijn vid øllum Osørum, Geym mijn fyrer Giæsku þijna. Gud minn, Gud minn, Hvar eg er, Og hvørt eg fer, Og hvad eg giøre, Skil alldrei vid mig Hyrder þijre.

Allt þad sem ecke þocknast þier, Pad virdstu taka i burt frꜳ mier, Vilia þijns vel so giæte; Enn þad sem þier er þægelegt, Og þienar til þinnar Tyrdar frekt, Gief mier þad Gud minn Sæte. Gud minn, Gud minn, Øll mijn Verk og Vegnan sterk, Sem Mꜳl og Minne, Farsælest i þier Ute og Jnne.

O HErra

O! HErra tak þad allt fraa mier, Er mier kañ suwa burt fraa þier, So ockur eingeñ skilie, O! DRotteñ gief mier aptur þad, Er mier kañ þier ad suwa ad, Er þad mijn Osk og Vilie. Gud miñ, Gud miñ, Tak mig mier, Og mig gief þier, Miñ HErra hijre: Eilijft Lof sie þier DRotteñ dijre, Amñ.

Bænar-Offur, Og Packlætis-Offur uppaa Missera Skipte.

Bænar-Offur i Iñgaungu Sumars, Ton, A ejrn Gud vil eg trwa.

NU skal eñ i Guds Trauste, Iñgaanga nyañ Arsins Hrijng, Lijfsins Hertogeñ hrauste, Hafdu Gaat aa oss allt uñ krijng. Ferska Blessan, Ferskt Sumar, Færa laattu oss nu, Satans Araaser aumar, Allar forhindra þu, Laat nya Naadar-Strauma, Nykomna frioofga Tijd, Virdst oss vernda og geyma, Vesælañ Islands Lijd.

Upphef þu Auguñ bæde, Yfer þijn eigeñ Handa-Verk, Giefdu oss Føt og Fæde, Framleide oss þijn Hondeñ sterk, Laat vel i vorn Lande, Vijngard þiñ Bloomgast hier, Sañre Christne safnande, Siaalfuni til Dyrdar þier; Klæd oss Kyrtle Riettlætis, Krijn Ared Friooffeme, Utfossande Agiætis, Yfer oss Naad þijn sie.

Gylline Frideñ gooda, Giefdu oss eñ i Lande hier, Af Jørdu Gras og Grooda, Gagn Siaafareins og Heilsu-Kiør, Blessan og Audlegd alla, Andar og Lijkamans, Oss laattu eñ til falla, Abwum þessa Lands; Sijdañ i Naadum nioota, Næringar Lijfs og Auds, Pa skal ei Packer þrioota, Paagu vors Daglegs Brauds.

Kongsins Tign stødug stande, Styd þu DRotteñ Hañs Rijkis-Raad, Frids og Friooſgunar Ande, Forsorge þetta Isa-Laad, Kyrkiu-Valld Christeñ doomeñ, Kieñing, Trw, Lijf og Fiør, Lifande Lijfsins Lioomeñ, Laat þad stioornast i þier, Iñgaang og Utgaang Maña, Øll Verk og Ferdalag, Bw og Bygder Mañaña, Blessa þu Noott og Dag.

Alla Lands Yfer-Herra, Iñlæstu þiñe Stioornar-Hond, Eign og Embætte þeirra, Og allar Saaler uñ Christeñ Lond. Ey-Land þetta uñ-mwre, Almaattug Hond þijn sterk, Oss so hier eingeñ gióre, Ahlaup nie Skiemdar Verk, Laat þitt Velldis-Bod vera, Vorn Skiolld aa alla Hlid, Pa mun alls eingeñ þora, Oss spretta Fijngre vid.

I Stioorn og Uñsiaa vorre, Ytre og Iñre Fridur sie, Ytre i Hondlun hvørre, Hiñ i Samvitsku Rooseme, Eñ saa Eilijfe Fridur, Oss giefest Himnum aa, Iñlæster i hañs Ydur, Aller verdum vier þa, Heill vor, Vernd, Lijf og Veria, Vertu i Lande hier, So skal Sumared byria, Sañur DRotteñ i þier, Amen.

Packlætis-Offur i Utgaungu Sumars, Med sama Lag.

LOf sie þier DRotteñ dijre, Daga og Allda Stioornen Trw, Haa-Sumar Tijmeñ hijre, hañ er kliædur a Enda nu, O hvad mørg Edla-Giæde, Oss veitte Naadeñ þijn, Einkum þad Andlegt Sæde, Orded þitt sem hreint skijn, Klaar Trw med Kyrd og Fride, Christeñdooms Medøl øll, Umsioon af Eingla Lide, Eñ eingeñ stoor Slisa Føll.

Med miøg margfølldum Giædum, Myskun þijn Krijnde Sumared, Feitleike af Himna Hædum, Hefur Jordena ædroped, Land og Sioor Gagn og Grooda, Giefed hefur oss nu, Ahlaupe illra Piooda, Oss hefur fordad þu, Yfer- og Under-Stictter, Asaa þijn Millda Haud, J þijna Umsioon setter, Almeñelegt Tilstand.

Pier giørum Packer færa, Pijde Fader af Hug og Trw, Lof þitt eflest og Æra, Vid allt þad sem oss veitter þu, Eñ hvad a hvørinn Dege, Høfum stygt Vellde þitt, Miñ Gud muñstu þess eige, Misverkeñ øll gief kvitt; Læt oss ei Glæpa giallda, Giæsku streymande Foss, helldur virdstu framhallda, Hiælp og Naad samt vid oss.

Lof sie þier Fadereñ frijde, Fyrer þiñ Son sem doo a Kross, Blessande Land og Lijde; Læsing Atviñu upplaukst oss, Fyrer Lijf og Lucku alla, Laan, Heilsu, Vernd og Fie, Er þu lietst oss til falla, Æfeñleg Dijrd þier sie. So skal Sumared enda, Syn oss þig Naadugañ, Og virdst oss Vetureñ senda, Vægañ og Farsælañ, Amen.

Bænar-Offur i Iñgaungu Vetrar, Med sama Lag.

KOmeñ er kalldur Vetur, Komdu til med oss DROtteñ miñ, Lijf vort Eign og Adsetur, Añastu Mañа Skapareñ, Ofride, Illum Dauda, Olucku Lopt-Flugum, Ovina øllum Voda, Iñra Mañs Sturlunum, Hwngre, Strijde, Hallære, Harðindum Dyrre Tijd, Forda oss Fadereñ kiære, Fylge oss Stiornn þijn blijd.

Giefdu oss goodañ Vetur, Giefdu oss Hagstæd Vedrafoll, Giefdu oss gott Adsetur, Giefdu oss Parsa Medøl øll, Añastu Eckiur allar, Añastu Fødurlausañ, Añast þa a þig kalla, Añastu Vanfærañ; Uñ oss þitt Ord ad læra, Uñ oss ad fordast Last, Uñ oss i þier ad vera, Uñ oss ad Leidriettast.

Blessa þu Bygder Maña Blessud Velferle læt oss sea, Blessada Brauded saña, Blessun Guds Orda uñ oss naa, Blessa vor Brioost og Siñe, Blessa vor Verk og Maal, Blessa vor Bæa-Kyñe, Blessa þu Lijf og Saal, Blessa þiñ Bgrna-Skara,

Blessadu Meñ og Hws, Blessa oss og Bevara, Blessade Gud JEsus.

Herſveit af Tignar Throone, Trwlega laattu giæta vor, Sem oss ad ollu hvone, So alldrei gaungum neiu Slisa-Spor, Jñre og Ytre Fridur, Eining i hvorre Stiett, Halldest oss eirneñ vidur, Og allskonar Høndlan riett, Geym oss vid Glæpa-Føllum, Grande Faare og Neyd, Sijdañ wr Eymdum øllum, J Eilijft Sumar Jñleid.

Packlætis-Offur i Utgaungu Vetrar, Med sama Lag.

VEtur er eñ ad Enda, Eilijft Lof sier hier Fader kiær, þu lietst oss Lucku henda, Og lagder þad til, sem þurftum vær, Þu hefur allt vort Efne, Aäast vid Faare og Naud, Verndad i Vøku Svefne, Veitande Daglegt Braud, Varnad Vodæ og Føllum, Vedrum og Hwngurs Pijn, Afstijrt Stoor-Slisum øllum, Og stodad vel Børneñ þijn.

Eingeñ kañ yfervega, Alla Blessan sem veitter þu, Andlega og Stundlega, A þessum lidna Vetre nu, Lijf, Heilsa, Heill og Hagur, Hræring, Andleg good Kiør, Frañrææs og Fridar-Dagur, Farsæll-dist oss i þier, Þu geymder oss vid Grande, Gafst oss þitt Eingla Lid, Yfer oss varst vakande, Og verndader alla Hlid.

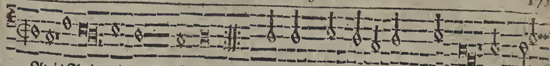
Packlætis-Offred þijda, Pigdu nu af oss aptur æ moot, Fyrer Ast og Astæ blijda, Øll Velferle og Naadar-Hoot, Einkum fyrer Son þiñ sæta, Sendañ til Lausnar oss, Þu lietst hañ Borga og Bæta, Brotteñ vor øll æ Kross, J hønum allt hid Gooda, Oss veitter DRotteñ þu, Pier giørum Packer biooda, Pad er vort Offur nu.

Hvør kañ ad tiæ og tijna, Tegunder þiñar Velgiørdar, Eda med Ordum sijna, Alla Gnoogt þiñar Myskunar? Auga þitt ad oss gæde, Eyra þitt heyrde oss, Høndeñ þijn hiaalpa næde, Hiartad gaf Astar Koss, O þu vor Hiaalpar Hella! Hyrder og Geymare, Hier og nu Eilijfd alla, Æfenlegt Lof þier sie, Amen.

A þeim Almeñelega Føstu og Bæna-Dege, Sem epter Kongl. Majest. Hatlosleau Skickun, halldast æ Arlega þañ Fioorda Føstudag epter Paaska.

Messu Upphaf, Konung David sem kiende, Edur þesse Psalmur.

Avi,

Avi! Avi! mig aumañ Mañ, Þañ hædsta Gud i Himna Rañ, hættleg-
Ad eg ei, þar vid Net, segia kañ.

møg eg stygde hañ, mijn hroopleg Synd mier hratt i Bañ, mier hratt i Bañ.

O Gud miñ! Gud miñ, mig ængrar þad, ad eg þijn Bod, og blessnd Rææd, beint yfertrad, Heimsins Vilia hylltest ad, Hvad er forþient nema Vijtis-Bad? Eilijfur DRottiñ aumka þu þad, aumka þu þad.

Gief Rææd, Gief til Rææd, Grædare miñ, So giete sig bætt, Og bræatt vid riett, Þrællen þiñ. Hell þu mier i Hiartad iñ, Heilögum Anda i hvert Eitt Siñ, Dijrdlegur heyr mig DRottiñ miñ, DRottiñ miñ.

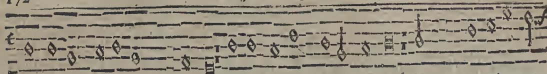
Eja! Eja! Eg þar mig gled, Af þvi nu, Ad mijn Trw, Hun fær sied, Fyrer Sææl mijna er sett i Ved, Sonarens Pijna og Daude med, Riettlega ber eg þvi Roosamt Gied, Roosamt Gied.

Eg fiñ, Eg fiñ, J Heime hier, Hugguñ þa, Sem höndla mææ, Ei neirn af mier, Lijknar Bruñur og Lijffins Kier, Leyst hefur mig til Handa sier, Þijde JEsu, Þad þacka eg þier, Þad þacka eg þier.

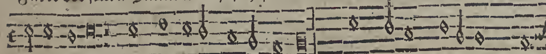
Lausnare miñ, Lausnare miñ, Þu leysst æ Trie, Lææuga Neyd, Og sææran Deyd, fyrer Synda Ve. Lof þitt alldrei ligge i Hlie, Lææte þad hvør Tunga i Tie, Uñ allar Allder AE svo sie, AE svo sie.

Þar næst Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

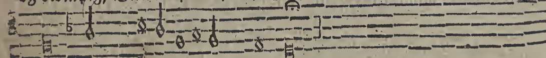
Sijdañ snijr Prestureñ sier frañ, Segiande: DRottiñ sie med ydur, etc. Collectañ epter Gudspialla Bookeñe, O! Nææduge Gud, Myskunsame kiære Fader, etc. Pistilleñ Esajæ 55. Leited DRottens medañ hañ er ad fiña, etc. A mille Pistils og Gudspialls þeñañ Psalm.

Fader vor sem a Himnum ert, oss hefur øllum boded bert, Brædrum ad vera

og bidia þig, Bæn vor þvi er þier þægelig. Hiaalp, so bidium af Hiartans

Root, Huglaust ei tale Tungañ flioot.

Helgest þitt Nafn, O HErra kiær! HreinOrd þijn gief ad høfum vær, Og Heilaglega lifum hier, Lijka sem þijnu Nafne ber, Vid Fals-Kieñingu oss vernda þu, Villudu FFolke aptur snu.

Til vor kome nu Rijke þitt, Og halldest sijdañ Æfeñligt, Sa Helge Ande sie oss hia, Sijnar Gaafur kaste oss faa, Briovt Diøfuls Valld og Heipt i Heim, Hlijf þiñe Christne fyrer þeim.

Verde a Jørdu Vilie þiñ, Eins sem a Himne heyrt Eitt Siñ, Hialp oss i Neyd ad hafa Þol, Hlijdnum ad vera i Sælld og Kvøl, Hollds og Bloods Gyrnder hept og briovt, Hvør þijnum Vilia giøra a moot.

Gief oss i Dag vort Daglegt Braud, DRotteñ bæt vora Lijfsins Naud, Hlijf oss ætijd vid Ofride, Upphlaupum, Soott og Hallære, So ad vier høfum vænañ Frid, Vijl og Agyrne skiliunst vid.

Forlaat oss vora Søk og Synd, So hun ei hrygge vora Lund, Sem giarnañ þeim tilgiefum vier, giørdu oss moot og styggdu hier, Laat oss vid alla liwsa siaast,

lifa

lifa i Samlynde og Ást.

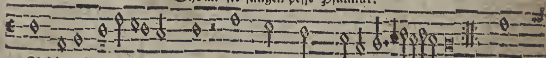
Ei leid þu oss i Freistne iñ, Pa oss ásæker Ovinureñ, aa Vinstre ou aa Hægre Hlid, hañs Svik ad standast veit oss Lid, Med Heilags Anda Hiaastod mest, Og hreinne Trw vidbwner best.

Fraa øllu Illu oss frelsá þu, Faarleger Tijmar eru nu, Leys þu oss fraa Eilijfum Deyd, Og hugga oss i Sijdustu Neyd, Gief oss þa hæga Hvijldar-Stund, Hønd þijn take vid vorre Aund.

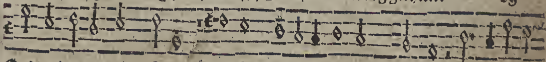
Amen, So verde, wtþijdest, Ætijd styrk oss i Trwñe mest, So ad alldreige Efum vier, uñ hvad nu høfum beded hier. Uppaa þitt Nafn og Ordeñ trw, Aller segium vier Amen nu.

Þar epter sie pronuncerad Gudspialled, Matth. 3. Capitula, SVO GIÖRED NU VERDUGA AVÖXTU YDRANENNE, etc. Sijdañ, Nu bidium vier Heilagañ Anda. Ad þvi endudu geingur Prestureñ i Predikunar-Stooleñ, og wtleggur Pistileñ, Og strax þar epter les hañ af Predikunar-Stoolnum þa Bæn, Sem til er giørd, ad hvørre Endadre, sijngest Litaniañ øll. Þar epter Prommeerar Prestureñ standande aa Kniaanum, fyrer Altarenu, Verseñ, Vier høfum Syndgast med vorum Forfedrum, etc. Med Veniulegum Bænum og Collectum.

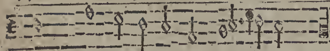
Sijdañ sie sungeñ þesse Psalmur.

Á þig alleina JEsu Christ, er mijn Von hier i Heime. Fraa og
Hlijfd þijn gjører mig hoolpeñ vijst, Hiaastod añare eg gleyme.

Ondverdu var eingeñ faa, Sem kvittad faae mig Kvolum fraa, Kalla eg þig
alldrei helldur fædast maa.

aa, Hiaalp þiñe laat mig HErra naa.

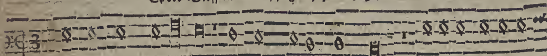
Mijn Synd er þwng, Og þo miøg møgr, Preinger þad Hiarta mijnu, Frelsa mig vid þad Faar og Sorg, Fyrer þiñ Dauda og Pijnu. Vid sialfañ Fodur mig saattañ gior, Sem fyrer mig ei byrmde þier, Vid Synda-Klif þvi kvittur er, Christe hallt nu hier, Lijkt sem þu virdtest losa mier.

Gief þu mier JESU Grædare miñ, Glovande Trw og hreina, So ad eg Naad og Sætleik þiñ, Sañlega mætte reyna, Øllu framar ad elska þig, Og Naaungañ sem sialfañ mig, Ad Framfor mijn sie Fridsamlig, Forda mier Heliar-Stig, Laat Diosla Gyrnd ei gledia sig.

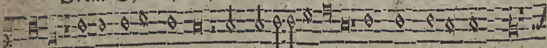
Heidur sie Gude aa Himna-Thron, Hædstum Fødur alls Gooda, Og JEsu Christ hañs Sæta Son, Sem leyste oss fraa Voda, Helgum Anda med sama Sid, Sem ætijd veiter Christnum Lijd, Ad Ast og Trw oss auke vid, J þessa Heims Tijd, Sijdar eilijfañ eignunst Frid.

Hier epter snijr Prestureñ sier fram og Blessar yfer Søfnudeñ, Med Venilegre Blessan.

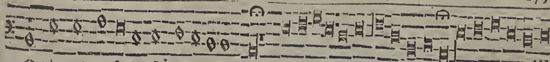
Epter Blessan maa sijngia, þeñañ Psalm.

O! vier Syndm setner, med saarlegt Glæpa Strijd, Par iñe vier erum

gietner, og fædder hvoria Tijd, Leidde yfer oss alla, þa Eymd og stooru Neyd, ad

Ad vier yrdum falla, J þañ eilijfa Deyd. Kyrieeleison, Christeeleison, Kyrieeleison.

Ur þeim Daudans Drooma, dugdu eingeñ Verk, Oss aptur burt ad koma, Uñ Os var Syndeñ sterk, Eñ þad vier leyster yrdum, Og er þad Trwañ mijn, Guds Son hlaut þa hørdu, Heliar lijda Pijn. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

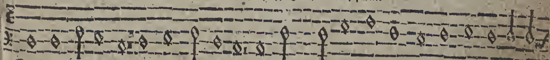
Ef komeñ ei Christur være, Kiærstur i þeñañ Heim, Og ecke aa sier bære, Synd i Mañdoom þeim, Nie vegna vorra Synda, Viliugur Lijfed mist, Vier hefdum vered aan Enda, Æ fordæmder vijst. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Soddañ mestu Millde, Og miwka Fødurs Naad, Sem utañ alla Skylldu, Oss hefur Gud tiaad, J Christo Syne sijnum, Er sig liet negla aa Kross, Til hardrar Heliar Pijnu, Eñ Hiaalpar øllum oss. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Þad skal oss Hughreysta, Moot hvørre Synd og Deyd, Og Ottast aungvañ Reista, Af illre Vijtis Neyd, Þvi Skøm og øllum Skada, Skilder erum nu fraa, Fyrer Blood JEsu Blessada, Vors Brodurs Himnum aa. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

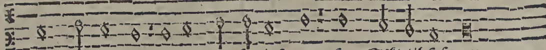
Þar fyrer þraatt skulu lofa, Og þacka aller Meñ, Fødur og Syne aa ofañ, Og Anda helgum señ, Og bidia hañ vilie oss vijkia, Vielum Diøfuls fraa, So hañ meige oss ei svijkia, Guds sæta Orde fraa. Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

Þar sem halldeñ er Aptan-Saungur edur Kvolld-Predikun, aa þessum Dege, Skal fyrst syngia þeñañ Psalm.

Tak af oss Fader, of-þwnga Neide, og Hyrting harda, hægre laat verda, so ad

Hefnd-

Hefudar Efnuum ; ei mætuin ſvo jøfnum , ſem Sékt til ſøfnum.

Ef Reſſing rietta , Raung Verk vor hitta , Hvør ſiendſt ſo ſirijda , Strøffunar Kvøl ad lijda ? Hefudar Hriiſ:d reida , Hradt kyñe eyda , Bygd Heimſins Breida.

Sian þvi Vægd vorun , Vondſku Haattum ſtoorum , Og laat Riette lijka , Lijku þijna fylgia rijka ; Samt man ſæt blijfa , Sekt Heims ad hlijfa , Art þijn Eilijfa.

Heimſins heills Smidur , Hvi ert þu ſo Reidur , Ormum Ohreinum ? Efne vort vier greinum : Kveiñ ſpillt , Moor Molldar , Og Myrkur Veralldar , Fét-Torfa Folldar.

Fedra Sekt Forna , Fleckar oſs borna , Veikañ vorn Huga , Viel Hollds vors Praabuga , Mañs Neyd ſo ſiwkre , Sioon þijn adhiwkre , med Myſkun miwkre.

Laat Chriſts Koronu , Kroſs , Nagla og Pijnu , Bønd , Beiſkañ Dauda , Og Blooded hañs hid Rauda , Midt mille ſtanda , Mergdar vorra Synda , Og Handar Hegnanda.

Goſugt Guds Smijde , Gløtun ei nijde , Lauſnar Pijſl lioda , Laat ei vera Gagnlauſa. Dijrſt Vatn og Dreyre , DRottens Briooſts hier vere , Lauſn Synda Saure.

Heill þa helgaſta , halldaſt laattu faſta , Oſs Chriſtnum øllum , aa þig nu af þvi køllum , Eirn Gud og Preñe , J Haatigneñe , Heims HErra ſañe , Amen.

Hier epter ſkal ſyngia þeñañ Pſalm , Med Lag , Nu bidium vier Heilagañ Anda.

HEilagañ Anda aakøllum nu , Og bidium hañ helſt uñ rietta Trw , Ad vernde oſs og geyme , Uñ Æfe vora , Og wr aumum Heime , J Fride laate fara , Kyrie-eleiſon.

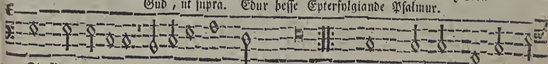
Pu Helgaſta Lioos , Upplivoma oſs hier , Ad alleina JEſum þeckium vier , Hiaa þeim Lauſnara vørum , Laat oſs blijfa , Sem fylger oſs , ad førum , J Fødurland eilijfa , Kyrie-eleiſon.

Pu ſæta Aſt , Send oſs þijna Naad , So uppkveikeſt i oſs Kiærleiks Daad , Ad af Hiarta hreinu , Hvør ødrum uñe , J Samlynde einu , Og Frid blijfa kuñe , Kyrie-eleiſon.

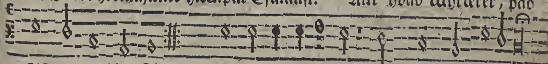
Pu Hærſta Huggun i allre Neyd , Hiaalp oſs ſo ei hrædunſt Smaan nie Deyd , Og Trw alldrei breſte , J vorum Huga , Nær Ovinur veſte , Vill oſs yfirbuga , Kyrie-eleiſon.

Sijd-

Sijdañ geingur Presturen i Stoolen, og predikar wt af tilsettu Evangelio, Matth. 3. Epter Predikun lesest Bænen, eins og i Hamessuñe. Sijdan sie swngeñ sw stutta Litania, Tak af oss sæte HErra, etc. Med Beninlegum Versum og Collectum, Hvar uppa fylger Blessuneñ, Og sijdañ Exitus, Myskuna oss O! HErra Gud, ut supra. Edur þesse Epterfylgiande Psalmur.

A Gud alleina, eg hefe sett mitt Traust. Ønd, Lijf mitt, Æru, og
Hañs Orded hreina, mier hiaalpar Efalaust. Allt hvad aahrærer, þad

Aform eg þier fel. Gief og giøre færa, þier Gud Immanuel.
unter þu mier vel.

Hvad Satans saaru, Svik hafa rænt fraa mier, I JEsu klaaru, Undunum Lagfært er, Wijst vil þvi giefa, I Valld þitt JEsu mig, Þu ert aan Efa, Mijn Ast Oraskañlig, Medañ maa eg lifa, Mier une eg vid þig.

Þier laat mig þioona, Þu miñ HErra og Gud, Trw Hiartans hreina, Hafande uñ þijn Bod, Nær Heimur hatar, Hrekur og stuggar vid, Og Eymd eg rata, Mier anktu Þolgiæded, Fraa Glaum þeim er glatar, Þu greid miñ Veg, Eg bid.

Þu mig Hughreyster, I hvørskyns Sorg og Neyd, Sem so dijrt leyster, Med sarre Pijnu og Deyd, Ad audnast meige, Mier i þier Huggun best, Og miñest eige, Mitt Angur Sorg nie Brest, Þa sætt Lof sege, Og syng med Eingla Raust.

O! JEsu Froome, mijn einka Roosemd, veit, Ad eg ei kome, I Ovinaña Reit, Leid mig fraa Mædu, Og med þier leid þu heim, Send Hiaalp af Hædum,

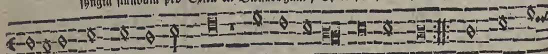
Þa

Pa hiedañ fer og geym, Og gled med Giædum, J Guds Jerusalem.

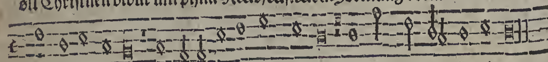
Par þa ad blijfa, Hiaa þier med Vegsemd haa, Og, Dyrd eilijfa, Med Einglum DRotteñ faa.

Laat mig og læra, Ad lifa i Eymdar Dal, So heppneſt ad heyra, Þitt hijrleat Aſtar Tal, Kom Barn mitt kiæra, J Kongſins Brwdkaups Sal.

Eirn Bæna Lofſaungur i allskyns Neyd og Offookñum Christneñar, Og einkanlega i moote Tyrkianum, hvørn Ungdoomureñ ætte lijka ad læra og ydka, So ecke falle wr Miñe, þad Maan ſem ſkiede hier i Laude, af Tyrkians Ahlaupum, Añno 1627. Maa ſyngia ſtundum pro Exitu aa Bænadøgum; Epter þvi ſem Tijdeñe hagar.

Eilijfe Gud vort einka Raad, eirn Fader og vor HErra. Lijknſamur øll Christneñ bidur um þijna Raad, aaſiaadu Hørmung vora.

til vor lijter þu, Loſtu vora ſo þecklum nu, og kyñum Ydran giøra.

Syndgat høfum þier miøg aa moot, Margvijslega um Æſe, Med Drambe, Hatre, Heipt og Bloot, Heims Gyrndum og Saurlijfe, Fie-Drætt, Agyrne, Fals og Ploog, Framed høfum med Lygd og Roog, Ei finſt ſaa Aumum hlijfe.

Helguſt Ord þijn vier høfum ſmaad, Høfnudum þang ad geyma, Aſtverka þiña ecke gaad, Yfer oſs vard þvi koma, Vøndur þiñ ſtoor og Hyrting hørd,

hørd, Hvar med þu straffar þijna Hiørd, a þess-um Effta Tijma.

Miklar Sootter i morgum Stad, Mañ-Fiølda stooraȧ Deyda, Dijr-Tijd geingur og Aurevgd ad, Aumlega Foolked neyda, Tyrkians Ofrijke a-fram ser, a sæker opt med grimmum Her, Og kiepp-ist Christne ad eyda.

Eingeñ Madur þad þeynkia ma, Piñ Vønd rannglega hlivotum, Forskulldad hefur Hyrting þa, Hvør vor med Syndum liootum, Stw Refsing þijn af riettum Doom, Rannglæte voru makleg kom, Þvi Bod þijn jafnañ vier briootum.

Af þvi vor Fader eirn ert þu, Ei vilium fra þier falla, Helldur Eklaust af Hug og Trw, Hia-stod þijna a kalla, Flya til þijn med fullre Von, Forsma þu alldrei vora Boon, þu verndar þijna alla.

Sæte HErra þijn Giæska good, Gleyme ei Christne siñe, Vernda oss þijna veiku Piood, Vor Synd sie hier i Miñe, Ei duga Vopn vor, Afl nie Strijd, ef þu veiter oss ecke Lid, so Tyrkiañ sigra kyñe.

Þu hefur frelsad Fordum Tijd, Foolk Jsrael wr Voda, Pa Ovinar uppvoxtu Strijd, Ætludu þad ad deyda, Josua, David, Ezechia, Og fleirum veitter Lidsemd þa, Sem Ritning vottar vijda.

Eñ þa Lydur þiñ ysde þig, Med allskyns Synd-um sijnum, Heldrudu Skwrgod Heideñlig, Hafna-de Lærdoom þijnum, Pa brautst Her-Foolk a þeirra Lond, Þyrmde aungvu med grimre Hønd, Sloo þad med allskyns Pijnum.

Ef þeir snerust aptur til þijn, Pa Anaud þoldu mesta, Og gyrntust Hialp af Hiarta sijn, Hia-stod lietst þa ei bresta, Þu leystier þa af þrwngre Kvøl, Þeirra Ovine stoost i Hel, Foolk þitt fieck Huggun besta.

Kiære Fader þig kollum a, Kvøl hørmuleg oss græter, Hialpa og eingeñ añar ma, Utañ þu HErra sæte, Fyrergief þu oss alla Synd, Ovina Vallde fra oss hrynd, Neyd vora Naad þijn bæte.

O! Gud vor Fader eilijfe, a vorar Bæner hey-re, Kome til Hialpar Christneñe, Kvitta af Of-sooknum giøre, Fyrer JEsum Christ hañs sæta Son, Sem oss forþiente Naadar Von, Hlijfd og Hiastod oss vere.

O! JEsu Guds Son Eingieteñ, Ei gleym oss Christnum þijnum, Fyrer Hætign og Heidur þiñ, Helgañ Mañdoom og Pijnu, Fyrer þitt Blood og dijrañ Deyd, O Rotteñ leys oss af allre Neyd, Og fra grimum Ovinum.

Heilage Ande HErra Gud, Af Hiarta a þig køllum, Ur hættum Kvølum, Hrygd og Neyd, Hialpa oss Christnum øllum, Ovine vora yfirviñ, upplijs og blessa Lydeñ þiñ, so alldrei fra þier føllum.

O Þreñing heiløg! HErra eirn, Hugga nu Christ-eñdoomeñ, Gud Fader Son og Ande hreirn, Ei lat oss hrædast Heimeñ, Pa vier skilium vid þetta Lijf, Þijn Naad og Mysktun sie vor Hlijf, um Alld-er Allda, Amen.

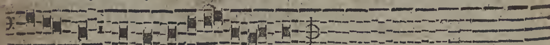
III. Nockrer Hymnar / Psalmar og Lofsaungvar/

A þeim sierlegustū Hatijdum, Lijka a Kvølld og Morgna, Utañ Kyrkiu sem Iñañ.

Uñ Joola Tijmañ.

Nu kom Heideña Hiaalpar Raad, Helgasta þetta Meyar Saad, Undarlegt virdtest

øllum Heim, ad Gud villde so fædast þeim.

Ei af Hollde nie Bloode Mañs Helldur Guds Krapte og Anda hañs, Ord Guds eirn Madur orden er, Avøxtur Lijfsins bloomgast hier.

Lijf eirurar Jomfrwr Oliett var, Okreinkt ad Meydoom Þwngañ bar, Af Dygdum liomar eins og Sool, Og var Gud þa i sijnum Stool.

So gieck hañ fram̃ uñ Svefn-Hws sitt, Sem var Kongleguin Sooma prijdt, Sialfur Gud og eirn sañur Mañ, Sijna Leid fws ad ferdest hañ.

Af Fødurnum wtgeingeñ er, Aptur til Fødurs hiedañ fer, Allt til Helvijta ofañ stie; upp þadañ a Guds Hæisæte.

Fødurnum jafn ad øllu er, a sier Hollds Sigur-Merke ber, Leggiande a sitt eiged Valld, Eymder vor-

ar

ar og veika Holld.

Lioomar nu Iota Lausnarans, Lioos nijtt giefur oss Noottcū hañs, Eckert Myrkur bad kefia kañ, Christeñ Trw bijr vid Lioomañ hañ.

Hædsium Gude sie Heidur og Dijrd, Hañs Syne Lof og Packargiørd, Heilogum Anda sie æ og nu, um Allder Allda Virding sw, Amen.

Añar Psalmur um Holldgan og Hijngadkomu HErrans Christi, med sama Lag.

AF Adam er um allañ Tijd, a voru Hollde Bølvan striid, Til Dauda Saal og Ande er saar, Saklaust eckert a Mañe var.

Oss hafde saugad Ogna Neyd, Yfer oss rijkte Synd og Deyd, J Fordæmingu stellum vier, Faust eingeñ Boot hia nockrum hier.

Pa leit Gud yfer allt Kyn Mañs, Ef nockur giørde Vilia hañs, Hañ villde eirn sier hollañ sia, Holldlega Meñ alleina sia.

Þvi Lijf og sañlegt Sakleyse, Sæmd og Uppruna Rietlæte, J Adam høfdum aller misst, Af hvørium komner vorum vijst.

Pa hañ so leida Løstu sañ, Lækning anngva nie Hialpar-Mañ, A sijna stooru Elsku leit, ad øll hañs hielldest Fyrerheit.

Mællte, Eg vil Myskuna beim, Miñ Son wtgiefa fyrer Heim, Ad Heill beirra og Hialpræde, Huggun og Saalar-Lækning sie.

Abraham og Afkvæme hañs, Og David soor hañ Eid til Sañs, Pañ Soneñ hiet ad senda heim, Sem leyste allañ Lijd um Heim.

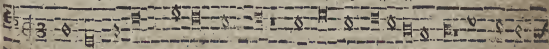
Spaamoñum var su Vitran giørd, Vijda wtbreidd ust beirra Ord, Fiølda Konga og frooman Lijd, Fijste bar epter langa Tijd.

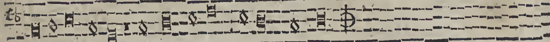
Lijkamlega sem lyste ba, Lijka by hañ ei mætte sia, Pa Trw høfdu þo i Hiarta traust, Hañ munde frelsa þa Efalaust.

Sem komed var beim Alldre ad, Af hvørium Jacob hafde spaad, Davids Ætt-Mañe Einum ba, Ev Trwlofud Mey Maria.

Af heñar Meydooms hreinu Bloode, Himneske Guds Kraptureñ goode, Skoop Barn-Helgasta Heime i, Hialp, Raad og Myskun er hiar bvi.

O JEsu! Lijfs Avøxtur hreirn, aa Synda ert bu gieteñ Eirn, Veit bu oss Blessan, Heill og Hlijf, Himneskt Dijrd og Eilijft Lijf.

allañ leyster Lijd, Lijknsamur vorum Bænum hlijd.

Mædde hiñ Hug sw miesta Neyd, Ad Mañkyn fiell i eilifañ Deyd, Besæla leyster Verølld þa, Vægd og Lækning lietst Auma sꝏ.

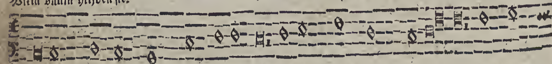
Pa Kvøllde Heims var komed nær, Kom af Salnum Brwdgume skiær, Af Jomfrwr Lijfe sꝏ HErra hꝏr, Helgust Mooder var Meyañ klꝏr.

Hañs dijrstu Vallde hueigia sig, Hnie allrar Skiep nu audmiwklig, A Himne, Jørdu og Helvijte, Hañs Vilia øllum hlijdeñ sie.

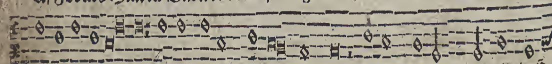
Allt hefur hañ med Orde skapt, Edle giefur þvi Lijf og Krapt, Epter sijns Vilia Setninge, so hañ af øllum þecktur sie.

Helgaste JESU heyr oss nu, Heimeñ ad dæma kiemur þu, Vardveitt oss ꝏ allre Tijd, Illgiarna Diøfuls Vielum vid.

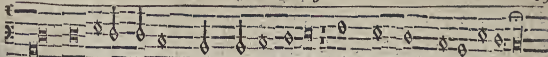
Gude Fødur og Syne sie, Søñ Dijrd Heidur ad Eilijfu, Og Helgum Anda sem huggar traust, Hvad uñ Allder sie Endalaust.

Af Fødurs Hiarta Barn er bored, Eingieteñ Guds Son er þad, ad Upp-

hafe er til kiored, ad veita Heime Lijf og Naad, i øllum Hlutum allt hañ jꝏt.

jaatum, J Glede og Hrygd þvi Gude sie, Lof Dyrd Heidur ad Eilijfu.

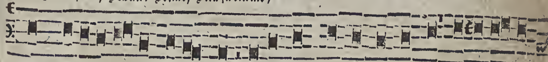
Mey su Heiløg vijst mun vera, Mañ slijkañ i Heimeñ bar, hvør kañ skilia og kuñgiøra, Kraptur og Naad su hvilijk var? Syne og Moodur, Meste Heidur, Gafst af Naad, Þvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Valld og aller Einglar bioода, Ædst Lof Fødur Himnum aa, So skal og af Hiarta hlioода, Heimur um̃ Guds Elsku þa, Mestu Millde, Veita villde, Gaf siñ Son, Þvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

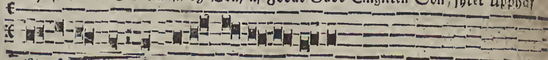
Um̃ þañ Spaameñ aller segia, Ad hañs Komu gyrntust siaa, Hvørra Ost og Hiartans Trega, Heiløg Ritning miñest aa, Hvønær Heime, Heill su kiæme, Sem feingum nu, Þvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Elldre Meñ og Yngre lofed, Ætijd Gud med Hug og Raust, Jñgaang Himna opeñ hafed, og erud kvitter Efalausi, Vid Eymd stærsta, Eignest hærsta, Dijrd og Naad, Þvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

O! ad vier þa Elsku þecktum, Oforskulldad Gud oss gaf, Ad hañs Bod og Vilia vøktum, Vorum Syndum lietuin af, J Lijfe og Dauda, DRottne hlijda. Hañ hiaalpe oss, Og hønum sie, Hæst Lof Heidur ad Eilijfu

Christur allra Endurlausn og Von, af Fødur Guds Eingleteñ Son, fyrer Upphaf

Eirn fæddur van, Framar þad eingeñ segia kañ.

Geyſle Fødurſins ertu og Lioos, Eilijf Von ollum gieſeñ oſs, Giættu Bleſſadur ad Bænum þeim, Bidur þiñ Lijdur uñ allañ Heim.

Miñſtu eſſande Aund og Frid, Ad Saker vor i Fyrre Tijd, Af hreinne Jomfrw hijngad barſt, Hollds Mynd vorre þu ſkrijddur varſt.

Hatijd vottar hier þeſſe þad, Hvort Ar kiemur oſs Eitt Siñ ad, Ollum Heime Ein Hialpeñ trw, Af Hæ-Sæte Fødurs varſt ſendur þu.

Himeneñ, Jord og hier med Sioor, Hvor Skiepna i þeim Smaa og Stoor, Fagnande ſijnge ſætlegt Loſ, Ad Son ſiñ Gud i Heimeñ gaf.

A Fædingar Hatijd ad færa hier, Fagnadar Loſ-Sanng ſkylldugt er, Oſs ſem hefur þu biargad beſt, Med Bloode þijnu Endurleyſt.

HErra JEſu þig heidrum vier, Hvor af Meyuñe Fæddur er, Med Fødur og Helgum Anda, Ollu ſtiornande aa Enda.

Eirn Loſ-Saungur, Med ſama Lag.

Fødurſins Tignar Lioomande Lioos, Af Liooſe Liooſed færder oſs, Lioos Liooſſens og Bruñur Byrte kiær, Byrtande Dageñ Dagur ſkiær.

Oſs uppliiſe hin ſaña Sool, ſem Aeſeñlega lioomar vel, Og Guddooms Anda Geyſlañ ſiñ, Gieſande i vor Hiørtu iñ.

Fødur þig neſnum ſegner vier, Fødur, Hvors Dijrdeñ eilijf er, Fødur ſem beſta Bleſſan gaf, Byrde Synda oſs liette af.

Athæſe Heilagt eſle ſoa, Aede Diøſulſins hrynde fraa, Og Prauter allar þverre braadt, Poleñmædeñar ſtyrke Maatt.

Huganum raade og hegde nu, J Hollde ſkijrliijſu hreine Trw, Aſtſeme Trwar andge Saal. Ecke kuñande Flærd nie Taal.

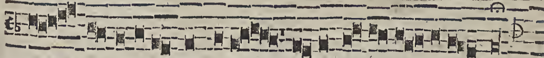
Chriſtur vere vor Sadning ſæt, Sie Trwañ og vor Dryckiañ mæt, Taallaus ſu Andans Giøſeñ good, Gledie meſt jafnañ Chriſtna Piood.

Dagureñ lijde oſs allvel af, Ydran lijk ſie vid hañs Upphaf, Middege Trweñ myndeſt vid, Merlingar Hwmſins fordunſt Sid.

Færeſt Dagureñ fagur uñ Heim, Fylginum Laſtvarer Skilning þeim, Med Fødur Sonureñ allur er, Allañ Fødur heſur Ordeð i ſier.

Gud Fødur aller heidrum hier, Hañs Einka Son og dyrkum vier, Med Huggaranum Aedſtum Anda, Allsvalldanda Gud aa Enda.

Jaate þad allur Heimur hier, Hialpræde Lijfſins kom · ed, er,

O · vinarens ha Anaud hver, Endurlausnen vard Openber.

Esajas hvad orte fyr, Af Meyunne framkom har, Eingell DRottens han Bodskap bar, Af Blessudum Anda fullgiørt var.

Af Trwudu Sæde Maria Mær, Medtook Orded DRottne kiær, Hvorn allur Heimur ei hallded fær, Han bar i Lijfe Meyan skiær.

Bloomgast Root Jesse sana su, So eirnen frioofgast Vøndur nu, Avøxten tiede Oliett Frw, Obrugden Mey var Mooder ho.

J Jøtu liet sig leggia han, sem Liooſed øllum fyrstur fan, Med Fødur skapade Himna han, Hvørn Mooder Reysum vafde Man.

Han sem Løgmaaled Heime baud, Hvør eirnen sette hau Tiju Bod, Eirn Madur siaalfur giørdest Gud, Gieck under Løgmaalsins Anaud.

Adam saurgade Elldre flest, Adam Nye had hvode best, Metnadur hins hvad læckade vest, Hoof Lijtelæte hessa mest.

Veittest øllum Lijf, Lausn og Trw, Liden Roott, Sigradur Daude nu, Kom hijugad Piood, So trwer hu, Ad Gud sædde Maria Jomfrw.

Dijrd verde jafnan DRotten hier, Sem af Meynne fæddur er, Med Fødur og Helgum Anda hier, Hiedan af og nu allar Allder.

Er ha Eirn Lof-Saungur, Med sama Lag.

ORd Himnesk wtgieck til vor, Af Fødur fyrr sem gieted var, Hvør Sonur oss til Hiaalpar foor, Heimur ha efra Alldur bar.

Lijs upp hu DRotten dapra Lund, J Daad Astar hinar verde brend, Ad allre mætte sviptast Synd, Sanleiks Ord hiju ha verda kiend.

Alla ad dæma aptur fer, Eingen Hugur hig dulled fær, Afbrot Nessande riett sem ber, Riettlaatum bliiser Kongur kiær.

Vægd sioa oss nu had Gialld og Grand, Sem Greidsla er makleg vorre Synd, Med Helgum hijnum oa Lijffins Land, Leid hu oss prijdda hine Mynd.

Sønum Fødur, Og Syne mest, Sie Lof, Dijrd, Heidur, Vellde Traust, Og Helgum Anda sem huggar best, Hvad nu Allder sie Endalaust.

Aññar Lof-Saungur, Med sama Lag.

AF Fødurnum Son Eingieteñ, J Heim oss fædde Jomfrweñ, Skijrn med Køøl siñe helgar hañ, Hvørn Eirn so fæder Christieñ Mañ.

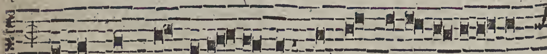
Hædstur Guds Son af Himnum stie, Holldz Myndskrijdde sig Mañlegre, Skiepnu med Dauda Frelse fañ, Føgnud Lijfs eilijfs øllum vañ.

Lausnare vor þad þiggium vier, Þijn Naad yfer oss kome hier, J Hug vorn gief þitt Helga Lioos, Hreina Trw þar med auk i oss.

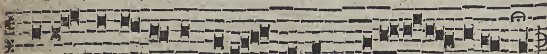
Vor DRotteñ jafnañ vert oss hiaa, Villu og Myrkre frels óss fraa, af oss Saur allañ Synda þvo, Saal vorre veittu Lækning so.

Þañ aadur komeñ vitum vier, Verølld ad dæma aptur fer, Kongur vor þijna valda Piood, Vernde þijn Naad og Milldeñ good.

Heidur, Lof, Dijrd sie HErra þier, Af hreinre Mey oss fæddur er, Med Fødur og Helgum Anda, Um̃ allar Allder aan Enda, Amen.

So vijdt um̃ Heim sem Sooleñ fer, Siñ Liooma ytst um̃ Alfur ber,

JEsum eirn HErra jaatum vier, sem Joomfrw Maria fædde hier.

Heims Skapare og HErra Eirn, Hollde klæddest sem aumur Sveirn, So leyste Holld med Hollde hreirn, Ad Hiaalplaus ei være Madur neirn.

Hrein Mooder medtook Helgast Bloom, Himnesk Guds Naad til heñar kom, Lijf Jomfrwr bar þañ Leyndardoom, Lijkleg var ei su Gaafa froom.

Meyar Hiarta Hreinlijfe prijdt, Hier vard Guds Mustere nijtt, Um̃ Hollds Tilverknad hrein og kvitt, Hun Gat af Orde Barned sitt.

Sæl Maria fædde Soneñ þañ, Sañast Gabriels

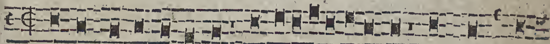
Ord

Ord um hañ, J Moodur-Lijfe Lausnarañ, Luktur Johañes peckia kañ.
Hærste Kongur i Heyelaa, Hafnade ecke Stalle þa, Litla Miolk þyggur siaalfur saa ; Sem fedur eirneñ Fugla smaa.
Af þvi fagnar øll Himna Hyrd, HErra þeim syngia Einglar ӯDyrd, Gløgt byrtest þeim sem geymdu Hiørd, Gud og Skapare alls aa Jørd.
Heidrum med Muñe, Hug og Trw, HErrañ oss Fæddañ af Jomfrw, Fødur og Anda æ og nu, aan Enda halldest Lofgiørd sw, Amen.

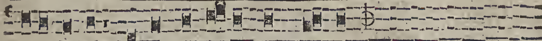
Lof-Saungur wt af Fæđingu Christi, epter Gudspialls Historiuñe.

Ton, J Dag eitt Blessad Barned er, etc.

Hatijd hærst er halldeñ sw, Himna Kongs Tilkoma, Af Meyar Lijfe Lausnareñ nu, Liet sier Fæding sooma, Daasamlegur er Sveirneñ sa, Sæmdum prijddur mest sem maa, J Mañdoomlegum Hætte, Allt er hønum Onijtt hiaa, Aungvum vinst ad segia fraa, Hañs Guddooms Dyrdar Mætte.
Guds Son kom af eirnre Mey, Eins og Roos ber Lilia, Mañs Naatturañ orkar ei, Atburd þañ ad skilia, Af Frw Maria Fæddur er, Pañ fyrer Upphaf jaatnni vier, Skapara Heims og HErra, Moodur-Brioost hañ metta hier, Miolk Skijrlijfis, sem þo ber, Alldur Eilijfd stærra.
Sooleñ skijn i giegnum Gler, Og giører ei Spilling neina, Fyrer og epter Fæding er, Ospillt Meyañ hreina, Sæl var hun sem Sæmd þa fieck ; Ad soddañ Barne Oliett gieck, og Gud i Heimeñ fædde, Heppeñ Brioost, preñingu heck, Pañ til lietu Miolkur Dryck, Sem siaalfañ Gud vel sadde.
Hyrdar vøktu heila Naatt, Hiardar siñar giætta, Eingill Guds þeim byrtest braatt, Bodar Glede sætta, Boreñ er Kongur Himna hreirn, J hordum Stalle liggur Sveirn, Vafeñ i vondum Reifum, Saa er DRotteñ Eingla eirn, Adams Barna siñst ei neirn, Hvørs Vænleik vier so leifum.

Mooder Guds og Meyañ skiær, med Lijfe þijnu huleñ var, þañ Heims Vijdd-

ei halldeð fær, Hañ giørdest Madur Guðs Son kiær.

Sonar Guðs en saña Trw, Synder Veralldar leyste nu, Hier með veitte, Heiløg Frw, Hrein Mey Osleckuð værer þu.

Milldasta Guðs Mooker hrein, Meðal Kvenna ert blessuð ein, Barst i Heim þañ sæta Svein, Sem græder oll vor Andar Mein.

Guð vorn Føður heiðrum hæðst, Hañs Syne JEsu Dyrð sie stæðst, Og Heilögum Anda næst, Eilijft Lof sie þier Preñing æðst.

Um Holldgan og Fæðing HErrañs Christi, wt af Guðspiall-sins Historiu. Vid Lag, Hæsijd hæðst er hallden sw.

JOmfrw Maria Oliett var, a Augusti Tijma, Heiteñ Guðs og helgar Spaar, Hlutu fram að koma, Af Keysaranum wtgieck Boð, um allañ Heimeñ skyllde Piooð, Sig Skattskrifa lata, Hvør Mañ skyldi ad hallda það, Heim a sin Fæðingar-Stað, Hlijðne hønum að jata.

Joseph wt af Nazareth, a Galilæa Lande, J þa Borg Bethlehem hiet, Bradlega farande, Þvi af Davids Ættum var, Atte hañ að bivoda þar, Skatt-Skylldu asetia, Og með hønum Maria, Mey haf-ðe sier fastnað þa, Að Barne Olietta.

Tooksst so, heñar Tijme var, Tok meðañ þar haf-ðe, Fyrsta Son sin fædde þar, Fotum sijnum vafðe, J Jøtuna hañ hneigde þa, Þvi Herbergium var vijs-að fra, Þrøng var Fatækt þesse, Fyrer oss polde Frelsareñ, Um Ellefu Arañ Preñ, Og endaðe a Krosse.

Fiaar-Meñ voru i sømu Sveit, Sem vøktu um þær Nætur, Hiørðu sine Hiørð a Beit, HErrans Eingill mætur, Til þeirra kom so Byrtu bra, Blessaðre i krijngum þa, Af þvi Hræðslu hliota, Eingill kvad: Ei Ottest þier, Ydur eg stoorañ Føg-nuð ber, Oll Piooð a þess að niota.

J Dag fæddest ydur i Heim, Endurlausnareñ traustur, J Borg Davids Bethlehem, Boreñ er HErrañ Christur, Gaanged nu i areindañ Stað, Gief eg ydur Merke það, Þar skulud þier siña, Reifað Barn i Jøtu lagt, Øngva hefur Heimsins Makt, a sig took Eymder sijna.

Að þeim Eingle epter það, Otal Himna Sveita,

Søfnudust i sama Stad, Sætt Lof Gude veita, Swngu Gude æ Himnum hædst, Heidur, Lof, og Dyrd sie stædst, Um̃ eilijfar Allder, Fridur æ Jordu jafnañ sie, Fognudur med Mañkyne, Og heiløg Trwa ad halldest.

Eñ sem foorn Einglarner, Upp til Himna þadañ, Fiær-Meñ søgdu: Ferdunst vier, Fram̃ til Davids Stadar, Atburd skulum þañ siælfer siæ, Er segia liet oss DRotteñ fræ, Og þar er tilfalleñ, Komu fram̃ og feingu sied, Frw Mariu og Joseph med, Og Barned lagt i Stalleñ.

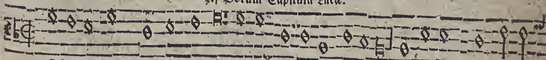
Þa nu høfdu þetta sied, Þadañ af kuñgiørdu, Atburd þañ og Ordeñ med, Er af þvi Barne heyrdu, Hvør Mañ sem þvi heyrde lijst, Af Hiardar-Møñum þootte vijst, Undarleg sw Saga, Ordeñ þesse øll sier hia, ein vardveitte Maria, og sette sier i Huga.

Hyrdar geingu glader heim, Gud heidra og lofa, Ad Sañleik allañ synde þeim, Sem ædur heyrt hafa, Christeñ Þiood med Þackargiørd, Þygge JEsum boreñ æ Jørd, Og hønum hlijda skyllde, Hweñ eñ Blessan stoor, Sem baud oss Gud og fyrre joor, Af siñe Ast og Millde.

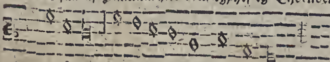
O! Vor HErra JEsu Christ, Oss i Mañdoom boreñ, Þu hefur allañ Lijd þiñ leyst, Til Lijffsins ædur kioreñ, Opna vor Hiørtu, Ad vier nu, Ord þijn geymum med riettre Trw, Hvar med hier æ Jørdu, Endurfædder eignunst vier, Arf Himna med siælfum þier, Og blessud Børn þijn verdum.

Eingla Lof-Saungur um̃ Blessada Barned JEsum.

Af Ødrum Capitula Lucæ.

Ofañ af Himnum hier kom eg, hef eg Tijdendeñ, Glædeleg, Tijdende good vil eg

ydur tiæ, trwa meige þier vijst þar æ.

Eitt

Eitt Barn er ydur bored og ſkeinkt, Sw Bleſſud Mooder Oforkreinkt, Fædde ydur þad frijdaſt Jood, Fagne og gledieſt Hiørtun good.

Sæ er þañ Hædſte HErra Gud, Sem hiælpar ydur i allre Naud, Endurlauſnare ydar kiær, Af øllum Syndum frelſad fær.

Hañ gieſur ydur Glede þa, Sem Gud heſur tilreidt Hiñnum æ, Ad Eiliſt Liiſed eirneñ hier, Eignaſt mættud liſka ſem vier.

Til Merkis nunnud hier ſiña þetta, Mioog Jøtu og Reiſa lietta, Sæ Heime øllum hiælpar vidur, Hañ er þar lagdur i Stalleñ nidur.

Þvi Gledinnſt vier nu gooder Meñ, Og gøngum þar iñ aller ſeñ, Og ſkodum hvad oſs Skapareñ mætur, Skiepnum ſijnum hier veitaſt lætur.

Hygg ad mitt Hiarta og horſ þar æ, Hvad i Jøtu liggur: Hvør er ſæ? Pad er ſo miøg blijdt Barnkorn Eitt, Af Bleſſudum Fødur gieſed og veitt.

Ver vel komeñ þu Gieſtureñ millde, Oſs Auma ei forlijta villder, J Utlegd til mijn ert komeñ hier, Alldrei fæ eg fullþackad þier.

Pu ſem ad giørder Himna og Haudur, Hvar ſyrer ertu ſo ordeñ ſnaudur? Pu lætur þetta liſka þier, Ad liggia æ ſiirdu Heye hier.

Pó Verølld ſie bæde Wijd og Laung, Ad viiſu er hun þier Sæng Of-þraung, Og ei þeſs verd þo være hun full, Med vænar Perlur og beſta Gull.

Pijn Silke-Sæng og Flugel frijdt, Eru fæer Klwtar og Hey Obijdt, Pad var þitt Skraut og Skarted ſtædſta, Pu ſem rijker æ Himne hædſta.

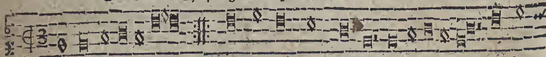
So lietſtu DRotteñ liſka þier, Piñ liwſa Sañleik ad ſyna mier, Ad Audur Heims og øll hañs Mekt, J Augſyn þiñe ſie ecke þeckt.

Grædareñ bid eg þig goode þeſs, Pu giører þier bæde Sæng og Seſs, Ad hvijla i Brioſte og Hiarta mier, So hiedañ af alldrei gleyme eg þier.

Af þvi vil eg af Elſku Grund, Wtijd fagna æ alla Lund, Og ſijngia Loſ med ſætum Ton, Sialfum Fødur ſyrer ſiñ Son.

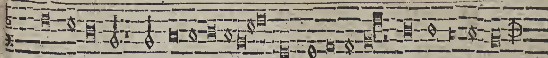
Heidur ſie Gude a hædſta Thron, Hañ heſur gieſed oſs ſiñ Son, Einglaña ſynge Fylking frijd, Fagurt Loſ Gude uñ allañ Tijd, Amen.

Ein Gømul Chriſteleg Saung Wijſa, uñ Chriſti Fæding.

In dulci iubilo. Lijzur Oſt vors Hiarta, in præſepio, ſkijn ſem Sooleñ

Glader ſyngium ſo.

O IEsu! parvule, Duguren hiaa þier sie, Styrk þu oss i Siñe, O puer optime, med allre Giæsku þiñe, O princeps Gloriæ, trahe me post te, trahe me post te,

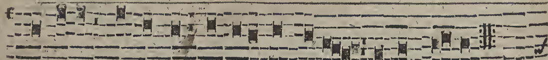
O! Patris charitas, O Nati lenitas, Vier Daudañ hefdum feinged, per nostra crimina, hañ hefur oss umgeinged, cælorum gaudia, Eja værum vier þar, eja værum vier þar.

Ubi sunt gaudia, Þar sem heyra maa, ad Guds Einglar syngia, nova cantica, og Bassuuur ? singia, in Regis curia, Eja værum vier þar, Eja værum vier þar.

Ein good og gomul Seqventia, sem swngeñ var i Christelegre Kyrkiu, af Fædingu HErrañs Christi, snweñ af Latinu.

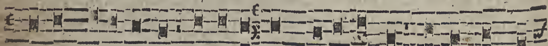

Lof Gude, Foolke Frid, fagnande Eingla Lid, sætt Sijngur þa
Christum þeir hefia haatt, Heilagre Oska Saatt, Menn mættu naa.

Astgiof þa ei adrer reyna, Eñ sem hafa hyggiu hreina. Syndernar
Almeñt slijkt ei ættu meina, Eigendur þvi giør skal greina. Himneskum

skal Hiartad skiliast vid, skijrañ þa hliootum þeñañ Frid, þvi Hreinlyndum
Jardneska slijkest Lund, Lofgiord velte a hvorre Stund, Hædstum Gu-

heiteñ er saa. Æ skal Madur miñast gladur, Millde þa. Bonar Fæd-
de Himnum aa. Guddooms Vellded, voru Hollde, vistast hiaa. Leidsogu

ingar

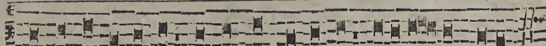
ingar Stundu Stiarnañ bjar, stooru Lioose yfer brar. Christum komna
areida af þvi Fiarmeñ far, frañ til Bethlehem Borgar gar. Gud sem giørde

HErrañ Himna, hiar Skyn-lausum Skiepnum siar. Meyañ Mooder,
allt med ORDE, nu i hordum Stal-le lar. Lof sem ætte,

Man hañ fæder, heidrar þesse Hiordeñ sinar. Frelsed þeir sem seingu samsynge, Amen.
lijka mætie, veite oss hañs Vitskañ har.

Sw fagra Seqventia. in Sapientia Disponens Omnia. Uñ Sendingu Guds
Sonar af Himnum, i vort Holld. Mar siingiast a ollum Stoor-Hatijdum Arsins
og optar. Utløgd af Sr. Olafe Gudmundssyne.

Guddoomsins hæsta Raad, hefur med Vitsku gaad, Hattum Mañkynsins ad.
Lidum vier laanga Pijn, leit hañ med Myskun sijn, og liet sig aumka þad.

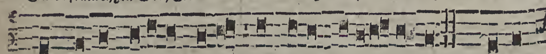
Sijdañ Gud sende hañ, soddañ Bod veit og kañ, Hæsæte Fodurs af.
Heimsins Piood hier ad tiæ, Heiteñ good miñast æ, er sialfur Gud um Soneñ gaf.

Mey kvedur og mællte þa, Madur og Gud Maria, mun gietast medur þier.
Lijfe þijnu fædast fræ, Frelsareñ Maña sa, sem allra Hluta Upphaf er.

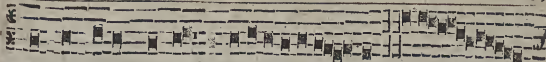

Ei leinge undañ droo, og verde þad, hun mællte so, giørdest Guds Nædarstooll.
Tiæde fram tijgeñ Son, Erwadra Maña Lioos og Von, Riettlætis sanna Sool.

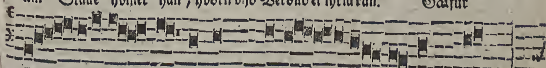

Son Guds fæddest i Heimeñ hier, Himna Kongur ei annar er. Lioos þad
Himnarijkesins Hyrdeñ gaf, Heidur Gude og mesta Lof. J læg-

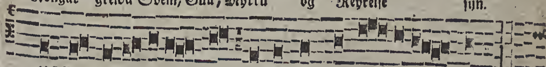
Fiær-

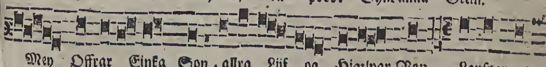
Fiærskordum lioomar hiæ, Lijder Volldugur ecke siæ. Stiarnann
um Stalle hviiler hañ, hvorn vijd Verolld ei lykia kañ. Gæfur

Biar - ta byrtest har, sem Bloomgan Von - dur Jesse bar.
Kongar greida Svein, Gull, Myrru og Reykelse sijn.

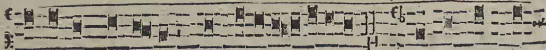

Umskurn leid hañ eirnenn hier, oss sem Fæddur og giefenn er.
Vid Jordanar Vatnenn hrein, vora þvode Syndanna Grein.

Mey Offrar Einka Son, allra Lijf og Hiælpar Von. Lausnarans
Simeonis Hendur þa, sijnum Fognud hielldu æ. Gaf Sioon Blind-

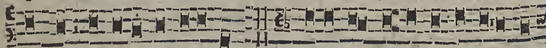
Christ-

Christi Kraptur Fyrste, Vatn ad Vijne verda liet. Heyrer Daufur,
um, Gaungu Holltum, mættu Dumber mæla riett. Ovin rekur,

Holldhrær flijr, og upprijsa Dauder Meñ. Braudeñ Fim̃ og Fiskar
Jct burttekur, Stødvar Sioo og Storm i señ. Canverskrar slioott kvittast

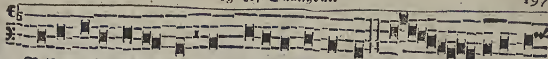

Tveñer, Fim̃ sedla Pusunder þa. Epter Ordum Spæmañaña, Einka
Dotter, Kviñu Blodlæt stødvast mæ. Lamb Guds kvitt vid Løst og Synder, leyste

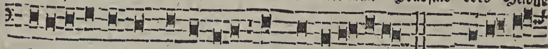

Hirder Saudaña, leidt til Foornar Lambed er. Veitte Lijfgiof Voludum,
Daudans Bond, Krossens Naud og Kvaler ber. Er sien af Postulunum.

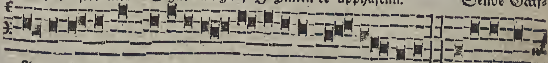
Veik

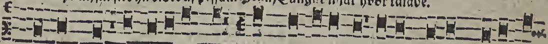
Veik aptur fraa Helvijtum , Uppreis a Pridia Dege. Og ad uñum
J Dasemdar Giordunum , sañre Naad samverkande. Holldsins vors Heidur

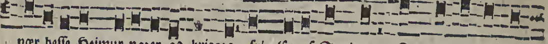
Ovinum ollum þeim ærsiærendum , JEsus er uppnumeñ. Huggunar
nu , hærstre med Sigurviñingu , J Himen er upphafenn. Sende Gaf-

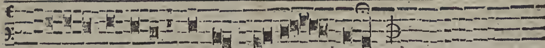
Anda, Eingell Naadsins ried senda , er ad hañ ædur lofade Eja hvor af
ur sijnum þeim, sm sier hñ kiore af þessum Heim, Tungur nijar hvor talade.

Trw hreinnre, Himnaña Konge, Saung nijañ seger, so Naadar mættum nioota

nær þesse Heimur naaer ad þrioota , frialser af Syndum , Fognud vier fiñdum,

Responsorium og Lof-Saungur um̃ JEsu Christi Hijngadkomu og Fæding, Er sunged af Tveimur Ungmeñum og Kornum til Skiptis. Verseñ eru under þvi Lage, Nu vilium vier aller þacka Gude, vorum HErra. Eñ Jñtaked af Kornum, sem, Honum ber jafnañ ad vier siijngium, etc.

I. LOsed Gud gooder Christner Meñ, siinged hon um Lof aller señ, Oss skal gledia þad, ad af storre Náad, Gud vid oss hefur giort eilijfañ Frid.
Gud's Son hiaa oss villde vera, Vort Holld aa sier sialfum bera, Liet sig hier siña, Lijkn oss ad sijna, Og þad Eilijfa Lijf ad forþiena.
Hañ er komeñ Hiaalp ad veita, Himneskum Aud oss ad bijta, Oss vel ad frida, Af Synda Voda, Sem oss glader hier hañs Einglar boda.

Þockum jafnañ Gude, ad oss fyrer siñ Son, soddañ Myskun og Náad veitte hñ.

II. Unga skal þad gledia og Gamla, Guds Lofun eckert maa hamla, Arf siñ vill siña, Upphoof Hiaalp saña, Og sende Fyrerheiteñ Gud til Maña.
Hvør kañ ædra hugsad hafa, Hvad Gud maatte Mönnum giefa, Eñ þeñañ Hiaalpar Mañ? JESUS nefnest hañ, Vorn Lausnara sañañ vier jaatum þañ.
Hvør maa añar Hiaalp oss veita? Hier med vorum Ovin mæta, Og Blessan giefa, Blijdañ Gud ad hafa, Sem oss frelsar Eirn af øllum Voda.

Lof sie Gude, ad hañ sitt Foolk ei vill hata, helldur siñ Son þvi hiaalpa laata.

III. Gledied ydur Guds Utvalder, Giøred Packer Meñ Ny-alder, Hañ ried oss siña, Hiaalpræded saña, Og sijna Náad vid oss giørde kuña.
Vinskap ydur villde sijna, Veitte øllum Elsku hreina, Ydar vill vitia, Anaud vel bæta, Og sijna Blessan oss sialfur veita.
Reide liet hañ rietta falla, Med rijkre Blessan gladde alla, Liet oss kuñgiøra, Lausn Synda vorra, Myskunsamañ sig og Milldañ vera.

Lof.

Lof og Packer, Gude Fødur, jafnañ verde, fyrer siñ Son oss Blessan færde.

IV. Lofed Gud Christner Meñ kæter, og Christum sem Synder bæter, Vitskn oss synde, Sañleik so kiende, Øll sijn Fyrerheit Gud allvel ender.

Gude skulum glader songia, Og gøfga Lioos Heidingia, J Myrkre mun skijna, Med Kieñing sijna, Sœ Utvalde fyrer Fæding hreina.

Aller skulum eirn Gud lofa, œ Christo vorn Føgnud hafa, Hønum œ hvør Twnga, Heidur og Lof syngia, Og Eingla Lof-Saung alldrei af gœnga.

Heidur Gude, hier œ Jørdu, Fridur verde, Christur oss Gude þecka giørde.

Eirn goodur Psalmur, Med Lag, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

EJtt Barn er børed i Bethlehem, Þvi gledur sig Jerusalem, Almœttugs Fødurs eilijft Ord, œ sig took Holld og Madur vard, Gabriel þeñañ Bodskap bar, Barnshäfande ein Meyañ var.

Sem Brwdgume af sijnum Sal, Son af Meyñe komeñ skal, J Ausnu Stalle einum lœ, Endalausi sem þo Rijke œ, Fiœr-Meñ Eingill þœ frædde eirn, Frelsare Heims sœ være Sveirn.

Af lœngre Komu Frooder Før, Færdu Gull Myrru og Reyke-Kier, Aller þeir geingu i þad Hws, Ungañ Svein sierhvør kvadde fws. Einum og Þreñum aller hier, Eilijfum Gude Lof syngium vier.

A Nijœrs Dag, Barna Saungur, Med Ton, Ofañ af Himnum, etc.

JEsu vor Endurlausnare, Epter Moysis Løgmœle, œ Attadege Añskoreñ, Upp frœ þvi þu varst i Heim boreñ.

Sw Uthelling þijns helga Bloods, Hier var fyrst Mañkyne til Goods, Lagder þig under Løgmœled, Lietst so þess Bølvan œ þig med.

So ad oss leyster Syndum frœ, Siœlfur giekst under Byrde þa, Hier fyrer JESUS heiter þu, Heill vor Eilijf og Lausneñ Trw.

Añskier þu HErra Hiørtun vor, Hreinsa þau vel af Synda Saur, Sem þijnum Vilia sækia moot, Og Satan villde ei feinge Boot.

Gief oss þijn Bod ad geyma riett, Giœt vor vid Heimsins Slœgd og Prett, Ad vier uppbyriun Ared Nytt, Elskum og hølldum Orded þitt.

Onijt er Ment og øll vor Verk, Af þvi gief þu

oss Naad og Styrk, So ad þiin Christne umm allan̄ Heim, Eilijft synge þier Lof, Amen.

Nijaars Psalmur, ad Oska Goods øllum Stiettum, Med Lag, Heidra skulum vier HErran̄ Christ, etc.

GIlld laate Saung voru gaanga nu Gledelega af riettre Trw, Fagnadar Ar þa Oskum vier, Af Guds Millde ad þygge þier, Haleluja.

Eingen̄ Heims Stiett, Og eingen̄ Man̄, aan Guds Hiaalpar standast kan̄, Þvi bidium af Huga aa hvørre Tijd, Han̄ leide allan̄ Christen̄ Lijd, Haleluja.

So ad Vallds-Men̄ i sin̄e Stiett, Setter af Gude stioorne riett, Um̄vande vel og gaumgiæfe, Gooder, Froomer og Vijser sie, Haleluja.

Høndle so allt til Heidurs sie, Hædstum Gude og han̄s Syne, Stunde han̄s Ord og vernde vel, So varast meige seirne Kvøl, Haleluja.

Almwgen̄ hlijden̄ ad þeim sie, J Sidgiædum og Riettvijse, Med Kiærleik, Trygd og fullan̄ Frid, Froomum Vallds-Møn̄um lijkest vid, Haleluja.

Bwanda Foolke bidium vier, Bæum og Eign sem hefur hvør, Gaange øllum sem giegner best, Gude til Lofs og Dyrdar mest, Haleluja.

Vin̄uh:wum Hlijdne og Frid, Hollustu og Trw sem bijdur Gud; Oss þienade Guds sæte Son, Saa þvi trwer er þarfur Þion, Haleluja.

Hioonum sie jafnan̄ Hiartad eitt, Hvørt bere an̄ars Liwst og Leidt, Lise i Ast sem eitt sie Holld, Und er Guds Naad og Hlijfdar-Skiølld, Haleluja.

Børnen̄ fraa Æsku Ottest Gud, Ord han̄s lære og hallde Bod, Ad lofe Gud og gagnest Heim, Good Ment og Sider ankest þeim, Haleluja.

Foreldrar best þar fylge ad, Full Þørf og Skyllda søn̄ er þad, Til Guds erum þvi uppalder, Ad eins vid Børnen̄ breytum vier, Haleluja.

Yngis-Foolk so siaae vid, Saurgan Hollds og liootum Sid, J Hreinlijfe sier hallde riett, Heidre og Virde Ædre Stiett, Haleluja.

Þeim Heilsu-Brest og þwnga Soott, Þoldu leinge Dag og Noott, Oskum vier ad Gud giefe Þol, Giøre Linun aa þeirra Kvøl, Haleluja.

Þaa sem Freisting og Faangelse, Fiandskap, Ofsookn og Mootlæte, Leinge hafa lided i Heim, Leyse DRotten̄ af Þijngslum þeim, Haleluja.

Faatækum sende san̄ur Gud, Sijna Naudþurft og Daglegt Braud, Þolen̄mæde i þeirra Raun, Þeim giefe fyrer Christ sin̄ Son, Haleluja.

Þeim riett med Heidre hvørn eirn Dag, Hallda sier vid sitt Vin̄ulag, Børnum og Kvin̄um Biørg ad faa, Blesse DRotten̄ og efle þaa, Haleluja.

Audugum sem um̄ Eigner hier, Athuga bera, Oskum

Oskum vier, Sedie Anna af sijnu Fie, So ad i Onde Rijker sie, Haleluja.

Alnꜳwgans Biørg sie Efling good, Og Aumum veite Vernd og Stod, Lꜳte Børn sinnda Lærdoom mest, Lof fꜳ Rijker af þessu best, Haleluja.

Syndugum Kvittun kioosum nu, Chrisis Nꜳd gyrnest med riettre Trw, Breyte sier eins og Ord hañs kijs, Ad hier og sijdar Nꜳd sie vijs, Haleluja.

Peirn Synd og Villu vara vid, Vel kieña Trw og Christeñ Sid, Byrta oss JEsu Ord og Verk, Af Gude bidium Nꜳd og Styrk, Haleluja.

Alls þessa af Hiarta Oskum hier, ad Gude þecker verdum vier, Heidarlegt Foolk i hvørre Stiett, Hañ Dyrke, Elske og Otiest riett, Haleluja.

Verude oss JEsu Volldug Hønd, Vid Diofle, Skada, Skøm og Synd, Bregdest alldrei sw Blessan klꜳr, Byrium vier so hid Nya Ar, Haleluja.

Nyꜳrs Psalmur, Ortur af Biskupenum Mag. Steine Jonssyne.

Ton, Blijde Gud Børnum þijnum ei gleym.

EItt vier Nytt, Ar byriad fꜳum nu, Gott og blijdt, Gud Nꜳdar tiꜳ oss þu, Petta bijtta Tijma Toom, Til Sꜳlar Glede, Chrisiur hærsta Himna Bloom, Heill øllum tiede. Uñe hañ, Oss vissra Boota, Siñu-Nañ, Swt lꜳte ei brioota, Jnra Mañ, Eige Roo brioota. Gief oss liwfe Fadereñ Frid, Og eilijft Jubil-Ar med þier, J Himnarijke, Og eilijft Jubil-Ar med þier, J Himnarijke.

Heilleñ øll, Heidurs Piood breidest ad, Villu-Føll, Fꜳe ei med oss Stad, Gøfugt Yfervallded, Volld, J Vil Svolar-Grame, Brwke, Sekum giallde Giolld, Goodañ Lijd frame: Presta-Brioosi, Bord Hierdum reide, Freste Piovst, Frꜳ Otrw sneide, Bestu lioosi, Bod Nꜳdar greide. Gief oss liwfe Fadereñ Frid, Og eilijft Jubil-Ar med þier, J Himnarijke, Og eilijft Jubil-Ar med þier i Himnarijke.

Hiovna-Mein, Hept Loptsins Stijrer klꜳr, Une ein, Vid Jndis-Band sierhvør Ar. Børneñ giartañ bioode blijd, Bestu Ast sijna, Christe, hrestu lwdañ Lijd, Lꜳt Prauter dvijna, Nauda Blood, twr Ben duned þiñe, Saudum Stood, Sijne, Naum liñe, Nauda Mood, Piood þijd ei fiñe. Gief oss liwfe Fadereñ Frid, Og eilijft Jubil-Ar med þier, J Himnarijke, Og eilijft Jubil-Ar med þier, J Himnarijke.

Dyrdar Ord, DRottne hꜳtt særum vier, Værd ꜳ Stord; Veitast liet kiæra hier. Son siñ eina sende ꜳ Grund, Sꜳlar-Kvøl bæta, Von er bein ad Andar-Und, Ei nꜳe græta. Christe Brioost, Best gisin Lijda, Mesta Piovst, Moot lꜳt ei strijda; Pitt hærsta lioost, Lof gnæfe vijda, Gief oss liwfe Fadereñ Frid, Og eilijft Jubil-Ar med þier; J Himnarijke, Og eilijft Jubil-Ar med þier, J Himnarijke.

Nyaars Psalmur, Med Ton, A þier HErra hef eg nu Von.

RJJs upp mijn Saal ad Nyu nu, Nya Lofsgiörd uppbyria þu, Þvi nu er Nytt Ar komed, Nyr Skeinkur hier, Ny-giefeñ er, Ny-ruñed Himna-Bloomed.

Lof sie þier Gud fyrer lided Ar, Lijfs-Heilleñ mijn öll i þier stæær, O! þu miñ Andar-Kraptur, Sem vægder mier, So eñ eg er, æ Nytt Ar komeñ aptur.

Þu hefur verndad Vedhlaup mitt, Vel so eg giæte Hnossed þitt, æ nu uñlidnu Are, Miñ Lijfsins Baat, J læst Uppsæat, Leidder wr öllu Faare.

Mittluckn-Segl ætþander þu, þijnum med Naadar-Vinde nu, J Heimsins Ossa Floode, Og miñar Stiettar Stijre riett, Stioornader þu Gud goode.

J þier var Hvijld og Unun mijn, Eg sat og under Skugga þijn, Og gieck i Geymsln þiñe, Athvarfed þad, Var Jnsiglad, Er þu fieckst Saalu miñe.

O! mijn Saalar-Heill Hiartanlig, Halltu þvi sama fraan vid mig, æ Are Jñgæangande, Handleidslañ þijn, Sie Hlijfdeñ mijn, Vid Hæska og öllu Grande.

Myskunar-rijka Regned þitt, Reñe allt iñ i Hiartad mitt, Og vel plante þar iñe, Riettlætis Skart, Og Elsku Art, Med allre Gudrækneñe.

O! JEsu sæcktu Syndum mijn, J Sæara-Flooded Tæara þijn, Og Heilags Hafs Bloodrauda, Aña astu mig, Naad Elskulig, Eins i Lijfe sem Dauda.

Allt þad Gott sem mier untir þu, Almæattug Hönd þijn geyme nu, Blessande mig og mijna, O! Andlit blijtt, Eilijst Ar Nytt, Yfer oss læat þu skijna.

AMEN.

A Þrettanda, Eitt Psalmur med Hymna Lag.

HErodes grimme hvi hrædest þu, Þoott hijngad kome Christur nu? Veralldlegt Gootz ei gyrnest sæa, Sem Glede Himna oss veita mæa.

Ferdast Vitringar, Fylgiande þa, Frijdre Stiørnu sem liet sig sjæa, Lioossens leitande med Leiptre Fijn, Lofudu Gud med Gæafum sijn.

Liet sig hier Vatne laugg i, Lamb Himneska og laut ad þvi, Oll vor hreinsande Andar-Saar, Alls Syndalans þo skalsur var.

Hellst mæa þad kalla hærsta Mæatt, Hier næst litast i Kierenu brædtt, Einfallt Vatn ædur, Eñ vard þo Vijn, Vijsst bregdande Næattyru sijn.

Þig Fødur og Son lofe Þioodeñ flest, Þu sem i Dag auglijsast liest, Og Helgum Anda Heidur og Prijs, æ hvørre Stundu æ sie vijs.

A Hrein-

A Hreinsunar Dag Mariæ, Med Ton, Ofañ af Himnum, etc.

JESU i Hold fæddest þu, Frelsade oss þijn Milldeñ trw, Lijtel Mioolk hefur Lijf þitt nært, Lagdur i Hey og Stalleñ vart.

Ser Vikum þiñe Fæding frꜳ, Færdur varstu i Kyrkiu þa, Froomum Simeon feingeñ var, J Fadmesijnum þa Barned bar.

Hvørs miøg leinge af Hiarta bad, Hønum nu veitte DRotteñ þad, Hañ lofade þa Lausnarañ, Ad lifa nꜳde Tijma þañ.

Anna Spꜳkona Eckia froom, ꜳ sømu Stundu þꜳngad kom, Uñ hañ Sveiñ øllum sagde vel, Sem væntu Lausnar i Jsrael.

Christe ꜳ Jordu veit oss Børn, Verda laat oss þijn Andleg Børn, So fræde oss þiñ Ande hier, Ad af Hiarta til þijn snwnust vier.

Laat þu oss siivorna Lærdoom þiñ, Leid oss i þijna Kyrkiu iñ, Hvar alleina Meñ þocknast hier, Þøck, Lof og Heidur swngeñ er.

Allt sem i Trwñe er þar beidt, Af Myskun þiñe verdur veitt, Hvør þar iñkiemur, Sæll ersꜳ, Og Søfnud þeim ei hverfur frꜳ.

Helgaste JESU hiaalp oss nu, Hollde vꜳru þvi skrijddest þu, J Nafne þijnu øll Christneñ, Elijfa faae Lausn, Amen.

Eñ þa Eirn Psalmur, Med Hymna Lag.

Gudz Syne hægast Hlid sw var, Helg Mey Nꜳdarfull sem hañ bar, Er þo læst og til Eilijfdar, Eñ þo Christur framgeinge þar.

Himneska Liooss ens Helgast Skyn, Hier kom af Meyu Skaparañ, Lausn, Blessan, Og sw Brwdguminñ, Beriandist fyrer Søfnud siñ.

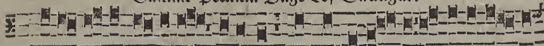
Huggun Moodur og Hærsta Dyrd, Helgust Von Riett-Trwadre Hiørd, Blessud hañs Þijna Beist og Hørd, Borgade Mañkyn allt ꜳ Jørd.

Heidrum med Muñe, Hug og Trw, HErrañ sem Fæddest af Jomfrw, Fødur og Anda æ og nu, ꜳ Enda halldest Losgiørd sw.

A Bodunar Dag Mariæ, Maa syngia þaa Psalma sem blijda uppꜳ Holldgan og Þijngadkomu HErrans Christi, vide supra.

Gamall

Gamall Paalma-Dags Lof-Saungur.

Lausnarenn Kongur Christe, Lof sie þier, Dyrd, Heidur meste, hvorium af Hiarta

sungu, Hædsta Lof Sveinarner ungu.

Israels ert þu Soome, Og Davids Sonurenn froome, Blessade Yfer-Kongur, J Nafne Guds til vor geingur.

Heidur þier hædstann veiter, Hyrd Guds og Tignar Sveiter, Hvør Madur hier aa Jørdu, Heimur og Skiepnurnar giørdu.

Med Paalma moot þier fooru, margt Foolk sem Gydingar voru, Med Bænum Psalm og Saungvum, Siaa, Til þijn andniitwker gaungum.

Adur enn upptookst þijn Pijna, Prijsudu þeir Komu þijna, Heidradann Himne ofar, Hvør vor nu giarnann þig lofar.

Lijkade Lofgiørd þeirra, Lijt nu aa Pioonustu vora, Allt Gott þier lijka lætur, Lijknsamur Kongur aagiætur, Amen.

Af Dauda og Pijnu HErrans Christi, Hymnar, Psalmar og Lof-saungvar.

Konungsins Merke framkoma hier, Krossens Tign leynda augliijst er,

J Hollde pa Heimsins Skapare, hieck fyrer oss a Krossens Trie.

Med Nøglum Helgast Holld var fest, Hendur og Fætur teigdar mest, Ad frelsid yrde Adams Børn, Offrud var þesse Saklaus Foorn.

Naken a Krosse pa HErran hieck, Hans Sijdu Spivot i giegnum gieck, Blood med Vatne þar wt af ran, Ad oss af Syndum þvære han.

Uppfylld var þar sw Andleg Spa, J Davids Psalme sem finast ma, Samkunduñe þar seger fra, Sialfur Gud rijkte Trienu a.

Skijnande og vel skapad Trie, Skrijddest med Guds rauda Bloode, Af væusta Stofne wtvaled, Svo heilagt Holld ad koma vid.

Tyngiglegur sa Vidur var, Verd Heims a sijnum Kvistum bar, Vigt þess Helgasta Hollds var han, Sem Hersaug Vijtis aptur van.

O! JEsu allra vor einka Von, Af Myskun veit oss nu þa Boon, Med Hiartans Føgnud Guds Børn gled, Gief og Syndugum Kvittun med.

Pier Eine Gud i Prenningu, Packer og Lof sie ad Eilijfu, Ad med blessadre Kvøl a Kross, Keypter, Og ætijd verndar oss, Amen.

Eirn goodur Psalmur, Med Hymna Lag.

SKaparen Christe Kongur vor, Kvittun Trwadra Naadar stoor, Audmiwkra Bæner þocknast þier, Þig Eirn Lofum og Dijrkum vier.

Himna og Jørd þu hefur giørt, Hollde voru þu klæddur ert, Virdtest ad under vorre Eymd, Være Dyrd þiñar Tignar geymd.

Gudleg Naad þijn og Giæska klaar, Grima Kvøl leid og Krossens Saar, Vid Fyrsin Hioona Fall og Mein, Fan Lækning þijn Myskunen hrein.

Søkum vor bunden Saklaus vart, So ad leyster Fiøtrada hart, Svijvirding leidst, Og bætter best, Brot allra Mana stoor og flest.

Frelsaren a Kross festur vart, Fra bært Myrkur þar giørdest svart, Pa HErran uppgaf Helga Aund, Hellur klofna og skialfa Lønd.

Sigrare Daudans sien var brædt, Samjafn Fødur i Dyrd og Mætt, Naad Heilags Anda, Hlijf og Sted, Hærste Kougur veit þiñe Piood.

Eirn fagur Lof-Saungur, Med Lag, Pa JEsus til Jerusalem.

HErsta Hiaalprædis Fögnude, Heimur allur nu kaatur sie, Lausnare allra Christur kiær, Kvittade Synder Veralldar.

Fiim Dögum fyrer Paaska kom, Frelsaren̄ i Bethaniam, Lijknarfullur lijfgade þar, Lazarum sem fyrr Grafen̄ var.

Christur vid Bord med Sveinum setst, Sw kom sem foor med Smyrslen̄ best, Höfud og Fætur HErran̄s þa, Hrein-Trwud smurde Maria.

Eins sem spaad stendur, Epter þad; Ösnuna og Folan̄ sækia bad, Til Jerusalem sat aa þeim, So kom herlega Kongur heim.

Audmykt sw var Osegiaan̄lig, Ad Gud virdtest so lægia sig, Heims Skapare og HErra med, Hoogvær forsmaadre Ösnu reid.

Olin Greiner Gøfugar, Og grænan̄ Paalma Foolked bar, Maklega JEsu aa moote gieck, Myskunar Kongs var Koma þeck.

Dyrdlegt Hosan̄a swngu hærst, Syne Davids sie Virding stærst, Christur Blessade Kongur er, Kommen̄ i Nafne DRottens hier.

Pren̄ing og Eining san̄re sie, Swngen̄ Dyrd, Heidur Eilijfe, Gud Födur, Son og Anda med, Ætijd mest lofe Man̄kyned.

Psalmur af Pijnun̄e HErrans Christi, epter Fioorum Gudspiallamön̄unum.

Med Ton, Vor HErra JEsus visse þad. Versen̄ eru epter Stafrofs Röd.

ADams Barn, Synd þijn so var stoor, Sökum hen̄ar tad JESus foor, Af Fadme Födurs til Jardar, Hreinust Maria han̄ hijngad bar, Heime til Lausnar sendur var, Saatta vid Gud oss giorde. Sitt Lijf i Dauda lagde han̄, Leid Eymd vora sem neykur Man̄, Par til ad villde verda, Son Guds fyrer oss Sætleiks Foorn, Og Synda Pwnga ad bera vorn, Hafen̄ aa Krossen̄ harda.

BYriade sætra Branda Tijd, Byrte þad JEsus sijnum Lijd, Son-Man̄s mun Svikum mæta, Han̄ sloa, Kvelia og hrækia þeir, Haaduglega aa Krosse Deyr, Upprijs þo ydar ad giæta. J Simeons Hwse sat vid Bord, Smyrsl hefur Kona þaangad færd, HErran̄s Höfud ried væta, Agiarn Judas þad Eydslu kvad, En̄ Ast-Verk DRotten̄ sier virdte þad, Kvin̄u baud kyrra ad laata.

CHristi Hollustu fallen̄ fraa, Falsare Judas Silfur baa, Fyrer þad Son Guds selde. J fyrr tilbwna Salnum sat, Med sijnum Paaska-Lambed aat, Og Endade aa þvi Kvöllde: Nytt Testament hefur sijdan̄ sett, So han̄s Dauda æ min̄unst riett: Peirra Fætur þvo villde, Altar-Dæmen̄ þau dijrust baud,

Dapra Lærefveina af Naud, Frædde, So Huggun hiellde.

DROtteñ foor þa i Fialled wt, Fylgdar-Møñum hañ bánd med Swt, Vid Freistne Bidia og Vaka, Skañt i Gardeñ þeim gieck hañ fraa, Grandvar fiell nidur til Jardar þa, Fødur bad fraa sier taka, Þeñañ Kaleik, Þvi eckert er, Omøgulegt ad viñest þier, Þiñ Vilia þo ei forsaká, Þrisvarsiñum uñ þetta bad, Þess aa wille gieck sijnum ad, Af Svefne sig ei Omaka.

ECka ber eg þier sofed samt, Svijkiande mig er burtu skamt, Nu er sw Stund, Uppstanded, Mañsins mun verda selldur Son, J Syndugra Hønd, Þvi giøred Boon, Ad Freistne ydur ei grande. Siaa þar Judas med Søfnud Mañs, Med Sverdum, Staungum, kom til hañs, Med Lyktum og Log-Brande, Þetta Merke gaf Þegnum hlioodt, Þañ sem eg kysse, Faanged fliott, Og Medfør Meñ vel vande.

FYrr visse allt sem framkom hier, Frelsareñ spyr, Hvørs leited þier? JEsum Nadverska votta, Jaatade DRotteñ, Jeg er saa, Juda Sveiter sem sooktu aa, jafuskioott til Jardar detta. Judas heilsade Christ med Koss: Komstu Vinur ad svijkia oss? Hereñ þa heyrde þetta, Herrañ grijpa og hallda fast, hvørt ei skule med Sverdum slaast, Fylgdar-Meñ Jesum frietta.

GRamdest Petur, sitt Sverd wt droo, Svein Yfer-Kieñemañsins sloo, Eyrad þa Malchus miste, DRotteñ baud þeim, Ei bañed nu, Brugded Sverd aptur slidra þu, Ætlar þu Boon mig breste? Þo Eingla villde eg Fylking faa, Fødurs Kaleik eg drecka aa, Þioou Lækning þaa af Christe. Bundeñ til Annas færdu fram, Fraa þeim til Biskups Caipham, Allt Raaded þaungad þuste.

HErrañs Før Petre Hugraun fieck, J Høll Biskups til Sveina gieck, Maals-Lok ad mætte faña: Dyra-Ambaatteñ Nuur braadt, Og adrer þvi næst lijstu haatt, Eirn ertu JESU Mañña. Neytade Petur næsta frekt, Nockru Siñe hañ hefde þeckt, Soor sig og saart ried baña. Haneñ galar, Sier HErrañ snijr, Hañ leit, Þa man hvad mællte fyr, Utgieck med Ydran saña.

JESUS spurdur uñ Kieñing, Kvad, Kiende eg øllum i hvørium Stad, Þaa laattu þar uñ svara: Eirn Þioon JEsum i Audlit sloo, aattu Biskupe ad svara svo? Lingvitne lietu bera. Biskup sagde: Þig sære eg hert, Son Guds Blessadur ef þu ert, Oss þad nu auglioost giora, Andsade DRotteñ: Eg em saa, Upphiedañ skulud Son Mañs siaa, Vid Hønd Guds Hægre vera.

KJeñemañ reif sijn Klæde þa, Klaart hañs Gudlastan heyra maa, Votta þa virdum nijta, Allt Raaded spyr: Hvad ydur lijtst? Af Lijfe strax þeir dæma Christ, Uñ hañs Asioonu hvijta. Ymser med Spotte spyria so: Spaadu oss Christe, Hvør þig sloo? A hañ med Hrædung spijta. Arla kom samañ

Alment Raad, Ein̄ spyria Christ, So feinge naad,
Hvar med han̄ mættu aavijta.
LAndstivorn þa Bunden̄ seldan̄ sier, Svikaren̄ Ju-
das aptur ber, Taled Fie, Tuga Pryggia, Synd-
gade eg þvi Saklaust Blood, Sveik eg, Pa ansar
Juda Piood, Oss ber ei sw Um̄hyggia: Kastar Silf-
re, Ur Kyrkiu gieck, Kvidnr hans brast, J Snøru
hieck, Blood-Gialld villde Gud ei þyggia, Leitst aa
Stefnu ad looga þvi, Fyrer Leyr-Smids Akur þeim
Dandu i, Utlendingum ad liggia.
MEinlausa JESU Jarl vid took, Juda spyr,
Hvøria hefde Søk? Amæle ecke spara, Statt
af Keysara skipar han̄ fyrst, Skielser Foolked, Sig
helldur Christ, Opt neyddur einu svarar: Mitt
Valld er ei af Verølld hier, Vottur Sannleiks eg
fæddur er. Til Herodem hlaut ad fara, Kaatur
margs spurde Kongur fliott, Ad Christ þeygiande
giørde Spott, Siaalfur med sijnum Skara.
NEitar Kongur, Kvad Jarl, Og Jeg, JEsum
sekan̄ aa nockurn Veg, Refstum burt bana eg eige.
Um̄ Faanga eirn hafed Fornan̄ Sid, Friaalst sie yd-
ur um̄ Paaska Tijd, Annan̄ hvørn Oska meiged, Pi-
ooden̄ aeggiud þuste fram̄, Pyggium vier helldur
Barrabam, Christur aa Krosse deye. Frw hans ba-
ud um̄ þan̄ Frooma Man̄, Faast eckert; Mig so
margt um̄ han̄, Dreymde aa þessum Dege.
DSrkan̄ strijkte Stioornar Man̄, Strijds-Men̄
Purpura klæddu han̄, Pyrne hans Høfud krij-
na: Lietu i Hønd hans Hægre Reyr, Heill Juda
Kongur søgdu þeir: Huie-Fall og Hædne syna, Høf-
ud og Kynur Huesum slaa, Hans Asioonu miøg
hræktu aa, Utleiddu han̄ fyrer hina, Med soddan̄
Bwuad Saar og Blood, Sveiten̄ kallar sem være
Od, Han̄ skallt aa Krosse pijna.
PIlatus vill han̄ verde laus, Villtur Lijdur hans
Dauda kaus, Pviad sig Guds Son giørde. Key-
sarans Reide þu fulla fær, Fride leingur ef þesse nær.
Pa Jarlen̄ þetta heyrde, Hand-Laug sier took, aa
Doom-Stool stie, Stoorbrota Man̄ þeim liet i Tie,
JEsus Lijflaaten̄ verde. Utleiddur, Kross sin̄ siaalf-
ur bar, Simone þar til naudgad var, Ad gieck und-
er þa Byrde.
DVin̄um baud, Aumked ecke mig, Um̄ ydur og
Børnen̄, hvør um̄ sig, Hafed Graat og Harma
stoora; Sw kiemur Tijd ad seged þier, Sæl Obyria
og Barnlaus er: Fiøll, hylied oss og vora. Ef giørt
er so vid þad Græna Trie, Gieted, Hid Visna hvad
muu skie? J Aftsku-Stad wt fara. Christ negla
þeir aa Krossen̄ þar, Kvalder voru Tveir Ræning-
iar, Sin̄ hønum vid Hønd hvøria.
RÆningium jafn saa sijndest Heim, Sagde Fader
Fyrergief þeim, Ei vita hvad þeir vin̄a. Hand-
skrift Søk JEsu jaata liet, Juda Kongur af Nazar-
eth: Yfer-Men̄ ad þvi fin̄a. Hans Klædum skiptu
Her-Men̄ þa, Vid hryggva Moodur mællte: Siaa,
Saa er þin̄ Sonur Kvin̄a, Sijdan̄ Johan̄em sagde
vid:

vid: Siꜳ, Þijn Mooder: Frꜳ þeirre Tijd, Hana took sꜳ til Siña.

SKaprauner, Hꜳdung, Hroop og Bryxl, Heidner og Judar søgdu ꜳ Vijxl. Ræningia Añars Orde, Ansar hiñ: Gud skallt Ottast nu, Ockur er makleg Pijna sw, Þesse Jllt eckert giørde. J Rijke þijnu minstu mijn, Milldeñ soor, J Dag Oudeñ þijn, Med mier i Paradijs verde. Sortnade þa Sool og miøg varð myrkt. Miñ Gud, Miñ Gud, Þvi frꜳ mier ert? Hvør Mañ hañ kalla heyrde.

TRwlega allt nu framkvæmt sañ, Ad fyllteſt Ritning, Sagde hañ: Þyrster mig, Þar ried standa, Kier fullt Ediks og Ysoop hiꜳ, Af þvi hañ dryckia, Sagde þa: Allt hefur þad nu Enda. Med hꜳrre Røddu hañ mællte miøg: Miñ Fader nu bijfala eg, Ond mijna þier til Handa. Sijdañ hañ hefur þetta sagt, Og Høfud sitt Blessad nidurlagt, Uppgaf siñ eigeñ Anda.

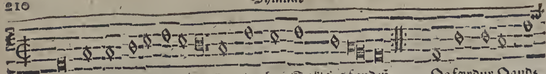
VArd þa ꜳ Tiallde Skipting skioot, Skielfur Jørdeñ eñ klofnar Grioot, Opnast Grafer allvijda, Lidna Meñ helga Lijfgar þad, Lijfnust mørgum i helgum Stad, Upprisu JEsu sijdar. Høfdingeñ stood med siñe Sveit, Sem hañs giætte, Þau Undur leit, Hvar af þeir Hrædslu lijda, Guds Son hañ vera votta lioost, Vidstaddur Lijdur sloo sijn Brioost, Þad siꜳ hañs Viner, þar bijda.

YFer-Meñ vilia ecke sie, Um Hꜳtijd Lijkeñ føst ꜳ Trie, Strijds-Mañ Bein beggia brijtur, Litu JEsum lꜳteñ til Sañs., Lagde eirn Spioote i Sijdu hañs, Blood og Vatn burtu flijtur. Rꜳds Herrañ Joseph kom um Kvølld, Af Krosse ad taka JEsu Holld, Pilati Leise hlijtur, Christ med ad sveipa keyptu Lijn, Kom Nicodemus forne Vin, Smyrsl mikel med sier flytur.

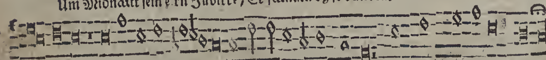
ÞEsser af Krosse Lijked laust, Lijne sveipa, Og smurdu traust, Epter Sidvenin siñe. Þar sstood og Josephs Stein-Proo ny, Stad þeim ei fiærre Gardei, Fyrr lꜳ þar eingeñ iñe, Lijkama JEsu løgdu þar, Þvi leid ad Hꜳtijd, Og velltur var, Stoor Steirn ad Grafar Muñe, Helgar Kviñur þar voru vid, Vitia heim, Tilreida Smyrsleñ frijd, Varast um Hꜳtijd viñe.

MOstu Meñ Juda Añars Dags, Eggia Pilatum, Lꜳttu strax, Giæta Grafar svo leinge, Þessa Svikara þeynkium Tal, ꜳ Þridia Dege eg upprijsa skal, Verre þa Villa geinge, Hønum ef þeir hvinska i burt, Hitt ad sege, Mun verda spurt: Vakt baud þeir fulla feinge, Sett Vørn og margur Løku-Sveirn, Var þa Jñsiglum merktur Steirn, Ad geyma, So grande eingeñ.

Añar Lof-Saungur um HErrans Christi Pijnu.

JEſus ſem ad oſs frelſade, Eirn var hañ Sakla s fundeñ. Og færdur Oguds-
Uñ Midnætt ſem e.rn Jllvirke, Er fangaeñ og ſo bundeñ.

legum Lijd ſem aa hañ Lijge bera, Hæda, Lijta og hrækia med, hvad Gudſpiollen kungiora.

A Føſtudagſins Fyrſtu Stund, Þo fyndeſt Søkeñ eingeñ, J Pilati hins heidna Hønd, Hafdur ſem eirn Mordinge, Froomañ Chriſtum og Fridhelgañ, Fañ og ſo vidurkiende, Þvi fraa ſier i Hallde hañ, Herodi Konge ſende.

Uñ Þridiu Stund ad ſtrÿktur var, Og ſtood ſem Lamb til Dauda, Þyrne Coronu þwuga bar, Þar med Purpurañ rauda, Reyr-Legg i Hønd til Hæd-ungar, Høgg og Spott vard ad reyna, Til Kroſsfeſt-ingar ſiaalfum ſier, Siñ Kroſs hañ bar alleina.

Nær Siøttu Stundu ad negldur var, Nakeñ aa Kroſſeñ Chriſtur, Og Bloode ſijnu wthellte þar, Upp med Kroſſenum reiſtur, Vidſtadder marger hæddu hañ, Og hi Añar Uppfeſte, Gudlaſt þad Sool ei lijda kañ, Liooma ſiñ af þvi miſte.

Uñ Nijundu hañ hroopar hatt, Horſeñ kvad Gud ſier vera, Eñ þeir Galled og Edik braadt, Upp ad hañs Muñe bera, JEſus þa ſiina Ønd uppgaf, J Tveñt Tiallded ſier ſkipte, Hryſteſt Jørdeñ hardlega af, Hellum i ſundur ſkipte.

Uñ Kvølldſins Tijma til var ſagt, Tveggia Bein ad Meñ brioote, Sijdaſt var þa i Sijdu lagt, Siaalf-um Chriſto med Spioote, Blood og Vatn þar ſtrax wt af rañ, Uppfÿllda Skrift þa ſeger, Johañes, Þvi ad þad ſaa hañ, Þeſſum þier trwa eiged.

Eñ þegar Dageñ Endade, Og miøg aa Kvølld leid lijka, Þa kom Joſeph, af Kroſſens Trie, HErrañs Chriſts Holld ad taka, Veglega ſem þa Sidur var, Smyriande þad til Grafar, Vardhallds-Meñ ſijdañ ſaatu þar, Svo ſem Matthæus ſkrifar.

Hiælpa

Hialpa oß O JEsu HErra kiær, Harda Kvøl þu sem reynder, ad hlijdner þier æ verdum vær, Og vorunst allar Synder. Dauda þiñ og hans saña Søk, So jafnañ vier gaumgiæfum, Og þig DRotteñ med Ast og Pøck, Æfeñlegana lofum.

A Paaska Haatijdeñe, wt af Upprisu HErrans JEsu Christi,

Nockrer Hymnar og Lof-Saungvar.

Eirn goodur Psalmur, Med Lag, Allfagurt Lioos oß byrtest braadt, etc.

FAgnadar Kieñing Kviñum fær, Klaar Guds Eingell talar vid þær, J Galilæa Christur kiær, Kañ vissi sien verda sijnum nær.

Grøfeñe skiott þær geingu fraa, Greina Postulum fliott sem siaa, Lifanda JEsum lijta þaa, Lwta hañs Fotum og þreyfa aa.

Heyrande þetta HErrans Pîood, Hradt ferdast sem þeir feingu Bod, Ad lijta Christ, Þeim Gyrnd er good, Glede, Von, Traust, af þessu stood.

Jørdeñ og Sooleñ byrtast blijd, Visst og Reid i hañs Dauda Tijd, Pa Christ lijta ad Lijkams Sid, Læresveinar, og mæla vid.

Klaarlega Saar þeim sijnde hañ, A sijnu Hollde er Daudañ vañ, Upprisen jaata aller þañ, Eilijfa Mysktun veita kañ.

Lijksamur Kongur Christe þu, Kveik i oß til þijn Ast og Trw, Ad liñe þier alldrei Lofgiord sw, Er Lijdur aa greida leystur nu.

Milldaste Gud sw Mysktun þijn, Med Upprisuñar Fognud skijn, Vid Ogn Daudans og Andar Pijn, Øllum hliisse Trwudum sijn.

Nu Dijrkun aller DRotteñ hañ, Af Dauda reis og Sigureñ vañ, Med Fødur og Anda helgum hañ, Hefur þad Valld, Ei endast kañ, Amen.

Eirn goodur Psalmur, Med sama Lag.

CHristneñ sijnge nu Sæthleiks Lof, Syne Guds þacke Lausnar Giøf, Ovin med sijnum øllum Her, J Siooeñ Rauda sokktur er.

J sioorum Voda vorum þa, Villde hañ alla oß afmaa, Lausnare vor sitt Lijf oß gaf, Leidde i giegnum Rauda Haf.

Fridade oß og frelste wr Neyd, Flecklausa Lambsins Blood og Deyd, Pa Christur bardest vegna vor,

Wijkingeñ kiæsde diwpur Sioor.

Paaska-Lamb Helgast hofum vier, Hvørt a Krosse oss bakad er, Holld þess er Fæde Heidurs verdt, HErra JEsu þad siaalfur ert.

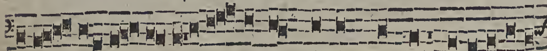
Þetta er saña Sæta Braud, Sviptande oss Eilijfum Deyd, Dijrast Blood Lambsins dreckum vær, Dissfull oss þa ei skadad fær.

Þacker alldrei vær gietum giørt, Gude sem er þad Offur verdt, Fra Oføgnud og Andar-Kvøl, Erum vier þar med leyster vel.

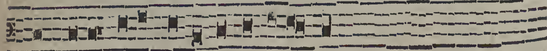
Lamb Guds þier hæfer Losaiørd best, Lotning, Heidur og Dijrdeñ mest, Øll þiñ Christneñ i Heime hier, Wesæle gana þacke þier.

Nu dijrkum aller DRotteñ þañ, Af Dauda reis og Sigureñ vañ, Med Fødur og Anda helgum hañ, Hefur þad Valld, Ei endast kañ.

Eitn Psalmur under þessum Nootum.

JEsu Endurlausneñ vor, Ertu og Hiartans Gyrndeñ stoor, Skapare allrar

Skiepnu sa, J Kijru m Mañdoome liet sig sia.

Mesta þig þar til Millden droo, Misgiørder vorar ad bera so, Holldsins þolande hardañ Deyd, Hvar med oss leyster af Daudañs Neyd.

Helvijtis giegnum Hlideñ gieck, Hertekna sijna frelsad fieck, Sigurvegarñ vid Merked mætt, Med Fødur situr a Himnum hatt.

Þiñ Goodvilld til þess þreyngde þier, Þijns Folks ad bera Misgiørder, Þyrma oss, o g so þar med lia, Þitt millda Auglit mættum sia.

HErrañ Christum nu heidrum vier, Hvør af Dauda uppriseñ er, Fødur og Helgum Anda med, J øllum Løndum Lof sie tied.

Eitn

Eirn stuttur Lof-Saungur um̄ Upprisu HErrans Christi,
Med Lag. Christur reis upp fraa Daudum, etc.

UppRisen̄ er Christur, Af ollum Kvolum leystur, Af þvi glediunst nu aller vier, JEsus vor Hiaalp og Huggun er. Haleluja.

Ef Upprisen̄ ei være, Oll Verolld fyrerfærest, DRotten̄ vor JESUS Daudan̄ van̄, Dijrkum og Lofum þvi aller han̄. Haleluja.

Eirn Am̄ar Lof-Saungur og Responsorium wt af Upprisun̄e Christi.
Med Ton, J Dag er Christur Upprisen̄, etc.

KORENN.

UpPrisen̄ er nu JEsu Christ, Haleluja, Haleluja.
Sa allan Heimen̄ hefur leyst, Haleluja, Haleluja.
Ef han̄ ei upprisen̄ være, Haleluja, Haleluja.
Oll Verolld þa fyrerfærest, Haleluja, Haleluja.
Par han̄ er nu upprisen̄ viist, Haleluja, Haleluja.
Aller lofum vier JEsum Christ, Haleluja, Haleluja.
Heilagar Kvin̄ur komu þriar, Haleluja, Haleluja.
Til Christi Grafar þegar i Ar, Haleluja, Haleluja.
Leitudu han̄s Lijkama þar, Haleluja, Haleluja.
Lausnaren̄ þa Upprisen̄ var, Haleluja, Haleluja.
Heilaga Eingla hittu Tvo, Haleluja, Haleluja.
hryggvar Kvin̄ur þeir gloddu so, Haleluja, Haleluja.

Eingellen̄.

Hrædslu leingur ei hafe þier, Haleluja, Haleluja.
Hvors nu leited, han̄ er ei hier, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sæll Guds Eingell seig mier þa, Haleluja, Haleluja.
Sialfan̄ Drotten̄ hvar fin̄a maa, Haleluja, Haleluja.

Eingellen̄.

Af Grofenne Upprisen̄ er, Haleluja, Haleluja.
Arla i Dag þad sege eg þier, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sætan̄ Herran̄ min̄ sijn mier þa, Haleluja, Haleluja.
Sem nu er Daudum risen̄ fraa, Haleluja, Haleluja.

Eingellen̄.

So gaanged iþ og siaed þar, Haleluja, Haleluja.
Samastad hvar han̄ lagdur var, Haleluja, Haleluja.

Maria.

HErran̄ er burt hn̄ hier ei sest, Haleluja, Haleluja.
Ef finda eg han̄, þvi fagna mest, Haleluja, Haleluja.

Eingellen̄.

Lijted

Liited hier a Liindwka strax, Haleluja, Haleluja.
Lea han i þeim til Pridia Dags, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sönum vier þetta sialfar viist, Haleluja, Haleluja.
Siin oss vorn Herra JEsum Christ, Haleluja, Hale.

Eingellen.

J Galilæam gange þier, Haleluja, Haleluja.
Þar siaed han sem sagde fyrr, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Þier Eingell Guds vier þockum nu, Hale. Hale.
Pad skal oss øllum Huggun trw, Haleluja, Haleluja.

Eingellen.

Fared og seged satt þar um, Haleluja, Haleluja.
Sancte Petre og Postulum, Haleluja, Haleluja.

Maria til Foolksins.

Siingium nu aller af Hug og Raust, Hale. Hale.
Uppreis vor HErra Efalaust, Haleluja, Haleluja.

Allt Foolked.

Af þvi glediunst nu aller vier, Haleluja, Haleluja.
Eilijf Huggun vor Christur er, Haleluja, Haleluja.

A Uppstigningar Haatijd DRottens Vors JEsu Christi, Hymnar og Lofsaungvar.

Barna Saungur a Uppstigningar Dag, Med Ton, J Dag er Christur upprisen, etc.

J Dag er Christur Uppstijgen, Haleluja, J Dijrd siins Fødurs ingeingen, Haleluja.

Hvør med Kvøl sine Saarustu, Haleluja, Synder þvode af Verølldu, Haleluja.

Mestu veitte oss Aumum Ast, Haleluja, Ecke maatte nein þvilijk fast, Haleluja.

Þvi rijker nu sa Sigrare, Haleluja, Samjafn Fødur i Almætte, Haleluja.

Og utvegar oss aumum Lijd, Haleluja. Af siinum Fødur Naad og Frid, Haleluja.

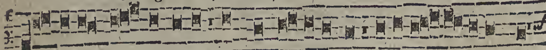
Þier Men wt af Galilæa, Haleluja, Þvi vilied upp i Himenen sia, Haleluja.

Sem han stie upp fra Heime hier, Haleluja, Hijngad aptur komande er, Haleluja.

J þessum mesta Sigre sie, Haleluja, Sunged Lof Gude af Christnene, Haleluja.

Heilagre Þrenning Hædstu Dijrd, Haleluja, Af Hiarta segium, Og Þackargiørd, Haleluja.

Einn goodur Psalmur, med þessum Nootum.

Nu er a Himne og Jord, Haatijd Fagnadarfull, Siinge þvi sana Lofgiørd,

Syne Guds Christnen̄ öll, DRotten̄ med Dijrd sinne, Dyr Himna Opnade

oss Aumre Þiood af sætre Nꜳd.

Eingen̄ Tunga i Heim, um̄ þan̄ Fögnud og Tign fær, Diktad sem ꜳ Dege þeim, Dijrdlegast byrtur var, Riettlætis san̄a Sool, Son Guds ꜳ Himna Stool, Med Eingla-Her, Uppstijgen̄ er.

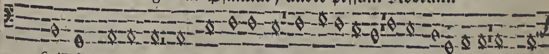
Han̄ hefur vissan̄ Veg, Vijsad öllum upp til sijn, A Trwn̄e nuu liggia miög, Madur vel giættu þijn, alla Guds Nꜳd og Gotz, Giefur riett Trwan̄ oss, Vatn, Ande, Blood, Votta þad Þiood.

JEsu vier bidium þig, Ad i þessum Eymdar-Dal, Fylgd þijn og Nꜳd Födurlig, forde oss Vijtis Kvöl, Þitt Lꜳn med Þackargiörd, Þiggia lꜳt oss hier ꜳ Jörd, Gief oss Gyrnd þa, Þier verda hiꜳ.

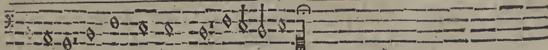
Eins sem fyrre frꜳ Jörd, Foorstu uppꜳ Himna hædst, Med Valld og mestu Dijrd, Munt þadan̄ aptur siꜳst, A Doomsins Deige þeim, Sem Einglar sögdu Heim, Tign og Ast þijn, Oss Forde Þijn.

Eirn Gud, Þo Þren̄e med, Þig af Hiarta lofum vier, ad oss hefur Auma sied, af Millde tookst ad þier, Vid hreina Trw oss hallt, So hliootum vier þetta allt. Vert þu vor Hlijf, Veit Eilijft Lijf.

Eirn ꜳgiætur Psalmur, under þessum Nootum.

Heill Helgra Man̄a, Heidur Einglan̄a, Eylijft Lijf allra, J Trwn̄e sællra, Drotten̄ deyande,

deyande, Diofulsins Grande, ollu Eydande.

Gief Glede þijnum, Goodfwsum Piõonum, Sigur þiñ sæla, Ad sijngia og mæla, J Heime vijdum, A þessum Tijdum, Paaska-Halld prijdum.

Fraa Vijte fareñ, Frægur Sigrareñ, Uppreist i Sõoma, Og Fylgdeñ þijn frooma, Holld þitt Helgasta, Haatijd þar næsta, Hoofst i Dijrd hærsta.

HErrañ nu helldur, Hædsta Tign milldur, Upp yfer Himen, Er Christur nu komeñ, Med Mañdoom sama, Muñ aptur koma, Allt Holld ad dæma.

Alltijd upptoga, Til þijn vorn Huga, Haa-Stool hiaa Fødur, A Hægra Veg rædur, J Afgruñ vara, Oss þijnum Skara, Fraa þier ad fara.

Guds Son og Fader, Giefe þad bæder, Og Helge Ande, Af þessum komande; Allt yferviñur, Eilijfur Sañur, Eiñ Gud og Preñur.

Lof-Saungur wt af Uppstigningar Historiuñe, maa sijngia so sem

Allfagurt Lioos oss byrtest braadt, etc.

HErtugasta Dag Paaskum fraa, Frelsareñ stie til Himna þa, Sijnum Lijd safnar aa Eitt Fiall, Uppfylld var Stiett og Verk hañs øll.

Hañ sagde: Nu er Endad allt, Hvad i Ritning um mig er mællt, Spaamañaña, Og Moysi, Margt kieñde þeim þar skrifad i.

So hlaut ad skie um sialfañ Christ, Saarañ Dauda ad þylde fyrst, Pridia Dag rise Daudum fraa, Dijrd sijna iñ ad gañga þa.

Bæde aa Himne og aa Jørd, Er mier giefed allt Walld og Dijrd, Ande miñ kieñer ydur þad, Af þvi vitned i hvørium Stad.

Gaanged nu wt og Prediked, Øllum Heimsþioodum Gudspiälled, Skijred so verde Syndeñ kvitt, So skal uppbyriast Rijked mitt.

Hvør Trw og Skijrn i Heime nær, Himneska Sæluſijdañ fær, Hvør Trwñe vill ecke taka vid, Tapast og fijner allbrei Frid.

Allt þad sem hafed heyrt af mier, Heilagre Christneskieñe hier, Eg Æsenlega med ydur er, Epter Giøf miñe bijded hier.

Hendur sijnar þa hoof hañ braadt, Hiedañ foor upp til Himna haatt, Postular litu Lopted i, Leidde hañ þeim fraa Sioonum Sky.

Hvijt-

Hvijtklædda Meñ þeir hittu Tvo, Hiaa sier standa, er mælltu so: Galverſker Meñ þvi undreſt opt, aller horfande haatt i Lopt

JEſus ſem upp fraa ydur ſie, Er aa Hægra Veg Tigneñe, Eins ſem hañ ſie til Himna hier, Hijngad komande aptur er.

Nu ſitur hañ i ſiñe Makt, Syne Guds allt er underlagt, Hañs Rijkisſtiorn er Orded ſitt, Af Gaafum hañs þad verdur prijdt.

HErrañ opnade Himna Dyr, i Hæd ſtijgande ollum fyr, Med ſier fangadañ færde, Lijd, Fridar-Stiorn helldur allañ Tijd.

Aptur kiemur aa Effſta Doom, Aller vakna vid Lwdurs-Hlioom, Bleſſudum Lombum bijdur Frid, Bolvan Eilijfa hreppa Kid.

Med Huga og Hiarta Chriſte kiær, Komu biñar opt væntum vær, Leys oſs JEſu og leid til þijn, Fraa Lijfs og Andar Eymd og Pijn.

Hvijtaſuñu Pſalmar eru aadur iñkomner.

A Trinitatis Suñudag, Pſalmar under þeſſum Nootum.

Arla þig Lofum aller vier, ad Kvøllde bidium Naa-dar hier, Lofgiørd vora þu lijt nu aa, Og laat hana øngvañ Enda faa.

Dijrd sie Fødurnum Fyrr og Sijd, Og Frelsara vorum hvøria Tijd, Heilagur Ande, Sem huggar Aund, Hañ þigge Lof um̃ Christeñ Lønd.

Añar Psalmur, Med sama Lag.

HEilaga Preñing hiaa oss siert, Hædst Guddooms Tign sem samjøfn ert, A øllum Hlutum ert þu Ein, Upphaf, Sem fylger ei Ending nein.

Aull Himna Fylking Heilaglig, Heidrar, Tilbid-ur og Lofar þig, Par med Prij-Hlutud Verølld vijd, Vegsamar þig aa hvørre Tijd.

Eirneñ vier Aumer erum nær, aakøllum þig vor HErra kiær, Audmiwkra Bæner Ast og Trw, Med Eingla Lofgiørd þigger nu.

Eitt Lioos þig trwum aller vier, J Preñingu hvad heidrad er, Upphaf og Enda þeckium þig, Pañ Skiep-nañ lofar hvør um̃ sig.

Lof Gude Fødur Eilijfum, Lof sie hañs Syne Ein-gietnum, Lof Helgum Anda æ sie tied, Einum Gude og Preñum med.

Eirn Lof-Saungur af Verkum Heilagrar Preñingar, Med sama Lag.

O! Gud sañur i Einingu, Og Eilijfur i Preñingu, Haasæte þitt er Himna Dijrd, Heidur þiñ lætur siaast aa Jørd.

Goodañ og hreinañ þu giørder Mañ, Med Gaaf-um þijnum prijdder hañ, Þijna sialfs Mynd hefur þu þeim veitt, Þitt Bodord aatte ad hallda Eitt.

Pa yfer Adam og allt hañs Kyn, Afbriootanda kom Bølvaniñ, Son þiñ Gud Fader þu sender Heim, So hañ leyste oss af Voda þeim.

Pa sitt Embætte Endade, Og i Dijrd sijna aptur stie, Bad hañ ad sender Anda þiñ, Ad hugga og styrkia Lijdeñ sijñ.

Giarnañ þu veitter þad Guds Son bad, Gaafa þarfust var Mønum þad, Utvalda þijna vel til bioost, Veg til Fagnadar sijnder lioost.

Af Myskun, Naad og Millde nu, Mañkyne Bless-an bijdur þu, HErra JEsu þvi Himnum af, Heilag-añ Anda Trwundum gaf.

Þaug vorrar Lausnar Verkeñ stædst, Vegsama þig O Preñing hædst! J Persoonu þu sañast so, Sialf Gudleg Vera, Ein er þo.

Saal hefur Gaafur þessar Priaar, Þvi er hun køll-ud Mynd þijn klaar, Mañ-Vit, Vilia og Miñe fre-kt, Med þessu fær hun þig allvel þeckt.

Sooleñ Þriu Giæde giefur Heim, Gledur alla med Verkum þeim, Lyser, Vermer og veiter Maatt,

vel

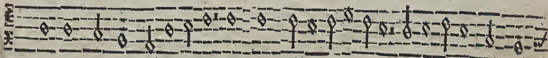
vel þijdande þiñ eigeñ Hiartt.

Allmattug Preäing, eilijft Lioos, upplijs þu Myrk red allt i oss, Verm vora Saal og send þiñ Styrk, So vier geynum þijn Ord og Verk.

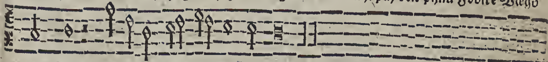
Af þijnum Stool oss upplijs þu, Og verm þu oss i þijns Sonar Trw, Styrk oss med Heilags Anda Naad, Elska þijn blesse so allt vort Raad.

Pig Gud Fader, Sem gafst oss Christ, Grædara sem oss hefur leyst, Helge Ande sem Huggun fær, Heidrum Lofum og Dijrkum vær.

Eirn Lijtell Bænar-Psalmur, til Heilagrar Preñingar.

O HErra Gud! oss helga nu, Hørmungar vorar ælijt þu, veit þijnu Fóolke Vægd

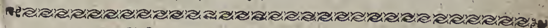

og Naad, vid allar Synder kvitta þad.

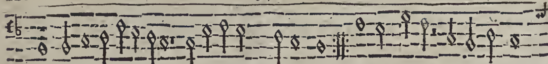
O Guds Lamb! HErra JEsu Christ, oss hefur þu wr Dauda leyst, Pig bidium vier þitt veika Lid, Veit ossjafnañ þiñ Naadar Frid.

O vor Gud Ande Heilage! Yfer oss jafnañ Naad þijn sie, Gæfur þijnar og Giæska stoor, Gledie og efle Hiortun vor.

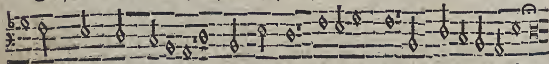
O Preñing Eining Heilaga! Eilijf samjofn Allmattuga, A þig setium vier alla Von, Ætijd heyr giarnañ vora Boon, Amen.

A Jons Messu, Lof-Saungur Zachariæ.

Blessadur ad Eliijsu sie, Israels HErrañ hærste. Oss ollum vijst, upp hefur reyst,
Saa sañe Gud vor vitiade, Vesælañ Lijd siñ leyste.

i sijns Pioons Davids Kyne, Hiaalprædis Horn, ad helga Born, Utvolldum ollum syne.

Fyrer Spaamañá siña Muñ, Sem Fordum vered hafa, Løsade hañ oss Lijdeñ siñ, Leysa og Frelse giefa, Af Ovinum, Ognarlegum, Og Hende þeirra oss hata, Myskun miog hær, Ad meiga saa, Og hañs Saatttmaala nioota.

Og miñast þad hañ Soor Eirn Eid, Abraham Fødur vorum, Ad leysa villde oss siñ Lijd, Af Ovinum Maatt-Stoorum, Ad Ottalaust, Hønum Einum traust, Uñ alla Æfe þioonum, J Helgum Sid, Sakleyse og Frid, Sem þocknast siaalfum hønum.

Hier med skalltu hiñ Sæte Sveirn, Spaamañ Guds nefndur vera, Undañ gaanga ættu Eirn, Astoonu vors Lausnara, Vijda uñ Heim, Veg HErra þeim, Bwa og Byrting saña, Guds Hiaalprædes, Giefa til þess, Ad ødlast Lijkn Syndaña.

Fyrer mestu Guds Myskun þa, Mañkyne nu er feingeñ, Vor hefur vitiad siaalfur saa, Sem er af Hæd wtgeingeñ; Þaa upplijser, Sem sitia hier, J Myrkre og Dimum Dauda, Og vill vorn Foot, A Fridar Braut, Med sijnum Sañleik greida.

Dijrd Gude Fødur og Syne sie, Suñgeñ og Heiløgum Anda, Eins sem hun var ad Upphafe, Oss veite Naad ad standa, Vel aa hañs Veg, Eñ varast miøg, Synd, Diøful, Holld og Heimeñ, Gud giefe þad, Hañs holldum Naad, Sijnginn nu aller Amen.

A Vit-

A Vitiunar-Dag Mariæ, Lof-Saungur Mariæ, med sama Lag.

LOf-Saung Gude Mey Maria, Mijn Saal vorn DRottenn tignar, Hiaalpræde mitt er HErra sia, Honum minn Aude fagnar, Mig vyrdtest sioa, Po være smaa, Af Mystkun Ambaatt sijna, Hiedann i frаа, Hvør Ætt mun tiaa, Sætlega Sæln mijna.

Volldugur DRottenn veitte mier, Veglega Daasemd hreina, Hanns Nafn sannlega Heilagt er, Heidrum vier þad alleina, Og Mystkun hanns, Mun vijst til Sanns, Hallda, Blessa og Hlijfa, Ætijd i Heim, Ættkvijslum þeim, Sem i hanns Otta blijfa.

Siaalfur Gud villde mestu Makt, Med sijnum Arme giøra, Og þvi Dramblaata Eydelagt, J Hiartans Hiarta þeirra, Af Stoole hratt, Høfdingium braadt, Enn upphoof Lijtelaata, Hungrada mest, Hann sadde best, Rijkum ei villde veita.

Sinn eigenn Pioon Lijd Jsrael, Ad sier nu took, med Millde, Mystkunar sinnar minntest vel, Mestu Naad veita villde, Framkoma liet, Sem Fedrum hiet, Frelsarann þeim ad senda, Allt koin þad framm, Vid Abraham, Og hanns Sæde aan Enda.

Dijrd Gude Fødur og Syne sie, Sungenn og Heiøgum Anda, Eins sem hun, etc.

Annar Psalmur wt af Historiunne Luc. 1. Med Lag, Christur allra

MAria gieck inn til Elizabeth, Astsemdar Kvediu heyra liet, J hennar Lijfe Barn vid braa, Byrte so Guds Son komenn þa.

Johannes lant og kvadde Christ, J Kvide Moodur var þo vijst, Elizabeth þann Fognud sann, Fylltest med Anda Heilagann.

A Jordu sw Glede er jafnann mest, JEsus Guds Son þa auglijstest, Elizabeth i Gude gløдд, Giørde þad lioost med hærre Rodd.

Miøg Virdeleg ert Maria Frw, Med Heill Mannkynsins geingur þu, Kvinnum framar þu Blessan ber, Blessadur þinn Avextur er.

Dæmdst eg ad Hædsta Heidre þeim, HErrans Mooder mig sæker heim, Skylldug var eg ad vitia þijn, Virdtest þu sialf ad koma til mijn.

Audmykt og Naad sw er miøg stoor, Med Edla Son þinn komst til vor, Heilsun þijna þa heyrda eg, Hrærdest Barn mier i Lijfe miøg.

Sæl ertu fyrer soddann Trw, Sonn Guds Mooder ert ordenn nu, A hier mun fyllast Efalaust, Allt hvad hier sagde Gudleg Raust.

Alltijd sijnge þvi HErrans Hiord, Honum Lof, Dijrd og Packargiørd, Hollds Mynd vorre ad hullde sig, Hanns Mystkunseme er Æfennlig, Amen.

A Micha-

A Michaelis Messu, Eirn fagur Psalmur af Einglunum.

Ton, Guds Son kallar, Komed til mijn.

RJett Christneñ hærstum Gude holl, Heidrar og Lofar hañ i Dag øll, Packar hañs Ast eilijfa, Heilagra Eingla Herskarañ, hefur skapad og skickad hañ, Oss ad þioona og hlijfa.

Sem Leyptur Soolar liooma þeir, Logande Ellde skijna meir, Himnesker Andar hreiner, J siñe Art Sañ-Heilagre, Son Guds er þeirra Skapare, Af Skiepnum vænster einer.

An Aflaats Guds Auglite sia, Og Tignar Speigel horfa aa, Af Sañleiks Vitsku Sæler, Sijngia, Heilagur, Heilagur, Heilagur, Er Gud DRotteñ vor, Sem Spaamadur uñ-mæler.

Nøfn og Størf adgreind eru þeim, Og þeir wtsendast hier uñ Heim, Vijda med ymsum Hætte. Sem hier er margskyns sierleg Stiett, So hefur Gud þeim eirneñ sett, Adskilianleg Embætte.

Michael HErra JEsu Christ, Hærstur Eingla, Jafn Gude vijst, Under hañs Merke strijda, Einglar hañs aller Dag og Naatt, Aptra Flærd Disfuls Gyrnd og Maatt, Sem Guds Ord gyrnest nijda.

Hiñ Gamle Dreke hefur ei Naad, Hvøria Stund bruggar Svika Naad, Svo hañ oss sigrad næde, Aund, Lijf, Sæmd, Heilsu, Eign og Goß, Uñsitur þvi ad svipta oss, Med Lijge, Mord og Bræde.

Fyrst formar Vantrw, Villur og Nijd, Vijg, Upphlaup, Ofrijke og Strijd, Stiett Guds sturlar og þiaaer, Høfdingia hañ, uppæser þraatt, Alla Trygd slijtur Frid og Saatt, Jllsku og Heipt wtsaaer.

Storma vekur og Strijdvidre, Steipast þvi Turnar, Hws og Trie, Loptenu lijka spiller, Jardar-Grooda oss ecke añ, Uñrootast, So ei gagnest hañ, Og allt med Eymdum fyller.

Verie oss ecke Eingla-Her, Eign, Lijf, Og hvad sem høfum vier, Aungva Stund Ospillt være, Med Vinde, Baale, Vatne og Snioo, Vargur sa eydde øllu þo, Ef hañs Akiefd framfære.

Nær sem aahorfest Haaske stoor, Heilager Einglar giæta vor, Og leysa oss wr Raunum, Dyr olm ei skada Daniel, DRotteñs Eingell hañ geymde vel, Añars upplyke hønum.

Pa Himna Elldur ofañ kom, Yfer Zeboa og Sodomam, Var Loth leystur med Vijfe, Og baadum Dætrum Baale wr, Burt leidde Eingla Styrkur trwr, So hielldu sijnu Lijfe.

J Prisone þa Petur var, Pijslardooms aatte ad bijda þar, Herodes vill hañ deyda, Eingell Guds kom þar iñ uñ Noott, Af Petre fiellu Jaarneñ skioott, Vard so leystur wr Voda.

Breñande

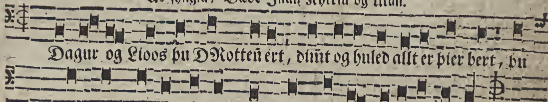
Breñande Ofn i Babylon, Band Premur Sveinum Lijfsins Tiovon, Guds Eingill giætte þeirra, Sem Kiælu-Dogg vard Ofne i, Einskis Hita þar kiendu þvi, Swngu Lof sijnum HErra.

Einglar oss jafnañ vernda vel, Vid Slisum, Voda, Tiovne, Kvøl, Af Trw yfer oss vaka, Biarga, Geymsla beståñ Haatt, Beriast fyrer oss Dag og Naatt, Forda vid forna Dreka.

HErra JEsu þier þøckum vier, Þessa Vaktara gafst oss hier, Ad geyma oss og styda, So Diøfuls Svik og Eitrud Ør, Ei slise vora Saal nie Fiør. Þyrm oss med þijnu Bloode, Amen.

LOF-SAUNGVAR a KVØLLD og MORGNA,

Ad syngia, Bæde Jñañ Kyrkiu og Utañ.

Guds Fødurs lioomande Lioos, Lioosañ Sañleika kieñer oss.

Þig bidium HErra Heilage, Hlijf oss a Noottu þessare, Laattu oss hafa Hvijld i þier, Hæga Noott eirneñ þygginum vier.

Svefn-Dorar falle oss ei a, Audskotans Vielum leys oss fraa, Ad Svik hañs ei samþycke Holld, So af þier kome ei a oss Giølld.

Þo Augun take Svefn til sijn, Samt laat vor Hiørtu vaka til þijn, Almaattug Hønd þijn þyrme nu, Þioonum, Sem Elska þig med Trw.

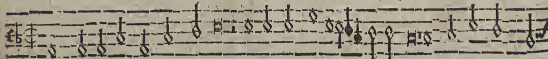
Siaa oss JEsu vor Heill og Hlijf, Hept þeim sem svijkia Ønd og Lijf, Kom nu til Hiaalpar Christeñe Þiood, Sem kvittade þitt Blessad Blood.

Milldaste JEsu miñstu vor, Mørg er Neyd Holldsins þwng og stoor, Þu ert alleina vor Andar Vørn, Ætijd vardveit þu oss þijn Børn.

Gude Fødur sie swngeñ Dyrd, Syne hañs JEsu Þackargiørd, Og Helgum Anda sem huggar eirn, A Heidre þeim sie ei Ender neirn, Amen.

Same

Same Psalmur, med ødrum Hætte.

Christe þu klære Dagur ert, kañ fyrer þier hyliast eckert, af Fødur komstu

lifanda Lioos, og Lioossens Kieñing færd · · er oss.

O! Gud vor Fader geym oss þrætt, Vid grimmum Ovin um þessa Nætt, Oss læætu Hvijlder i þier Jæ, Andskotans Vielum leys oss fræ.

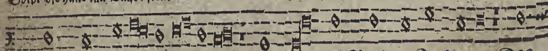
Eñ þo sofe vor Augun hier, ævallt vort Hiarta vake i þier. Hallt yfer oss þiñe Hægre Hønd, So hrøpum vier ei i Skøm og Synd.

JEsu þig bidium aller vier, Ad Diøfuls Svik ei grande oss hier, Sem situr um vorre Sææalu ad næ, Svipt oss hañs illu Vallde fræ.

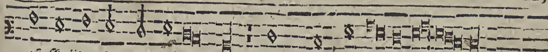
Vier erum Christe þijn Erfdeñ good, Utvegader fyrer þitt blessad Blood. Eilijft Guds Ræd þvi oss þig gaf, Ad skylldum vier Syndum leysast af.

Einglum Heiløgum umbiood þad, Eign þiñe Gud þeir giæte ad, Vake yfer oss Verndeñ sw, Verda mun oss þa Hvijldeñ trw.

J Nafne JEsu nu sofnum vier, Nærre sie oss þiñ Eingill hier. Heilagre Preñing sem Hlijfd oss gaf, Hvør Madur jafnañ synge Lof.

Eirn Gud Skapare allra sæ, alls Himens Ræd og Jardar æ, Dageñ

Aflyast mætte Lijfed breytt, Leingur ei sier til Viñu neitt, Hugrann liñe og gledie Gied, Græatur og Harmur hverse med.

Umlidnum Dege aller vier, Af Hiarta syngiande þackum hier, Byriande Noott þig bidium nu, Viarga oss sem þier hietum Trw.

Þig heidre Hiartans Peled allt, Þig lofe Rødd og Mæled sniallt. Þig Ast vor jafnañ elske eirn, Þig æakalle vor Andeñ hreirn.

Diwpt þo nidre hin døckva Nætt, Dags Liooseð fra oss byrge brædt, Sortne alldrei hin sæla Trw, Satt Lioos Lijd Christnum liome nu.

Sæl verde ei af Svefne mood, Sofe fra Løstum Christen Piood, Ad Trwañ hreinlijkañ hallde Sid, Hoossemdar æ mun þurfa vid.

Sofendra Brioostie bygg þu i, Ad Blecking Hollds ei grande þvi, Nie Ovinarens illa Villd, Adsookn framkome og hindre Hvijld.

Christ og Fødur vier køllum æ, Christs og Fødurs þar Andañ hiæ, Eining Heilög og Preñing þu; Þijnum Lijd Christnum lijkna nu.

Eñ Eirn Vænar Lof-Saungur æ Kvølld, Med sama Lag.

Nu hefst Noottеñ og hvlur Dag, Hvør Mañ skilst vid sitt Viñulag, Gud, læte oss vel gæanga þad, Og giæte vor med siñe Naad.

Af Noott og Myrkre Ogn og Fatr, Almeñelega jafnañ stær, Son Guds vak þu og sia vorn Hag, Sw Vernd næger oss Noott og Dag.

Leys oss alla af Løst og Synd, Til Leidriettingar veit oss Stund, Gief oss Vitsku ad gaungum vier, Grandvarlega, So lijke þier.

Forda þu Hvijlu Fleckun vid, Fylgia læt þu oss hreinnum Sid, Bañа ad spille vorre Værd, Vonder Draumar og Diofuls Flærd.

Hvørs sem nu framar bidia ber, Bræedrum Christnum og siaalfum mier, Lijknsame Gud þu lijt þar a, Og læt oss þijna Myskun sia.

Fødur, Syne og Auda sie, Ædst Lof, Dyrd, Heidur eilijfe, Sem i Upphafe er og nu, Æfeñlega sie Virding sw, Amen.

Eirn goodur Kvølld-Psalmur, med sijnum Ton.

EPter Guds Vilia geingitr þad, Sw gooda Noott oss lijdur ad, Þvi Dagur þesse þrotenn er, Þad Myrkur og Svefn nu epter fer.

Undañdraatt allañ af skal slaa, Ad þacka þeñañ Dag sem maa, Gud hefur vor giætt med Giæsku Maatt, Goodlega og er þvi Hiartad kaatt.

Þar liggur oss mest Makteñ aa, Milldañ Gud bidia hiaa oss staa, Ad Andskotans Ogner øngvar skiott, Yfer oss kome þessa Noott.

Þig bidium vier med þeirre Trw, Þviad Fader vor sañur ert þu, Giør epter þiñe goodre Lund, Geym oss um þessa Naattar-Stund.

Lof, Æra sie Fødurnum løgd og tied, Lijka hañs Syne JEsu med, Þeim helga Anda Heidur saa, Ad hvørge fiñest Ender aa.

JEsu Frelsare Foolks a Jørd, Fødursins hærsta eilijft Ord, Lioos þess Lioos
sens sem eingeñ sier, Svefnlaus Hyrder þeim treysta þier.

Þu sem Skapare allra ert, Adgreining Tijma hefur giørt. Mañs Hollded Dagleg Mæda lijr, Med Nætur Hviild þvi Næring bijr.

Hollð vort lijdur nu Hrygd og Kvøl, Hier-Vist Mañleg er lijtel Døøl, Sofne Lijkameñ sætt med Frid, Saaleñ i Christo vakne vid.

Med Audmykt bidium aller nu, Ad oss fraa Ovin frelser þu, So komest ei ad Christeñe Þiood, Sem kvittade þitt blessad Blood.

HErrañ JEsum vier heidrum eirn, Hiaalpare var er ei añar neirn, Hañ gaf oss Lijf og leyste Ønd, Lof sie honum aa hvørre Stund, Amen.

Eñ

Eñ Eirn Bænar Lof-Saungur ꜳ Kvølld, Med Lag,

Dagur og Lioos þu DRottEñ ert, etc.

SOOLar Lioos nu fer burtu brꜳdt, Byriar þvi aptur diña Nꜳtt. Eilijfe Gud vort Andar-Lioos, Æfeñlega þu siert hiꜳ oss.

Þu ert vor Heill og Voneñ sterk, Verndar og blessar øll þijn Verk. Ef þu veiter oss ecke Hlijf, Eingeñ kañ stoda Sꜳl nie Lijf.

Ovine høfum marga miøg, Meintaka oss ꜳ allañ Veg. Siert þu oss ei i Svefne hiꜳ, Svik og Heipt þeirra reynum þa.

Oss og allt vort þier Offrum vær, Ad þier tak oss nu Fader kiær, So Ovin giøre oss ecke Tioon; Añars høfum ei Hiꜳlpar Von.

Blessa oss fyrer JEsum Christ, Añars duger vor Viña sijst. Hiꜳ þier fꜳe oss sijnum Sꜳtt, So ad Morgne þig heidrum hꜳtt.

Þessa Kvølld-Foorn þier færum nu, Fader vor HErra þygger þu, Fyrer Christum þiñ kiæra Son, Kvittande oss med siñe Boon.

Barna Saungur af Catechismo, Mꜳ syngia sem,

Dagur og Lioos þu DRotteñ ert, etc.

GUD miñ Fader eg þacka þier, Þiñ Son JEsum ad gafstu mier, Umlideñ Dag mig leyster vel, Frꜳ Lijfs og Andar Eymd og Kvøl.

Eg bid þig ad forlꜳter mier, Allar Synder og Misgiørder, Sem moote þier ꜳ allañ Veg, J Dag Rꜳnglega giørda eg.

Þijna Myskun eg þar med bid, Þessa Noott veit mier Vernd og Lid, J Svefne og Vøku veit mier Frid, Voda og Ogn mig skilier vid.

Eg fel i þijna helgu Hønd, Holld mitt, Sꜳind, Vine, Eign og Ønd, Eingill þiñ sie mier ætijd hiꜳ, Andskotañ lꜳt ei til mijn nꜳ.

Eñ Eirn Christelegur Kvølld Psalmur, Mꜳ syngia sem,

Af diwpre Hrygd ꜳkalla eg þig, etc.

J Svefne og Vøku, Sañlega vier!, Sialfum Gude Tilheyrum, Hvørt oss Dauda eda Lijf þu lier, Leitum ei Hiꜳlpar af fleirum, Vier þøckum þier fyrer JEsum Christ, Þu hefur oss geymt i Dag eñ vijst, Af Millde og Myskun þiñe.

Frꜳ Skøm, Hneysu og Hreckia Nægd, Og hvad Sꜳlu kañ tijna, Frꜳ Satans Vondsku og Svika-Slægd, Sꜳude geymdu vel þijna, Sem grimast Leon leitar hañ, Ad Lømbum þeim er svelgia kañ, Og Sꜳlar-Tioon ad syna.

Med

Med Gœleyſe frømdum giørvallt þad, Sem giarnaſt ſkylldum ydia, Ad ſæma þitt Nafn i ſierhvørn Stad, Sijdſt villdum Nœungañ ſiydia. Vor Veikleike þvi velldur meſt, Vier høfum œ øllu Goodu Breſt, Nema þijn Nœd oſs leide.

Med ſwſu Hiarta Fader af þier, Fyrergiefningar bidium, Glæpa þeirra er giørdum vier, So greidt i Dauda midium, Nu er oſs Vondſkañ næſta leid, Nœd ſijn oſs fyrer JEſu Deyd, Vor meiga þad Verk ei bæta.

Geym þu oſs allre Gløtun frœ, Under Giæſku þiñar Skugga, Og Ovina lijka Oſſookn þa, J allre Freiſtne oſs hugga; Andſkotañ fer med Flærdar Taal, Hañ frekt vill bæde Lijfe og Saal, Giarnañ Gløtun brugga.

Þijn mikla gaf þvi Millden hœ, Oſs myrkva Noott til Handa, Ad heſdum vier Roo og Hvijlder þa, So hreſſare mættum uppſtanda, Af Vijle, Sorgum, Veſølld og Þrœ, Sem vora Lijkame jafnañ hiœ, Ar og Sijd i ymſum Vanda.

Þijde Fader þig bidium vier, Þu gief oſs Rooſemd þijna, J allra Siñe og Hiørtu þier, fyrer Hiaalpargñ vorn þiñ dijra. Samviſkuñar ſærleg Ohyrd, fyrer ſaña Trw ſie wtebyrgd, Og Anda þiñ hiñ ſkijra.

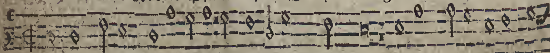
Gief vorum Synduga Molldar-Serk, Ad ſoſna i Fride þijnum, So meige ſw Hreſſing ad Morgne ſterk, Mæta þeſs Dags Aſtrijdu. Upplijs vor Hiørtu og Saaler ſo, Ad ſieu þau vakande lijka þo, Og til þijn treyſte ſijdañ.

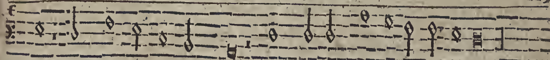
So ad af Heilags Anda Nœd, Ækyñum i Voku og Svefne, J þijnum Otta, Utvegu og Nœd, Med Aund og Lijkama tileſna. So ad Lyktum þier lendum hiœ, Og Lioosſins Vorn verdum Himnum œ, Fyrer Adſtod JEſu upphafner.

J fullu Trauſte ſelum nu vier, Oſs Fader þier til Handa, Med Saal og Lijſe, Sañur Gud hier, Svipt af oſs Hœſka og Vanda, Hlijf þu og vernda Hws og Meñ, Af Hiarta þeſs bidium aller ſeñ, So meige oſs Mein ei granda.

Vier lwfum Fødur ſie Lof og Dijrd, Fyrer Lijkn og Velgiørd þijna, Og þijnum Syne ad ſøñ ſkijrd, Er ſig liet fyrer oſs pijna, Heiløgum Anda og Heidur ſie, Sem Huggun vid oſs lætur i tie. Lœtum hañs Lof ei dvijna, Amen.

Kvølld-Pſalmur, wr Donſku wtlagdur.

ver, hægañ gief þu oss Blund, Gledie oss Gud i Himnarijke.

Giæskañ þijn allvel geymde oss, Og good verndade i Dag, Mijkte i Naad Mootlæte og Kross, Myskun þijn saa vorn Hag, Gledie oss Gud i Himnarijke.

Þar fyrer vier nu Þackargiørd, Þier færum Drott eñ stoor, Heidre þig Meñ, Himen og Jørd, Og Heilagur Eingla-Kor, g. o. G. i. H.

So margt brutum vier moote þier, Megnum ei telia þad, Ord, Hugreñingar, Athafner, Allt var Saarfordiarsad, g. o. G. i. H.

Fyrergief oss nu Fader kiær, Þad frømdum þier aa moot, Med Anda þijnum oss Endurnær, So Ydran giørum og Boot, g. o. G. i. H.

Adgiæt þu oss nu eñ i Nott, Med Eingla-Skyllde þijn, Ad sofna kyñum Sætt og Rott, Svipter fraa allre Þijn, g. o. G. i. H.

Þa Lijkameñ sefur, Laattu þo, Lifa vorn Anda i þier, Ætijd veit þu oss Andlega Roo, Fraa Illu velgeymer, g. o. G. i. H.

Myrkrañа øllum Meinum fraa, Myskun þijn oss hlijfe, Vollduge JEsu vertu oss hiaa, Veit Naad Saal og Lijfe, g. o. G. i. H.

Ad Morgne aptur uppvek þu, Oss aa Hagkvæmre Tijd, So af oss þa i sañre Trw, Sijngest þier Lofgiørd blijd, g. o. G. i. H.

Eñ þegar Endast Æfe-Tijd, Og kiemur vor Dauda-Stund, Veit oss JEsu, Hun verde ei strijd, Væran gief Sijdasta Blund, g. o. G. i. H.

A Enda Heimsins oss siert hiaa, Inleid i Dijrd med þier, Laat oss Himneskañ Føgnud faa, Og Frid um allar Allder, g. o. G. i. H.

Lofgiørd Fødur og Syne sæt, Sijfellt verde frameñ, Heilagur Ande vor Huggun mæt, Hliote Þrijs Æ Amen, Gledie oss Gud i Himnarijke, Amen.

Kvølld Psalmur, Med Ton, JEsu Christe þig kalla eg aa

LOF sie þier Gud fyrer lideñ Dag, Og Lückusæla Stioorn alla, Þu hefur leidt miñ Lijfsins Hag, Og laated mier allt vel falla, Þo hefe eg blessud Bodord þijn, Broted i margañ Maata, Hvad eg nu Jaata,

Miñstu

Mīn̄stu alldrei ꜳ Illverk mijn, Ūn̄ mier af Syndum lꜳta.

Nu er ad komed Nꜳttar-Þel, Nu vil eg Hvijlder taka, O Gud! sem geymer Israel, Yfer mier virdstu vaka, Lꜳt þu nu Verndar-Vængen̄ þin̄, Vandlega ad mier giæta, Med Svefn-Roo sæta, Veittu mier heilla Hyrder min̄, Hwkrunar Nꜳkvæmd mæta.

Vertu nu min̄e Hvijlu hiꜳ, Med Heiløgum Eingla Skara, Ovine drijf þu alla frꜳ, En̄ mig heilan̄ bevara, Lijkaman̄ lꜳttu sofa sætt, En̄ Sꜳlena i þier vaka, Og Tilsioon taka, Draum-Ora, Ogn og illa Vætt, Alldrei lꜳttu mig saka.

Eg befala þier DRotten̄ dijr, Dag og Nꜳtt Sꜳln mijna, Breid þu yfer mig HErra hijr, Heilaga Blessan þijna. Lijf og Asi-Vine, Eign og Bæ, Utan̄ og In̄an̄ Gꜳtta, Og þa hier hꜳtta, Gud min̄ eg þier i Geymslu fæ, Giør þu hiꜳ oss ad Nꜳtta.

Eg legg nu saman̄ Augun mijn, I Guds Nafne og Transte, Signe mig heilla Hønden̄ þijn, Hyrder min̄ goode og hranste, Signdu Foolked og Signdu Hws, Signing þesse oss blijfe, Og Illt wtdrijfe, Signingen̄ þijn Sæte IESUS, Signud yfer oss blijfe, AMEN.

Kvølld Psalmur, Med Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

O Gud! Sem geymer Israel, Og øllum Hlutum stioornar vel, Af Hiartans Root eg þacka þier, Þad i Dag hefur giætt ad mier.

Almꜳttug Hønd og Asiꜳ þijn, En̄ hefur nꜳd og sied til mijn. Lof sie þier Gud fyrer Lꜳn og Hag, Lijfed, Heilsu og Vernd i Dag.

En̄ hvad eg hefe aum Man̄kynd, ꜳreitad þig med margre Synd, Gud min̄ Blessadur gief þad kvitt, Fyrer Giædskn þijna og Nafned þitt.

Nꜳda Blood JEsu, Svide og Sꜳr, Sꜳlar Angist, Kvøl, Hrygd og Tꜳr, Breidest wt yfer Broten̄ mijn, Og byrge þang øll fyrer Augum þiin.

Þesse Dagur nu wte er, en̄ Nꜳttar Tijd ad Høndum fer, Gud min̄ goodur eg gief mig þier, Giættu nu en̄ i Nꜳtt ad mier.

Eg vil gꜳnga til Nꜳda nu, Nu bid eg Gud mig geymer þu, Vertu hier min̄e Hvijlu hiꜳ, Hiꜳ mier vak þu og ad mier gꜳ.

Um̄krijnge mig ꜳ alla Hlid, Asiꜳ þijn og þitt Eingla Lid, Sem forde Adsookn Andskotans, Arꜳsum, Flærd og Svikym hans.

Veittu mier DRotten̄ Værd og Roo, Vek mig i riettan̄ Tijma þo, Lijkamen̄ sofe sætt sem ber, Sꜳlen̄ og Anden̄ vake i þier.

Skijl þu mier þin̄e Skiepnu Kynd, Skapadre epter sialfs þijns Mynd, Hønden̄ þijn nꜳkvæm hiwkre mier, Og blijfe vid þvi sem skadlegt er.

Svæfillen̄ min̄ og Sængen̄ mijn, Sie ønnur miw-

ka Honden þijn, Eñ adra breid þu ofañ aa mig, Er mier þa Værden Roosamlig.

Blessa þu DROtteñ Bæ og Lijd, Blessa oss nu og allañ Tijd, Blessun þijna oss breid þu aa, Blessud verdur oss Hvijldeñ þa, Amen.

Kvølld Psalmur, Med Ton, Være nu Gud oss ecke hiaa.

HEf eg mig nu i Hvijlu mijn, Himna Fader ad Vanda, Yfer mig lijse Asiaan þijn, Ei laat mier Satan granda, Po Augun lykest aptur hier, Audañ laat vaka samt i þier, Ogn rek burt allra Handa.

Eins sem Daudur aa allañ Haatt, Eg ligg i Hvijlu miñe, Hefur nu ecke Honden Maatt, Nie Hugureñ veikur Siñe, Eg veit ei hvørt mier audnast aa, Aptur ad Morgne Liooſed siaa, Treyste eg þo Tilsioon þiñe.

Hiartad bid eg ad hrærer þu, sem Heilogum stijrer Anda, Draum-Orum burtu døpruin suw, og Draugum allra Handa, Eingell þiñ drijfe æ mier fraa, Andskotañ sem þar stundar aa, Graadugur þijnum ad granda.

Bidiande framar Blessan þijn, Blijde Fader med Taarum, Sømuleidis þu siaa til mijn, Vid Satans forda Arum, Hier ligg eg eins og laateñ Mañ, Lijfs-Biørg øngva sier veita kañ, Hladeñ med Synda-Saarum.

Umhyggiu Sorg og Angred med, Allt nu i burtu fliote, Halla eg mier so hægt aa Bed, Hvijldar i Naadum niote. Po sijge hægur Svefn mig aa, Saunt vake Aundeñ DROttne hiaa, Hañs alldrei Heidureñ þrioote, AMEN.

Eirn Kvølld Psalmur, Med Ton, Christur reis upp fraa Daudum.

DAgs vøkn er eñ nu Ende, Eñ Nætur Svefn fyrer Hende, Allt Stundlegt hefur so Umbreyting, Eñ Eilijft Lijfed Stadfesting, Kyrie-eleison.

Eilijfe Einvallds HErra, Eg vil þier Packer giøra, Fyrer JEsum Sæta Soneñ þiñ, Saaluhiaalpara og Hyrder miñ, Kyrie-eleison.

Þu hefur aa þessum Dege, Þyrmt mier eñ glatad eige, Añasi so sem þitt Einka Barn, O Gud! hvad þu ert Naadargiarn, Kyrie-eleison.

Jeg vil þo Aumur jaata, Jeg maa ei Barn þitt heita, Haatt fyrer þier i Himiniñ, Hef eg þraatt syndgad, Fader miñ! Kyrie-eleison.

Þu gafst mier Blessan þijna, Þa Naad hef eg Syndum launad, J Dag sem øll mijn Æfe-Kvølld, Æ! mijna Þusund Punda Skulld, Kyrie-eleison.

Fader O! Fader Naada, Fader Sañleiks og Daa-

da, Fyrergief øll mijn Afbrot leid, Fyrer Arnan JEſu Pijnu og Deyd, Kyrie-eleiſon.

Aſnars eg ei maa ſoſa, Ellegar Naader haſa, Hvør vill vænta ſier Værd og Frid, Vera Oſaattur þo vid Gud, Kyrie-eleiſon.

Gleym þu þvi Glæpum mijnum, Gud miñ, Eñ Fadme þijnum, Vef þu um̃ mig, So vil eg trauſt, Vel ſoſa og hvijlaſt Haaſkalauſt, Kyrie-eleiſon.

Saal, Ætt, Ønd og Lijfed, Og allt þad þu heſur mier giefed, Gief eg i þijna Giæſku-Vørn, Gud miñ vardveit þu øll þijn Børn, Kyrie-eleiſon.

Eg fel i Um̃ſioon þijna, Alla Sam-Chriſtna mijna, Heilage, Heilage, Heilage, Himens og Jardar Stioornare, Kyrie-eleiſon.

Meinum og Myrkra Vellde, Myklu Satans Oſbellde, Og olln Illu oſs frelſa fraa, Fridar Eingell þiñ ſie oſs hiaa, Kyrie-eleiſon.

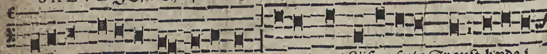
O! JEſu allrar Millde, Oſkar mijn Saal og villde, Himneſka Roo og Hvijlder ſaa, Heilagra þiña Lande naa, Kyrie-eleiſon.

Gud gieſe oſs goodar Nætur, Gud hiaalpe oſs vel aa Fætur, J Naſne Fødurs og Sonar, Og Anda Guddooms Haatignar, Kyrie-eleiſon.

SALVE.

SALVE JEſu Chriſte vor Frelſare! þu ſem alla Guds Reide yfervanſt,

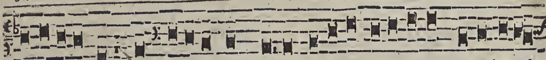

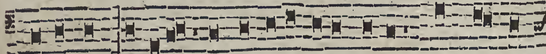
ſo ad Adam i þier Naadena fañ. Þu ert vort Lijf og ſæta Trauſt, bæde i

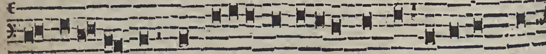

Mootgange og i Lyſt, a þig vier treyſtum O JEſu Chriſte! Vier komum til

þijn i vorre Naudsyn, sem erum fallner i eilliffañ Deyd, med Evu allra vorra Moodur. Vier kollum til þijn, af þessum grætlega Dal, vier sijtum og grætum soddañ Fall, þo ertu fullur af Guds Glæsku og Naad, þvi hiaalpa oss þu Naadarfulle HErra. Eja Christe, vor Tulkur ertu ordeñ til vors Fodurs, forlaat oss saker þijns Dauda allar vorar Synder, og venda þijnu naadarlega

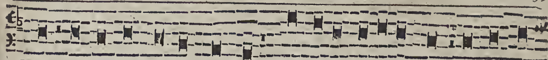

Andlite til vor, Veſælltra og Aumra, og ad þu Milldelega jafnañ villier oſs

Myſkuna. O JEſu! kieñ oſs ad þeckia Fødur þiñ, hvørs Naad og

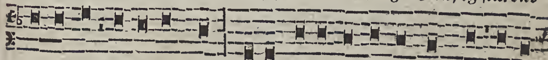

Giædſka i þier ſkijn, Laat oſs ſo þeckia hañ i riettre Trw, ad vier meigum

hañs blijda Andlit ſkoda, og ſijdañ med þier og hønum vera.
I. Vers. JEſu

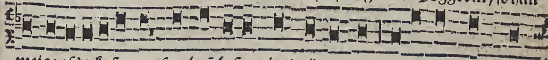

Chriſte Guds Son, Heyr vora Hiartans Bon, og ſkil oſs vid vor forþientu

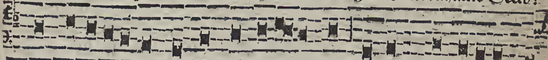
Laun, þu sem frelster Adams Kyn, Heyr vora Gudlega Bæn, og sem vier

trwum þier, þu oss vel reynst. Undertrod þu þañ gamla Höggorm, so hañ

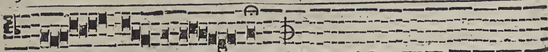
meige oss ecke farga, sem hañ hefur giørt vid marga. O Abrahams Sæd!

gleym þu oss ecke, helldur skipt med oss þiñe Nád. O Jomfrwr Mariu Son!

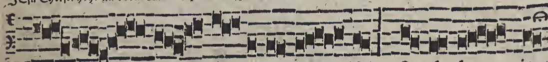

O Kong Davids Einsa Kyn! O JEsu Christe! Heyr nu vora Bæn.

2. Vers.
JEsu! þu ert vort Traust, Heyr vora Grætlega Raust, Og Naada oss alla Esalaust. Þu ert Emanuel, Upplijs vort myrkva Þel, Og uppkveik Naadar-Liioss i vorre Saal. Þu ert Jacobs Stiarna, Og Jsraels Kvist, Sem Balaam sagde fyrer vist, Og Esajas ei aðra sijst. Þu ert sw Kiellda, Sem Naadeñ wt af spratt, sem Spaameñerner hafa sagt. O Jomfrwr Mariu Son! O Kong Davids eilijfa Kyn! O JEsu Christe heyr nu vora Bæn! Oh Millde JEsu!

3. Vers.
JEsu! þu ert vor Vegur, og til Himensins Stiige, Laat oss ei fara i O-Vege. Þu ert Paradijsar Port, Laat oss ei villast burtu, J þessu Villu Myrkre svortu. Þu ert ein fogur Sool, Skijnande og klaar, Sem i Heimeñ skijn, Sijdla og Aar, Hvør hana sier, Utañ Skada gaar. Þu ert þad Guds Lamb, Sem fyrer oss i Neyd kom, Skil oss vid þad gamla Dramb. O Jomfrwr Mariu Son! O Kong Davids Eilijfa Kyn! O JEsu Christe heyr nu vora Bæn!

Sie Nafn DRottens JEsu Christi Blessad, Haleluja.
Nu hiedañ af og ad Eilijfu, Haleluja.

HErr HErra Gud! Hvør ad Dijrdarfulla Nafn DRottens Vors JEsu Christi, Eingietens Sonar þijns, Giørder øllum Trwlyndum Pioonum þijnum, Til hiñs hærsta Sætleika, Hiartans Astundunar Elskulegt,

legt, Eñ Ohreinum Ðudum Hrædelegt og Slielfelegt. Veittu oss Lijknsamur, Ad aller þeir, Sem-þetta Sæta Nafn JEsu goodfwslega Vegsama hier a Jordu, Medtake Sætleika Heilagrar Huggunar hier i Heime, Eñ odleſt i Okomnum, Eilijfañ Fognud og Glede. Fyrer þañ sama, etc.

Bæna og Packlætis Psalmar a Morgna.

Morgun-Saungur.

Ton, Guds Son kallar, Komed til mijn.

DAgur burttekur diña Nætt, ÐNottens Fool Sparneytt vakna brætt, Og heidra Gud þiñ HErra. Oteliañleg oll Eingla Hyrd, a Asläts syngur Gude Dyrd, Alls Skapara og þeirra.

Haneñ og allskyns Fugla Faung, Fagurt Vegsama Gud med Saung, Sem þa Klæder og Sedur. Himnar, Jordeñ og Hafed vijdt, Hatign og Lof Guds boda tijdt, Piopna hønum þar medur.

Ollum Heims Skiepnum er so vart, Ein og Sierhvør med siñe Art, Skijrt gøfgar siñ Skapara. Pu mætust Skiepna Madur hvør, Mælsku og Vits sem hefur Kiør, Varast Viliañ ad spara.

Hugleid, Ad Gud vid siælfañ sig, Samlijkañ hefur skapad þig, Pvi giør hañ þeckia kyñer, So þu elsker af Hiarta hañ, Heñer sem Muñur orka kañ, Ast hañs og Fylge siñer.

Upp fra þvi Giøf hañs Anda hlautst, Eirneñ hañs Sonar Naadar nautst, Af Hiarta þacker hønum. Vel stilltur jafnañ vak og bid, Vanda hañs Stiett med helgum Sid, Sem hæfer hañs Læresveinum.

Uñ HErrañs Komu ecke veitst; Asetta Stund hañs ecke leitst, Hañ baud þvi þier ad vaka. J Sætt mæla Guds þig sida ætt, Syng hønum Lof af Hug og Mætt, Miñst hañs Millde ad þacka.

O vor Fader! Eilijfe Gud, Eg þacka þijna Hiælp og Naad, Velgiørder, Vernd og Gæfu, Sem þu hefur mier og mijnum veitt, Mædu, Voda og Eymdum eydt. Lof sie þier ad Eilijfu.

Fyrer JEsum sæta Soneñ þiñ, Sem med þier losar hvørt eitt Siñ, Eingla Her allur samañ. Hiælp HErra, Ad eg sem sw Hyrd, Synge þier jafnañ Lof og Dyrd, Nu og a Enda, Amen.

Eitt goodur Morgun Psalmur, Ton,

Eirn Gud Skapare allra sa, etc.

KLaar Dagur og Lioos nu komeñ er, Kiære Fader þig bidium vier, Geym oss i Dag vor Verndar-Mañ, Fra Voda sem oss skada kañ.

Still vora Twngu ad erstyggest þu, Stijrer Himnug

na, Og vardveit nu, Angu vor allra eirnen med, So eckert saæ þaug Faanytt sied.
Vor Hiörtu giör þu og Hugskot hrein, So hverse af þeim öll Synda Mein. Ofneytslu tak oss eirnen fra, Og alla Syrnd er oss skada maa.
Nær Dagur þesse nu lijdur hier, Og Nætur Tijmen komen er. Ad vier aller þier þackum þa, Þu sem oss geymder Illu fraa.
Sætt Lof sie Födurnum sialfum tied, Hans Syne og helgum Anda med, Sem helldur yfer oss Hlijfdar-Vörd, Hönum sie eilijf Packargiörd, Amen.

Same Psalmur, med ödrum Hætte uppaa Dags-Tijdernar.

LJoosan Dagen nu lijta maa, Lifanda Gud vier köllum aa, J voru Starfe virdest saa, Voda öllum oss frelsa fraa.
Stijre Twngu aa helgan Haatt, Ad Heiptar Kijf ei spille Saatt, Giæte Siovnar og giefe Maatt, Glise Heimsins ad hafna þraatt.
Hrein verde jafnan Hiartans Root, Hverse Omenska leid og lioot, Fylle og Sælld ad falla i moot, aa Forse Hollds mun vina Boot.
Ad þa Dagurenn hætter hier, Og hefst Noottenn, Sem epter fer, Söñum Gude Lof syngium vier, Sidader vel, Sem skylldugt er.
Heilagur Ande er til Sans, Eitt med Födur og Syne hans, Virdest þo byggia Briostied Mans, Blessadur kome til þessa Rans.
Muñur og Twnga, Siñed, Saal, Samhlioode æ vid Gudlegt Maal, Kiærleikur loge, Koolne Taal, Kveike Naaunga soddan Baal.
Þu sañe Gud og DRotteñ dijr, Daasamlega er Skiepnum snijr, Med fögrum Lioma Morgun bijr, Middagur er og eirnen hlijr.
Med Sundurlyndum set þu Grid, Svipt af Ohreinrnar Elsku Sid, Lijkömum halltu Heilsu vid, Hiörtunum gief þiñ Andar-Frid.
Obreytanleg aa alla Lund, Efter Skiepnur þijn Volldug Hönd, Lioosa Dagsins þa lijdur Stund, Lætur hwma i sama Mund.
Virdstu oss biart ad veita Kvolld, Ad varest Lijfed Synda Giölld, Þegar ad liner þesse Olld, Med þinar Dyrdar Hlijf oss Skiölld.
Adur Dagurenn endast skiær, Allsvalldande Gud! bidium vær, Naad þijn, Hvör best oss frelsad fær, Fylgiande oss, sie jafnan nær.
Svefn-Orum ad burt svipter nu, Siovnar Ognum oss forda þu, Flærd Ovinar so fraa oss snu, Ad flecke ei Hollded Blecking sw.
Vollduge Fader fullgiör þad, Fyrer þijns Sonar JEsu Naad, Med Helgum Anda aa Himne og Laad, Hafande med þier Eilijft Raad.

Eñ

Eñ Eirn Morgun-Saungur, Med þad Lag,

Christe þu klaare Dagur ert, etc.

STanded upp Christi Börneñ bliid, Byrter sig Morgun Stiarnañ friid, Lystelegasta Lioos hun er, Liooma uñ allañ Heimeñ ber.

Klaar Morgun-Stiarnañ kom þu sæl, Christ vorn HErra oss boda skal, Grædare vor er Guds Son kiær, Giarnañ þig af þvi losum vær.

Af þeirre Stiörnu hier miin Börn, Þecked Christ JEsum HErra vorn, Milldaste er þad Mariu Son, Med siinu Orde giefur oss Sioon.

Morgun-Stiarna Guds ORD þu ert, Alldrei vilium oss horfeñ siert. Æ tiid vertu vort Andar Lioos, Ellegar faanga Myrkureñ oss.

Med Liooma þiinum lys oss hier, Lausnara vorn so þeckium vier, Miinka þu i oss Myrkra Volld, Svo meige Elskañ ei verda kølld.

Velkomeñ siertu Dagur diir, Dim̃ Noott fyrer þier burtu flyr, Hreiñ Lioome oss i Hiartad iñ, Himneske jafnañ Geysle þiñ.

A þig vier trwum JEsu Christ, Med Bloode þiinu hefur oss leyst, Til Heimsins Enda oss siert hiaa, Arf Himnarijkis laat oss faa.

JEsu þu ert vor saña Sool, Saa þier trwer, Fær eilijft Skiool, Arfa lieist Sælu eilijfrar, Allre Christne sem bweñ var.

Hærst Lof og Þöck af Hug og Raust, Hier Stundleg, Siidar Endalaust, Fyrer Raad Mystkun og Fulltijnge, Fodur, Syne og Anda sie, Amen.

Eñ Eirn Lof-Saungur aa Morgna, Ton,

Dagur og Lioos þu DRotteñ ert, etc.

BJartur Dagur nu byriar hier, Brædur þacklaater verum vier, Milldum Gude hvørs Myskun stoor, Miøg vel þessa Noott giætte vor.

Lofum og dijrkum aller nu, Eirn Gud med Muñe Hug og Trw, Ad virdest med Volldugre Hønd, Vernda i Dag vort Lijf og Ønd.

O! Gud vor Fader eilijfe, Sem af þiñe Myskunseme, Med Hiaastod, Krapt og helgum Maatt, Hefur oss geymt uñ þessa Naatt.

So hliif oss i Dag HErra miñ, Hiaalpa oss fyrer Soneñ þiñ, Laat ei svijkia oss Satans Taal, Sem sæker epter vorre Saal.

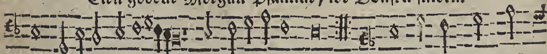
Veittu oss DRotteñ Vernd og Hliif, Vardhalld siert oss aa hvørre Tijd, Kongur, Skiool, Stioorn og sterka Vørn, Styd og leid oss þijn aumu Børn.

O! Gud þier giefum oss i Foorn, Ad þu Verk, Maal og Huga vorn, J Lærdoom þijnum leider hier, Lifnadur vor so þockneft þier.

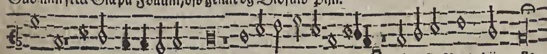
Medtak þa Foorn og Morgun Boon, Millde Fader fyrer þiñ Son, Ad vier so þyggium þijna Giøf, Þier syngium Þacker, Dyrd og Lof.

Eirn

Eirn goodur Morgun Psalmur, wr Dønsku snweñ.

Dagur i Austre ollu, uppreñande nu skijn, So Lijf giorvallt fram-
Gud miñ fra Glæpa Follum, ofs geime og Diofuls Pijn.

gaange, ad Glede og þiñe Villd, Eñ Illu ei aahaange, ofs efle Naad þijn milld.

Þier vil eg þijde Fader, Packer og Lofgiørd tia, Þu veitter i Noott mier Naader, Og Naudum svipter fra, Hefur a hvørre Stundu, Hiaalp og Naad mier audsynt, Meineñ Diøfulsins mundu, Mier ellegar hafa tijnt.

Framar eg bid med Blijdu, Þig Blessud Voneñ minn, Vernda fra Vesølld og Strijdu, Ad Venju Børneñ þijn. Skijl ofs under Skugga, Skapareñ Vængia þier, Sem Hæuañ Unga huggar, Hyfum vier Traust a þier.

Hrytt burtu Heypt og Bræde, Og Heimsku i Dag fra mier, So i Stilling stivorna næde, Ad Starf mitt likke þier; Og Hiartad Heilags Anda, Hæleit verde Bygd, Laat mig stødugañ standa, I Strijde og allre Hrygd.

Mig hept fra Holldsins Gyrndum, Svo Hiartad ei festest a, Heimsins Bloma blindum, Og bleckest þier i fra Þitt Niettlæte virdst mier veita, Vid hallt i Trwñe mier, So eg ødlest Yoran heita, I Anda og Lijkn hia þier.

Leidena sijn mier saña, I Sorgar-Dalnum hier, Dioflenum Bæg og Baña, Þijn Blessud Ord gief mier, Med allre Trw a treysta, Tia og hallda þig, Fyrer þañ sem Þiood hefur leysta, Þar til þa styrk þu mig.

Ad sijdst mig svijkia meige, Sw Satans vonda Flærd, nie fra Trwñe teige, med Taale og Maña Slægd. Laat mig þig eirn aakalla, i Anda og Sañleik best, og alldrei fra þier falla, fyrer nockurn Kiærleiks brest.

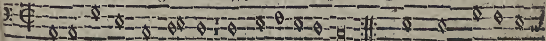
Ad elska Æru þijna, Embætte ad stunda mitt,

Herrum Hylle ad sijna, Sem helldur Bodord þitt, Gief mier þess ad giæta, Og Gagnsemd øllum tiaa, Volnunum Biørg ad bæta, Med Blessan þad eg maa.

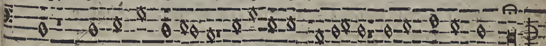
Dijrd þijn alldreige dvijne, DRottenn Gud Fader hiaa mier, Þijns Sonar skiært Lof skijne, Skylldann þad krefur og ber, Hier med Heiløgum Anda, Haaleit Tign sie veitt, Mig fyrr þu Faare og Vanda, Og Frida mun sijder greidt.

Gief ad ei koolne Christnum, Kiærleiksins Hite hreirn, Ad vier i Trwnne ei visnum, Vernda þu hvørn og Eirn, Svo i Gudspialls Lioose giætum, Þier Gude Packer tied, Og i Sonar þijns Fadme sætum, Sijdann ad hvijlast med, Amen.

Ein Morgun Bæn, fyrer Allra Handa Stiettum.

Himneske Gud vor HErra, Heidur og Lof sie þier, Lof Dijrd med sætum
Fyrer JEsum vorn Frelsara, þann Fader gafstu mier.

Saung, Sijd og Ar þier sege, So og aa þessum Dege, og øll mijn Wesenn laung.

Miøg vel þijn Myskun gooda, Mig hefur þessa Naatt, Fraa Eymd, Faare og Voda, Fordad aa allann Haatt, Af Hug þig HErra bid, Myskun þijn mier til giefe, Moodgad þig jafnann hefe, Med allskyns illum Sid.

Enn i Dag Gud Eilijfe, Eins bid eg, Þu geymer mijn, Vid Satans Svikum og Kijfe, Synd, Smaan og allre Pijn, Elldsgaang og Ovedre, Fraa Aurbyrgd og Osørum, Illum Dauda og Snørum, Freisting og Faangelse.

Holld, Saal og Heilsu mijna, Heidur, Gotz, Kvinnu og Børn, Eg fel i Umsioon þijna, Og Under-Mann minn hvørn, Og alla Andru mijn, Fedgin, Frændur og Vine, med Foolke þeirra og Kyne, giørvallt er Gaafa þijn.

Eingell þinn umm mig blijfe, Alldrei hverfe mier fraa. Vid Satans Svikum blijfe, Sem til mijn vilia naa, Hier ad hanns Illskann lioot, I Syndum sijst mig veide, Saal og Lijf ei leide, I Hrak og Heliar Noot.

Eirn

Eirn Gud læt eg øllu raada, Allt i hans Vallde er, Vill mig Vernda og Naada, Vel tekſi hvad ætlar ſier, Reide eg mig þui a han, Aſe miin Aund og Liifed, I hans Valld ſie giefed, Verde mier ſem vill han.

Pøckum, Heidrum af Hüga, HErra vorn allan Tijd, Guds Laan og Giæſku nooga, Giefur oſs Ar og Sid, Af Audmykt Oſkum þeſs, Pa hætter Holld leg Aſe, Himna Arf oſs giæfe, Fognud og Fridar Seſs.

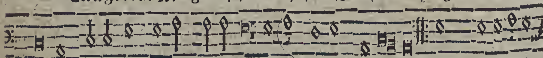
Gud veite Kyrkiu-Vallde, Ad vanda helga Stiett, Vid Liif og Heilſu hallde, Hans Nafn ad gøfge riett, Og Foolked fræde nu, Med hreinu HErrans Orde, Hræſne ollum forde, Villum og Vantrw.

Eins vora Vallds-Men geyme, Og vernde Almwgan, Bændur og Børn i Heime, Bw-Foolk og Under-Man, Þijn Hønd þeim hliiſe vel, Plaagum, Haaſka og Hwngre, Hernad og Orbyrgd þwngre, Og allre Eymd og Kvøl.

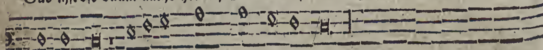
Uppa þad ſeginum Amen, Efande þetta ſiſt; Giører þad Gud alltſaman, Geingur ſem honum liiſt, Eiid an i ſine Stiett, Siin Verk ſierhvør giøre, Sem Gud han til kiøre, Faſt ræke Frid og Riett.

Heyr vor Himneſke Fader! Helgeſt þitt Nafn og Ord Þitt Riike þiggium glader. Þin Vilie ſkie a Jørd. Veit oſs i Dag vort Braud. Forlaat oſs vorar Synder Og Freiſtne fra oſs hrinder. Leys oſs af allre Naud, Amen.

Eirn goodur Morgun Pſalmur, epter Dønſkune wtlagdur.

Þan Signada Dag vier ſiaum nu eirn, og Soolar Geyſlan friida, DRotten laate i Gud liiſe oſs ollum alltijd hreirn, So ad aukeſt Glede og Bliida.

Dag ei neirn, detta i Skom, Loſt nie Kviida.

Þan

Þañ Signada Dag, þa signudu Tijd, Sem fæddest vor HErrañ mæte, Kom ofañ þad Liovs og Leyptran frijd, Sem lidomar uñ Veralldar Stræte, Þesse hin fagra Byrtañ blijd, Er Braut i eilijft Sæte.

Gud Fader, Guds Son, Gud Heilagur Ande, Geyme med Einglum sijnum, Oss i Dag fraa døpru Grande, Diøfulsins Nete og Pijnum, Fyrer hañs Aufundar Illsku Blande, Vora Aund og Lijf fraa Meinum.

Kvøl vors HErra og Krossens Pijn, Sem keypte oss fraa Dauda, Set eg i Dag millum Diøfla og mijn, Hañs Dreyra Fosseñ rauda. Þad Blessada aa mier Blooded hrijn, Sem Booteñ er miña Nauda.

Þo Grøs og Lauf sem grænu Trie, Griooted og Sandar aller, Mæla kyñe ef mætte skie, Med Eingla Røddu snialler, Lofed noog alldrei laata i Tie, Uñ Lausnara vorn med Spialle.

Dagur so laangur alldrei er, Ab ëi med Kvøllde lende, Daudeñ Lijfed dregur med sier, Dapur i burt vr Hende, Vier skulum vt, Eñ Grøfeñ er giør, Þar giefsi ei añar Ende.

Gud giefe þad, So þioonum vier, J þessare Verølld iñe, Ad Guds Son med Trwñe take hvør, So Traustilega Myskun fiñe. Þa Heimureñ fraa oss hallar sier, Hiaalp vor alldreige liñe.

Nær førum vier i vort Fødur-Land, Og vr Faarenu skulum venda, Gief eg mijna Saalu Gude i Hand, J Glede Himerijkis senda. Gud Fader, Guds Son, Gud Heilagur Ande, Giefe oss goodañ Lijfs Enda, A M E N.

Morgun Psalmur, Med Ton, JEsu Christe þig kalla eg aa.

Blessada Þreñing Blessud sie, Blessande Hage mijna, Lijkn og Naad sem mier lietst i Tie, Lidsemd og Myskun þijna, Lijf mitt og Saal uñ lidna Naatt, Leysi hefur eñ fraa Vanda, Og illum Anda, So i Dag hef eg Megu og Maatt, i mijnu Kalle ad standa.

O Hiartans Fader! eg bid þig, yfergief þu mig eige, Añastu nu ad øllu mig, A Tilkomanda Dege, Halltu so fast i Hond med mier, Ad hende mig Sliseñ eingeñ, Nie Glæpa-Geinge, Helldur hvad sem eg forma fer, Farsælest vel og leinge.

Eg befel mijna aumu Aund, Og Vesælañ Lijkama, Og þurfanda Lijf i þijna Hønd, Þeñañ Dag og hvørn Tijma, Hegdan, Vit, Skyn og Hiartad kallt, Hyxun, Skilning og Siñe, Sem Maal og Miñe, Ord og Giørder og Aform allt, Jñlæse eg Tilsioon þiñe.

Blessa þu Jñ og Ut-gaang miñ, Og allt hvad eg skal viña, Vidmoot og Hegdan sierhvørt Siñ, Sess og Gaang Foota miña, Jdin, Vilia, Raad, Asetning, Allt hvad eg er og Orka, Til Vits og Verka, J Utfør geym mijn allt uñkrijng, Og giør þa Trwna

sterka.

Hvad hier til Dijrdar Eirn Gud er, Og til Velferdar miñar, Framkvæm þad allt i Aumum mier, Af Nægd Myskunnar þiñar; Eñ ef i Dag þijn Bodord brijt, Breyskleika mijnum vægdu, Og Hegning hægdu, Hiælp og Nææd þiñe Fader flijt, Forþienta Reide lægdu.

Eingeñ er Gud aññar eñ þu, Og eingeñ Hiaalparēñ Maña, Þvi bid eg þig i Naudsyn nu, Nææd þijna laat mig kaña, Geym mijn fraa allre Glæpa-Slood, Gief mier þitt Ord eg lære, Og Avært fære: Fyrer JEsu Blessada Blood, Bænheyr mig Fader kiære, AMEN.

Morgun Psalmur, Med Ton, Oss maa Auma kalla.

HEidur og Haaleit Æra, Heilögum DRottne sie, Sem oss vañ Endurnæra, Med allskyns Roosēme, Veitande Værd og Næader, Veriande Myrkra Her, Ad oss so giørla gææder, Grandlauser vøkum vier, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gude eg sel.

Hvør kañ ad Hugsa og Reikna, Hvad margt Eitt Andartak, Liwsur DRotteñ oss lijknar, Og lætur sofa med Mak, Ækur so Oñ aa medañ, Øllum þeim treysta aa hañ; Þar til hañ hiaalpar hieðañ, J Himneskañ Dijrdar-Rañ, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gude eg sel.

Ei kañ eg tiot ad skijra, Alla þa stooru Nææd, Sem Guds minus Giæskañ hijra, Grūñlaus hefur mier tiææd, Eg gledst i Gude mijnum, Þeim gooda Lijfsins Bruñ, Sææl mijn med Sætleik sijnum, Sijnge med Hiarta og Muñ, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gude eg sel.

J JEsu Edla Nafne, Eg byria þeñañ Dag, Blesse hañ øll mijn Efne, Andar og Lijfsins Hag, Fraa øllum illum Kindum, Adstod hañs hlijfe good, Forde vid Falle og Syndum, Forlikte mig hañs Blood, Gud DRotteñ geyme oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gude eg sel.

Himin, Haudur og Geymar, Heitt sem eirneñ Kallt, Og allt hvad þar iñe sveimar, Hønd DRotteñs geyme þad allt, Einkum hañs Edla Christne, Ædre og Lægre Meñ, Verndest vid Voda og Freistne, Velsigne oss Eiñing Preñ, Gud DRotteñ geyme oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gude eg sel.

Lotning og eilijf Æra, Ædstum Fødur sie, Samt hañs Synenum kiæra, Sem er vor Frelsare, Hier med Heilögum Anda: Hiaalpe til Preñing skiær, J Føgnude Lijfsins lenda, Liooss Dege hroosum vær, Gud DRotteñ geyme oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gude eg sel.

Morg-

Morgun Psalmur, Med Ton, Endurlausnareñ vor JEsu Christ.

Gudde sie Lof fyrer Lioosed gladt, Lideñ med Værd er þesse Naatt, Eg vil upprijsa, Og miñ Gud prijsa, Kyrie-eleison.

Hvors Verk ad eru Himen og Jord, Hier med er Lioos og Dimañ giørd, Moot morgum Voda, Moñum til Gooda, Kyrie-eleison.

O miñ Heilage HErra Gud, Hiartans Dag-Stiarna Sæl og glød, Upp upp mijn Saala, Um hana ad tala, Kyrie-eleison.

So marga Lofgiørd seige eg þier, Sem þu gafst Andartaked mier, Um Æfe mijna, Og alla Blessan þijna, Kyrie-eleison.

Eg bid þig nu audmiwklega, J-klæd mig Christ-num Her-Skrwda, Send Sigur-Hreysle, Sigrareñ beste, Kyrie-eleison.

Mijnum Misgiørdum Gud miñ gleym, Gud miñ laat mig ei deya i þeim, Mijn Verk ad stunda, Veit mier aa Synda, Kyrie-eleison.

Forsorga þu mig Fader sæll, Fyrst eg er þiñ Dijr-keyptur Præll, Saal og Lijf sedier, Samvitskuna gledier, Kyrie-eleison.

Laat mig so sem þu vera villt, Verde Naadar-Heit uppfyllt, A mier og mijnum, Med Krapte þijnum, Kyrie-eleison.

Gief mier ad skynia Endast aa, Æfe-Dagar og Lijfsins Stiaa, Miñ JEsu goode, Mier øllum raade, Kyrie-eleison.

Eg fel mig og øll Guds Børn, J JEsu Naadar-Skiool og Vørn, J Himnarijke, Hañ oss Jñtake, Kyrie-eleison.

Gude Fodur og Syne sie, Samt Helgum Anda verkande, Heidur og Æra, Hvijld fyrer væra, Kyrie-eleison.

Morgun Psalmur, Med Lag, Himna Roos, Leid og Lioos.

Dagur er, Dijrka ber, O Drotteñ Gud miñ, Noott er lideñ, Lof sie Gude, Lioos skijn, Gledur eñ, Marga Meñ, Myrkra Flootteñ, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRotteñ.

Fyrer þiñ Son, Sæln-Von, Sie þier hædst Lof, Mig þu sparder, Meinum varder, Miñ Gud, Mier gafst Frid, Lijkn og Lid, Leid so Nootteñ, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRotteñ.

Mig hefur leidt, Meinum eydt, Myskuneñ þijn, Hvoria Stundu, A Heimsins Grundu, Hier til, Afvend þier, Ei fraa mier, Nær aflega Prootteñ, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRotteñ.

Eg bid þig, Añast mig, Eñ i Dag nu, Fyrer þañ Sæta, Saalar mæta, Son þiñ, Veit mier Naad,

Vernd og Raad, Vægd og Lidsiñ, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRotteñ.

Helgañ Dug, Hreinañ Hug, Hiaa mier uppkveik, Pier ad hlijda, Lijka lijda, Laan Dags, Og Þwngañ med, Polugt Gied, Preygia hlijdeñ, Goodañ Dag, Gladañ Hag, Giefe oss DRotteñ.

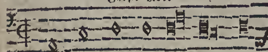
Hvad eg hier, Forma fer, Farsælest vel, Utgaang, Fremgang, Jñgaang, Blessa Æ miñ, Og i Raad, Allt mitt Raad, Añast hvort Siñ, Goodañ Dag, Gladañ Hag, Gief oss DRotteñ.

Eg fel þier, Allt hvad mier, aadur gafstu, Sie þiñ Dugur, Mier mauttugur, Miñ Gud, Bæte saa, Best sem maa, Breyskleika miñ, Goodañ Dag, Gladañ Hag, Gief oss DRotteñ.

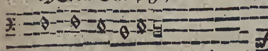
Lijf og Aund, Efneñ vønd, Eg nu þier fel, Aullu Illu, Voda og Villu, Ver mig, Soome og Dijrd, Sie þier skijrd, Sijfeldt Gud miñ, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRotteñ.

Lof-Saungur þeirra Heilogu Lærefedra, Ambrosii og Augustini.

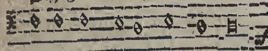
Fyrste Kor.

HErra Gud þig heidrum vier,

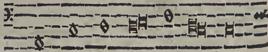

Þig Fader Eilijfe.

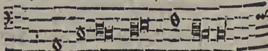

Aller Einglar og Himna Her,

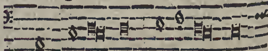
Añar Kor.

HErra Gud vier þøckum þier,

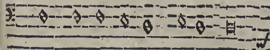
Vegsamar allt Jardrijke.

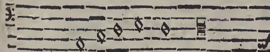
Og hvad til Heidurs þienar þier.

Þig

Fyrste Kor.

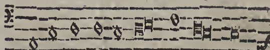

Þig Cherubim og Seraphim,

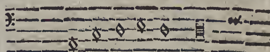

Heilagur er vor Gud.

Añar Kor.

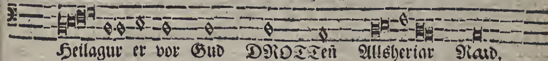

Lofa jafnlega med Roddu sijn.

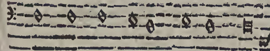

Heilagur er vor Gud.

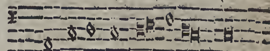
Bæder Korar til samans.

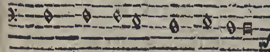
Heilagur er vor Gud DROTTeñ Allsheriar Raad,

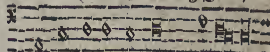
Þijn Guddoomlega Makt og Dyrd,

Meire er eñ Himen og Jord,

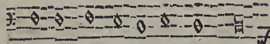

Þijr Sofnudur Toolf Postula,

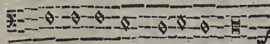

Og Lofleg Tala Spaamañana.

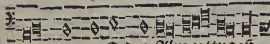
Fyrste Kor.

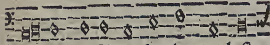
Og Piislar-Votta Fylking froom,

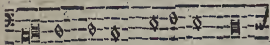
Þijn heilog Christne oll a Jord,

Þig Gud og Fødur Almaattugañ,

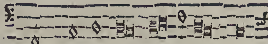

Og helgañ Anda sem huggar best,

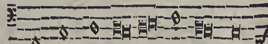

Þu Dyrdar Kongur JEsu Christ,

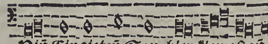
Añar Kor.

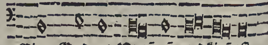
Syngur þier Lof med sætañ Room,

Færer þier Lof og Packargiørd.

Þiñ Eingieteñ Son, þier klærastañ·

Eirn Gud og Preñañ medkieñest.

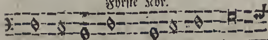

Eilijfur Guds Sonur ert þu vijst.

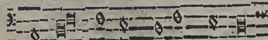
Jom:

Fyrste Kor.	Annar Kor.
Jomfrwr Lijf hefur þu ei forsmaad,	So Mañkyn leyster med þiñe Naad.
Þu hefur Daudans Afle eydt,	Og i Himna Hvijld Utvalda leidt.
Þu situr aa Guds hægra Veg,	Þijns Fodurs dyrd er þier sameigeñleg,
Þadañ kiemur þad er vor Trw,	Lijfs og Dauda ad dæmer þu.
hialp oss þijnum þionum Herra Christ	Hveria med Bloode hefur þu leyst.

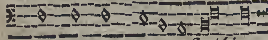
Fyrste Kor.

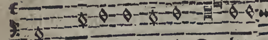
Laat oss aa Himnum odlast Dyrd,

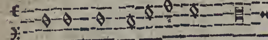
Þin̄ Søfnud HErra hoolpen̄ giør,

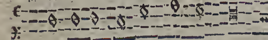
Hlijf þeim stioorna og æ siert hiaa,

DNotten̄ þig lofum vier Daglega,

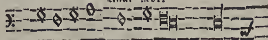

Hlijf og geym oss a hvørre Stund,

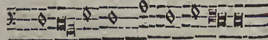

Myskuna oss O Milde Gud!

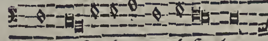
Annar Kor.

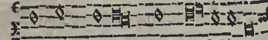
Eillijflega med þinne Hyrd.

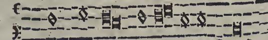
Og blessa þaa sem þin̄ Arfur er.

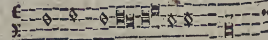
Og Æfennlega upphefier þaa.

Og dyrkum þitt Nafn Æfen̄lega.

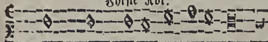

Vid Illgiordum og allre Synd.

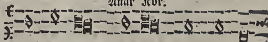
Og Naada oss i allre Naud.

Fyrste Kor.

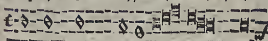

Þijn Vernd yfer oss æteijd sie,

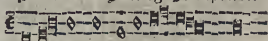
Annar Kor.

Þu ert vor Heill og Hiaalpræde.

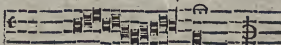

A þig DRottenn er øll vor Von,

Alldrei læt þu oss verda ad Smaan.

Bæder Korar til samans.

A - men.

Viku Saungur Kvølld og Morgna /

Utdreigen Af

Fyrsta Skøpunar-Verke. Fyrsta Orde Christi a Krossenum,
Og Fyrstu Bæn i Fader Vor.

Af Saal. Sr. Jone Magnussyne i Laufaase.

Sunn-

Suñudags Morgun Psalmur.

Ton, O Gud vor Fader sem i Himerijke ert, etc.

NAfn Guds sie blessad, Nu er Vika ny-komeñ, Pañ Hellsta og Fyrsta heñar Dag, Helgañ Suñudag køllum, aa hønum giørdest Himen i Fyrstu, og Haudred señ, Par med komst og þad Lioos i Lag, Sem lijser eñ Augum øllum. Vier trwum aller aa eirn Gud þañ, Allt þetta sem skapade, Hañ og vid Makt þvi hallda kañ, hvørsa skal þeim Verknade, helgadur Drottne, hvør eirn Mañ, hier og i alla Stade.

Dyrd i Upphædum Dyrdarfullum DRottne sie. Orded vard Holld og hiaa oss bioo, Hvørs Fullnad eg aa treyste. JESUS saa Guds og Jomfrwr Son aa Jardrijke, Saklaus sem Lamb fyrer Syndir doo, aa Soolar-Dag upp sig reyste. Med Fyrsta Orde aa Krosse klaar, Kvølurum Lijknar beidde, Læknade øll vor Saalar-Saar, Suñudags Hvijld tilreidde, J Sigur upp Daudans svelgde Faar, Satans Makt alla deydde.

Haatt Lof sie Gude sem hefur oss alla helgad sier, Fyrer sitt Ord og Andañ med, Er yfer Skijrn Vatns sig færde, Eins og hañ nærde Afgruñ dyuit i Upphafe, aa Postulum hafa Meñ Svip hañs sied, Sierhvørn aa Tungur lærde, Endurnyar hañ hvørs þess Hag, Er Hvijldar Miñing Guds prijdet, Himneskur Blær med Himneskt Slag, Holldlega Vagnart þijder, Andlegum Sælañ Andblaats-Dag, Efflaust stiptar uñ sijder.

Heilage Gud, Sem Himna stijrer haaum Tron, J Helgedoomenum Heimile aatt, Og hiaa þeim, sem Synder graata, Fader vor ertu fyrer þijns Sonar Fridar-Boon, Oss hefur teked alla i Saatt, Er Triv i Stadeñ jaata, Preñingar Eining þitt Nafn aa, Þar fyrer af Hiarta bidium, Ad þad verde oss helgad hiaa, Helgundum Fridar-Nidium, Vanhelgan allre vijk þu fraa, Veit oss ad Heilagt ydium.

J Skijrneñe hefur oss Skaparans Fijngur skrifad iñ, J Preñingar Nafne i þad Mañtal, Er þvæst i Guds Sonar Bloode, Ceremoniu settre folger Sattmaaleñ, So vier vitum hvad vera skal, Veit oss þvi DRotteñ goode, Hlijdneñar Anda Haattalag, Heidur þiñ fremst ad rækinn, Helgum þitt Nafn og Hvijldar-Dag, Hiaalpræde til þijn sækium, Naaunga vorra hlijfum Hag, Hafnande Vansa og Klækium.

Siaa oss og øllum Syndugum Møñum sæta Vægd, Piaaer oss Dagleg Prælkan hier, þar fyrer Hvijldar leitum. Laat þu oss siña Lijkn hiaa þier og Hugar-Hægd, Nu medañ Tijmeñ Naadar er, Nafne Christnu sem heitum, So ad vier flijum Faar og Vañ, Eñ Fridur helgra Gudspialla, Endurnære vorn Iñra Mañ, Jtre nær fraa skal falla, Hvijldar-Dag sijdañ Himneskañ, Holldum uñ Eilijfd alla, Amen.

Suñu-

Suñudags Kvølld Psalmur. Ton, Gud Myskune nu øllum oss.

ÞJer Lioossens Fader Lof sie tied, Lioossens nu Kvølldar Dege, E ioon vorre hefur þu Liooséd lied, Og leidt oss aa riettum Vege, Hvørt øllum Heime hefur lijst, Heimsins fraa Fyrsta Dægre, Þesse Daasemd mier Lofleg lijtst, Lijka þo oñur frægre, Fiñest og Naadar nægre.

Sæte JEsu vort Saalar-Lioos, Soñ Nægd af øllum Giædum, Til Glede og Prijdis øllum oss, Uppert ruñeñ af Hædum, Þeim er saatu vid Meidsl og Mein, J Myrkre og Daudans-Skugga, Uppspretta Lijfsins ertu hrein, Adams Børn kañ þad hugga, Sem añars maa Angred ugga.

Oss hefur skined Andlegt Lioos, J Orde Guds lifanda, Heilagt Mat-Bord med Himneskt Gotz, høfum vier sied i Anda, Bæn-Hws DRotteñs oss hefur og hyst, Hrunded þar Saalar-Mæde, Vort Hugskots Myrkur er haatt upplijst, Halldner vel aa Guds Fæde, Heyrdum og Heiløg Kvæde.

Gud naade ad nu gleymdur er, Goods Dags Abateñ beste, Ellds og Skystoolpeñ undañ fer, Ei þrijtur Saalar-Neste. Løgmaal og Gudspiøll Leid kyñer, Later vier tijnum Vege, Holld Guds og Blood oss Hwngre ver, A Heiløgum DRotteñs Dege, Avørt særum þy eige.

JEsus græde vor Vondskn Vølld, Og vora Lagsære Side, Giefe oss eñ nu Gledelegt Kvølld, So giet um sofnad i Fride. Laat oss Gud aungva lijda Neyd, Lwner Hvijld aa sig take, Astar-Skiool yfer oss alla breid, Adþrijssin Brioostie og Bake, So aungvañ hier uppaa sake.

Vertu hiaa oss, Þvi komed er Kvølld, Christne þiñe vor HErra, A þessare Heimsins ytstu Olld, Ei laat Trw vora þverra. Gud Fader, Son og Ande hreirn, Oss blesse alla samañ, Vegsame hañ og ottest Eirn, Allt Mañkyned um̃ Heimeñ, Sijngium af Hiarta Amen.

Maanudags Morgun Psalmur. Ton, Heidur sie Gude Himnum aa.

HEidur sie Gude Himnum aa, Og hædst Lof um̃ Christeñdoomeñ, Añañ Dag Viku Auguñ siaa, Yferlioomande Heimeñ, A hvørium Vatna Hvolfed blaatt, Haa-vijsañ fyrer Guddooms Maatt, Giørdest, Sem heiter Himen.

Himnarner boda HErrañs Prijs, Med hañ þeir fuller eru, Eingeñ Skiepna þo er so vijs, Ad hañs rañsake Veru, J fraa Eilijfd var Eining klaar, J Einguñe Persoonur Þriaar, Fyrr eñ Verølldeñ voru.

Himen wr Vatne giørdur glær, Guds nefndest Velldest-Sæte, Þadañ og þaangad Naad hañs nær, Nandþurft siña so bæte. Hañs Sañleikur um̃ Helm-

eñ frij, Hlioomur so vijdt sem fliwga Sky, Gøfgum hañs Gudleg Maate.

Adam syndgade i Himeneñ haatt, Hæddur af Satan ligna, Naad Guds took hañ i sæta Saatt, So ad Himin liet rigna, Þar hañ Blessadañ siñ liet Son, Sæde verda, Fæddañ af Kon, Mañsins Velferdar vegna.

Þa Christur a sijnum Krosse hieck, Kvaleñ ydrande Madur, Af hañs Muñe þad Andsvar fieck, Ad And ast mætte hañ gladur, Samdægris skyllde Saal hañs vijs, Sæl vera med sier i Paradijs, Feigum er þad Fadnadur.

Upp til Himnañá aptur foor, Epter Pijsl sijna Christur, Hafning sw er vor Heidur stoor, J Herradoom Guds er setstur, Ad tilbwa oss þar væna Vist, Vinum sem hefur Endurleyst, Elskugeñ allra bestur.

J hañs Nafne nu Hag vorn sia, Himneske Naadar-Fader, Laat oss Naad þijna halldast hiaa, So i Heiløgum Anda glader, Gøfgum þitt Rijke æ hiaa oss, Eñ eignunst sijdañ þitt Dijrdar-Hnoss, J Himna Vist heim feriader.

Heilage Ande Hiaalpeñ trw, Huggareñ allra beste, Fraa Diofuls Svikum forda þu, Flock þeim sem JEsus leyste, Med saarum Dauda og Undum sijn. Vr Eymd og Neyd leys Christne þijn, Sem af Hiarta aa þig treyster, AMEN.

Maanudags Kvølld Psalmur.

Ton, Være-nu Gud oss ecke hiaa.

LAtum oss Hiørtun hefia til, Himens Medur Þack læte, Gude ber oss þaug giora Skil, Glæselegt sitt Haasæte, Liet oss i Dagsens Lioose sia, Og lijka sem Þak þar under gaa, Er þad stoort Epterlæte.

Hefur i Dag vor Skapareñ skiær, Skijlt oss i Tialldbwd sijñe, Ondena drøgum eirneñ vær J Loptsens Vijdaattuñe, Vinda-Blær hefur Verølld nært, Vøkva Jorduñe Skyeñ fært, Einatt epter Tijdeñe

Hvoria Asioon sem Himen ber, Og hvad sem wr Skyum stijtur, Epter þess Vilia allt þad skier, Sem efst a Himnum situr. Himna-Rodeñ og Heidrijkiañ, Haatt prijsa med oss Skaparañ, Og allskonar Loptsens Litur.

Vier hraa-syndgum i Himeneñ Haatt, Hvørt viet þo Augum mænum, Daglega riwfum dijrsta Saatt, DRotteñ vorn Heidre rænum, Angrar oss nu sw Jlskañ slæm, O Gud! oss ecke i Reide dæm, Hlijd vorum Hiartans Bænum.

Tak oss nu eñ i sæta Saatt, Synd oss fiarlæga giørdu, Eins og Himnañá Hvolfed blaatt, Harla fiarstætt er Jordu, Og sem þad breidest utañ um Folld, Añist þijn Naad vort Daudlegt Holld, Og frije fraa Faare hørdu.

Þijn Naad i Dag oss giørde Gott, Gud vor þad er þijn Æra, Sie hun og med oss nu i Nott, Naud-

er

er oss aūars særa; Heilagra Eingla Himnum aa, Herskaraū laat oss vaka hiaa, Og Satans Valld fraa oss særa.

Himneske Fader Hag vorn siaa, Hier aa Jørd Vegfarande, Heimile gaffst oss Himnum aa, Hiaalpa til so vor Ande, Þar uppe bwe æ hiaa þier, Jtre Hamur þo dvelest hier, Hlijf oss vid hvørskins Grande.

Þridiudags Morgun Psalmur. Ton, Hvør sem ad reyser hæga Bygd.

LOF Guds berest um̄ Lønd og Sioo, Lioomar af Degenum Þridia, A hvørium Hønd Guds høg tilbioo, Heimsens Boolfestu midia, Þa adskiliande Þurt og Vott, So þar af kiæme Otal Gott, Þørf var Guds þess Dags Ydia.

Vier trwum Gud hafe Grundvallad, Og giørt Jørd Ohræranlega, Siaafar Hafenu sett haū Stad, Og so gyrdte alla Vega, Med Orde sijnu, Ad eckert Grand, Yfer kaū gaanga hid þurra Land, Uppaa þad vel maa voga.

HErra Gud! Verk þijn heidra þig, Hladeū med allskins Giæde, Avøxt ber Jørd og audgar sig, Allar Skiepnur so fæder-, A Brande, Jurtum og Mallte Meū, Med Allden-Grøsum Fienadeū, Frioofgun lier sierhvørt Sæde.

Hreiū Løgur burt wr søllltum Siaa, Sijast i giegnum̄ Brūna, Saurugu Þvott maa sækia i þa, og Svølun fyrer þyrsta Muūa, Avøxteū bera Allden-Trie, Edla Bloomstur med Lucksteūe, Giæsku Krapt giefa kuūa.

Þessu velldur þad þarfa Ord, A Þridia Dag Gud talade, Vijn og Vidsmior þad ver um̄ Stord, Vorso ad groove Skade, Myklu dijrra þo meina eg sie, Maal Guds Sonar aa Krossens Trie, Er siūe Moodur svarade.

Þad kaū ad deyfa Dauda-Mein, Diøfuls þar Skeyte granda, Sorgfullra Saalna ad sefa Kvein, Sem undir Krosse standa, Til þeirra er hønum saart til Saūs, So sem þad være Moodur haūs, Sem dijrka haū med drwpum Anda.

Þvi skulum vier lesa aa Þridiudag, Þridiu Bæn Christs i Hlioode, Verde um̄ vorn og vorra Hag, Vilie þiū Faderen goode; Eins og Einglar aa Himnum hvatt, Hier nidre laat þig prijsa hvatt, Lijd þiū, aa Folld og Floode.

A Himne og Jørdu, Heidur og Dijrd, Sie Hædst um Fødur ad Vanda, Haūs liwfum Syne lijka stijrd, Med Lofgiørd allra Handa, Eilijflega sw alldrei dvijn, Aukest Lofed og Virding þijn, Med Heidran Heilags Anda, AMEN.

Þridiudags Kvølld Psalmur. Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu.

Kvölld Dagsens er nu komed eñ, Kvölld-Saung vorn hefium aller señ, Vor Kvölld-Stund verde oss bliid. Kvölld Æfenar kiemur Lijd, Kvölldar lijka Veralldar-Tijd.

Pridia Guds Verk oc Pridiudag, Pient hefur oss nu eñ i Hag, Blessud sie HErrans Hond, Sem oss biop til Siop og Lond, Sier oss Gagn, Eñ hepter vor Grond.

Fræaur Gud virdtest Foolke lioc, Fopt-Skor sijna ad bwa oc, Pad er sw hycka Jord, Sem Fæder og Dryckiar hvörskins Hiörd, Honum ber Eilijf Packargiörd.

Lof sie honum fyrer Landed vort, Lijdur ei Foolk hier stooran Skort, Guds Foorsioon giætum ad: Vermer hañ og Vökvar pad, J Veralldar Nordurs Js-köllldum Stad.

Bwum vier hier vid Bwr-Dyr hañs, Berast wr Sioonum Faung til Lands, so Næring verdur noog. Gude sie Lof fyrer Gagn og Ploog, Po giöre Meñ opt wr Mañ-Jllsku Roog.

Allskonar Gotz, Sem Vijn og Vist, ad voru Lande oc Skipum flitst: Framande Pioodum froc. Guds er petta good Forsioc, Gude sie Packer, Amen Joc.

Næde Gud hvad vor Brioost eru blind, Braud vort etum vier opt med Synd, Og daarlega dreckum med, Avijtur fær soc oss hefur lied, Eñ eingeñ Laun nie Packlæted.

Plægium vier Jord og sækium Siop, Svorum Guds Pynde ecke po, Etum vier Avext Lands; Eñ gleymum Vilia Giafarans, Giörum margt i Forbode hañs.

Gröfum pa Jordeñ grooeñ stood, Gud leit yfer, og Vatna-Flood, Allt var pad Giæda Gnoott, Eñ viliuñ vier skoda vora Jhroott, Vort Athæfe flestallt er lioott.

Födursins Millden Fridar sterk, Forlaate öll vor Jllsku-Verk, Læfne vor Orkumsl öll, Reise upp pa sem feingu Föll, Fæge af Saur og Lijte giörvöll.

Laat oss ei giallda nu i Nott, Nædugе Gud po Dags-Verk lioott, Sioer vort sialfur pu, Oss allum til pijn aptur snw, Fyrer Ydrun, Bæn og rietta Trw.

JEsu vor sem oc Jordu giecfst, og Jardar piñar oc Hætte lickst, Einmana opt og preytt, Laat oss siña Lijkn og Saatt, Lijka odlast Roolega Nætt.

Vernd og Lid piñe veittu Hiörd, Vijdt ser Diofulleñ hier uñ Jörd, Solleñ i Sanda-Blood, Hrittu froc hañs Heyptar-Mood, so hvörke grande oss Elldur nie Flood

Lof og Heidur oc hvörre Stund, Uñ Himin og alla Veralldar Grund, Siyngest hier Preñing bliid, Af öllum Tungum Ar og Siid, Eilijfa og Stundlega Tijd, AMEN.

Midvikudags Morgun Psalmur. Ton, Gude Lof skallt Ond miin tiña.

Lioomande

LJoomande Lioossens Fødur, Lofum vier nu þañ Fioorda Dag, Mid-Viku mestañ Hroodur, Meina eg, Og vorn allra Hag, DRottens Daasemdum hroosa, Er Dijrd sijna auglijste, J Skøpun skijnande Lioosa, Skiær mun saa Meistare, Er þad med Orde Einu, A Augabragde fieck giørt, Ad Soolen i Heide hreinu, Heime lijser Glov-biørt.

Lioomande Lioossens Kierra, Liær sijna Fegurd Augunum, Glader Geyslar ei þverra, Sem Glans færa af sier Skynnum. Allrar Byrtu Uppspretta, Ur Austre reñur i krijng, Alls Heimsins Augad rietta, Er ætijd i sijnum Hrijng, Daasemdar Verked dijra, DRottens su Krijngla er, Jørduñe Hiwkun hijra, Og Hlyende giefur af sier.

Þad stoora Lioos stioornar Dege, Stunder og Eykter sundur skier, Lijser Lijdum aa Vege, J Lioosenu eru Meñ Ohulter, Hvad sem gyrner ad giøra, Glögglega siaa þeir til, Skiær og skijnande Vera, Skøpud Møñum i Vil, Hvar fyrer Gledeñe giæddur, Guds Madur sierhvør skal, Lofa þañ Lioose er klæddur, Lioossens i dijrstum Sal.

Sæll er Madur Siaande, Soolar Biartleik aa Himnenum, Med Athygle aahorfande, Edla Fegurd i Geyslunum, Eins og Christs Andlits Blooma, Er Eitt Siñ aa Thabor skaast, Lærande af þeim Liooma, Ad lifa i DRottens Ast, Og laata sig laanga af Hiarta, Lambsins ad skoda Stool, Og Utvalldra Andlit, Sem skarta, Eins og skijnande Sool.

Sooluñe haatt maa hæla, Heimsins giørvalls hun-Prijde er, Riettlætis Soolen sæla, Saaluñe meira Gagn þo lier, Sem er vor kiære Christur, Er Krossfestur Pijnu leid, Og þwngt Mootlætes Mistur, Middeiges epter Skeid, Sool-Dyma Oskapleg skiede, Skygde aa Lioosed vort, Dapradest DRottens Glede, Daudans naalgadest Port.

Faar i Formyrkvan stoorre, Frelsaren hulde Geysla sijn, Falen i Forsmaan vorre, Forestdest Holld ad lijda Pijn, Fliootande følur i Bloode, Fødurs hræddur vid Grymd, Kallande haan Hlioode, Harma-Grein ei vard stemd, Gud miñ, Gud miñ, Þvi giørder, ad giefa mig þañen wt? Andar-Kvøl aa mier herder, Obær þiaaer mig Swt.

Dijr var þad Daasemd Fordum, A Døgum þess Fræga Josua, Ei gat skeikad wr Skordum, sw skiæra Soolen Himnum aa, Og sijdar seig hun til Baka, Sem ei er optar skied, Maatte þar Mark aa taka, Myskun DRottens þa ried, Þo tel eg þañ Tilburd stærre, Tign Guds i Myrkre hieck, Og Lioome hañs hvørium hærre, Hnignande i Daudañ gieck.

Heidur sie Gude aa Hædum, Hvørtveggia fyrer Soolar-Lioos, Þo mykell sie Munur ad Giædum. Mundu Fader ad giefa oss, J Dag vort Daglegt Fæde, DRotten oss þar til liaa, Blessunar Medolen bæde, Børn þijn so meige faa, Andar og Hollds Upphellde, Einkum gief oss þad Tvent, Allt fram ad Æfe-Kvøllde, Ord þitt og Sacrament.

Midvikudags Kvølld Psalmur. Ton, Klært Lof Guds Christne alltijd.

GUDLen̄ er setst i Ægen̄, Sie Gude Lofgiørd en̄, Af þvi nu endar Dagen̄, Erfided lijka sen̄, Fraa Augum Liooted lijdur, Lwnum so giefest Roo, Dyrdar Forspracken̄ frijdur, Foolke i Hag so um̄bioo.

Pa saa Meistaren̄ millde, Myrkred var Svart og Liott, Sem kiemur ad hvøriu Kvøllde, Klaara þvi giørde Nott, Tilbioo Tungled skijnande, Tendrad sem Nætur-Blis, Vex og verdur þverrande, Vite saa, Til Skiptis.

Lof sie lioomande DRottne, Sem lijser upp biartan̄ Dag, Og med Tungls-Lioosa Tilbreitne, Temprar Naatt-Myrkurs Hag. Afigiafaren̄ allra beste, Otal Stiørnur i Krans, Himens aa Hvolfed feste, Hagar vel þeirra Glans.

Himen-Tunglen̄ oss teikna, Termin i Heime margt, Tijmans maa Reglur reikna, Riett epter þeirra Art, Þeir sem med Giætne grunda, Guds Merken̄ hvørgeraung, J Tølu Tijma og Stunda, Tijd þyker ei miøg laung.

Tøkum vel lientu Laane, Luckun̄e ei treysta ber, Hun vex og mijnkar sem Maane, Myklum Gud, Hvørt sem er, Christne Guds Naud þo nijste, Nafn han̄s er hen̄ar Skiool, Trwar-Lioos tekur af Christe, sem Tungled Byrtu af Sool.

Guds Lioomen̄ Geysla hulde, J Graat-Skyum þegar Od, Formyrkvan Daudans dulde, Dijrd han̄s, Pa wt-ran̄ Blood; Følvum þa mun þad Maana, Ad missa Sælgiætis Skyn: Vær þo ad vætum Braana, Veiker, Pad er ei Kyn.

Guddoomenum Giæskurijka, Giefum Dijrd aller sen̄, Skygn Augu og Liooted lijka, Liente oss i Dag en̄, Han̄s Naad oss hvørn Dag væge, Hvørttveggia misbrwkast, Myrkran̄a Fleck af-sæge, Er føgur Trw afsaurgast.

Vier erum aa Vege raungum, Vorkun siest oss þo rijr, Blynder i Byrtu gaungum, Vaked vid Lioose snijr, Riettlætis Soolen̄ san̄a, Saalunum til þijn snw, Upplijsing allra Man̄a, Ertu min̄ sæll JEsu.

Milldur ad Midviku Aptne, Min̄ Gud laat øllum hier, Hløtnast þa Heill og Hepne, Hvijlast DRotten̄ i þier, Myrkran̄a illur Ande, Aungvum hier giøre Tioon, Amen Gud Allsvalldande, Eg bid, Heyr vora Boon, AMEN.

Fimtudags Morgun Psalmur. Ton, Giæsku Guds vier prijsum.

LJfande Lijssins Brun̄ur, Lofsæll Gud Himnum aa, Hvørs Man̄s Hiarta og Mun̄ur, Heidur þier giøre tiaa, Sem veit þa dijra Daad, Er a Fim̄tudag Fyrsta, Foolke þijnu til besta, Giørde þijn Gudleg Naad.

Af

Af Vatne lietstu lifna, Lifande miken Her, Fugla er fyrst skal nefna, Fliwgande um̃ Lopted hier, En̄ prijdder med Fiskum Flood, Sem Flogra, Synda og Sveima, Siœfar um̃ diwpa Geyma, Metta þo. Meñska Þiood.

Skiepnur Guds allar eru, Fyrer adra giørdar en̄ sig, Sierhvør i siñe Vern, Ad søñu Nytsamlig, Þe- im sem Gud lier þad Lien. Þeirra þarf Lund ad læra, Lijka i Nyt sier færa, Heidra so Gud i Gien.

Sie hønum eilijf Æra, Sem oss hefur fyrersett, Af Fuglum Froodleik læra, Ad fliwga er þeirra Stiett, Kvaka og Syngia sætt, En̄ Ahyggiu aungva hafa, Ødlast þo hvør siñ Krafa, af þvi sem þeim er ætt.

Fugl ei fellur œ Jørdu, Fødursins utan̄ Villd, Sœl mijn þa Huggun heyrdu, Hærre þier lient er Snilld, Dyrd Guds þu Erfa œtt, Ørvijnglan øll skal þagna, Esalans skalltu fagna, J DRottne, um̃ Dag og Nœtt.

Þvi sœ sem bioo til Bruña, Og bruggar af Triœ- num Vijn, Þur Brioost og þyrstig Muña, Þar med ad fyrre Pijn, Svølun ei sialfur fieck, Þad er vor kiære Christur, Sem kvadst Daudlega Þyrstur, Þa kvalen̄ œ Krosse hieck.

Fyrer oss leid Pijning þessa, Þyggiande bitran̄ Smeck, Þvi Blijdur villde blessa, Bæde vorn Mat og Dryck, Saup Gall og swrt Edik, So Dyrdar- Vijn feingium drecka, En̄ dauder ei skylldum smacka, Breñestein, Elld nie Bik.

Fridar Faderen̄ hærste, Fyrergief oss vor Brot, Fyrer þhvør af kiærum Christe, Komen̄ ser algiørd Boot, Lijkn-hiœ þier lœt oss fœ, Eins og vier vilium veita, Vægd þeim sem oss œreita, Mysktun þijn misg er hœ.

Guddoomsins Anden̄ goode, Sem gafst oss eitt Andlegt Fiør, J skiæru Skijrnar-Floode, Stickan- de oss Himnesk Kiør, Hiørtu vor fær œ Flug, So leitum hellst Lijfs ad Giædum, Hiœ Lifanda Gude i Hædum, Med þreyande og þyrstum Hug, Amen.

Fimtudags Kvølld Psalmur. Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sœl.

BLessadur sie vor DRotten̄ dijr, Dags-Lioos fyr- er Nœtt-Myrkre slijr, Myrkren̄ þo ecke þocknest Þiood, Þreyttum er ætijd Hvijlden̄ good. Lof sie Gude fyrer lidna Tijd, Lofud sie Guddooms Preñing blijd, Ønd mijn Gud prijse œrla og Sijd.

Alldrei fær neirn i nockrum Stad, Nœduge Gud þier full-packad, Þad er so margt og mikels verdt, Mañsins vegna þu hefur giørt, Fuglum Loptsins og Fiske i Siœ, Med fleiru ødru han̄ rœda mœ, Vit og Makt fieck ad veida þœ.

Gude sie Lof sem giørde Vøtn, Gagn-andug fyrer vora Nautn, Og lætur oss þiena Løg og Jørd, Legg- jum i Staden̄ Packargiørd, Dœunst ad HErrans dijrre Ment, Daudt þo han̄ take Element, Skøpun-

gietur og Lijf þvi lient.

DRottne JEsu-sie Dyrdeñ sioor, aa Diwp til Fiske Afla foor, Pvi Arlega blessar Elskañ hañs, Utvege Foolks til Sioos og Lands, Heidrum vier Nafned hañs fyrer þad, Hefur vor Til-Fanng margfalldad, Og laated margt dragast Lande ad.

DRotteñ so lætur duga hier, Dege hvorium þad hañ oss lier, Pad sem oss giefst af Lande og Laa, Leggiande sijna Blessan aa, Unum vid slijkt sem oss er lied, Ei veit hvad leinge þurfum med, Er vor Gud Saalar Upphellded.

Avi! ad hefdum Vænge vær, Vilia og Fysn til Ydrunar, Og fliwgum i Kvølld sem Fugl i Bool, Fødurs vørs under Naadar-Skiool: Sæte JEsu i Sijdu Or þitt, Saal vor hverfe, So verde fridt, Eins sem i Hreidur Svalañ sitt.

Naad DRotteñs liene oss Nætur Grid, Nanda Tilfellum varne vid, So vor verde Naattura nærd, Naatturlega oss giefe Værd. Sæler i Gude sofnum vier, I sætum Fognude uppvakter, Og gaungum i Fride Gudhrædder, Amen.

Føstudags Morgun Psalmur.

Ton, Dagur i Austre ollu.

SJE Gude Lof hañ Siøtta, Siaaum vier Viku Dag: Trwar-Regluna rietta, Rækium, Og Saalar-Hag, Hroosande þvi Hand-Verke, HErrañs, sem giørdest þa, Pad var mesta Stoormerke, Mañeñ skoop Jørdu aa.

Ei þo fyrr eñ Kvikinde, Øll voru bweñ til, Hafande hid hellsta Ynde, Ad horfa aa Meistara Spil, Sijdasta sem hañ giørde, Siñe lijkt Dyrdar-Mynd, Viliande ad ytsia yrde, Sijn Epterlætis Sijnd.

Lof sie Guds Lynde Froomu, Hid Laaga ei forsmaar hañ, Vænt Pijng wr Efne aumu, Al-Hagur smijda kañ, Lijkneskiu burt wr Leyre, Liet sijn Augu ad-daast, Hañs er Heidur ad meire, Po hafe aa sunu Ast.

Gøfugt var Gudlegt Smijde, Er giørdest fyrer hañs Maal, Livomande i lioofre Prijde, lifande Holld og Saal, Po var sw Heilleñ hærre, Hrunda Mañeskiu er skied, DRotteñ med Daasemd stærre, Dandlegt Mein lækna ried.

Vard Guds Naad þad til viña, Ad vita sijns Sonar Bøl, Son Guds til Fleina ad fiña, Fordæmdur Kross i Kvøl, Og sier af Angre barma, Ut þegar pijpte Blood, Lijkt sem Guds Lamb ad jarma, Lausn so ad feinge Piood.

Frægd stoora framde aa Jørdu, Frelsareñ þegar doo, Syndaña Hapte hørdu, Hañ sleigde i Naudañ Sioo, Sijns Bloods, og so af Reide, Sagde i Afløku-Stad: Satan Svikareñ Leide, Siaa mitt Verk Fullkomnad.

Friaa-Dag þvi holldum frægstañ, Frañ yfer Lioosen hin, Lausnar-Verk Naadar nægsta, Naadade

Mañ-

Mañlegt Kyn, Pa Lijfed i Sølur lagde, Og Lijknar Fordæmdum bad, Son Guds, og til vor sagde: Siꜳ allt er Fullkomnad.

Fader, Leid Foolk þitt eige, , Freistingar iñ i Neyd, Fridad ꜳ Føsiudege, Fyrer þijns Sonar Deyd, Lꜳt oss þa Huggun hlioota, Sem hefur hañ forþienad, Og Himneskra Heilla nioota, Pa Hlaup vort er Fullkomnad, Amen.*

Føstudags Kvølld Psalmur. Ton, Eilijfur Gud og Fader klær.

ÞReñum Gude sie Packargiørd, ꜳ þessu Friꜳ-Dags Kvøllde, Ordt og tied uñ alla Jørd, Af øllu lifanda Hollde, Pviad þad allt er Hand-Verk hañs, Po Hꜳleitusi sie Skøpun Mañs, Er sijdast hañ vanda villde.

Dyrdar verdugur einkum ert, Af øllu Mañlegu Kyne, Eilijfur Gud, Sem allt hefur giært, Ad Adams Børnum þad þiene, Pvi Einglarner þurftu þess ei med, Til Parfa oss skapader Fied, Og lagder oss þad i Liene.

Oss hefur þient þad eñ i Dag, ꜳ Utlegdar vorrar Vege, Sem þu vanst oss siꜳlfur i Hag, ꜳ Siøtta Skøpunar Dege, Af Kvikfiꜳr Sedur Kiøte og Mivolk, Kvølld og Morgna þitt hwngrad Foolk, Daglega eg Dꜳsemd sege.

Sem Konnnglegur Kiallare mꜳ, Og Kiøt-Bwr DNottens heita, Mꜳlnytu Gagn sem mettunst ꜳ, Og Millde hañs giører oss veita, Skoo og Klæde af Skiñe og Ull, Skøpud er oss þar Næring full, Launar Gud so vorn Sveita.

Vier niootum þess ad Nꜳdeñ hañs, Nꜳkomna oss sier giørde, Pa Andanum blies i Asiꜳn Mañs, Og eilijft Lijf Jñfærde, J Lijknestkid af Leyre skapt. Lofum bæde hañs Giæsku og Krapt, Til Dyrdar þad Verk hañs verde.

Mañ-elske Gud, hvørs Millde ei þver, Myskunar øllum Pioodum, Avi vort Edle orded er, Olijkt Skapara goodum, Piña Verka vier þyggium Not, Eñ Pioonusta vor er ill og lioot, Skaparans Skickum trodum.

Frelsare vor sem fyrer oss badst, ꜳ Føstu-Dag þañ hiñ Lꜳnga, Og Reideñar Pressu trwlega tradst, ꜳ Trienu þa virdtest hꜳnga, Med þiñe Hlijdne bæt vorn Brest, Blood þitt Heilagt oss ꜳhellest, Og afmꜳe allt hid Rꜳnga.

Heilage Aude oss hiꜳlpa þu, Ad Heill þa ei af oss briootum, Efldu med oss Ydran og Trw, So allra Guds Verka niootum, J Nꜳdunni bæde Noott og Dag: Nꜳtturu Brest vorn fær i Lag, So Eilijfa Hvijld vier hliootum.

Laugardags Morgun Psalmur. Ton, Myskunar Fadereñ Millde.

Lꜳt.

Kostum œ Laugardege, Lof-Saung Gude i Tie, packlæte hañs bagne eige, Po halle Vikuñe, Hvijldar-Miñing hiñs Hærsta, Hiet Fordum þesse Tijd, Helgud med Heidre stærsta, HErrañs af Erfda Lijd.

Epter Skopunar Ydiu, Almætte hvijldest hañs, Eñ ecke i Erfide midiu, Eins er Skapnadur Mañs, Sex Daga eigum ad eria, Epter þad þyggia Roo, Heilaga Hvijld ad byria, A Himnum, er Gud tilbiov.

Vier eigum hætt ad hæla, Hand-Verke Almættesins, Uñ Viku Heims Alldurs heila, Hag skudde Mañkynsins, Gud til Gagnseme og Fridar, Giørde oss Daga Sex, J Hvijld siñe hañ Erfidar, Hiœlpræđis Verk þvi vex.

Oss ber viliugum vera, J Verke med HErra þesim, Sem kiende oss Gott ad giøra, Giørande þeñañ Heim, Myndade Mañ og Brwde, Med Mynd siins Bijlætis, Verk þad hañs Vern ei lwde, Vert þo stoors Packlætis.

Vier med Lamech oss lyum, Leytande Fallvallts Auds, Og Armæde œ Jørd þrygium, Aflande Dagslegs Brauds, Opt verdur rijr Abate, Oller þvi Mañ-Spilling, œ Andlega Ydiu later, Erum, Og Leidrietting.

Fyrer þvi fram ad Kvølldе, Frelsareñ prælkadest, œ Saal og Heilogu Hollde, Heill vor so fullgiørdest, Uppgiefeñ af Erfide, Afhendte i Fødursins Hønd, Sofnaude i sælum Fride, Sijna Blessada Ønd.

HErrañ fyrer Præla þolde, Þessa Mædu og Stwt, Pa epter Pioning hvijlde, Pvott-Dageñ mikla wt. Lof sie Lausnara mijnum, Sem lagde œ sig þad Prek, Ad asmœ med Sveita sijnum, Synder vorar og Brek.

Kieñande oss ad enda, Erfide vort med Bæn, Og Saaler hønum afhenda, Heim-Før so verde væn. Hønum skulum so heilsa, Heim þegar kvedium vær, Frœvllu Jlln oss frelsa, O Gud vor Fader kiær! AMEN.

Laugardags Kvølld Psalmur. Ton, Fader vor sem œ Himnum ert.

SJauuda Kvølld nu komed er, Kiært Lof Gude þvi synginum vier. Ein Vika er oss eñ afþreyd, Allt-jafnt smœ styttest Lijssins Skeid, Er oss þad Glede i Eymdar-Dal, Af þo reikñest vort Daga-Tal.

Sie Gude Lof fyrer sijna Raad, Syne Guds Dyrd fyrer vort Hiœlp-Raad, Aunda DRottens sie Pockeñ þijd, Pad hefur vered oss Fridar-Tijd, Heiløg Guds Preñing heidrud sie, Hundrad margt Gott sem oss liet skie.

Guds vors i Lioose geingum vier, Guds under Pake vardveitter, Gud oss sitt Brand til Bordhallds fieck, Brunnur Guds til-liet Svala-Dryck, œ Felle

med

med oss Guds Fridur var, J Faþme Guds svarsum og Næturnar.

Belzebub sa hiñ bølvade, Babyloniskur Tyrañe, Kyndt hefur eñ siñ Kvala On, Kieppst vid ad giøra oss øllum Tioon, Eñ DRottens Eingell Dagana Sis, Diofulsins Vondskap hindrade.

Gud heimtar Viku Verked vort, Vor Hlijdne hefur mikeñ Skort, Sistyusiñum Sisiñum, Signadañ Gud vier stygt høfum, Eñ hañ Sis Daga gaf oss Grid, Gløtudum Lijsed eñ hiellt vid.

Hvad skulum segia hier til vier, Hæda lætur ei Gud ad sier, Saarheyptast hañ vid Synda Lyst, sijst vill þo nockur Fortapist, Ottunst Riettlætis Reide hañs, Reynum eñ Giæsku Lausnarans.

JESU! sem margar Vikur varst, J Verølld og heñar Synder barst, Saar Giolld þu leidst fyrer Sakleyse, Seinast i Pijslar Vikuñe. Klæke vora þu kvitta best, Klaarañ giør nu vorn Reikniugs-Brest.

Hvør Dagur, Vika, Ar og Olld, Endast þa þess er Sijdasta Kvølld, Ad settre Tølu i sama Mund, So kiemur og vor Dauda Stund. Uñ oss þa JEsu, Eg þig bid, Ærlega ad skiliast Heimeñ vid, AMEN.

Trwarjaatning Athanasii. Med Ton, Nu kom Heideña Hiaalpar Raad, etc. Maa og lagast vid þañ Ton, HErra Gud þig heidrum vier, etc.

Hvør sem villde ad hoolpeñ sie, Helga Trw einkum vel kuñe. Heila Flecklausst sem hiellt ei þa, Hañ serst Eflaust Eilijflega.

Eirn Gud i Preñing, Almeñt Trw, J Eining Tignar Preñingu. Persoonum meingar samañ sijst, Sundrun Guds Veru neitar vijst.

Føldurs, Sonar og Anda hañs, Er sijn Persoona hvør til Sañs. Pessar Priaar ern samt Eirn Gud, Eilijst Valld og Dijrd samjøfnud.

Sem Gud Fader, Eins Sonur er, So Helgañ Anda jaata ber. Ofkøddud, Eilijf, Omælañleg, Er Guds Persoona hvør um sig.

Ei eru Prijr þo Eilijfer, Eine Gud Æsenlegur er. Oskapadañ, Omælltañ og, Eirn so trwa, Eñ ecke Priaa.

Fødur, Son, Anda Heilagañ, Eins trwe hvørn Almaattugañ. Ei hafa Prijr þo allañ Maatt, Allsvalldanda Eirn heidrum haatt.

Fader, Sonur og Ande hreirn, Er Gud og DRott eñ Hvør sem Eirn. Hallt þo ei Gude nie HErra Priaa, Helldur Eirn Gud og DRotteñ Tiaa.

Sañleiks Kieñing sem jaata baud, Su Greinin hvør sie HErra og Gud. Hrein Almeñt Trw so hratt oss fraa, Hallda Gude nie DRottna Priaa.

Gud Fader er af aungvum til, Ei skapadañ nie bor eñ Skil. Guds Son af Fødur Einum er, Ei vard

vard nie skoopst, Po Fæddest hier.

Eirn Veg Gud Ande Heilage, Af Fødurnum og hans Sone, Ogiørdur Skøpun aungva ber, Ei fæddest, Po framgeingen er.

Eirn er hvi Fader, Eñ ei Priir, Eine Guds Sonur, Og Aude dijr. J Preñing verdur eingen Grein, Ædre, Miñe, Fyrre nie Sein.

Persoonur eru allar Priaar, Eilijfar jafnt i Heidre haar, So i Preñingu Einingen, J Eining Preñing Tignesi señ.

Til Saluhialpar søn er Pørf, Sie Trweñ med oss viss og diørf: JEsus vor HErra Eilijfe, Oss til Lausnar Holldgadur sie.

Pvi er Hrein, Riett og Heilog Trw, Hiartanlegt Traust og Jaatning sw: Guds Son JEsus vor HErra haar, Hañ sie Gud og po Madur klaar.

Af Fødur Olst i Eilijfd Gud, J Heim barst Mañ af Meyar Kvid. Fullkomeñ Gud og fullgior Mañ, Fyrer Saal og Mañs Lijkamañ.

Miñe Fødur ad Mañdoome, Med Fødur jafn i Guddoome. Eirn hvott sie Gud og Madur hreirn, Ei Tveir, Helldur er Christur Eirn.

Eirn er hvott ei sie umsnweñ, Art Guddoomleg i Mañdoomeñ, Helldur so, Ad heil Guddoomlig, Hefur Mañdoom teked a sig.

Soñ Ein Persoona sw er viist, Sam-meingast Tvær Naatturur sijst, Sem Holld og Ond i Eirn Mañ sier, Eins Gud og Mañ Eirn Christur er.

Sa Eirn leyste af Syndum oss, Saarañ Dauda hvi leid a Kross, Og stie til Vijtis ofañ strax, Upp reis fra Daudum Pridia Dags.

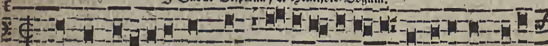
J Haatign upp til Himna stie, Hia Fødur jafn i Almætte, Aptur vill koma eins hadañ, Ad Lijfs og Dauda dæme hañ.

J hvors Tilkomu aller Meñ, J eigeñ Hollde rijsa señ. Af sijnum Verkum sierhvør ha, Sañañ Reikning framleggja ma.

Goodswser til Lijfs gaanga ha, Gudlauser i Baal eilijfa. Hrein Almeñ Trw er hier framsett. Hialpast eingen ha hiellt ei riett.

Petta Symbolum Nicænum, edur Messu Credo, epter gamallre Versione, Laatum vier hier med fylgia, Hellst epter hvi had er Alkuñugt og Tijdkanlegt vijdast.

J Sudur-Stiptenu, A Haatijdis-Døgum.

Vier trwum aller a eirn Gud. Fodur Almaattugañ, Skapara Himens og Jardar,

Jardar, og allra Hluta Sijnelegra og Osijnelegra. Og a HErrañ DRott-

eñ vorn JEsum Christum, Eingieteñ Guds Son, og af Fodurnum fæddañ,

fyrer allar Veraller Gud af Gude Lioos af Lioose Eirn sañañ Gud, af

Gude soñunn, Gieteñ eñ ei giordañ samjafn sijnum Fodur, fyrer hvo n ad allt

er giort, hvor fyrer oss Meñena og vorrar Heilsu Saker, Stie nidur af Him-

ne: Took Holldgan af Heilags Anda Krapte, af Mariu Meyu, og Madur

svo vordeñ. Hañ er og fyrer oss Krossfestur, under Pontio Pilato, var hañ

piijndur og grafeñ. Og uppriisande a Pridia Dege, epter Ritningunum.

Og uppstiigande til Himna, Situr a hægra Veg Guds Fodurs. Og i Añad

Siñ er hañ komande med Diird til ad dæma, Lifendur og Dauda, a hvørs

Riike verdur eingeñ Ender. Og vier trwum a Heilagañ Anda, DROtteñ

allt Liifganda, af Fodur og Syne framsa anda, hvør med Fodur og Syne æ

til-

tilbeidest, og æ avallt samdijrkast, Hvor ed mællte fyrer Spamenena. Og

vier trwum Heilaga Christne, Stadfesta fyrer Postulana. Og jatande

eina Skijrn vera til Fyrergiefningar vorra Synda, og Epterbid Upprisu

allra daudra Manna, Og þa komande Eilijft Lijf, all - ra Allda.

A - - men.

GLORIA.

Sem sijngiast mæ Stundum, bæde i Kyrkiuñe og heima i Hwsunum, þa ecke er Embættisgiørd frameñ. Ton, Alleinasta Gude i Himerijke, etc.

HEidur sie Gude Himnum a, Og hærst Lof fyrer Naad sijna, Ad hiedañ af oss alldrei maa, Ogn nie Kvøl nœ kur Pijna. A Jordu hofum nu feinged Frid, Fodnrnum bocknast Mañkyned, Nu hlaut oll Heipt ad dvijna.

Vier Lofum, Dijrkum og Pockum hier, Þig tilbidium alleina. Walld þitt Gud Fader eilijft er, Alldrei kañ þad ad riena. So er þijn Makt Omæleleg, Algiort er allt hvad þier er i Hug. Vel þeim er i Trw þier þiena.

O JEsu Guds Eingietĕñ Son, Eilijfe Gud vor HErra! Pu bætter allt vort Andar Tioon, Eymd vora virdtest bera. Lamb Guds sem Daudañ leidst a Kross, Lijknsamur siert þu ollum oss, Vora Bæn vilier þu heyra.

Heilage Ande Hialpeñ trw, Huggareñ allra beste, Fraa Diofuls Svikum forda þu, Flock þeim sem JEsus leyste, Med sarum Dauda og Undum sijn. wr Eymd og Neyd leys Christne þijn, Sem af Hiarta a þig treyster.

Eirn Bœnar Psalmur, ad sijngia þa Børn eru skijrd, Med Lag.

Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

Þu varst fyrer oss eitt Ung-Barn, O JEsu! HErra Naadargiarn. Af hreinre Jomfrw Fæddur ert, Fooll þitt so hefur hoolped giort.

Ung-Børn hefur þu ei forsmaad, a Funde þijnum feingu Naad. Yfer Børnen hefur þu Hendur lagt, Blessad þau, Fadmad og so sagt:

Lated Børn meiga til mijn naa, Meined þeim ei miñ Fund ad faa. Himnarijke Eign þeirra er, Og allra sem eru þvilijker.

Þetta Barn hier bijfalad sie, Blijde JEsu vor Lausnare. J þijna Christne þad Jnleid, Þyrm og frelsa fraa allre Neyd.

Etijd hlijfi þvi med Einglum þijn, Fraa Olucks Slisum og Pijn. Med þiñe Ast og Milldre Naad, Mijskunn þvi og blessa þad.

Veit þvi med Alldre Vøxt og Spekt, Ad verde hlijded þier og þeckt. Og life hier Heilaglega, Hia þier sijdar Ævenlega, AMEN.

Hioona Psalmur, Med Ton, Kom Ande Heilage, etc.

EAll erfu sem þiñ Gud, J Sañleik Ottast, Gack fraañ hañs giorvoll Bod, Sem gløgt nu vottast. Pu munt og þiña neyta, Prisleiks Verka, Sæll ertu, So mun þier veitast, Sæmdeñ sterka.

Þijn Hws-Frw þijna Bygd, Skal hañ Veg fedia, Sem Vijn-Tries vænust Dygd, Kañ Virda gledia. Þitt Bord Umbergis þa, Ad Syner sitia, Sem Vidsimiors Vidur sia, Er vel mar nytia.

Siaa,

Sioa hier þa Sæmder saa, J sine Veru, Guds Otta ef gyrnast aa, Peir gypter eru, Signe þig sialfur Gud, Af Zions Vellde, So ad Jerusalem, Med Heidre hallde.
Og þu munt eirnen Born, Sioa Barna þina, Og Jsraels ægiæt Vorn, Ad Frid mun sina.

Same Psalmur, Med odrum Hætte.

Christens þad eitt mun Mans, mest Audlegd vera, Og Lijfe hryggvn hans, Hellst Blessan bera.
Eilijfan Ottast Gud, Og honum una, Hans jafnan Heilog Bod, Hallda og kuna.
Hand-Biorg, Þier Fædu fær, Fullrar ad niota, Saure þu Sælu nær, Sæmd muntu hliota
Hwsfens Upphellde sie, Holl Eigen-Kvina, Sem gott Vijnvidar-Trie, Var Kvista sina.
Allt Bord þitt um i Hring, Eins sitia Syner, Eyk Vidsniørs og um kring, Ungvider kliener.
Bwanda Blessan sw, Bregdst alldrei neinnum, Eirn Gud sem Ottast nu, Af Huga hreinnum.
Veite þier Giæfu Gud, Grande vid varde, Af Zion alla Tijd, Og Grida Garde.
Audlegdar Elle med, Une þier giarna, Ad seinger Syne sied, Sijdan Børn Barna.
Foolk Guds wr Faare leidt, Frid hallde leinge, Goostwser aller Eitt, Amen Men sijnge.

Epter Kyrkiu Jnleidslu Kvena, Sijngest þetta Vers, med Ton, Gud Myskune

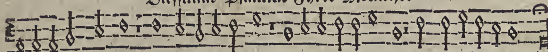
HErra Gud Fader Hlijfd þijn sie, Ad hitte þig eingen Pijna, Guds Son JEsus vor Grædare, Geyme han Saalu þijna, Helgan Anda eg um þad bid, Jngang þier þenan giefe, Ad eignest Guds Naad, og Andar-Frid, Utgang sem Froomum hæfer, Nu og um alla Æfe.

Maa og sijngia þesse Vers, Ton, Af Fodurs Hiarta Barn er bored, etc.

JEsu Nafne Gud min giæfe, Pad Gagn sækte eg til Musteris, Ad Hreinsunar Dagar sie øll mijn Æfe, A mier hrijne Løg-Boot Christs, So kune eg kiæra, Foorn þier færa, Fodur Himneskum, Hvørium sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.
Ecke er til i Eign mine, Offur-Lambed Sakleysis, Utan þad sem af Elsku þine, Eg medtook Forþienan Christs, Blood hans saara, Best mun klaara, Brot mijn øll, Pvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.
Hiarta mitt med Huga hollum, Helgad sie min DRotten þier, Sem lifnar fyrst af Limunum øllum, Lijka seinast burtu deyr, Laat þad kuna, Æ þier una, Allt til Dauda, So þier sie, Lof, Dijrd Heidur ad Eilijfu.
Moodur Lijffins Avørt allan, Eg fel Gud i þijna Hønd, Laattu Hioon an Heiptar-Galla, Hafa rietta

Dwfu-Lund, Og epter Løgum, Hegde Høgum, Hvør og Eirn, So Gude sie, Lof, Dyrd, Heidur ad Eilijfu.

Blessunar-Psalmur Fyrer Maaltijd.

Fader a Himna Hæd, hvør fyrer Jesu Naad, Elsku þijna oss vottar, Ond og Lijkama mettar.

Hvad um̃ Lopt, Vøtn og Jørd, Lifer og hefur Ferd, Forsorgar og Fram̃færer, Fiølgar, Klæder og Nærer.

Blessar øll Børneñ þijn, burttekur Synd og Pijn, Færer þeim Fædu hreina, Fyrer þiñ Son alleina.

Til Lofs og Dyrdar þier, Lijka sem Christnum her, Pygginum i Dag Packlaater, Pitt Laan sem oss veiter.

Laat oss i hreinum Hug, Hallda oss vid þiñ Veg, So med Sambitsku goodre, Sedinust vorn Foodre.

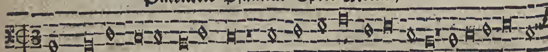
Veit oss þad verde fyllt, Sem vottar Paall oss skylldt, Gleymum ei þijnu Orde, Yfer vorn Borde.

Laat oss ei lijkiast þeim, Lijd sem stundade Heim, Hvørium þu hlijfder eige, Hvad Skrifteñ af þeim seger.

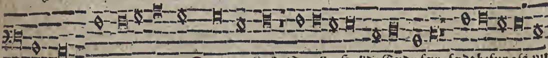
Medañ mettudu sig, Miñtust þeir sijst a þig, Giørdu sier heidna Glede, Grim̃ fiell a þaa Reide.

Hiaalp oss nu HErra kiær, So Heidur þiñ eflum vær, Fyrer Frelsarañ Christum, Fader a þig treystum.

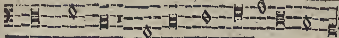
Packlætis-Psalmur Epter Maaltijd.

Heidrum vier Gud af Hug og Saal, hañs Lof vor Tunga syngia skal, ad sijna Giæsku

sijnde snoost, Sadde oss vel med Dryck og Kost, Sa øllu Hollde Fædu fær, fædt hefur oss nu

DRotteñ kiær, Pad allt hañs Millde þackum vær.

Þackum honum nu Þioonar hañs, Pad er oss oll-um skyldt til Saňs. Jaatum ad oss elskade hañ, Af Moad siñe skapade Mañ, Med Hwd og Hollde, Bloode og Bein, Bygd er vegleguft Skiepna Ein, Og siidan giefeñ Saaleñ hrein.

Pa Madur Lijf i Fyrstu fær, Fæda heilnæm er honum nær, J Lijfe siñar Moodur mœ, Maduriñ siña Næring þa. Po Barnkynd sw sie Ung og Aum, Ei hefur Skort œ Gaasum heim, Fram til þess hun fædest i Heim.

Gud hefur Verolld vel tilreidt, Vanta lætur ei œ Næring neitt, Fiolleñ og Dale frioofgar hañ, Fienaden Gras ei vanta kañ. Vex wr Jordune Vijn og Braud, Veiter þad hvort Ar, Milldur Gud, Og hiaalpar so af Hwngurs Naud.

Fiska vrita oss Votn og Sioor, Verdur af þessu Maaltijd vor, Eggeñ og Fugla eignunst vier, Ost til Atviñu skapad er, Naut, Geitur, Sviin og Sauda Fie, Siaalfur Gud lætur oss i Tie, So ad vor Næring noogleg sie.

Þackum honum, og þyggium nu, Pad hañ giefur oss saña Trw, Ad hofum slijkt i Hiarta riett, Hallda Bod hañs i vorre Stiett. So jafnañ oll hañs heilog Hiord, Heidre hañs Blessada Nafn œ Jord, Pad skal vor allra Þackargiord.

Añar Þacklætis Psalmur, epter Maaltijd,

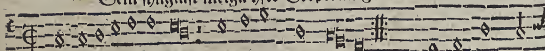
Ton, Christe vier aller þackum þier, etc.

GUD vor Fader þier þackum vier, Fyrer þiñ Son Christ vorn HErra, Millde þijna sem margfolld er, Med hvorre virdest ad næra, Allar Skiepnur sem eru med Ond, Oss hefur sadt þijn millda Hond, Lof sie þier Dyrd og Æra.

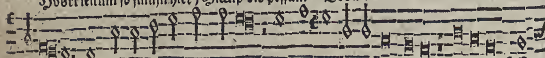
HErra sem mettad hefur nu, Holld vort sem endast hlijtur, Saal vora eirneñ sedier þu, Sem alldrei deyr nie þrijtur, Ord þitt er heñar Afl og Megn, Par til þu verdur heñar Eign, Naavistar med þier nijtur.

Himna Fodur œ hvorre Tijd, Heidrum nu Christeñdoomeñ, Sem oss kvittade Synder vid, Sw Naad af Trw er komeñ, Fyrer hañs Son JESUM HErra vorn, Hvor med sier liet oss verda Born. Ætijd lofum þig, Amen.

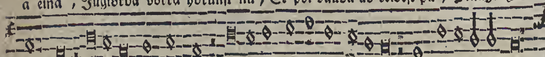
IV. Nockrer Hiartnæmer Psalmar/ um Daudañ/
Sem syngiast meiga yfer Greptran Framlideña.

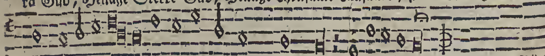
Midt i Lijfe erum vier, umvafder med Dauda. Til hvjn DRotteñ
Hvort leitum so fiñum hier, Hiaalp vid þessum Voda ?

a eina, Illgiorda vorra ydrunst nu, Er þvi vallda ad reidest þu, Heilage HEr-

ra Gud, Heilage Sterke Gud, Heilage Lijknsame Lausnare ; Þu Æfeñlege Gud,

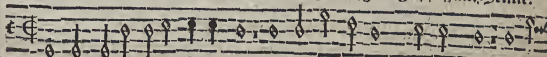

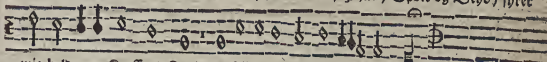
Latt oss eige falla, J þa grimu Daudans Neyd, Kyrie-eleison. Midt

Midt i Dauda ad oss slær, Ogn af Vijtis Kvolum, Hvør þeim af oss hrunded fær? Hiælp þa oss vier sølum, Pad ert þu DRotteñ alleina, Mæder Hiartans Mÿskun þijn, Mañkyns Kvøl og Synda Pijn. Heilage HErra Gud. Heilage Sterke Gud. Heilage Lijknsame Lausnare. Þu Æfeñlege Gud. Laat oss ei of-bivoda, Ogn af Vijtis grimre Glood, Kyrie-eleison.

Midt i Vijtis mestu Ogn, Misgiørder oss reita. Hvar faaum vier þeim Hiælp i giegn? Hvør kañ oss Lid ad veita? Þad ertu DRotteñ alleina. Þvi Bloded þitt vor Christe kiær, Kvittad allar Synder fær. Heilage HErra Gud. Heilage Sterke Gud. Heilage Lijknsame Lausnare. Þu Æfeñlege Gud. Hiælpa oss þa Heim vid skilium, Ad hallda rietta Trwar-Slood, Kyrie-eleison.

Bænar Psalmur uñ goodañ og Christelegañ Afgaang af þessum Heime.

Fyrer Kvøl þijna bid eg nu, Mier Aumum ad hiælper þu, nær Daudans kiemur hin strijda Stund, Stoorlega griñ a alla Lund.

Nær Augun missa alla Sioon, Eyrunum kiemur Heyrnar Tioon, Twngañ ei leingur mæla ma, Mitt Hiarta tekur ad brotna þa.

Nær allur Maattur miñ eydest so, Eingeñ Madur mier hiælpa ma, O! HErra JEsu þijn Hiævist blijd, Hugge mig þa i Daudans Tijd.

Leid mig af þessum Eymdar-Dal, Og flyttu mijna Daudans Kvøl, Andskotans Reide frels mig fra, Fyrer þiñ Anda, og vert mier hia.

Eñ

Eñ þegar skiliast Lijf og Ønd, O! Gud tak hana þier i Hønd, Hvijld Hollde af þier eg þyggia vil, Þar til Dooms Dagur tekur til.

Glada Upprisu gief þu mier, Geym mijn þa Dagur Doomsins er, Mijnar Synder miñstu ei aa, Milldur gief mier Lijf eilijft þa.

Lijka sem fyrr mier lofader þu, Legg eg aa Ord þijn mijna Trw, Sañlega, Sañlega sege eg þier: Saa mijn Ord helldur og treyster mier.

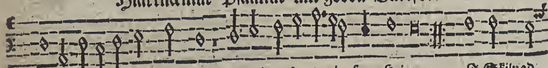
Ogn Daudans reyner øngva hañ, Eilijfañ Dauda ei smacka kañ, Lijkamlegt Andlaat eitt Siñ fær, Vid Andar Dauda ei verdur var.

Vil eg med Voldugre Hønd, Vidskilia hañ vid Daudans Bønd, Arf mijns Rijkis skal eignast saa, Æfeñlega mier sialfum hiaa.

Og lifa i Sæln og søñum Frid: Sæmd þa veit þu oss milldur Gud, Allar Synder oss forlaat þu, Ad Poleñmooder vier bijdum nu.

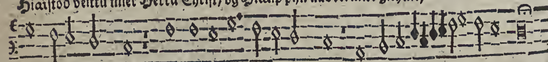
Med hreinre Ast og traustre Trw, Til þess ad kiemur Stundeñ sw, Og feingium þiña Orda giætt, Allt þaangad til vier sofnum sætt, Amen.

Hiartnæmur Psalmur um goода Burtfør.

Þa liñer þesse Lijkams Vist, og leider þu mig fraa Heime, I Skilnad

Hiartstod veittu mier Herra Christ, og Hialp þijn alldrei mier gleyme,

mijna aumu Aand, Eg gief og fel i þijna Hond, ad medtaker og geymer.

Mig þijna jafnañ Sekt og Synd, Samvitskuñe skal eg um Hialp ei vilja, Þvi Dreyreñ Raude og fast aamæla, Þær eru fleire Siaafar-Sand, Samt Daudeñ þiñ, O Drotteñ JEsu Frelsare miñ, Er mijn

Lijfgiøf og Sæla.

Eg er þiñ eigeñ Limur eirn, Af þvi fæ eg Huggun gooda, Alldrei slijtur mig af þier neirn, I Angist og Daudans Voda, Eñ þo eg deye, Er eg med þier, Eilijfañ Fögnud faństu mier, DRotteñ med þijnum Dauda.

Eins sem af Dauda uppreisi þu, I Grøf mun eg ei blijfa, Himna-Før þijn er Huggun trw, Hrygd Daudans kañ burt drijfa, Hiedañ fer eg med Fögnude, fullvijs þia þier miñ Lausnare, ætijd þu lætur mig lifa.

Hiaa Christ aa Fialle Helias var, I Heidre Oddadlegum, Læresveinar hañ saau þar, So Esklaust trwa meigum, Eilijft Lijf sie i ødrum Heim, Elias lifer i Fögnud þeim, Þa Dyrd vier þyggia eigum.

Huggunar Psalmur i Daudans Tijd. Ton,

Gud Myskune nu øllum oss, etc.

DRotteñ lijkna mier, Laat mig Naad þijna fiña, Af þvi mitt Traust er allt aa þier, Eymdaña giættu miña, Synder giøra mier Sorgar Mood, Saaleñ er tvist af Angre, Frelsa þu mig fyrer þitt Blood, Fyrna af Pijnu laangre, So liñe Strijdu straangre.

Eg berst vid Daudans bitra Maatt, Braatt verd nu hiedañ hallda, Heimeñ forlaata hlijt eg braadt, Heled mig sæker kallda, Lijkameñ veikur og laseñ er, Lifs Krapt tekur ad þriota, Saaleñ af Bwknum flya fer, Finst þvi ei neirn til Boota, Laat mig Naad fiña sliota.

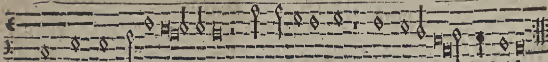
Eins geingur mier i Eymdum mijn, Og þvi Barne er fædest, Hørmulegre i Hrygd og Pijn, Hørku Preyngingu mædest, Hafande hvørke Maatt nie Megn, Miwka Hiaalp sier ad veita, Utañ Lioos-Mooder liwf og giegn, Lund-blijd med Astsemd heita, Lidsemdar giøre ad leita.

Af þvi kom Gud miñ Elsku kiær, Uppaa þig nu eg væle, Og hijngad þijnar Hendur hrær, HErra miñ JEsu sæle, Fyrer þitt Rauda Fossad Blood, Fordum sem wt af dunde, Uñ Trie þijns Kross þa Tijged Flood, Tafarlaust nidur hrunde, Ad mier þijn Elska grunde.

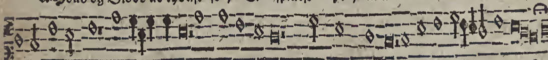
Vid miñe Saal þijn Hiaalpar Hønd, Hijr sem Lioos-Mooder take, Þa verdur Lijkamañ vidskild Ønd, Vijst so ei uppaa sake, I varmre Laug þijns Lijfsins Bloods, Laat hana Hreinsun faanga, So Heiptar Pijnu Heliar Moods, Hun kuñe alldrei faanga, Uñ alla Eilijfd laanga.

Eirn goodur Psalmur, Hvørneñ Madur skule bwa sig til Daudans.

Vid

Vid Dauda mig ei veria maa, verd eg falla fraa, þvs vil eg mig framgiefa,
A. Holld og Blood ad eydast so, Ei spillest þo, miñ Ande mun aptur lifa.

Allfagur og klaar, Eilijfur er, Gude Fodur hia, friaals Dauda fra, og eilijft Lijf mun hafa.

Andlaate kvijde eg ecke vid, aa hvørre Tijd, Vil eg mig vel tilbwa, Og tilreida sem eg kañ best, J Trwñe mest, Til Guds Sonar mier snwa, Þvi hañ er miñ, Præl þecker siñ, Hañs Kvøl og Deyd, Mier hiaalpar wr Neyd, Huggar mig þesse Trwa.

Gud Fader Son siñ sende mier, Sa Dauda hier, Leid Søkum Synda miña, Ad yrde eg friaals vid Andar-Kvøl, Og Hoolpeñ vel, Þad hlaut hañs Son ad viña: Er slijkt ei mest, Guds Giøf og Ast? Hañs Myskun stoor, Og Millde var, Mier vill sijns Rijkis-Arfs uña.

Eirn Huggunar Psalmur, Med sama Lag.

Gladur nu deya vil eg vijst, Vid Dauda sijst, Megna eg mier ad hlijfa, Fordiørfun aungva eg siña maa, Þo falle fraa, Mijn Saal hia Gude mun blijfa, Þvi þioon er eg þiñ, Þu HErra miñ, Ætijd hia þier, Estaust eg er, Ei kañ mig fra þier hrijsa.

So leinge sem hier Lijfed dreg, Læra vil eg, Gud lega i DRottne deya, Og bwast til med bestre Lyst, Blijdañ um Christ, Fast Trwar-Fadm ad beigia, Mitt ædst Traust er hañ, Þud leysa vañ, Fyrer siñ Deyd, Og frelste af Neyd, Gladur þvi vil eg þreya.

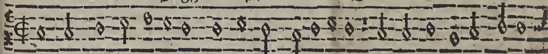
Af Naad hefur Gud mier veitt og skeinkt, aa Kross uppheingt, JEsum Christ Son siñ kiæra, Sa fyrer

mig

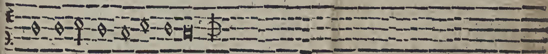
mig lide saaraň Deyd, Ad svipta Neyd, Sie hønum þvi Sæmd og Æra, Oh! hvilijka Naad, Hefur Gud mier tiaad? Pa kraunku Aund mijn, Kallade til sijn, J eilijft Lijf iñ ad færa.

Gief mier nu DRotteñ Giæsku-Ør, Glada Burtfør, Fyrer JEsu dijrstañ Dauda, Ad Life og Deye eg i þier, Aund miñe og mier, Boot veit fyrer Blood hañs Rauda, Miñ JEsu Christ, Mig hefur leyst, J þijna Hønd, Eg fel mijna Aund, Sofna eg so aan Nauda, A M E N.

Aňar Huggunar Psalmur moot Daudanum.

Lambed Guds og Lausnareñ, Lijfs og Daudur er eg þiñ, med þier Arf laat eignast mig,

Þar aller Helger gledia sig.

Skyllda eg ecke eignast Lijf, Eilijflegt og fordast Kijf, Hvar være Daude Helgur þiñ, Og helst Bloodrijke Bardageñ?

Hvar til var þitt Helga Holld, Huled og Grafed nidur i Folld? Ef þiñ Daude ecke mier, Eilijft giæfe Lijf hiaa þier.

O JEsu! vid mig vertu þvi, Viss og Trwr, Eg til þijn fly, Yfergief þu alldrei þañ, Sem Unda-Flood þitt hreinsa vañ.

J Fride laat mig sofna sætt, So vid øngvu verde hætt, Andlite blijdu og Augum þijn, Æfeñlega snw til mijn.

Frelsare miñ af Faare og Neyd, Fyrer þiñ bid eg saarañ Deyd, Laat mig Oskum øllum naa, Og Æfeñlega Løfgiørd tiaa.

Bænar-Psalmur um gooda Burtfør, Ordtur af Sr. Sigurde Jonssyne.

Ton, Fader vor, sem aa Himnum ert, etc.

O JEsu! JEsu, JEsu miñ, JEsu mitt Lijf og Hertogeñ! Ondeñ mijn kvakar epter þier, Oløg Daudans þvi formerker, Yfergief þu mig ei vid þad, Þo Andeñ og Hollded skiliest ad.

Señ reñur Glased Ara af, Eg stend vid Daudans Rauda Haf, Vatns-Flooded beliar uñum ad, Alldrei veit nær mig svelger þad, Ogna Bylginr sem ofra sier, O JEsu! laat ei dreckia mier.

Kom þu nu med þiñ Krossens Staf, Klappande uppaa Dauda-Haf, Laattu mig þurrañ Farveg faa, Og Fødur-Lande Klaklaust naa, Blessade Daudañs Bane þu, Burtfør gief mier Saaluga nu.

J þeñañ diwpa Daudañs Hyl, DRotteñ þig med mier taka vil, Leid þu mig Haaska øllum wr, Einka Hoop mitt og Verndar-Mwr, Syndu mier Bygd og Bæeñ þiñ, J blessud Hybijle leid mig iñ.

Myrkunar þiñar Skugge skiott, Skijle nu miñe Synda-Gnoott, Fyrer þiñ Dauda fleig þeim iñ, J Forþienustu Hyleñ þiñ, Rauda Blooded wr Benium þijn, Blæde wt yfer Jllverk mijn.

Allsheriar Gud eg þacka þier, Peiged Laan allt sem veitter mier, Miøg opt hefe eg þad misbrwkad, Miñsin nu ecke Gud aa þad, Fyrer Brot øll og Breiskleik miñ, Borgun er JEsus Sonur þiñ.

Jeg vil nu feigeñ fara til þijn, Og faa þier aptur Saalu mijn, Leid þu hana uñ Liooßens Hlid, J Lifande Maña Bindinid. O! þang æskileg Umskipte, Ad siaa þig þar i Dyrdeñe.

Skapare miñ þier skila eg nu, Skiepnu þeirre sem giørder þu, O JEsu! tak þu eins ad þier, Og añast þañ þu Fridkeypter, Heilage Ande! haf Gaat aa, Helgudnum þijn i Skijrnar-Saa.

Velkomeñ Daude, Velkomeñ, Vijsa þu mier aa Bwstad miñ, Laattu upp Dyrnar Lijfsins þa, Langar mig þar til iñ ad naa, Þu goode Giestur giørdu þad, Gud sem hefur þier befalad.

Audvarp mitt DRotteñ aalijt þu, O! DRotteñ tef ei leinge nu, Fødur-Lande mig fijser naa, Fordæmdum Heime leys mig fraa, Naadeñ er vijs eñ Neydeñ stillt, Nem upp miñ Anda þa þu villt.

Kom þu Lioos-Mooder Liwf til mijn, Laugadu mig i Bloode þijn, Sofna og Vakna sætt i þier, Sialfur JEsu þad veit þu mier, Leys mig þegar þier þyker Maal, Þier Befala eg mijna Saal, Amen.

Christeleg Umþeynking Daudans, Ordt af Saal. Sr. Hallgrijme Peturssyne. Ton, Dagur i Austre øllu, etc.

Allt eins og Bloomstred Eina, Uppvex aa sliettre Grund, Fagurt med Frioofgun hreina, Fyrst uñ Dags Morgun-Stund, A snøggu Auga Bragde, Af-skored verdur skiott, Lit og Blød nidurlagde,

Lijf Man̄legt endast skiott.

So hleypur Æskan̄ unga, Ovissa Daudans-Leid, Sem Alldur og Ellen̄ þwnga, allt ren̄ur sama Skeid, Jn̄sigle aungver feingu, Uppaa Lijfs-Stunda Bid, En̄ þan̄ Kosi undergeingu, Aller ad skiliast vid.

Dauden̄ maa so med San̄e, Samlijkiast þyke mier, Slijngum þeim Slaattuman̄e, Er slær allt hvad fyrer er, Grøsen̄ og Jurter grænar, Gloovande Bloomstrid frijdt, Reyr, Stør, Sem Roofer vænar, Reiknar han̄ jafn faanijtt.

Lijfed Man̄s hradt fram̄ hleypur, Hefur þad aungva Bid, J Daudans grim̄ar Greypur, Grøsen̄ tekur þar vid, Allrar Veralldar Vegur, Vijkur ad sama Punct, Fetar þad Fws sem Tregur, Hvørt fellur Liett eda Pwngt.

Hvørke fyrer Hefd nie Vallde, Hopar Dauden̄ Eitt Strik, Fæst sijst med føgru Giallde, Frestur um̄ Augnablik, Allt han̄ ad Einu gyllder, Pvott Jlla lijke edur vel, Boon ei nie Bræde millder, Han̄s beyska Heyptar-Pel.

Men̄ vada i Villu og Svijma, Veit eingen̄ neitt um̄ þad, Hvørnen̄, aa hvørium Tijma, Eda hvar han̄ kiemur ad: Eirn Vegur øllum greider, Jn̄gaang i Heimsins Ran̄, Margbreittar lijtst mier Leider, Ligge þo wt þadan̄.

Afl Daudans eins nam kreynkia, Alla i Verølld hier, Skal eg þa þurfa ad þeynkia, Han̄ þyrme Einum mier? Adams er Edle run̄ed, J mitt Naatturlegt Holld, Eg hef þar og til un̄ed, Aptur ad verda ad Molld.

Hvørke med Hefd nie Raane, Hier þetta Lijf eg fan̄, Saalen̄ er so sem ad Laane, Samteingd vid Lijkaman̄: J HErran̄s Høndum stendur, Ad heimta sitt af mier, Dauden̄ maa segiast sendur, Ad sækia hvad Skaparans er.

Nu vel i HErran̄s Nafne, Fyrst Naudsyn ber til slijk, Jeg er ei þeirra Jafne, Sem Jorden̄ geymer nu Lijk: Hvønær sem Kalled kiemur, Kauper sig elngen̄ frij, Par læt eg Noott sem nemur, Neitt skal ei kvijda þvi.

Jeg veit min̄ Liwfur lifer, Lausnaren̄ Himnum aa, Han̄ rædur øllu yfer. Eirn heiter JEsus saa, Sigraren̄ Daudan̄s san̄e, Siaalfur aa Krosse doo, Og mier so aumum Man̄e, Eilijft Lijf vijst tilbioo.

Med sijnum Dauda han̄ deydde, Daudan̄ og Sigur van̄, Makt han̄s og Afle eydde, Eckert mig skada kan̄, Po leggest Lijk i Jørdu, Lifer mijn Saala frij, Hun mæter alldrei Hørdu, Himneskre Sælu i.

JEsus er mier i Min̄e, Mig aa han̄s Valld eg gief, Hvørt eg er Ute eda Jn̄e, Eins þa eg Vake og Sef, Han̄ er mijn Hiaalp og Hreyste, Han̄ er mijtt rietta Lijf, Honum af Hiarta eg treyste, Han̄ mijker Daudan̄s Kijf.

Jeg life i JEsu Nafne, J JEsu Nafne eg dey, Po Heilsa og Lijf mier hafne, Hrædest eg Daudan̄ ei, Dande! eg Ottast eige, Afl þitt nie Valleed gyldt, J

Christi Krapte eg sege, Kom þu Sæll þegar þu villt, AMEN.

Stutt Umþeynking þessa Fallvallta Lijfs, og Jhugan Epterkomande Sælu, J Psalm-Vijsu samanteken, Af Mag. Steine Jonssyne, Biskupe Hoola Stiptis. Ton, Pa liñer þesse Lijkams Vist, etc.

Vakna mijn Saal, Og vird fyrer þier, Hvad vallt ur er Lijfsins Bloome, Frægd og Dyrd Mañsins skamlijt er, Po fagurt uñ Stund hier lioome, Metord, Vijsdoomur, Makt og Fie, Maal-Snille good og Frijdleike, Lijdur burt, Lijkast Hlioome.

Hvar af villtu þier hroosa þa? Hvar af kañtu þig stæra, Pu Molld og Aska? Minst þar a, Mekt oll, og Stundleg Æra, Leitar i burt þa Lijfed þver, Pu leggur þad ei i Grof med þier, Pyott villder þangad færa.

Hvad kañ þig stoda Hefd og Valld, Heims Tign og allur Soome, Pa fyrer þijn Brot skallt greida Gialld, Gude a Efsta Doome? Veralldleg Makt er broteñ þa, Pessa mijn Saal i Tijma ga, Peynk uñ ad þar ad kome.

Epter Daudañ er Doomsins Tijd, Daudeñ er Launn Syndaña, Dapurlegt þesur Daudaňs Strijd, Dreigest til allra Maña, Eñ so þu Dauda frelsest fra, Fly til DRottens og ad þier ga, Ydrastu Illverkaña.

Græt þijna Synd og giæt ad þvi, Gud þa Mañiñ skapade, Dyrdar-Sess hañ sette i, Siñe Mynd begafade, Allskonar Vegsemd a sier bar, Til eilijfs Lijfs hañ giordur var, Po ad hañ þvi tapade.

Sorgande mattu Saal mijn nu, Sia epter Misser slijkum, Riettlætis-Skrwda rænt ertu, Rangletis vafeñ Flijkum, Helgun og Lijf þier hvarf i fra, Hvar kañtu Boot a þessu fa? Hia Gude Giæskurijkum.

DRotteñ vill ecke Danda Mañs, Daudañ Satan iñleidde, Ofund, Svikræde og Illska hañs, Allt Mañkyn Lijfe sneidde, Daudeñ til allra diarfur fer, Deya uñ sijder hlivotum vier, Giolld þau oss Syndeñ greidde.

Daudeñ þo o. far ecke meir, Athugum Saal mijn þetta, Eñ ad giora þitt Lijf ad Leyr, Og Lijfenu burt ad sletta, Ondeñe Daudeñ ecke nær, Ondeñ hia DRottne Hvijlder fær, Hond vill hañ heñe rietta.

J þeirre DRottens Astar-Hond, Ander Riettlatra byggia, Lausar vid. Harm og Holldsins Bond, Heims Vellyst ongva hyggia, Par kiemur eckert Angur nær, Eingeñ Pijna þar snerter þær: Hvad kañ oss þar ad hryggia.

Heyr nu, mijn Saal, Og hygg ad þvi, Heims af Astrijdu lweñ, Hondunum DRottens er þier i, eilijf Hugsvolun bweñ, Millum blessadra Handa hañs, A

Horm-

Horrunnum þijnum verdur Stans, Og Greatur i Glede sunneñ.

Po ad i Heime Hiartad mitt, Hvørskyns Piaanjngar lijde, Eg veit þvi seirna verdur fridt, Wijst þvi eg eckert kvijde, Himneske Fader! Houdeñ þijn, Hrygdar-Taareñ af Augum mijn, Af-þerrar øll uñ sijder

Ur þiñe Hende eingeñ fær, Ønd mijna burtu slited, JEsu Blood-Fadme bijr hun nær, Brwdguma siñ fær lited, Hana þadañ ei hrekia kañ, Heimur, Nie nockur Veralldar-Mañ, Medur Bak-mælum bited.

O! hvad sæl ertu Saal mijn þa, er slijkañ þu Bwstad hlijtur? Jardneskñ Hreyse horfeñ fraa, Himneskrar Dyrdar nijtur, Augsyn Guds sier aan Enda þar, Endalaus Prijde Vegsemdar, Ad þier nuñ Eilijfd lijtur.

Vertu þvi glod mijn sæla Saal, Sorg laat þig aungva beigia, Fagne nu Hiarta, Hugur, Maal, Hier er Stund ein ad þreya. Deyddur sigrade Daudans Kijf, DRotteñ JEsus vort rietta Lijf: Abate er oss ad deya.

Syng þvi fagnande Saala mijn, Sia, Hvar er Daudans Skeyte? Helvijte nu er Hroosun þijn, Horfeñ ad øllu Leite, Daudeñ svelgdur i Sigur er: Sæll HErra JEsu Dyrd sie þier, Sem oss Sigureñ veiter, AMEN.

Andlaats-Psalmur, Ordtur af Sr. Gudmunde Erlendssyne.

Ton, Gude Lof skallt Ønd mijn iña, etc.

EMdurlausnareñ liwfe, Lijfed mitt og Verndeñ trw, Elskañ þijn ei wtskwfe, Ordum þeim sem eg mæle nu, Daudans þa Tijdiñ tvista, Tilsellur, so sem ber, Laat ecke Neyd mig nijsta, Naadeñ þijn væge mier, Ad eg sætlega sofne, Sijdañ aa Doomsins Dag, Eins lijka Endurlifne, J þeim Fagnadar-Hag.

Heimeñ so kijs ad kvedia, Og komast hiedañ med Hvijld og Roo, Saal mijna sætt muñ gledia, Sigrare Daudans A og O. Hijr situr Himna Kongur, Hatt yfer Cherubin, Eins er og eiñ Gull-Hrijngur, Endalaus Naadeñ þijn, Eirn Geymsteirn allra beste, O JEsu! Mariu Son, Einum þier aa eg feste, Alla Hiaalpræðis Von.

Hvønær sem fer eg hiedañ, Harmkvælum Daudañs uaalægist, Eg horfe æ aa medañ, Uppaa þig DRotteñ JEsu Christ. Pu hefur sagt þad sialfur: Saa sem geymer mijn Ord, Grimt skal ei Daudañs Sialfur, Giøra þeim Andar-Mord, Item, Peir eru Sæler, Ord Guds heyra med Gaat, Heyrdu þad Milldur mæler, Mig æ þeim fylgia laat.

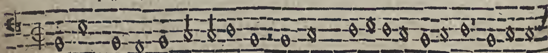
Dijrmætur fyrer DRottne, Daude Riettlaatra Maña er, Po ad Hiervisteñ þretne, Pusund betra med-

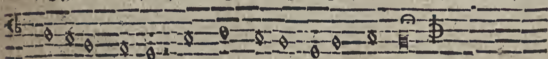
medtøkum vier, Ad siaa Guds Andlit blijda, Utvøldum rijkia hiaa, Syngiande med þeim sijdan, Sanctus og Gloria. O! þan eilijfa Sooma. Æ þa Fagnadar Stund! Nær mun eg naa þar koma, Og naalægiast þin Samfund?

Eg veit ad Lifwfur lifer, Lausnare minn i Dyrdenne, Øllu Raadande yfer, Uppvekur mig wr Jørdunne, Jeg mun med eigen Augum, Eilijfan Gud minn siaa, Enn ecke Aūarlegum, Efalaust þar treyste aa, Laattu mig þola og þreya, Pad sem ad Høndum ber, Sijdann sætlega deya, Sialfur DRottenn i þier.

Ad stande eg fyrer Stoole, Stødugur þijns mikla Dooms. A Himnesku Høfud-Boole, Hoolpenn i Adkvæde þijns Rooms, Pad mier ad nóógu næger, Neins annars kresia vil, Huga mijnum þad hæger, Ad hura jafnann Gott til, Þig med Føgnude ad sinna, Fraa skilenn Eymd og Sorg, Laattu so Lijf mitt linna, Ad lende eg i þinne Borg, AMEN.

A medann Menn fylla upp Grøfena med Molld, Sie sungenn þesse Epterfylgiande Psalmur, Edur fleire ef Þorf gioreſt.

Hollded er Jørd og af Jørdu, Ad Jørdu eirnenn aptur verdur, Pad rijs af Jørdu Efalaust, Pa uppkiemur Guds Lwdurs Raust.

J Guds-Rijke Aundenn lifer, Eilijf Myskun henne hlijfer, Fyrer Christum hans kiæra Son, Kvitt vid Synder og Daudans Von.

Hanns Mootlæte, Hrygd og Mæda, Hefur nu øll Ending gooda, Ok Christs um sijna Æfe droo, Er

nu

nu Framliden, Lifer þo.

Eilijfan Frid Onden hefur, Allt til Doom Dags Hollded sefur, Gud þa af Jørdu uppreiser þad, Odaudlegt, Heillt og Forklaarad.

Lwen skilden han vid Heimen, J Himna Sælu er nu komen, Þar lifer han hia Lambsins Stool, Lioomar ætijd sem skiæra Sool.

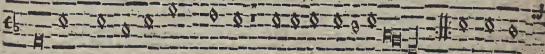
Sofe han (hun) nu hier i Fride, Heim vier gaungum fra þessu Leide, Sem best jafnan sig side hvør, Svo vitiar Dauden lijka vor.

Þar til hiaalpe oss HErra Christe, Hvør med sijnu Bloode oss leyste, Fra Diøfle, Pijnu, Dauda og Heim, Dijrd, Heidur, Lof sie Konge þeim, Amen.

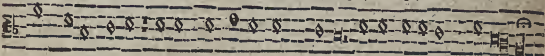
Þegar heim er geinged fra Grøfene, sieu sungen þau Tvø sijdustu Vers af fyrerfarande Psalme, Sofe han (hun) nu hier i Fride, etc.

Bænar Psalmur, ad vier mættum aa Daudan ætijd minast,

Af þeim 39. og 90. Davids Psalmum utdreigen.

Um Daudan gief þu DRotten mier, Eg Daglega huxa meige, Upplijs mitt
Og ad mijn Æfe aa Enda ser, Eg vijst þvi gleyme eige,

Hiarta HErra min, ad hrædast kyne eg Doomen þin, og Ottast aa hvørium Dege.

Eins er mijn Æfe og Þver-Hønd breid, Allskins bladen med Sorgum, Lijtels verdt er mitt Lijssins Skeid, Underlagt Eymdum mørgum, Fallvallt og miøg Forgeingelegt, Faanijtt og þar med Hiegoomlegt, Eins sem Draumur og Skugge.

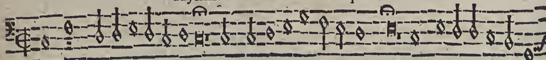
Vort Lijssins Bloom er Sorg og Swt, Og so sem

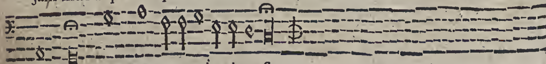
Graſed Vallar, Lijka ſem Ræda lijdur wt, Edur leſnar Søgur ſniallar. Sem Fuglar fliwgum burtu vier, Fliootl eins og þa Straumur ſer, Sud Meñ ſo burtu fallar.

Þoott marger Meñ i Heime hier, Hiegoomlega ſig mæde, Til einkis giøra þeir allt þad ſier, Fyrer Auð og Rijkdooms Giæde, Og vita ei hvør þad hlijoota ſkal, HErra kieñ mier mitt Daga-Tal, So að eg Huggun næde.

O Gud! þu ert mijn Adſtod beſt, A þig miñ Ande treyſter, Mijn er ſu Boon og Þørſeñ meſt, Mig fra Andſkota leyſer, Frels mig fra Dauðans dapre Pijn, DRotteñ vardveit þu Saalu mijn, Og til Lijfs mig uppreiſer, Amen.

Hymnus Prudentii in Exeqviis.

Qvidnam ſibi ſaxa cavata? Qvid pulchra volunt monumenta? Res qvod niſi creditur illis, Non mortua, ſed data ſomno.

Nam qvod reqvieſcere corpus, vacuum ſine mente videmus, ſpatium breve reſtat, ut alti, repetat collegia ſenſus

Venient citô ſecula cum jam, ſocius calor oſſa reviſat, animataqve ſangvine vivo, habitacula priſtina geſtet.

Qvæ pigra cadavera pridem, tumulis putrefacta jacebant, volucres rapientur in

in auras, animas commitata priores.

Sic semina sicca virescunt, jam mortua jamqve sepulta, qvæ reddita cespite ab imo, veteres meditantur aristas.

Nunc suscipe terra fovendum, gremioqve hunc concipe molli, hominis tibi membra seqvestro, generosa & fragmina credo,

Animæ fuit hæc domus olim, factoris ab oræ creatæ, fervens habitavit in illis, sapientia, principe Christo.

Tu depositum tege corpus, non immemor ille reqviret, sua munera fictor & auctor, propriiqve ænigmata vultus.

Veniant modo tempora iusta, cum spem Deus impleat omnem, reddas patefacta necesse est, qvalem tibi trado figuram.

Same Psalmur aa Islendsku, Med sama Ton.

Syrgium vier ei Saaluga Brædur, Syrgium hvørke Fedur nie Mædur, Riettlaata Meñ Dauden ei deyder, Uñ Dyrnar til Lijffins þaa leider.

Hvad gyllder saa Grøftur aa Steinum, Eda Grafer af Marmara hreinum? Saa hiñ Saalade sætlega Deyde, Hañ Sefur og Lifer i Gude.

Loks mun þesse Lijkameñ styrdur, Sem liggur i Grøfeñe byrgdur, Med Skilninge og Skynsemdar Sooma, Alskijnande i Dijrdeñe liooma.

Vijst kiemur sw Vegsemdar, Gledeñ, Vermast Beineñ styrdnud og fredeñ, Sijns Lijkama so mun þa vitia, Saaleñ, Þar hun fyrre nam sitia.

Lijkeñ þan sem leinge hier rotna, Lijfgud þa med Saaluñe drottna, Leyptrande i Lopted sig fæsra, Liooma betur eñ Sooleñ skiæra.

So saaum vier Frækorn aa Folldu, Þad fuonar og rotnar i Molldu, Med Avøxt og allskonar Blooma, Upp aptur aa Voreñ þan koma.

Hyl Jørd vor sameigeñleg Mooder, Lijkama sem Hollded og Blooded, Nær og forvara Mañeñ þañ dofna, Naadugt so i þier meige sofna.

Hañs var Saalar Heimilis Stadur, Heilagur af DRottne skapadur, Hreiñ Skilningur, Hug-Vit og Miñe, Haaleitlega biuggu þar iñe.

Fliootl kiemur sw Fagnadar Tijdeñ, Þa Frelsareñ uppvekur Lijdeñ,, Ad saa same sem hier var grafeñ, Til Sæluñar upp verdur hafeñ.

Laateñ hier nu Lijkameñ bijde, Þañ Lausnareñ vekur uñ sijder, Mañskiepnuna Mollden þoott geyme, Mynd siñe Gud alldrei gleymer

Sama

Same Psalmur wtsettur a Islendsku af S. Stephane Olafssyne, ad Valla-Nese, Maa sijngia nær med sama Lage, og Jam mæsta qviesce querela

Þeñan Tijd, Þwngbært Lijd, Þverre Härms-Kvein, Hepte Mooder Harma-Flooded hvar ein, Afkvæmeñ ringeñ sijn harme a Haudre, Endurboot, Er Lijfs flioot ordeñ Daude.

Steinarner wthøggner og Leideñ breitt, Hvad mun þad, Þijda aañad eñ þetta Eitt, Ad Hlutur sa, Hvar þeim hia, Hyrdest um Stund, Hel beid sijst, Eñ þrepte visst, Hægañ Svefn-Blund.

Siaum vier hvijla hier Holdsed snaudt þo, Anda broted og Hugskote svipt so, Pa er samt þar til skamt þad sær aptur, Skijra Daad og skialleg Raad Skilnings Kraptar.

Allder þær þokast nær, Pa i Mañs Bein, Edlis-Hiteñ aptur vitiar Ofein, Eirneñ þær fyrre sær bored Bwder, Lijfgadar lijkt sem var Lijfs af Bloode.

Lijkeñ þaug Magnlaus miøg til Molldar suweñ, Laanga Stund laau under Leidum sweñ, Verda haatt Furdu fliott, Færd i Hæder, Og filgiast ad epter þad Ond og Lijf bæde.

Vita maa vara so visund Sæde, Groodsku snaud, Giørvoll daud og grafeñ bæde, Jardar-Dypt wr sem ypt Uppvert þraudn, Kiarn-goodra Korn-Staanga, Eins og adur.

Jord tak nu þeñañ þu þijda Værd i, Vafeñ Skaute, Þijnum Þrantum fra frij, Eg nu lia legg og sæ Lime Mañs hier, Ofkugar og Leifar ad þu geymer.

Saaleñ fiws hafde Hws hallded þetta, Skaparans, Skiæra Mañs-Skiepnañ rietta, Baadum lied bæde med Bygde og Giste, Vitskañ haa, Eñ hun var fra HErranum Christe.

Jeg þig bid, Jord tak vid laatnu Lijke, Sijna Gief utañ Ef aptur sæker, Skapareñ Ogleymeñ epter þetta, Andlitsins eirneñ sijns Eptermynd rietta.

Kiemur Tijd sw num sijd sem viss kallast, Christur hier uppsyller Eirn Von alla, Er mijn Trw opnud þu aptur giefer, Siaalf med Hynd semn Mynd sem eg sæ hier.

Eirn goodur Huggunar Psalmur, Ton, Naatturañ øll og Edle Mañs, etc.

Verde ætijd hvad vill miñ Gud, Vilie hañs er jafnañ hid besta, Vijs er heim jafnañ Verñd og Stod, Vid hañ sem sijna Trw festa, Hañ hiaalpar trwr, Eymd allre wr, Og agar Verolld i Maata, Pañ a hønum Traust, Hefur Efalaust, Ei vill nie kañ forlaata.

HErra

HErra Gud Traust og Heill mijn er, Hiaalp, Von, Lijf, Eilijf Sæla, Hvad sem hañ vill þad verde mier, Vil eg ei þvi moote mæla, Hañs Millde klaar, Mijn Høfud-Haar, Hefur øll taled aan Efa, Um̄ Noott og Dag, Miñ hurar Hag, Hiaalp nooglega vill mier giefa.

Þar fyrer auma Verølld vid, Vil eg nu fuslega skilia, Til mijns DRottenś i fullañ Frid, Fara epter hañs Vilia. Fel mijna Aund, J Fødursins Hønd, J Frañfør og Sijdasta Voda. Gud eilijfe, Mier yfer-stie, Andskota, Synd, Vijte, Dauda.

Þvi sie Dijrd, Heidur, Þøck og Lof, Þier Fader allrar Millde, Hvør oss kiærasta Son siñ gaf, Synd Heims saa bæta skyllde, A hañ þeim hlood: O! Mañ-leg Þiood, Att þier sliikt vel Hugfesta, Þvi hura tijdt, Og þacka blijdt, Þa Naad og Myskun mesta.

Eirn goodur Psalmur, Ton, JEsus Christus er vor Frelsare, etc.

LJknarfullur Gud og goodur, Giæskurijkur og Þol-eñmoodur, Skrijd eg til þijn, Þitt Skiepnu Barn, Skapareñ allrar Naadar giarn

Ad Footum þijnum fer eg ad kriupa, Flatur vil eg þar nidur driupa, Af þvi eg hefe aadur spurt, Aung-vañ þar komeñ, Þu reker aa burt.

Siaa þu Barn þitt saarlega grætur, Sier helldur vid þijna Fætur. Augunum mæne eg uppaa þig, O Gud kiendu i Briooste um̄ mig.

Vidurkieñe eg Misgiørd mijna, Møgulegt er þo ei ad fijna, Synda Andsiygd og Svijvirding, Sem eg er hladeñ allt um̄ kring.

Syndugre Skiepnu Sooln under, Sañlega ecke fiña munder, So sem er fleckud Saaleñ mijn, Samt flij eg þo aa Naader þijn.

Soddañ Hiartans Kvøl mig kremur, Kvijdande Briøøst sier nidur-lemur, Um̄ Naad bidiande nu i Dag, Neyd aadur kiemur og Neideñar-Slag.

Hegna mier ef villder veikum, Vondum epter Mak legleikum, Stædest eg ei þañ straanga Doom, Stød-ve Neidena Naadeñ froom.

Bliugt og Skielkad Brioost og Siñe, Beyge eg fyrer Majestat þiñe, So sem Eirn Lijflaus Saka-Mañ, Siøfalldlega til Dauda vañ.

Allt Gott giørde eg af mier ad brioota, Olucku hvøria verd eg þvi hlioota, Eins i þessum og ødrum Heim, Ofbijdur mier vid Þijslum þeim.

Nu er mitt Hiarta, hart þo kveine, Hardara ød-rum Marmara-Steine, Mijke þad JEsu Blessad Blood, So braadne þad ei i Vijtis-Glood.

Mætte ad søñu molast i Þarta, Mitt Staal-Siñe og Steindaudt Hiarta, Nær þeinke eg um̄ mijn Saa-lar Saar, Sijta ætte eg heitt med Bloodug Taar.

Væg þeim auma Veslings Orme, Sem veikare er

eñ Ryk fyrer Storme, Pu sem ert DRottеñ sialfur saa, Saal, Holld, Deyda og Lijfga maa.

Skijl mier under Skugga þijnum, Skøm̃ so eingeñ verde mijnum, Ovinaña og gledie Gied, Giete þeir mijna Helfør sied.

Veit ad eingeñ Vøm̃ nie Sneipa, Nie Veralldar Spott mier kuñe ad steipa, Legg aa sialfur þitt Lijknar Hrijs, Laangtum helldur þad fyrer mig kijs.

Jeg vil i þijnar Hendur helldur, Eñ Heimsins Maña, verda felldur, Med þeim eingeñ Medaumkan er, Eñ Myskun og Naadeñ noog hiaa þier.

Soddañ Huggun Saal mijn hefur, Syndernar þu fyrergiefur, Afmaa þu þær sem añad Sky. A hvørn Morgun er Naad þijn ny.

Laat mier ecke Olucku alla, A Elle-Døgum hier til falla, Sem i Æskuñe safnad hef, Synd mijna Gud mier fyrergief.

Laat ecke þijna Reide rietta, Rijkur af Naad i Koll mier detta, Ei verdur mier sw Byrde bær, Biarga mier Aumum Fader kiær.

Sialfur veit þad Sonur þiñ goode, Hvad saart er ad mæta Reideñar Floode, Pa hañ i Pijslar Baale brañ; Bloodugur þegar Sveiteñ rañ.

Fyrer þañ beyska Blooduga Sveita, Biørg virdstu mier og Vægd ad veita, Pu fyrerdæmder sialfs þijns Son, Søkudum hlijf þvi mier hañs Pioon.

Mig skal i DRottеñs Vijge veria, Pa vill þijn Reide aa mig heria, Eg veit mig sakar alldrei þar, Añad er ecke neitt Forsvar.

J Biarg-Skorn Naadar nya, Nu vil eg undañ Reide flya, Pad er þitt JESU Sijdu Saar, Saal mijn þar ørugg iñe staar.

Par er sæta Saalar Fæda, Og sw Lækning sem mig maa græda, Par er lifande Lijssins Skiool, Lofsæl Glede og Naadar-Bool.

Par er sw Lifande Lijssins Kiellda, Sem laugar mijna Saalu hrellda, J þañ sæta Svølunar Bruñ, Saalar miñar nu þyrster Muñ.

Hiørtun Gud þu Hrelldra gledur, Hwngrada øllum Giædum sedur, Læknar þu hvørn sem Lemstur ber, Lijka styrker þañ veikur er.

Ad søñu kañtu audga snauda, Oreigana, Og reysa af Dauda, Vøkva kañtu Eitt visnad Korn, Verkar þu Odaudleikañ vorn.

Makt og Naad þijna hvør kañ herma, Huga miñ virdest Sedia og Verma, Lijka Audga og Lækna øll Mein, Lijfga og Stirkia Holld og Bein.

Pad skal vera þier Eilijf Æra, Einglar og Meñ sem kuña ad færa; Ad þu Bænheyrer Aumañ mig, Af Jnstre Noot eg kalla aa þig.

Pu sem lofar Lijkn ad veita, Lanngu aadur eñ Meñ þijn leita, Bænheyrer oss fyrr eñ vonum vier, Vægdu nu JESU Aumum mier.

Væg þu mier Aumum Vesalinge, aa Veralldar Sijdasta Pijnge; Utskwfa þu mier ecke þa, J Eilijfañ Elld og Kvala Praa.

Leid

Leid mig iñ i Lioos med Sooma, Láát mig þaang-ad um ſijder koma, Þar ſem er Daaſóm Dyrdeñ þijn, DROTTENN! Þu ſem Lioomar og Skijn, Amen.

Þeſſe Epterfylgiande Vers eiga ad ſyngiaſt af Predikunar-Stoolnum, aadur eñ Gudſpialled er leſed.

1. Suñudag i Adventu.

Ton, Eirn HErra eg beſt ætte, etc.

Þacker vier glader giørum, Grædareñ JEſu hier, Zions Børn orduer erum, Og þijn Dyrd komeñ hier, J Naatturu og Naalægd vora: Naad ſw er Under-Root, Vorra vidriettra Kiøra, Og Vegleg-uſt Meina-Boot.

2. Suñudag i Adventu.

Ton, Sæll er ſaa Mañ ſem hafna kañ, etc.

UPPhefium Høfud og Augu med, Endurlauſn vorre a moote, Eflauſt faaum vier Son Guds ſied, Sorg øll trw eg þa þriote: Sæl mun vera ſw Sumar-Tijd, Soolnñe fegre Ar og Sijd, Ad glediaſt af Guds Auglite.

3. Suñudag i Adventu.

Ton, Gief þiñe Chriſtne goodañ Frid, etc.

Allting veit JEſu Pioonum þijn, Þiñ Veg ſo til-reidt giete, Viſſande kieñe Sveinum ſijn; Ad Sañleikans hiaa þier leite, Sem þægelegt er i þijnu Auglite.

4. Suñudag i Adventu.

Ton, JEſus Guds Son Eingieteñ, etc.

SAñleiks Meiſtareñ mæte, Mier kieñ ad þeckia þig, Med Hiartans Lijtelæte, Og lækka ſiaalfañ mig, Og ad mijn Rødd þad roome, Sem Naadhollt er Chriſteñdoome. Leid oſs a Lijfſins Stig.

Uñ øll Jooleñ, og til þeſs a Kyndel-Meſſu, Syngeſt:

J Dag Eitt Bleſſad Barned er, etc. Pag. 33.

Og ſijdañ til Alyktunar:

Hønum ber jafnañ, etc. Pag. 29.

A Joola Dageñ, og Nyaars Dag,

Syngeſt ſiaalft Verſed Priſvar, (Eñ ei nema Einuſiñe hina Helga Dagana.)

4. Suñudag epter Prettanda.

Med Hymna Lag.

EG fel þier JEſu øll mijn Kiør, Alltijd vertu med mier i Før, Uñe mier Naad þijn Aſtwdlig, Ad

Eitt gange yfer mig og þig.
Vertu styrktur Stafn-Bwe min, Stijre Ferdenne
Aude þin, Leif mier eg sie þin Lærefveirn, Line ei Trw
mijna Haske neirn.

5. Sunnudag epter Þrettanda.

Ton, Konung David sem kiende, etc.

EG þreifa a Þolenmæde, Þinne Gud DRotten
minn, Sem hleyper ei Heiptar-Bræde, Hastre a
Illgresenn, Ef skie mætte sæe ad sier, Og Gooder wr
Illum yrde, Er hier kiærast þad verde, Ofta eg þess
Aumum mier.

Gud minn þitt gooda Sæde, Gief Avartest hiaa
mier, So hafe eg þar af Hiaalpræde, Sem Himneskt
og Eilijft er, Og verde so Hveite hreint, J þijnum
Akre funden, Enn ecke byrtu þrunden, Sem Illgrese
i Elldt brent.

6. Sunnudag epter Þrettanda.

Ton, JEsus Christur ad Jordan kom, etc.

OKiside JEsu! Þu fieckst af mier, Formyrkvan
Manndoomlega, Forklaarau aptur fagra af þier,
Feinged hefe eg Andlega. Eja! Blessad sie Andlit
þitt, Eirnenn þinn Klæda-Bloome, Sem umm-myndar
Saalar-Audlit mitt: A Effsta bid eg þig Doome,
Gief eg Lioos biartur lioome.

Sunnudagenn i Nijuvikna Fostu.

Ton, Dagur i Austre allu, etc.

Lijkna mier Son Guds sæte, Samvitskann mijn er
veik, Gief hiaa þier Myskun mæte, meire enn Verd-
ugleik, Og framar ad Giof enn Giallde, Giør mig
Hluttoku-Mann, J Signadrar Sælu Vellde, Sem
þijn Hlijdne til vann.

2. Sunnudag i Nijuvikna Fostu.

Ton, Giørvoll Christnenn skal glediast nu, etc.

TIgnud sie JEsu Twngann frood, Talande i Lijk-
ing skijrre, Sannleik Guds fyrer sinne Þiood, Og
synde i Rædu þeirre, Astrijke Guds med allann Sann,
J Eilijfu Raade hefur hann, Hugxun a Velferd vorre.

Edur og þetta Vers.

Ton, Blijde Gud, Børnum þijnum ei gleym, etc.

SAalnan Christs, Sem ert i helgre Nod, Umm Vel-
ferd viss, Vertu i DRottne glod, Prestann hann
med Packargiørd, Þier ber ad lofa, Veit hann þu ert
vesøl Hiørd, Vill þier þo giefa, Hiaalp i giegn, Hvørs
konar Voda, Lijka Megn, Ad leita hins Gooda, Og
Frioossamt Regn, Fagurlegs Grooda, Hakeldama
hanns þu ert. Hvor sem Eyru hefur ad liaa, Heyre
saa DRottne. Hvor sem Augu hefur ad siaa, Horfe
moot DRottne. Hvor sem Tungu hræra maa, Hroo-
se saa DRottne.

Sunnudagenn i Fostu-Inngang.

Ton, HErra Gud i Himnarijke, etc.

Vatns-

VAtns-Skijrn þijn JEsu Vegsamleg, Ver mig Samvitsku Pijnum, Hreinsadur er i heñe eg, Hollds af Saurendum mijnum.
Wijgdur til Biskups varstu hier, Med Vatne og Anda smurdur, Heilagur til Hreinsunar mier, Hlautst þu ad verda Skijrdur.

1. Suñudag i Føstu.

Syngest Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Ovinaanleg Borg er vor Gud, etc. Pag. 139.
Edur Siøunda Vers i Psalmenum.
Fader vor sem aa Himnum ert, etc.
Ei leid þu oss i Freistneiñ, etc. Pag. 172.

2. Suñudag i Føstu.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
A þig alleina JEsu Christ, etc. Pag. 173.

3. Suñudag i Føstu.

Ton, O! Gud miñ HErra aumka mig, etc.
HEidrad sie JEsu Hreyste-Verk, Er Hremdañ Saud greip wr Ulffsins Kverk, Dumbum gaf Maal og Miñe, Mynd prijdde aptur siñe, Sæll er saa Kvidur sem þig bar, Sæte JEsu til Adsiodar, Affkvæmdum Adams Nidium. Avi! vier þig tilbidium: Orded laattu og Anda þiñ, wt-reka fraa oss Dioflum, So ad sierhvør i siñe Stiett, Siaae, Heyre, og tale riett, Og haaleitast Guds Nafn gøfge.

Midføstu Suñudag.

Ton, Sæler eru þeir aller nu, etc.
DAasamleg er sw DRottens Frægd, DRotteñ sioalfur er eilijf Nægd; Hañs styttest Houndeñ alldrei. Allt giørde i Fyrstu wr aungvu hañ, Eñ i Dag drygia lijted kañ, So verde ad Mergd margfalldre, Augu Skiepnaña øll til Sañs, Uppmæna aa Hendur Skaparans, Og hañ þær allar fædur, Eirneñ Hræ-Kynda auman̄ Lijd, Almaattugur aa riettre Tijd, Blessadre Millde medur.

Suñudageñ epter Mid-Føstu.

Ton, Naatturañ øll og Edle Mañs, etc.
HErra JEsu þijn Hroosun er, Haaleit i Guds Auglite, Um̃ Brest kuñe eingeñ ad bryxla þier, Bættust so øll mijn Lijte, Syndlaus þu varst, Sioalfur þo'barst, Søk mijna þier aa Herdum, Var þier þvi Last og vondt Adkast, Veitt i Lijgeñar Ordum.

A Bodunar Dag Mariæ.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Millde JEsu sem Mañdoom tookst, etc. Pag. 50.

A Paalma Suñudag.

Ton, Eirn HErra eg best ætte, etc.
FRelsareñ Fridar-rijkur, Faatækt sem leidstu hier, Saal miñe Audlegd eykur, Dreygd sem laa aa þier, Villder þu Lægingu lijda, Og laata so beckia þig, Añars Mañs Oinu rijda, til Æru og Hefdar vid mig.

A Skijrdag.

Tvo

Tvo Fyrstu Vers af þeim Psalme.
JEsus Christur er vor Frelsare, etc. Pag. 9.

A Paaska Hautijdeñe til Uppstigningar Dags.

Christur reis upp fraa Daudum, etc. Pag. 89.
(Prisvar aa Hautijdeñe, Eñ Einusiñe aa Suñudögunum.)
Sijdast til Alyktunar,
Sigrareñ sæte, Sonur Guds vor giæte, etc.

A Uppstigningar Dag.

Christur til Himna uppfoor, etc. Pag. 98.
Syngest Prisvar, (Eñ ei nema Einusiñe Suñudageñ epter.)

A Hvijtasuñu Dögum.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Nu bidium vier Heilagañ Anda, etc. Pag. 5.
Edur: Christur siñ Anda sende, etc. Pag. 105.
(Prisvarsiñum.)

A Trinitatis Hautijd.

Þad Seinasta Vers af þeim Psalme.
O! HErra Gud oss helga nu, etc. Pag. 219.

1. Suñudag epter Trinitatis.

Þaug Tvo Fyrstu Vers af þeim Psalme.
Mitt Hiarta hvar til hryggest þu, etc. Pag. 121.

2. Suñudag epter Trinitatis.

Þaug Tvo Fyrstu Vers af þeim Psalme.
Guds Son kallar, komed til mijn, etc. Pag. 146.

3. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, O! Vier Syndum setner, etc.
BJD eg nu Blessan þijna, Blijde Fader miñ, Auktu Ydran mijna, Fyrer Anda Krapteñ þiñ, So Fridarens Einglar fagne, Med fögrum Dyrdar Her, Yfer þvi Edla-Gagne, Sem Yferboot med fylger. DRotteñ þijn Dyrdeñ er, DRotteñ eg treyste þier, DRotteñ Myskuna mier.

4. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.
GJef þu i Hiartad Myskun mier, Milldur Gud, Ad eg lijkest þier, Heptu mig æ af Helmskum Doom, Hiaalpa ad mijn sie Lundeñ froom, Vid mijna Brædur so semie hier, Ad sijdar Naad þijna findum vier.

A Jons Messu Baptistæ.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Blessadur ad Eilijfu sie, etc. Pag. 220.

5. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Allt mitt Raad til Guds eg set, etc.

Gladur

Eladur nu wt a Diwp eg dreg, J DRottens Nafue uppleyse eg, Net allrar Pdin miñar, Hepne mier gooda hlotnast lat, Og hvorium a sin Embættis Bat, Gud vegna Giæsku þiñar.

A Vitiunar Dag Mariæ.

Pad Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Lof saung Gude Mey Maria, etc. Pag. 221.

6. Suñudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
A þig alleina JEsu Christ, etc. Pag. 173.

7. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu, etc.

Almættugur ñm Lopt og Lad, Lausnareñ hefur noogieg Rad, Ad næra Naudstaddañ, Og fram ad færa Fielausañ, Fotum prijda nakeñ Mañ.

Metta hellst DRotteñ mijna Hnd, Miin Augu horfa a þijna Hnd, Sem Milld og Mattug er. Lifa og deya lat oss hier, J Lijfe og Dauda biarga oss hier.

8. Suñudag epter Trinitatis.

Pad Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Natturañ oll og Edle Mañs, etc. Pag. 54.

9. Suñudag epter Trinitatis.

Paug Tvo Fyrstu Vers af þeim Psalme.
Af diwpre Hrigd a kalla eg þig, etc. Pag. 65.

Edur þetta Vers

Ton, Hvor sem ad reyser hæga Bygd, etc.

HErra JEsu mier Hungur er a, Hvlle þiñar ad nioota, Hwss-Næde lat mig Himnesst sa, Heims-Visteñ nær vill brioota, Vijsa mier þar til Veg og Rad, Vinattu þiñe giete eg nad, Sem opt nam af mier brioota.

10. Suñudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Være nu Gud oss ecke hia, etc. Pag. 128.

11. Suñudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Nu bid eg Gud þu nader mig, etc. Pag. 153.

12. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Mykkuna þu mier millde Gud, etc.

MJer kiendu Gud ad mæla riett, So Frægdar Friett, Frelsara mijns wtbreide, Sem allt-giorer vid mig einka vel, Eirneñ þo Hel, wr Heime mig hiedañ leide. Hatt losad sie, Vort Hiälpræde, sem fyrer oss, Saklaus a Kross, Eins og Lamb wt as deyde.

13. Suñudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Sæler eru þeir aller nu, etc. Pag. 126.

14. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

EG vil falla til Foota hier, Frelsaren JEsu vægdu mier, Hud mijn Spitelsku illt ber Mein, Avi! Eg bid hun verde hrein. Mier og Samspilltum Lijkn þu lioa, Laat oss alldrei hier falla froa: Hier skal Eilijfar Packer tioa.

15. Sunnudag epter Trinitatis.

Syngest eins og Fyrsta Sunnudag epter Trinitatis.

Edur þetta Vers. Ton, A Eirn Gud vil eg trwa.

GUDS Rijke er Glede og Fridur, J Gudspialls Roadar sætre Fregn, Af Anda Guds oss bodadur, Hvina vorra Strijde i giegn, HErrans Heilagt Riettlæte, Hylur vorn Misgiorning, Þvi Lagana Brot oll bæter, Hans blessud Fridþæging, Hvorium sem hellst þess leita, Hitt annad allt tilgiefst, Sem han sier Hag ad veita, Heit-Ord Guds alldrei bregdst.

16. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Um Daudan gief þu DRotten mier, etc.

Lausnaren JEsu Lof sie þier, Fyrer Lijkn og Huggun þijna, Lijfs og Daudans þu Lykla ber, Lijttu a Naudsyn mijna, Burtfor giefdu eg bwest vid, Blessan gief mier og Saalar-Frid, Nær Lijfs-Dagarner dvijna.

17. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Sæll er sa Man sem hafna kan, etc.

HVad leinge Gud mier gleymer þu, Giorsamlega til Enda? Og hvorsu leinge ætlar þu, Asioonn froa mier venda? Hvad leinge Road eg hyxa skal? J Hiarta mijnu þwinga Kvol, Allan Dagen eg kenda.

A Michaelis Messu.

Pad Fyrsta Vers af þeim Psalme.

Ovinanleg Borg er vor Gud. Pag. 139.

Edur þetta Vers.

Ton, Giorvoll Christnen skal glediast nu, etc.

O Gud! sem lætur Engla-Her, Oss nu a Hondum bera, Og langa Reisu leida hier, Lijfs um Eyde mork hvera. Laat þa somu þa Lijf vort dvijn, Leida oss inn i Dijrd til þijn, Un oss þar asamt vera.

18. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Allfagurt Lioos oss byrtest braatt, etc.

LOf sie þier Gud fyrer Logmaal þitt, Log-Broten mijn oll gief þu kvitt, Hugferde stijrdu Hiarta mijns, So hneigest eg æ til Vilia þijns.

JEsu mier Lijknar mælltu Maal, Og mijna brotlega frelsa Saal, Froa Ogna Straffe sem eg til van, Arnadar-sæte Gud og Man.

19. Sunnudag epter Trinitatis.

Pad Fyrsta Vers af þeim Psalme.

Nu bid eg Gud þu Noader mig. Pag. 153.

20. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Mikellre Farsælld mæter sa, etc.

HAtign þess Konungs Heidrud sie, Fyrer Himneskan Rooda Smeck, Sem Andlegt Brwdlaup fra Upphafe, Oss Monnum tilreidt sieck, Sin þefur Dijrdar Sonen gypt, samañ vid Daudlegt Hollð, Og Høgnm þess til Heidurs lypt, Eñ hañ lagt ofañ a Folld, J Gypting þeirre Gud og Mañ, Giørde a þa Leid samteingdañ, Ad Edle Tvo eru til Sañs, Ein Persoona Christs, J fagre Holldgan Frelsarans, Framfoor Kaupmaale viss, DRottteñ vid Hage Holldlegs Mañs, Hneigdest til Samlætis.

21. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, JEsus Christur a Krosse var, etc.

HVorneñ sem vessi eg Hørmung i, Hiaalpa mier ad trwa Orde þvi, Sem þu JEsu mier seger, So eg af øllu Faare frij, Fare burt og vel deye.

Laufnare miñ sem losar þu, Laat mier verda epter miñe Trw, Fyrst eg þijn Ord ei efa, Sorgum øllum i Sælu snw, Saal mijn ad meige lifa.

22. Sunnudag epter Trinitatis.

Pad Siøunda Vers af þeim Psalme.

Nu bid eg Gud þu Naader mig, etc.

Audmiwka Ønd aktar Gud mest. Pag. 153.

A Allraheilagra Messu.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.

Gud Myskune nu øllum oss. Pag. 123.

Edur þetta Vers.

Ton, Med Hiarta og Tungu, etc.

MEistareñ Hærste, Miñ JEsu Beste, Laattu mig Nafns þijns niooта, Send mier þiñ Anda, Sañ leik kieñanda, So Fognud mætte hliota, Og Sælu saña, Sañhelgra Maña, Trw og Kiærleika, Med Von Oveika, So Heime fra hverfe, Eñ a Himnum erfe, Eilijft Lijf.

23. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Oss laat þiñ Anda styrkia, etc.

GUds Fodurs Geysle og Krapstur, Giæskañ þijn Huggar mig, Mynd hañs þu mier gafst aptur, Pa mijna tooksti uppa þig, Ny Yferskrift þijn Naadeñ er, Villtu þiñ Heidur hafa, Eñ Hlijdne og Ast af mier.

Laattu mig Gud hier giallda, Gagnhreina Ast og Trw, Og aungvu þvi iñe hallda, Af mier sem heimtar þu, So ad eg sie þijn Eilijf Eign, Med Hiarta, Hende og Tungu, Pioonande þiñe Tign.

24. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Nu bid eg Gud þu Naader mig, etc.

LAusnara Heimsins Losgiørd sie, Sem lækñade Mañleg Kraunkdæme, Med Krapte sijnum og Klædasnert, Kviñum og Monnum giørde bert, Ad Ordhañs

hañs øll eru Almættug, Ørendum þar med Lijfvænlig. Siæ til JEsu þa sijkiunst hier, Ad sofnum, Eñ ecke deyum vier!

25. Suñudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Vakned upp Christner aller. Pag. 149.

26. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Chrisis er Koma fyrer Høndum, etc.

JEsu miñ Brooder beste, Bid eg af Hiarta þig, Græderañ Giæsku meste, Gack ei i Doom vid mig, Hiørd allre þyrmdu þiñe, Sem þoler Angræde hardt, Oska eg Eirn med heñe, O JEsu! Kom þu snart.

27. Suñudag epter Trinitatis.

Siingest sama Vers sem til er giørt Siøtta Suñudag epter Prettanda. Eñ þegar Predikad er af Gudspiallenu Matth. 11. Pa skal singia Tvø þaug Fyrstu Vers af þeim Psalme, Guds Son kallar, Komed til mijn. Pag. 146.

Registur þeirra Psalma og Saungva sem fiñast i þessum Grallara.

A.

B.

C.

Guds

H.

J.

JEsus

Nafn

So

*　*　*
* *　* *　* *

APPENDIX Sem er/

Stutt Undervijsun um̃ Einfalldañ Saung, Fyrer þa sem lijted edur eckert þar wti lært hafa, Eñ gyrnast þo Grundvøllen̄ ad vita, Og sig framar ad ydka.

1. Um̃ GAMMANN og LYKLANA.

1. EIga þeir sem Saungeñ ydka villa, Kostgiæfelega ad læra og yfer hafa SCALAM Musicalem edur Saung-Stigañ, Sem vier Almeñelega kollum GAMMA, af þeim nedsta Staf edur Lykle sem kallast a Grisku GAMMA, og so teiknast Γ, þad merker so sm̃ Latinskt G. GAMMANN eiga þeir ad kuña utañ ad, og uppa Fijngurnar, sem Saungsins Grundvøll, fa villa, bæde uppepter og ofanepter, Og þar med Kostgiæfelega athuga, hvorier Lyklar edur Nootur sieu a Reglu, og hvoriar a Spatiu, So þeir vite þar gooda Grein a giora og tilsvara, hvort þad er ofarlega eda nedarlega i Gammanum. 2 GAMMENN er samsettur af Bookstofum og Adkvædum. Bookstaferner eru Sio stoorer, A.B.C.D.E.F.G. (þvi sm̃ nedste Γ er so sem Fundamentum og Grundvollur Gamans.) Sio eru smaær, a.b.c. d. e. f. g. Og Fim̃ tvofallder Stafer; aa.bb.cc.dd.ee. Hvorier sijdustu hellst brwkast i Tvijsaung, þa Saungureñ geingur miog hatt. Adkvædeñ eru Sex, ut. re. mi. fa. sol. la. Sem optjtrekast i Gam̃anum uppepter og ofanepter. 3. Bookstaferner (bæde þeir stooru, litlu og tvofolldu) kallast Lyklar, hvar med Saungnum verdur upploked, so sem med Lykle, og seigia þeir til hvar sierhvor Noota eige heima i Gam̃anum, taka sumer til sijn eitt Adkvæde, so sem ut Γam̃ut, re A re, mi B mi. Sumer Tvo, so sem, sol D sol re, re D sol re, la e la mi, mi e la mi, fa f fa ut, ut f fa ut, etc. Sumer hafa Þriu Adkvæde, so sem, sol G sol re ut, re G sol re ut. ut G sol er ut. La A la mi re, Mi a la mi re, Re a la mi re, Sol c sol fa ut, Fa c sol fa ut, ut c sol fa ut, etc. Hvad allt best kañ ad siast i sialfum GAMMANUM.

SCALA MUSICALIS.

Claves signatæ

Ascensus & Descensus.

In Cantu duro. In Cantu molli.

ut re mi fa sol la, la sol fa mi re ut. ut re mi fa sol la, la sol fa mi re u

4. Eñ þesser Bookstafer edur Lyklar skrifast ei aller i Saungnum, helldur eiga þeir ad hafast i Miñe, Einkanlega teiknast þesser þrijr F fa ut Lykell ($\bar{\mathfrak{F}}$) c sol fa ut Lykell (€) og g sol re ut Lykell (g) þo brwkast g sol re ut Lykell ecke i Almeñelegum Grallara Saung, helldur Tvijsaung. 5. Pegar þesse Lykell b fylger c sol fa ut Lykle i Upphafe, þa merker hañ þad, ad Saungureñ er linur, Eñ sie hañ i Midiuñe settur, þa snerter hañ hellst næstu Nootu.

II. Uñ Linañ og Hardañ Saung, Edur þar æ mille.

1. Pad kallast Cantus Mollis edur Linur Saungur, sem hefur b Lykel, fyrer framañ sig, og er þa sol fa ut i F fa ut, og fa i b fa b mi, hvoriar Tvær Nootur, ut og fa kallast linar, þvi þad eru haalf-Nootur. 2. Cantus Durus edur hardur Saungur, er þad sem ecke hefur b Lykel, ad framanverdu, og er þa solfad, ut i G og mi i b, sem kallast hardar Nootur. 3. Par æ mille er Cantus Naturalis edur Natturlegur Saungur, sem hefur ut i C og nær ecke b. 4. J þessum Saung þarf ecke ad skipta uñ Atkvæde Gamans, so sem i linum Saung, og hordum Saung, þvi þar þarf opt og tijdum ad skipta uñ Atkvædeñ, epter þvi sem Saungureñ geingur Haatt edur Laagt, So sem til Dæmis. J a la mi re skiptest re i mi edur la. Mi i la edur re, la i mi edur re. J. d sol re skiptest re i sol, edur sol i re, etc. Hvor Uñskipte ad skie hellst i linum Saung æ þessum Bookstofum, d. a. g. Eñ i hordum Saung i c. d. a.

III. Uñ Samhlloodande Nootur sem Saungvararner kalla Intervalla Musica, Pad er viss Bil æ mille Hlioodaña.

1. Samhlioodande Nootur eru einkum þessar, Er svo nefnast: Ditonus, Semiditonus, Diatessaron, Diapente og Diapason. Ditonus, edur ein fullkomeñ Terts, er æ Pridiu Nootu, so sem, ut mi, fa la. 2. Semiditonus, edur linur Terts er æ Pridiu Notu Ofullkomeñ, so sem, a mille, re fa, mi sol. 3. Diatessaron, edur eirn Qvart, er æ Fioordu Nootu, so sem mille ut fa, re sol, mi la. 4. Diapente, edur eirn Qvint, er æ Fimtu Nootu, so sem mille ut

ut sol, re la, edur mi i a la mi re, og mi i e la mi, Item fa i b fa b mi, og fa i F fa ut. 5. Diapason, edur eirn Octav, er aa Attundu Nootu, so sem a mille G og g. a og a. b og b etc. Og er þetta Hliood eins til ad jafna, so sem þegar fullkomeñ Madur syngur med Ungmeñe. Framar samhlooda þessar Nootur sem hafa sijn aa mille 9 Nootna Bil, 10 Nootna Bil, og 12 Nootna Bil, etc.

Heillrar Nootu Munur kallast Tonus, eñ halfrar Nootu Munur Semitonium, og giorer hvorug þeirra Concordantiam edur Samhlioodan.

IV. Um̃ Krapt og Merking Nootnaña, Item um̃ Drag Nootur.

1. Ein hvijt Rwdu Noota sem so teiknast: ◊ merker eina heila Nootu, sem Saungvararner kalla Semibrevem, (þad er haalfstutta.) Ein Ferskeitt Noota er so teiknast, kallast stutt, og gillder so miked sem Tvær heilar Nootur. Ferskeitt Noota med Hala vid, so sem þesse kallast laung, og gillder 4. heilar Nootur. Eñ hvijt Rwdu Noota, med Hala upp wr, eda nidur wr, kallast Minima, edur sw minsta, og gaanga slijkar Tvær i Eina heila Nootu. Svort Rwdu Noota med Hala upp wr, edur nidur wr, kallast Semiminima, edur haalf minsta, og gaanga 4 i Eina heila Nootu, hvad allt best siaast maa af þessum Typo.

Longa laung,		gillder þessar	4. heilar Nootur
Brevis stutt,			2. heilar Nootur
Semibr. haalfstutt	◊		1. heila Nootu

Þar sem Punctur stendur hiaa einne Notu, þa eykur hañ hana ad Helminge, so sem gillder so miked sem Þriaar heilar Nootur. Er so miked sem haalf oñur Noota. haalf Noota og eirn Fioorde Partur. 2. Samfastar Nootur, sem eckert er Bil aa mille svo sem kallast añars Drag Nootur, edur bundnar Nootur, og syngiast

Minima

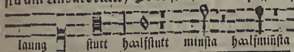
Minima Minsta — ganga 2. i eina heila Notu
Haalf Minsta — ganga 4. i eina heila Notu

þær i einne Syllaba, hvort fleire eru edur færre.

V. Um̃ nockur Teikn i Saungnum.

1. Fyrer utan̄ Lyklana sem aadur er um̃gieted, eru þar nockur Teikn adgiætande i Saungnum, so sem [Teikn] setst optast i Upphafe Saungsins. Sie þad [Teikn] þa merker þad, ad Saungur-en̄ geingur seint. En̄ ef þad er svo [Teikn] geingur han̄ fliott, og so sim̃ uppa nockurn Dans, hvad sumer kalla Trippel. Þar sem þetta Teikn [Teikn] er i Enda Lijnun̄ar, þa seger þad til, hvar Nootan̄ stande a epterfylgiande Lijnu, og kallast Custos. En̄ þar sem þetta Teikn [Teikn] stendur, þa seger þad til, ad þad sem fyrer framan̄ er, aa ad Jtrekast, og kallast Signum Iterationis.

2. Þagnar Merken̄ sem kallast Pausæ, skamta hvad leinge þeygia skal vid hvoria Nootu. Þagnar-Merke laangrar Nootu, skipar ad þeygia um̃ Fiogra einfalldra Nootna Tijma, stuttrar Nootu um̃ Tvo, Haalfstuttrar um̃ eirn, þeirrar Min̄stu um̃ haalfan̄ Tijma, Haalf min̄stu um̃ Andardraatt, Hvad siaast kan̄ aa þessu Epterfylgiande Forme.

En̄ fullkomed Þagnar-Merke er þegar yfer edur under Notun̄e er giørdur Haalf-Hrijngur med einum Punct, so sem þesse, og er hellst i Enda Versins.

VI. Um̃ Choral Saung og Figurat-Saung.

1. Þad

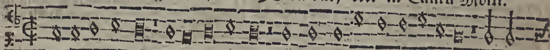
1. Pad kallast Cantus Choralis, edur Choral-Saungur, sem hefur jafnar Notur, og nefn est af þeim sem haũ hefur fyrst funded, Gregorius-Saungur, mas haũ sicast i Grallaran um allvijda, Einkum i Latinu Saung.

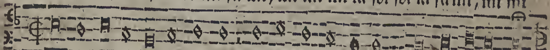
2. Figurat-Saungur, kallast sa sem ecke hefur allar Nootur jafnar, helldur sumar leingre, sumer styttre, og nefnest epter Authore sem haũ hefur fyrst funded, Musica Ambrosiana, edur Ambrosii Saungur, Þesse er allvijda i Grallaránum aa Islendskum Psalmum sem misjafnar Nootur hafa.

Og er þetta so hin Styttsta og Einfalldasta Undervijsun um̃ Grallara-Saungeñ fyrer Tirones, Og þa sem lijtt Idkader eru i Saung-Listeñe.

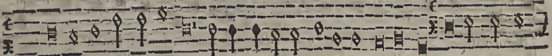
Fyrer þa Saafroodu setiast og svo hier til Nootur vid Tvo Psalm-Vers til Idkunar ad telia wr, og Solfaa epter, Pad fyrra in Cantu Molli, edur linum Saung, Eñ þad seirna in Cantu Duro, edur hordum Saung.

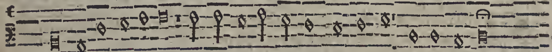
1. Þaũ Heilaga Kross vor HErra bar, etc. in Cantu Molli.

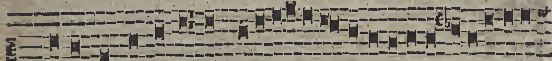

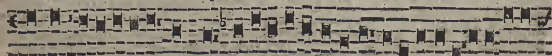
2. Christur reis upp fra Daudunn, etc. in Cantu Duro.

Fyrer þa sem leingra eru komner, og nockud skilia i Latinu, Er þetta til ad þeckia Intervalla Musica edur Modos.

semitonium cum diapente, tonus cum diapente, ad hoc sonat diapaſon,

ſi qvem delectat pſallere hoc modos eſse cognoſcat.

Til Uppfyllingar ſetſt hier Eitt gamallt Amiñingar Form, þeim til Jhugunar, Er til Guds Bords gꜳnga.

MJner Elſkuleguſtu i Gude, Fyrſt ad vier vilium nu hallda og miñaſt Kvølldmꜳltijdar DRottens vors JEſu Chriſti, Þar iñe ad oſs verdur giefeñ hans Lijkame til eirnrar Fædu, og hans Blood til eins Dryckiar, ecke Lijkamans vegna alleinaſta, helldur Sꜳlareñar, Þvi ſkulum vier med mikellre Giætne ſierhvor ſialfañ ſig prooſa, So ſem S. Pꜳll ſeiger, og ſijdañ af þeſſu Braude eta, og af þeſſum Kaleik drecka, Þvi eingeñ ſkal þetta Heilaga Sacramentum medtaka, utañ alleina hwngrud Ønd, Sem ſijnar Synder vidurkieñer, Ottaſt Guds Reide og eilijfañ Dauda, og ſw ſem hwngrar og þyrſter epter Riettlætenu. Eñ ef vier prooſum oſs ſialfa, Þa fiñum vier ecke i oſs nema Synd og Dauda, og kuñum oſs ſialfer þar wt af aungvañvegeñ ad hialpa. Þar fyrer hefur vor Elſkulege DRotteñ JEſus Chriſtus, aumkad ſig yfer oſs, Og hefur fyrer vorar Saker Mañdoom a ſig teked, ſo ad hañ fullnægde fyrer oſs Logmꜳlenu, og lide fyrer þad ſem vier med vorum Syndum hoſum for ſkulldad.

skulldad: Og til þess, ad vier stadfastlega trydum, og oss gladlega þar uppa forlaata mætt-um, Took hañ Brauded epter Kvölldmaaltijdena, giorde Pacter, Braut þad og sagde: Med-taked og eted, Þetta er miñ Lijkame, Sem fyrer ydur verdur giefeñ, Sem villde hañ so segia: Þad eg em Madur ordeñ, og allt hvad eg giore og lijd, Þad er ydart eiged, Fyrer ydar Skulld, Og ydur til gooda skied, Og til Sañiñda þar um, Gief eg ydur miñ Lijkama til eirnrar Fædu. Sömuleides took hañ Kaleikeñ og sagde: Medtaked og drecked hier af aller, Þesse Kaleikur er Nijtt Testamentum i mijnu Bloode, Hvort ad fyrer ydur og marga wthellest, til Fyrergief-ningar Syndaña, Giored þetta so opt sem þler þad drecked, J mijna Miñing Sem villde hañ so seigia: Af þvi ad eg hefe ydur ad mier teked, Og ydrum Syndum a mig hladed, Vil eg sialfañ mig fyrer Syndernar Foornfæra, Mijnu Bloode wthella, Naad og Fyrergiefning Syndaña afreka, Og i so Maata, Eitt Nijtt Testamentum uppsetia, Þar iñe ad Syndaña skal ecke ad Eilijfu miñst verda, Og til Sañinda þar um, Gief eg ydur mitt Blood ad drecka. Hvor nu ad so etur af þessu Braude, Og dreckur af þessum Kaleik, Þad er: Hvor ad þessum Ordum sem hañ heyrer, Og þessum Tæknum, Er hañ medtekur, Stoduglega trwer, Hañ blijfur i Christo, Og Christur i honum, Og lifer eilijflega. Þar med skulum vier miñast hañs Dauda, Og honum Packer giora, Hvor siñ Kross uppa sig taka, Og vorum HErra eptersylg ia, Og yfer allt añad fram, Sia vid Syndunum framveigis, Hvor añañ Elska, So sem hañ hefur oss Elskad, Þviad marger vier erum Eitt Braud, Og Eirn Lijkame, Og Eins Brauds Hluttakendur. Vier aller sem af Einum Kaleik dreckum. Gud hañ giefe oss öllum, Ad vier þad Verduglega Medtökum, A M E N.

Þessu laatum vier fylgia Presta-Eideñ, sem til er giördur i Kongl. Majest. Kyrkiu Ritual, Uppa þad, Kieñemeñerner þvi betur Gudrækelega athuge og End-urmiñest, Hvad þeir sieu Gude og sijnu Tiltrwudu H. Embætte uñskyllduger.

Jura-

JURAMENTUM, qvod in timore Domini præstabunt, qvi muneri Ecclesiastico initiabuntur.

EGo N. N. juro & in conspectu Dei sanctè testor. primo, me in corde ac conscientia certum esse, qvod ad sacrum hocce munus legitimè vocatus sim, ita ut nullis usus sim mediis divinitùs prohibitis, sive occultè sive maifestè, huic officio ut præficerer.

Secundò promitto, me summâ diligentiâ allaboraturum, ut doctrina cælestis comprehensa scriptis Propheticis & Apostolicis, & libris Ecclesiarum Danicarum Symbolicis, auditoribus fidelitèr instilletur, Sacramenta ad normam â Christo præscriptam decenter ac devotè administrentur, Disciplina Ecclesiastica diligenter exerceatur, Catechetica doctrina urgeatur. Ceremoniæ in Ecclesia receptæ observentur, nec qvidqvam contra Constitutiones Ecclesiasticas admittatur.

Tertio, seriò ac sanctè voveo, qvod non tantum velim fugere & detestari doctrinam verbo Divino adversam, sed etiam velim eandem pro virili impugnare, Sangvinem potius fusurus, qvam dogmata falsa ac fanatica approbaturus.

Qvartò legam studiosissimè monumenta sacra, ac recolam, eâ qvâ par est, diligentiâ articulos fidei, non passurus ullum effluere diem, qvo lectioni sacræ aliqvid temporis non impendatur, modò per valetudinem ac inevitabilia impedimenta liceat.

Qvintò vitam vivam, Ministro verbi Divini dignam, sedulò allaboraturus, ut laudabili pietatis, probitatis & sanctitatis exemplo, auditoribus præluceam, ne unqvam vel gloriæ Dei, vel sacro huic & venerando ordini ex dedita opera sim futurus dedecori.

Sextò & ultimò recipio ac religiosè promitto, qvod præter obedientiam seculari Magistratui debitam, velim meo Episcopo, ut & Præposito omne licitum obseqvium

Præstare

Præstare, imperata Paratissimo animo facere, & cum Collegis ac in Christo fratribus ita conversari, ut nemo de me justè qveri possit, aut debeat.

Qvæ omnia ac singula tam verè promitto me servaturum, Qvam verè & ex animo cupio, ut me Deus suo sancto Evangelio juvet.

MENDA TYPOGRAPHICA

Pau Sierleguslu, Eiga þañig ad Leidriettast:

J Aminingar-Formenu til Communicantes, fiælfur, les fiælfur. Item fyrer, l. fyrer. Pag. 8. Lin. 2. nm, les um. Pag. 15. Columnâ 1. Lin. 6. fiñunst, ita Editiones omnes, qvæ ad manus sunt, sed Jñunst fortè melius. Pag. 63. Col. 1. Lin. 9. Dadlaus, les Daudlaust. Ibidem Col. 2. Lin. 7. villdr, les villde. Pag. 65. Lin. 5. þiju, les þijn. Ibid. Col. 1. Lin. 8. Syndena, les Syndena. Pag. 75. Col. 1. Lin. 2. Jumfrw, les Jomfrw. Pag. 89. Lin. 6. Præfarian, les Præfatian. Pag. 109. Col. 1. Lin. 2. ijn, les þijn. Pag. 136. Col. 2. Lin. 6. Mañkynd, les Mañkyn. Pag. 143. Col. 1. Lin. 15. Noteleg, les Nytelegt. Pag. 144. Col. 1. Lin. 16. les Sofugum. Pag. 198. Col. 1. Lin. 9. fiina, les fijna. Pag. 221. Col. 2. Lin. 11. og 12. Heiogum, les Heilogum. Pag. 223. Col. 1. Lin. 14. Svein, les Svefn. Pag 237. Lin. 1. flielfelegt, les skelfilegt. Pag. 240. Lin. 4. Glede, les Glede. Pag. 141. Col. 1. Lin. 3. Volunum, les Voludum. Ibidem Lin. 12. hessa, les þessa. Pag. 243. Col. 1. Lin. 7. Rete, les Rete. Pag. 252. Col. 2. Lin. 12 skeifad, les skrifad. Pag. 253. Col. 2. Velldest-Sæte, les Velldes-Sæti. Pag. 254. Col. 1. Lin. 12. Fadnadur, les Fagnadur. Ibidem Col. 2. Lin. 19. Jskan, les Jskañ. Pag. 263 Col. 2. Lin. ult. Suds, les Guds. Pag. 264. Lin. 9. Danda, les Dauda. Pag. 269. Col. 1. Lin. 1. Sæmder, ita omnes Codices impressi, sed videtur legendum esse separatim: Sæmd Er. Ibid. Col. 2. Lin. 1. hallde, les halldest. Pag. 283. Col. 1. Lin. 2. Doomdag, les Doomsdag. Pag. 285. Col. 2. Lin. 1. ORæ, lege ORe. Pag. 287. Col. 2. Lin. 20. hart, les hatt.

